

વિજ્ઞાપન

આપણા દેશી ભાષાના સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ કરવાના સદ્દુદ્દેશથી શ્રીમંત પતિતપાનન મહાગજાન માહેજી શ્રી સયાજીરાવ ગાયકવાડ મેનાખામખેલ, મમશેર બહાદુર, જી સી એમ આપ, જી સી આપ. ઇ, એલએલ. ડી., એઓશ્રીએ કૃપાવત થઈને બે લાખ રૂપિયાની જે રકમ અનામત મુકેલી છે તેના બ્યાજમાથી “ શ્રી મયાજી સાહિત્યમાળા ” ઉપે વિવિધ વિષયોને લગતા પુસ્તકો તૈયાર કરાવવામાં આવે છે.

તદનુસાર આ “ પ્રાચીન પૂર્વ ” નામનું પુસ્તક રા. દયપતરામ ઇચ્છાગમ પાઠેક, બી એ, એમની પામે તૈયાર કરાવવામાં આવેલું તેને ઉકેત માળામાં ૨૩૬ મા પુષ્પરૂપે આથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

ભાષાતર શાખા	} મ ૨ મજાનુદાર	} બા કા બાટે	
પ્રાચ્યવિદ્યા મંદિર,			} વિદ્યાધિકારી,
વડોદરા			
તા ૨૦-૪-૩૫	} ભાષાતર મદદનીશ	} વડોદરા રાજ્ય.	

અનુક્રમણિકા

પ્રકરણ	પાન
ઉપોદ્ધાન	૧
૧ ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ માંનું પૂર્વ	૧૧
૨ ઇ. સ. પૂર્વે ૮૦૦ માંનું પૂર્વ	૪૪
૩ ઇ. સ. પૂર્વે ૬૦૦ માંનું પૂર્વ	૧૭૦
૪ ઇ. મ. પૂર્વે ૪૦૦ માંનું પૂર્વ	૧૦૪
૫ પશ્ચિમની જીત	૧૩૬
૬ ઉપસંહાર	૧૫૫

પ્રસ્તાવના

આધુનિક કાળમાં લોકોની દષ્ટિ હરેક પ્રકારના સાહિત્ય તરફ દોરાયેલી છે. તેવા સમયમાં ઐતિહાસિક સાહિત્ય તરફ પણ તેમનું લક્ષ્ય જોવાય તો તેમાં કંઈ નવાઈ જેવું નથી. હાલના સમયમાં અર્વાચીન કાળના ઇતિહાસ તરફ તો પૂરતું લક્ષ્ય અપાય છે; એટલું જ નહિ પણ ખૂબીની વાત તો એ છે કે અત્યંત પ્રાચીન કાળનો ઇતિહાસ કે જેને વિષે લોકોનો મોટો ભાગ અત્યાર સુધી લગભગ અચાત હતો તેનો પણ અભ્યાસ યુરોપ અને અમેરિકાના પંડિતોએ કરવા મડિલો છે. જર્મન, ફ્રેંચ અને અંગ્રેજ વગેરે પ્રજાઓએ લાખો અને કરોડો રૂપિયા પ્રાચીન શોધખોળોને માટે ખર્ચી નાંખવામાં પાછી પાની કરી નથી. રોજ ને રોજ પ્રાચીન કાળની નવી નવી વસ્તુઓ જડી આવે છે અને તેમના પરથી જૂદા જૂદા તર્કવિતર્ક બંધાઈ પ્રાચીન કાળનો ઇતિહાસ લખાતો જાય છે.

આ શોધખોળનો પવન હિંદુસ્તાનમાં પણ વાયો છે, અને આ દેશના કેટલાક પંડિતો પણ આ દેશના પ્રાચીન હસ્તલિખિત શિલા-લેખો ખોળી કાઢી, હિંદના પ્રાચીન ઇતિહાસ પર અજવાળું નાંખવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. શોચનીય વાત ફક્ત એટલીજ છે કે આવી શોધખોળનો ઇતિહાસ ફક્ત અંગ્રેજી ભાષામાંજ લખવામાં આવે છે. ગુજરાતી ભાષામાં, દાખલા તરીકે, પ્રાચીન ઇતિહાસનાં પુસ્તકો હશે તો તે ફક્ત ગણ્યાગાંઠાંજ. આવા મંજોગોમાં વિદ્યમાન શ્રીમંત ગાયકવાડ મગધારના કેશવગીષ્ણાતાએ પ્રાચીન ઇતિહાસનાં પુસ્તકોને ગુજરાતીમાં ઉતરાવવાનું જે શુભ કાર્ય આરંભેલું છે તે ખરેખર સ્તુતિપાત્ર છે.

સદરહુ પુસ્તક એવા જ હેતુથી તૈયાર કરેલું છે, તે વાંચવાથી પૂર્વ દેશની પ્રજાઓની પ્રાચીન મંસ્તૃતિ સમજવામાં વાંચકને મદદ મળશે તો લીધેલો શ્રમ સાર્યક થશે.

કાઠી પાસે,
વડોદરા. }

દ. ઈ. ૫૧૭૬.

ઉપોદ્ધાત.

આ ગ્રંથનું નામ “ પ્રાચીન પૂર્વ ” શા માટે રાખવામાં આવ્યું તેને માટે વિવેચનરૂપે થોડા શબ્દો લખવાની જરૂર પડશે, કારણ કે તેના દરેક શબ્દો મમય તથા સ્થળની અનેક કલ્પનાઓ દર્શાવવા માટે વાસ્તવિક રીતે વાપરી શકાય તેમ છે આધુનિક સમયમાં “ પૂર્વ ” એટલે સાધારણ રીતે એશિયા ખંડ અને તેને લગતા ટાપૂઓ, આફ્રીકાનો કેટલોડ લાગ-ખામ કરીને ઉત્તર લાગ કે બ્યા જનમમૂલ અને જીવનસ્થિતિ ઘણીખરી એશિયાના જેવી જ છે—અને યુરોપ ખંડના અગ્નિકોણ (દક્ષિણ પૂર્વ) મા આવેલા અને પૂર્વના કેટલાક પ્રદેશો, એમ મમજવામાં આવે છે

આથી કરીને હાલના ગ્રંથમાં “ પૂર્વ ” એ મત્તા પશ્ચિમ એશિયાને જ લાગુ કરવી એ મનસ્વી દેખાશે પણ એ દોષમુક્તિને માટે શિંગેનામમાં મે જે વિશેષણ વાપર્યું છે તેનું સ્મરણ કરીશું તો જણાશે કે માટે તો અર્વાચીન નહિ પણ પ્રાચીન પૂર્વ વિષે લખવાનું છે અને તેથી પુરાતન કાળમાં યુરોપીઅન ઇતિહાસકર્તાઓએ ‘ પૂર્વ ’ શબ્દનો જે અર્થ કયો હશે તેજ અર્થ હું પણ લઉં તો કાંઈ ગેરવ્યાજગી થશે નહિ હેંગેડોટમ અને તેના મમકાલીન ગ્રીક લોકો, ઇજીપ્ત, અરબસ્તાન અને હિંદુસ્તાનને “ દક્ષિણ તરીકે ઓળખતા અને “ ઉત્તર ” એટલે તેઓ ગ્રેસ અને સીરીઆ મમજતા અને આણીગમના (ગ્રાસ તરફના) એશિયાને તેઓ “ પૂર્વ ” કહેતા, કાણુ કે એ પ્રદેશોની આગળ મમુદના કલ્પિત પ્રવાહ સિવાય બીજું કાંઈ પણ હશે એમ તેમને ખ્યાલ નહોતો બીજું “ પૂર્વ ” એ શબ્દના ઉપર મે જે મંત્રાય મુકયો છે તે સ્વત મનસ્વી નથી એટલું જ નહિ પણ તેણે તો મને બીજા મન્નેગોમાં એ શબ્દનો જે મનસ્વી અર્થ કમવાની ફરજ પડત તેને

ખરેખર ટાળી નાળી છે, કારણ કે આધુનિક મમયમાં એ શબ્દ અમુક પ્રકારના લોકો ને ને પ્રદેશમાં હોય છે તે તે પ્રદેશોના ઈર્ષક તરીકે વાપરવામાં આવે છે, અને એ પ્રકારને માટે પોતાનો જે પ્રમાણે અભિપ્રાય હોય તે પ્રમાણે, જે દરેક માણસ “ પૂર્વ ” નો વિચાર કરે છે અગર તે વિશે લખે છે તે, તેના પ્રદેશને વિસ્તીર્ણ અગર મંડુચિત કરે છે.’

“ પ્રાચીન ” એ શબ્દના ઉપર આગળનાં પ્રકરણોમાં જે મર્યાદા મુકવામાં આવી છે અથવા તેના જે દુર્લભ અર્થ તે પ્રકરણોમાં દર્શાવવામાં આવ્યો છે તેને સાબીત કરવાનું કામ વળી એથી પણ વધારે મુશ્કેલ છે. એ શબ્દ તો વળી પહેલા શબ્દના કરતાં પણ વધારે મોઢમ અને જુદી જુદી રીતે વાપરવામાં આવે છે. જે કે સાધારણ રીતે એનો અર્થ “ અર્વાચીનથી ઉત્કૃષ્ટ ” એ પ્રમાણે કરવામાં આવે છે તો પણ દેટલીક બાબતોમાં અને ખામ કરીને ઇતિહાસના અભ્યાસમાં હમેશાં અર્વાચીન એટલે પ્રાચીનની પૂર્ણતા અને અર્વાચીનની શરૂઆત એમ સમજવામાં આવતું નથી પણ એ શબ્દ તો મરખામણીમાં જે તાજું અગર નવું હોય તેને માટે મુકવામાં આવે છે. દાખલા તરીકે ઇતિહાસમાં જે અનિશ્ચિત મમયને મધ્યમ અને અસાનતાનો કાળ કહેવામાં આવે છે તેની, અને ગતાવલોકનની રીતિએ જેને આપણે સાધારણ રીતે (ખાસ કરીને યુરોપમાં) પ્રાચીન માનીએ છીએ તેની વચમાં ધણો મોટો ગાળો પડતો જેવામાં આવે છે. વળી ઇતિહાસમાં “ પ્રાચીન ” ના નિશાંક વિસ્તારમાંથી સાધારણ રીતે આપણે જે નોખા ભાગ પાડી શકીએ છીએ-એક “ પૂર્વ ઐતિહાસિક ” અને બીજો “ ઐતિહાસિક ”. આમાંના પહેલા વિભાગમાં જે મમયને વિશે, જીવંત સાહિત્ય જેતાં, મનુષ્યની સ્મરણશક્તિ ખેડેલી શકી નથી, તે સમય મુકવામાં આવે છે. આ ઉપરથી એમ સમજવાનું નથી કે આપણને “ પૂર્વ ઐતિહાસિક ” કાળનું કંઈ

પણ જ્ઞાન હોય રહે જ નહીં. ઉપર પુગતની ચીજોની શોધખોળને આધારે, નિશ્ચિત અનુમાન દ્વારા “ ઐતિહાસિક ” કાળના કેટલાક વિભાગો કરતા પણ આપણને તેને (પૂર્વ ઐતિહાસિક) વિશે વધારે જ્ઞાન હોય શકે. પણ એ શોધખોળથી મળી આવેલા લેખો દ્વારા મળેલું જ્ઞાન ઐતિહાસિક કહેવાય નહીં. એનાથી તો પ્રતિ વાર્ષિક અને ચો માસે ઇતિહાસ જાણી શકાય; કાળ કે એ લેખો મનુષ્યની ભુદ્ધિથી કમોટી કે જે દરેક બનાવને કાર્યકારણ રૂપ દર્શિયો જુએ છે, તેમાંથી પમાર થએલા નથી એ ઉપગત વગી દરેક ઇતિહાસકાર, “ પૂર્વ ઐતિહાસિક ” અને “ ઐતિહાસિક ” કાળ વચ્ચેની સીમા પોતપોતાની માનસિક દૃષ્ટિ પ્રમાણે બાંધે છે અને જેમ જેમ શોધખોળ વધતી જાય છે તેમ તેમ તે અજ્ઞાતાની એટલી બધી વધી રહે છે કે તે કદી પણ ચોક્કસ રીતે નક્કી કરી નક્કી નથી તેમ દરેક સુધારાને માટે તે કાંઈ એક મગ્ગી હોતી નથી દાખલા તરીકે ઇજીપ્તને માટે આપણી પાસે વ્યાજબીપણે ઐતિહાસિક કહી શકાય એવો માહિત્યનો મોટો જથ્થો છે અને જો કે એવામ અને આબી-લોનીઆના સુધારા ઇજીપ્તના સુધારા કરતા ઘણા જુના હતા તો પણ તેમના વિશ્વાસપાત્ર માહિત્યના મમય કરતા પણ એ (ઇજીપ્તના) માહિત્યનો મમય ઘણો પુગતની છે

જે પ્રદેશને અહીંયા “ પ્રાચીન પૂર્વ ” એ નામથી ઓળખવામા આવ્યો છે તેને માટે આપણી પાસે ઐતિહાસિક કાળમા લખાયલા સાહિત્યના બે જ જથ્થાઓ છે એ બે જથ્થાઓ પૈકી એક ગ્રીક અને બીજો પાર્સી છે, અને જો કે બન્ને જથ્થાઓ એક બીજાથી સ્વતંત્ર છે તો પણ ખુબી એ છે કે તે બન્ને ત્યારે ઇ મ પૂર્વે ૧૦૦૦ પહેલાની વાતો કરે છે ત્યારે તેમના માહેનો સંબંધ જુની જાય છે અને માન્યતા ઓછી થઇ જાય છે. વગી પ્રે માયરે પોતાના (ડૉન ઓફ હીસ્ટરી) “ Dawn of History ” નામના ઉપદેશ

ખરેખર ટાળી નાખી છે, કાગળ કે આધુનિક મમયમાં એ સર્વ અમુક પ્રકારના ચોક્કા જે જે પ્રદેશમાં હોય છે તે તે પ્રદેશોના દર્શક તરીકે વાપરવામાં આવે છે, અને એ પ્રકારને માટે પોતાનો જે પ્રમાણે અભિપ્રાય લેાય તે પ્રમાણે, જે દરેક માણસ “ પૂર્વ ” નો વિચાર કરે છે અગર તે વિષે લખે કે ને, તેના પ્રદેશને વિખીણું અગર અકુચિત કરે છે

“ પ્રાચીન એ નમ્દના ઉપર આગળના પ્રકરણોમાં જે મર્યાદા મુજબમાં આવી છે અથવા તેનો જે દુ કે અર્થ તે પ્રકરણોમાં દર્શાવવામાં આવ્યો છે તેને માનીત કવાનું કામ વળી એથી પણ વધારે મુશ્કેલ છે એ સમ્મત તો વળી પડેના સમ્મત કરતા પણ વધારે મોઘમ અને જુદી જુદી રીતે વાપરવામાં આવે છે જે કે માધારણ રીતે એનો અર્થ ‘ અર્વાચીનથી ઉત્પન્ન ’ એ પ્રમાણે કરવામાં આવે છે તો પણ કેટલીક આખતોમાં અને ખામ કરીને ઇતિહાસના અભ્યાસમાં હમેશા અર્વાચીન એટલે પ્રાચીનની સૂચના અને અર્વાચીનની શરૂઆત એમ સમજવામાં આવતું નથી પણ એ સમ્મત તો સરખામણીમાં જે તાલુ અગર નવું હોય તેને માટે મુકવામાં આવે છે દાખલા તરીકે ઇતિહાસમાં જે અનિશ્ચિત મમયને મધ્યમ અને અસાનતાનો કાગ કહેવામાં આવે છે તેની, અને ગતાવતોકનની રીતિએ જેને આપણે સાધારણ રીતે (ખાસ કરીને યુરોપમાં) પ્રાચીન માનીએ છીએ તેની વચમાં ઘણો મોટો ગાળો પડતો જેવામાં આવે છે વળી ઇતિહાસમાં “ પ્રાચીન ના નિશક વિસ્તારમાંથી સાધારણ રીતે આપણે જે નોખા લાગ પાડી શકીએ છીએ-એક “ પૂર્વ ઐતિહાસિક ” અને બીજો ‘ ઐતિહાસિક ’ આમાંના પહેલા વિભાગમાં જે મમયને વિષે જીવત સાહિત્ય જેતા, મનુષ્યની સ્મરણશક્તિ પહોંચી શકી નથી, તે સમય મુકવામાં આવે છે આ ઉપરથી એમ સમજવાનું નથી કે આપણને “ પૂર્વ ઐતિહાસિક ” મળવું કાંઈ

પણ જ્ઞાન હોય શકે જ નહીં ઉનટ પુરાતની ચીજોની શોધખોળને આધારે, નિશ્ચિત અનુમાન દ્વારા “ ઐતિહાસિક ” કાળના કેટલાક વિભાગો કરતા પણ આપણને તેને (પૂર્વ ઐતિહાસિક) વિશે વધારે જ્ઞાન હોય શકે પણ એ શોધખોળથી મળી આવેલાં વેબો દ્વારા મળેલું જ્ઞાન ઐતિહાસિક જહેવાય નહીં એનથી તો પ્રતિ વાર્ષિક બનેલો ઇતિહાસ જાણી શકાય, કરણ કે એ વેબો મનુષ્યની બુદ્ધિરૂપી કસોટી કે જે દરેક મનાવને કાર્યકારણ રૂપ દૃષ્ટિથી જુએ છે, તેમાંથી પસાર થએલા નથી એ ઉપગત વળી દરેક ઇતિહાસકાર, “ પૂર્વ ઐતિહાસિક ” અને “ ઐતિહાસિક ” કાળ વચ્ચેની મીમા પોતપોતાની માનસિક દૃષ્ટિ પ્રમાણે બાંધે છે અને જેમ જેમ શોધખોળ વધતી જાય છે તેમ તેમ તે બદલાવાની એની બધી વળી રહે છે કે તે કદી પણ ચોક્કસ રીતે નક્કી કરી શકાતી નથી તેમ દરેક સુધારાને માટે તે કાંઈ એક મરખી હોતી નથી દાખના તરીકે ઇજીપ્તને માટે આપણી પાસે વ્યાજબીપણે ઐતિહાસિક કહી શકાય એવો માહિત્યનો મોટો જથ્થો છે અને જો કે એવામ અને માની-લોનીઆના સુધારા ઇજીપ્તના સુધારા કરતા ઘણા જુના હતા તો પણ તેમના વિશ્વામપાત્ર માહિત્યના મમય કરતા પણ એ (ઇજીપ્તના) માહિત્યનો સમય ઘણો પુરાતની છે

જે પ્રદેશને અહીંયા ‘ પ્રાચીન પૂર્વ ’ એ નામથી ઓળખવામાં આવ્યો છે તેને માટે આપણી પાસે ઐતિહાસિક કાળમાં લખાયેલા માહિત્યના એ જ જથ્થાઓ છે એ જે જથ્થાઓ પૈકી એક ગ્રીક અને બીજો ચાઇનીઝ છે અને જો કે બંને જથ્થાઓ એક બીજાથી સ્વતંત્ર છે તો પણ ખુબી એ છે કે તે બંને જથ્થાઓ સંપૂર્ણ ૧૦૦૦ પહેલાની વાતો કરે છે ત્યારે તેમના માહેનો સંબંધ જુગી જાય છે અને માન્યતા ઓછી થઈ જાય છે વળી પ્રો. માયર પોતાના (ડૉન ઓફ હિસ્ટરી) “ Dawn of History ” નામના ઉમદા

પુસ્તકમાં “ પૂર્વ ” ના પૂર્વ ઐતિહાસિક કાળ વિશે વિવેચન કરેલું છે તેથી કરીને બધી રીતે જોતાં ઐતિહાસિક કાળ વિશે લખવામાં ઇ. મ પૂર્વે ૧૦૦૦ વર્ષ પહેલાંના કાળ તરફ દષ્ટિ કરવાની ફરજ પાડી છે.

માટે ક્યાં અટકવું એ ધારી યકાય તેવું ઉપર નથી એનેકાન્ડરે કરેલો ઇગની ગળ્યનો નામ, કે જે એક ઘણા કાળથી ચાલના ઐતિહાસિક વિગ્રહનો અંત લાવે છે, અને જેનું વર્ણન કરવું એ માટે મુખ્ય કામ છે, તે પ્રાચીન ઇતિહાસના કાષ્ઠપણુ એકનવાયા બનાવ કરતા વધારે નામાકિત છે પણ ત્યા આગળ અચાનક અટકી જવાની મામે ગભીર પ્રતિબંધ છે. આ જગ્યાએ જો હું અટકી જઈ તો ઘણું થીને ફરેક વાચનાગના મનમાં એવી અસર પડી જશે કે કોમે “ પૂર્વ ” છતી વીધું તેથી કરીને, જે મેમજો રામનોના એશિયા છત્યા પહેલા વહી જવાના તેમનો ઇતિહાસ ગ્રીક મહારાજ્ય મા આવી જશે વળી તેમની ધાગણામાં એમ આવશે કે કોમે “ પ્રાચીન પૂર્વ ” ઉપરથી કરી વળીને તેની અને “ પ્રાચીન પશ્ચિમ ” વચ્ચેની ભિન્નતા કાઢી નાખી હશે પણ આ વિચાર ઐતિહાસિક બનાવો જોતા મત્ય નથી મેમીડોનીઆએ આણી તરફના એશિયા ઉપર જે ઇત મેગવી તે ઇત ગ્રીક સુધારામાં ઉઠેલા માણુમેએ મેગવી હતી, પણ તેથી કરીને ગ્રીક મુધાગએ કાષ્ઠ પૂર્વમાં જાગી અમર કરી નહી પૂર્વ ઉપર તે વખતે પશ્ચિમની એક નજીવી અમર થએની અને અત્યારે પણ તે અમર કાષ્ઠ બહુ મોગી નથી કેટલાક કાગણોને વીગે પૂર્વ મક્કમપણે પશ્ચિમની અમરગથી નિર્ણય થયું છે આ કાગણોથી કેટલીક જૂગોગ મંબધો બાનતો—જેવી કે ઉલ્લાઃ મુનિકોતું ઘણુ મોહુ પ્રમાણુ, અને એ પ્રદેશમાં પાકતી મનુષ્યની જનો—ગીથી બગવાન છે તેથી કરીને મરગતાની ખાતર અને ક્રીસના (હેનેનીસીક) ઇતિહાસને નામે ઓગખાતી અગણી

બૂલબૂલામણીની ગુચવણુમાર્થી બચવાને ખાતર હું છ મ પૂર્વે ૩૩૦ પગીના બનાવેલું કમવાર વર્ણન કરીશ નહીં, પણ હું એક ઉપમંદાર લખવા માગું છું કે જેથી વાચકો છ મ પછી પશ્ચિમ એશિયામા જે બનાવો બને તે મમજવાને માટે તૈયાર થાય, અને ખામ કરીને “ પૂર્વ ” એ “ પશ્ચિમ ” ઉપર જે ધાર્મિક છત મેળવી તે મમજવાને તેઓ શકિતવાન થાય પૂર્વએ પશ્ચિમ ઉપર જે કાંઈ રાજકીય છત મેળવી હશે તેના કરતા જગતના ઇતિહાસમા આ એક વધારે મહત્વની ખામત છે

ખીજું વાચકોને ઇતિહાસનો ક્રમ મારી રીતે ધ્યાનમા રખાવવાની આશાથી આ કથમા જે પ્રદેશને ‘ પૂર્વ ’ ના નામથી ઓળખવામા આવ્યો છે તેની ઉપર વચ્ચે વચ્ચે નગર ફેરવી જવાની યુક્તિ મેં યોજા છે અને તે પ્રદેશના જુદા જુદા ભાગમા બનતી બીનાઓનું ક્રમવાર વર્ણન કરવાની ઉનગી અને વધુ વપગરા વાળી રીતિ મેં ગ્રહણ કરી નથી આ રીતે પુન પુન કથન કથા વગર અને અહીંથી તહીં કુદકાઓ માયાં વગર હું અમુક અમુક ભાગના ઇતિહાસના મરવાળા ઉપે આખા પૂર્વ પ્રદેશના ઇતિહાસનો ખ્યાલ આપવાની અશા મળુ છું જે જે વખતનું પુનગવતોમ્ન કરવામા આવશે તે વખત મનસ્વી રીતે બસે બસે વર્ના અતરે રાખેનો છે છ મ પૂર્વેનું ૧૦૦૦, ૮૦૦, ૬૦૦, અગર ૪૦૦ મુ કોઈ પણ વર્ષ કોઈ નામાકિત બીનાઓને માટે પ્રસિદ્ધ છે એમ નથી, અગર જે જે આગ્રહો લેવામા આવેના છે તે કોઈ ખામ ઐતિહાસિક અર્થને માટે પસંદ કરવામા આવેના નથી તેને માટે તો ૧૦૦૧, ૮૦૧, ઇત્યાદિ અગર તેટલાજ અંતરની બીજી કોઈ પણ સંખ્યાઓ લઈ શકાય વળી જે ૧૦૦૦ ની મખ્યા લઈને હું શરૂ કરું છું તેને કોઈ પણ શુભ અર્થ લગાડવાનું પણ કારણ નથી એ તો શરૂઆત કરવાને એક ફાવતી મખ્યા છે માટે ગ્રહણ

કરી છે. આમ કરવાનું એક કારણ એ છે કે ગ્રીસ માહિત્ય, જે એકલું જ શરૂઆતના ઇતિહાસને માટે કંઈક ઉપયોગી છે તે, તે મમય લગણુ પહોંચે છે. અને બીજું કારણ એવું છે કે ઇ. મ. પૂર્વે ૧૦૦૦ મું વર્ષ એક ઉચ્ચપાયણના સમયમાં આવી જાય છે; અને એ સમયમાં પાછળથી ઇતિહાસ ઉપર ઉંચામાં ઉંચી અસર કરવાને સરજાયેલી કેટલીક પ્રજાઓ તેમના પોતાના ઐતિહાસિક સ્થાનમાં આવી વસતી હતી.

પૂર્વ અને મધ્ય એશિયા માઈનરના લોકોનું પશ્ચિમ તથા દક્ષિણ તરફ જે પ્રયાણ ઉત્તર-પશ્ચિમ અને ઉત્તર-પૂર્વ તરફના એક અરપણ દયાણને પરિણામે ઉદભવ્યું હતું તે ધીમે ધીમે નરમ પડ્યું હતું, અને તેથી કરીને પશ્ચિમ દ્વીપકલ્પ નાનાં નાનાં ઉપરાજ્યોમાં વહેંચાઈ ગયો હતો. આ દયાણ પૂર્વ અને મધ્ય એશિયા માઈનરને એક મેકાથી પણ વધારે વખતથી કનડ્યું હતું, અને દેખીતી રીતે તેણે ક્રોડેરશીઆની હદોમાં સત્તાનો અંત આણ્યો હતો. આઝકનરી રીતે આજ અગવળથી ઉત્તર સીરીઆમાં પણ એવું જ પરિણામ આવ્યું હતું. આગે પૂર્વ તરફથી આવી આવતા ધરાની પ્રજાઓના એથી પણ વધારે અગત્યના પ્રયાણે બે મોટી પ્રજાઓને મેમોપોટે-મીઅન લાગવગના લુના મુલકની ઉત્તર પૂર્વ અને પૂર્વ સીમાઓ ઉપર એક કરી દીધી હતી. આ બે પ્રજાઓ તે મીડીઆના લોકો અને પર્યાનો હતા. આ બન્ને પ્રજાઓમાં વધારે ઉંચી ખીલવાણીનાં બી ગેપાયલાં હતાં. થોડાક વખત અગાઉ મીડીઆના અને અરેબીઆના રેતાગ પ્રદેશમાં, અશાંતિના સમયમાં, ભટકતા આરબ લોકો તેમની પશ્ચિમ મીમા ઉપર આવેલા પ્રદેશમાં રહી રહીને ધુસ્યા કરતા હતા, અને તેને પરિણામે સીરીઆના દરેક ભાગમાં નવાં સેમીટીક રાજ્યો પેદા થયાં હતાં. આ રાજ્યો ઉત્તર પશ્ચિમે શેમલથી તે (કદાચ સીડીફીઆથી પણ એમેનસને પેસે પાર) હેમથ,

આરક્ષ અને પેયેસ્ટાઇન લગી પ્રમરેલા હતા. ઉપમંદારમા એશિયાઈ પૂર્વનો ઇતિહાસ ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ કરતાં બહુ પાછળ લઈ નહીં જવાને બીજું એક કાળુ એ છે કે તે સમય પહેલાંનું કાળ-ક્રમ વૃત્તાત બહુ ભરોમાલાયક નથી દશમા એકાની આખરે એમીરીઆની એપોનીમ યાદીઓ (એટલે મુખ્ય વાર્ષિક અમલદારોના નામની યાદીઓ) ની માથે પશ્ચિમ એશિયામા દરેક બીનાઓની તારીખ વાર નોંધ રાખવાની શરૂઆત થાય છે, અને બાબીયોનીઆમા તો હજુ પણ આશરે બસે વર્ષ સુધી કાંઈ પણ ચોક્કસ કાળક્રમ વૃત્તાત છે જ નહીં યાહુદી લોકોના ઇતિહાસમા વિશ્વાસપાત્ર કાળાનુક્રમ વૃત્તાત અહ બના ઇઝરાયેલ ઉપરના રાજ્ય વખતે એસીરીઆની નોંધપોથીઓએ તેને માટે લખવાનું શરૂ કર્યું ત્યાં પહેલા છે જ નહીં પશ્ચિમ એશિયાની બીજી બધી પ્રજાઓ અને રાજ્યો માટે તો આપણને એસીરીઆ, બાબીયોન અને યાહુદી વૃત્તાતો સાથેના બંદે ચોક્કસાઈ વગરના અને અનુમનિક સમકાલીન બનાવો ઉપર આધાર રાખવો પડે છે કદાચ કોઈ રહીબડી બીનાઓની સાથે ઇજીપ્ત અને ગ્રીસની પરદેશી તવારીખો-માથી કંપી શકાય

જે પ્રદેશની સામાજિક સ્થિતિનું આપણે ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ માં નિરીક્ષણ કરીશું અને જેનું થોડે થોડે અંતરે આપણે પુનરાવલોકન કરીશું તે પ્રદેશ પૂર્વે ધરાની અખાતને મધ્યોચ્ચે તે કાર્પી-અન સમુદ્ર સુધી દોરાતી એક કલ્પિત લીનીથી મર્યાદિત થએલો પશ્ચિમ એશિયા છે આ લીની બરાબર સીધી સપાટ દોરવાની નથી, પણ લગભગ આડકતરી દોરવાની છે કે જેથી કરીને પુરાતન પૂર્વમા મધ્ય ઇગનના અગરના રણની કાગીરબાજીએ આવેલો બધો એશિયા તેમા સમાઈ જાય આ પ્રદેશની ત્રણ બાજીએ દરિયો અને ચોથી બાજીએ રણ આવેલું છે અસાધારણ રીતે મજબુત સીમા-

એને ત્રીજા અગ્ર ધણા ભાગ પ્રાકૃતિક તદ્દાવનોને સીધે અંદગ્ધાનેથી તેના ૫ ભાગ પડે છે તે ભાગો નીચે પ્રમાણે છે

(૧)—૧૫ બાલુએ દરિયાથી સીધામતો અને બામીના બધા ખડથી ઉચી અને ધણી જ પહોળી પર્વતની દારોથી જુદો પડેલો એક પાશ્ચાત્ય દ્વાપરત્વ કે જેનું નામ ચોન્ન રીતે એશિયા માધનગ આપવામા આવેલું છે તે પહોળો ભાગ છે એને એશિયા માધનગ કહેવામા આવે છે, મગલ કે તેની ધણીખરી જાગતોમા એશિયા ખંડની મામાન્ય ખુમીઓ આની જાય છે

(૨)—ઝાડીઝાખાથી ભરેલો અને પહોળી મુન કે જે મમમ પ્રદેશનો જામી રહેલો ઉત્તર ભાગ પુરા કર છે અને પશ્ચિમે આવેલા એશિયા માધનગના ઉના પ્રદેશથી જ નદિ પશ્ચ દક્ષિણે, ઉત્તરે અને પૂર્વે આવેલા વિશાળ અને મીઠા ઉતરના મેદાનોથી પશ્ચ તદ્દન જુદા જ પ્રમાણનો છે તે ત્રીજો ભાગ છે આ જમિને માટે કદી પશ્ચ કદાચ એક નામ નહોતુ, જો કે તેનો મોટો ભાગ ઉગરદુ આરમીનીઆ અગર ડુર્દિસ્તાનમા જુદે જુદે વખતે ગણવામા આવેલો છે તો પશ્ચ અવકાતને ખાતર આપણે તેને આરમીનીઆ કહીશુ

(૩)—એક માકડી પગ કે જે ઉપના અને ભાગથી દક્ષિણ તરફ જાય છે અને જે તે બંનેના કચ્છા મામાન્ય રીતે ધણા જ થોડા ઉચાણવાળી છે તે ત્રીજો ભાગ છે આ ભાગ-પશ્ચિમે દરિયાથી અને દક્ષિણે અને પૂર્વે વિશાળ

રણોથી ઘેરાયેલો છે અને તે ખાસ ગ્રીસના વખતથી સાધારણ રીતે સીરીઆને નામે ઓળખાય છે.

(૪)—દક્ષિણે આવેલો એક મહાન દ્વીપકલ્પ જે ઘણોખરો ઉત્તર છે તે આપણો ચોથો ભાગ છે. તે ઉંચાણમાં આવેલો છે અને જમીનની બાજુએ રેતીથી વિંટાયેલો છે અને તેનું નામ પ્રાચીન કાળથી જ અરબસ્તાન છે.

(૫)—આરબીનીઆ અને અરબસ્તાનની વચ્ચે એશિયા-ખંડમાં ઘુસતો એક પહોળો પ્રદેશ, જેમાં યુફ્રેટીસ અને ટૈગ્રીસ એ બે નદીઓનો વચ્ચે અને નીચે ભાગ આવેલો છે તે, પાંચમો ભાગ છે. એ બે નદીઓ આરબીનીઆ-માંથી નીકળી એ પ્રદેશના મોટા ભાગમાં વહે છે. એની જમીન નાના પ્રકારની છે. પશ્ચિમે અને મધ્યમાં તદ્દન ઉત્તર પ્રદેશ છે, અને પૂર્વના ભાગો ઘણા જ ફળદ્રુપ છે. પણ જ્યાં સુધી તેની ઉત્તરે આરબીનીઆની અને પૂર્વે જે છટ્ટો ભાગ હતો વર્ચુવવાનો બાકી છે તેની સરહદ તરફ ઉંચાણ પકડવાની શરૂઆત થતી નથી ત્યાં સુધીનું તેનું ઉંચાણ સાધારણ રીતે જુજ છે. તેના બધા વિભાગોને (બે નદીઓની વચ્ચેના પ્રદેશ અને ટૈગ્રીસના પેલીપારના મુલકોને) ક્રાઇ સામાન્ય નામથી કદી પણ ઓળખવામાં આવ્યા નથી; પણ મેસોપોટેમીઆ એ શબ્દ જે કે ખોટો છે તો પણ સાધારણ રીતે હાલના વખતમાં તેને માટે વપરાય છે, અને આપણે પણ ક્રાઇ વધારે સારા નામને અભાવે તેજ વાપરીશું.

(૬)—એક ઉંચી સપાટીવાળો પ્રદેશ કે જેને ઉંચી પર્વતની

દાગેએ મેમોરોટેમીઆ અને આરમીનીઆથી જુદો પાટી નાંખ્યો છે અને જે પાછળ પ્રાચીન પૂર્વની મરદહના રણ મુખી પ્રમંડેલો છે તે ઇફ્રો ભાગ છે. જે કે વાસ્તવિક રીતે આ પ્રેસ હરાન દેશનો એકલો પશ્ચિમ ભાગ છે તો પણ તેને હરાન દેશને કાંઈ વધ્યા નથી.

પ્રાચીન પૂર્વ

પ્રકરણ ૧

ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ માનુ પૂર્વ.

ઇ મ પૂર્વે ૧૦૦૦ મા પશ્ચિમ એશિયા જુદી જુદી જાતના નાના રાજ્યોમાં વહેંચાઈ ગયો હતો અને તે બધા ઉપર ૫ જો ધરાવનાર કોઈ પણ શહેનશાહી મત્તા તે વખતે ત્યાં હોય એમ આપણા જાણવામાં નથી એની તવારીખમાં એવું લાગ્યું જ બ યુ છે આપણા અવનોમન પહેલાં હજાર વર્ષ ઉપર જ્યારથી તે મુખ્યત્વે સૈમીતિક થયો ત્યારથી, કોઈ વખત લાગલાગટ ઘણી સત્તાઓ હેઠળ તે કોઈ વખત એક પત્રી એક જુદી સત્તાઓ હેઠળ તે હતો આ સત્તા ચનાવનારા રાજ્યોમાં ખાસ કરીને અદ્વરના ત્રણ અને મહારનુ એક રાજ્ય હતું

બાબીનોનનું રાજ્ય

આ રાજ્યોમાં જેણે પારકા મુતકો પર સત્તા ચનાવવામાં પહેલ કરી હતી તેને જ નશીબે તે મત્તા ઘણી ઘણી ઉચનપાથન પછી પણ સૌથી લાંબો વખત બોગવવાનું લખેતું હતું કારણ કે શહેનશાહ-તેને જે ક્ષીણતા લાગે છે તે દુરસ્ત કરવાને કુદરતી રીતે તે સૌથી સારી જગ્યામાં મુકાયતું હતું જે પ્રદેશને પાઠગથી આપણે બાબી લોનીઆને નામે જાણીશું તે આજ હતો ઐતિહાસિક કાળમાં જે શહેર આ પ્રદેશ ઉપર સત્તા ચનાવતું હતું તેના ઉપરથી એ નામ પાડવામાં આવ્યું હતું પણ એ સત્તા કાઈ તના હાથમાં પડેનેથી જ ન હોતી તેમ બાબીનોનીઆનો જાતનો સુધારો પણ કાંઈ તેમાંથી ઉતરી આવેનો નહોતો આ માન જે કોઈ પણ શહેરને આપવા

લાયક હોય તો તે “ ઉર ” સહેર છે, કે જેણે મૌઘી પ્રથમ અને માચેમાચું “ બાબીસોનીઆ ”નું રાજ્ય ગ્રાપ્યું. બાબીસોનીઆની મત્તા મૌઘી પ્રથમ ગ્રાપવામાં તેના અમત્રી રહેવાગી સુમેરીઅન લોકો, જેઓ ગ્રાનિક કેગવણીમાં જે કાંઈ ટ્રેડના હતી તેને લાવનાર હતા, તેમનો હાથ નહોતો. પણ તે કરનાર તો મુકાબયે જંગવી પ્રદેશમાંથી આવીને દેશમાં ઘુસી ગએલા મેમીટીક લોકો હતા. વગી જે લોકો હમણાં એમ કહે છે કે અક્રાડના મારગોન અને તેના દીકરા નારમમીનનું રાજ્ય યુક્રેતીમ અને ટ્રીમીમ નદીના વચ્ચેના ભાગની પેલી પાર કદી પણ ગયુંજ નથી, તેમને પગે આપણે ચાવીએ તો આમાંના જે લોકો મૌઘી પહેલા ધુમતાર હતા તેમનું પણ એ કામ ન હતું, પણ તે કામ તો પાછળથી જે ટોળાં આવ્યાં તેમણે બજાવ્યું હતું. આ લોકો, અરમસ્તાન કે જે હંમેશા કદાવર દેશાંતર કળાઓની માન્યભૂમિ તરીકે ઓળખાવ છે, તેમાંથી ઇ ન પૂર્વ ચોવીસો પચ્ચીસો વર્ષ પહેલા ઉભરાઇ આવ્યા હતા આ દેશાંતરે સીરીયાને કેનેનાઇટાથી ભરી નાખ્યું, અને અંતે ઇજીપ્તમાં હીક્સોમ અથવા “ ભરવાડ ગળાઓ ” ગ્રાપ્યા, એસીરીયાને તેની જાળુની સેમીટીક વસ્તી આપી, અને સુમર અને અક્રાડને પાછળથી (કાગમાનસાસ્ત્રી) ઇતિહાસકારોએ જેને પહેલો બાબીસોનીઅન ગજવંશ કહ્યો છે તે આપ્યો પણ આ સેમીટીક માયાંમારોમાં મમકાલીન ઇજીપ્તના અથવા સુમેરીઅન સુધારાના મુકાબયામાં મુકાય એવો સુધારો નહિ હોવાથી જેમ જેમ તેઓ સ્થાયી થતા ગયા તેમ તેમ તેઓએ ન છુટકે અને જલદીથી આ બંને સુધારાઓ મહણ કર્યા.

પણ આની સાથે તેઓએ (ખાસ કરીને મેસોપોટેમીઆમાં કે જેનો અડધો ભાગ ક્યારનોએ સેમીટીક મત્તા તલે આપી ગયો હતો) કેટલાક બેડાવી લોકોને લગતા વિચારો અને પ્રેરણાઓ, કે જેની અસર તેમની પાછવી તવારીખ ઉપર થણી ઉડી થઇ છે, તે છોડી

દીધા નહીં ઇતિહાસની દૃષ્ટિએ જોતા આમાંથી મૌથી અગત્યનો વિચાર એક ધાર્મિક માન્યતા હતી કે જેને આપણે વધારે મારા નામના અભાવે શ્રેષ્ઠ એકેશ્વરવાદ (Super-Monothelism) કહીશું આ માન્યતા વારંવાર ભટકતી પ્રજાઓમાં મૂળ ધારીને એકેવી જણાય છે, અને તેઓ ભટકતી સ્થિતિમાંથી મુક્ત થવા જતા પણ લાગ્યા કાળ સુધા તે તેમને ડોકતી નથી એ માન્યતા એની છે કે આરમોના ગમે તેવા પ્રજાકીય અથવા સ્થાનિક દેવતાઓ હોય તો પણ તે મવથી શ્રેષ્ઠ એક બીજો દેવ છે, તે એકજ અખડ છે એવું જ નહીં પણ દુનીઆપર એકજ જગ્યાએ અને એકયો રહે છે એના ચોકાના ટોળાઓ જ્યાં જ્યાં એક માથે જાય ત્યાં ત્યાં તે પોતાની જગ્યા ખસેડે, પણ જો તેઓ જથ્થામય નહીં હોય તો તેમ મને નહીં અને એના આધિપત્યનો તો કોઈ પ્રતિસ્પર્ધી હોઈ ગકે નહીં મેમીગીડ લોકોનું જે જથ્થામય સ્થગાતર થતું તેથી કરીને તે શ્રેષ્ઠ પિતા પરમેશ્વર નવા જતાયના પ્રદેશના કોઈ પણ શહેરમાં ન જતા માખીનોનમાં રહેવા આ યો એ બીનાથી મામા-જિક અને ગાંજીર ફેરફારો થયા જતા પણ, અગાનતાના કાળથી તે આધુનિક મમય સુધી પવિત્ર રોમે જે શ્રેષ્ઠ પદની ભોગરી હતી તેવી જ રીતની એ શહેરની પહાડી પણ ઘણા મૈદાનો સુધી કાયમ ગહી મીલું આગે તેમની માથે તેમનો પગપૂવનો ધાવરમાંથીએ અભાવ લાગ્યા આં ટેવ પણ ચાલી થયા પગી લોકોમાં જાગત રહે છે, અને નંજુમાં તથા જુ પડામાં દર વર્ષે થોડોક વખત રહી આવે અને પુટકાટ કરવા ૬૦ વર્ષે જાય ત્યારે જ તેઓને મંત્રો વગે છે ૬૦ ઉનાગે પુટકાટ કરવા જવાનો રીવાજ, જે હજુ પણ અરમસ્તાનમાં ૬૦૬ કાવગ અને જુનું માણસ પાગે છે, તેને અમનના મેમી-ગીક સોફો પણ તેવું જ માન આપતા કારણુ હોય યા ન હોય પણ આ રીવાજ તેઓ ચાલુ ગખતા અને એજ રીવાજ, મરહ

ઓળંગીને જે વાર્ષિક આગીઓ તેઓ કરના તેનું મૂલ્ય અને હમેશાનું ઉત્પત્તિમ્થાન હતો શેડર લોમર, અમરા કેલ અને બીજા ત્રણ રાજ્યઓ નેગડન નદીની ખીણમાં તેમની વાર્ષિક ફળ વ્યવસ્થા હતા ત્યારે માદુરી નતકથા પ્રમાણે તેઓ અબ્રહામને મળ્યા હતા અને હમણા નક્ષી થયું છે તેમ ને અમગદેવ એ હમુગબીજી દોષ તો, તે નતકથાથી આ જુટવા જવાનો ચાલ પહેલા બાબીલોનીઅન રાજવંશના વખતમા મારી રીતે પ્રમરેલો હતો એમ માનીત થાય છે

વળી બાબીલોનીઅન અને આસીરીઅન રાજ્યોની આ વાર્ષિક ચદાઇઓ એ કાષ્ટ નહીં પણ ઉંચા પ્રકારે યોજેલી અને મોટા પાયા પરની જુટકાટ કરવાની ચદાઇઓ હતી, એ વાત (જ્યારે આપણે સેમીટીક “ શહેનશાહત ” વિષે બોલીએ ત્યારે) ધ્યાનમા રાખવાની છે આસીરીઅન ઇતિહાસમા આપણે ઘણે દૂર આવીએ છીએ ત્યાં સુધી પરદેશમા જીતેલા મુનકો માટે કાયમની રાજ્યવ્યવસ્થા સેમીટીક રાજ્યકર્તાઓએ કરી પણ કંગેવી નહોતી પહેલા પહેલા રાજ્યમ્તાઓએ એવે જે આસીરીઆના અમુરનત સીરપાવના પહેલા થઇ ગયા તેઓ, જુટવાના, હાનો કરવાના, નાશ કરવાના અગર ખંડણી લેવાના ઇરાદાથી જતા અને પોતાનો હેતુ સફળ થાય એટલે પાછા પોતાના માણસોનું એક કાયમનું વસ્કર અને કાયમના મુશાઓ ગમ્યા વગર અગર હારેલા રાજુને પાછો જુટાવાનો વખત આવે ત્યાં સુધી પોતાની મુનમશી માફક વર્તેલો અટકાવવાને જાયુને માટે ખંડણીનો બોજો પણ ગમ્યા શિયાય તેઓ પાછા ફરતા. જુટાડ રાજ્યઓ કંધાય પગેથી ખડકો ઉપર પોતાની બહાદુરી અને આગમનની નોંધ રાખતા, પણ તેઓ પાછા ફરતા કે તરતજ તેને જુંમાઇ જવાનો ભય હતો ધણું કરીને તો તેઓ પોતાની પાછળ પોતાના ખગમ કામની ચાલગીરીજ સુખી જતા. મુલક સંબંધે કહીએ તો શરૂઆતની

બાબીલોનીયન અને એસીરીયન “ શહેનશાહત ” નો અર્થ, અમુક પ્રદેશ કે જેની અંદર શહેનશાહ સમગ્ર વિરુદ્ધતા વગર હુંદી શકે અને હુંદતો, એટલો જ હતો.

આમ છતાં પણ મોટા પાયા પર કરેલી આવી હુંદો શહેન-શાહતનાં થોડાં ઘણાં પરિણામો લાવવાને બંધાયેલી હતી અને તેની મેધિયી નહીં પણ તેનાં પરિણામોથી આપણે બાબીલોનીયન રાજ્યની અસર ક્યાં સુધી પહોંચતી તે સારી રીતે જાણી શકીએ છીએ. તેની લાંબે સુધી પહોંચેલી અસરની મુખ્ય સાબીતીઓમાં પ્રથમ તો એશિયામાઇનરની હાટી કારીગરીમાં બાબીલોનીયન તત્ત્વો છે. તેઓ પહેલેથીજ (જ્યાં સુધી આપણું જ્ઞાન પહોંચે છે ત્યાં સુધી એટલે ઓછામાં ઓછું ઇ. સ. પૂર્વે ૧૫૦૦ સુધી) બતાવે છે કે સ્વદેશી કારીગરો સેમીટીક નમુનાઓ સિવાય પોતાના વિચારોને રૂપ આપવાને લાગ્યેજ શક્તિમાન હતા. બીજી સાબી-તીમાં બાબીલોનીયન લિપિ અને ભાષા તેમજ બાબીલોનીયન ચોપડીઓ પણ સહેજ મોડેથી એશિયામાઇનર અને સીરીયાના રાજ્ય કરતા વર્ગો વાપરતા તે છે. ૧૮ માં વંશના ફેરાહોને (ઇજીપ્તના રાજ્યોને) સીરીયન શહેરના સુબાઓ પોતાના ટુમારો બાબીલો-નીયન લિપિમાં લખતા. (આ વાત વીસ વર્ષ ઉપર ઉપસા ઇજી-પ્તમાં અમારના આગળ જડી આવેલાં દસ્તરો બતાવે છે.) એ શોધથી, બાબીલોનીયન અક્ષર ઘણી જ વહેલી ઘઘને લાંબો વખત સુધી કાયમ રહી હતી તે વાતને એટલો સમગ્ર ટેકો મળ્યો હતો કે, કેપેડોસીયાના હટ્ટાઇ રાજ્યો પણ રાજમામલતમાં એજ લિપિ અને ભાષા વાપરતા, એવી હાલની શોધથી આપણે લાગ્યેજ અન્યથ થયા છીએ.

બાબીલોનીયા એટલો બધો રૂઝદુપ અને બીજી રીતે પણ નશીબદાર હતો કે પશ્ચિમ એશિયાનાં બીજાં રાજ્યોનાં કરતાં તેને

મૌર્યી પહેલી શહેનશાહન મળી અને મૌર્યી છેલ્લે સુધી કાયમ ગદી આ વાત આપણે ઉપર લખી ગયા છીએ જ્યારે આપણે ૬ મ પૂર્વે ૪૦૦ ના પશ્ચિમ એશિયાનું અવલોકન કરીશું ત્યારે આપણે જોઈશું કે ટૅન્ઝીમ નદીના નીચલા પ્રદેશમાંથી એક રાજા ત્યારે પણ તેના ઉપર અમન ચલાતો હતો પણ કેટલાક કારણોને લીધે બાબીલોનીઅન શહેનશાહન ઝાઝા વખત સુધી એક મરખી ગદી નહીં એકેડીઅન અને સુમેરીઅન લોકો અસલી રહેવાથી હોઈ ગયાથી, કેળવણી, અને વરકુકડી લોક હતા, જ્યારે બાબીલોનીઅન મહારાજાની ધ્યાનના તો વધારે જોરાવર પરદેશીઓએ કરી હતી આ બોકોને પોતાના અસલી રહેવાથીઓની ભાગીનૂની વફાદારીને લીધે બધા લાગતો હતો એટલે નહીં પણ તેઓને પરદેશીઓ તરફથી હુમલાનો પણ હમેશા ભય રહેતો, કારણ કે બાબીલોનીઆ દરેક જાણુએ તરત ઉતારો છે તેના અસલી રહેવાથીઓ વારંવાર ધરાની અખાતને મથાગે આવેના “ દરિયાઈ પ્રદેશમાં ” લશ્કર જમાવીને તેમના ઉપરી સેનાપટો ઉપર પાછળથી હુમલો કરતા આથી કરીને ‘ દરિયાઈ પ્રદેશના ’ બોકોના બળવાએ, અરમસ્તાનમાં ધસી આવતા ગળાઓ, મુકેતીમ અને ટૅન્ઝીમના પ્રદેશની દક્ષિણ-પૂર્વસરહદ ઉપર આવેના ઇલામના હુંગરોમાંથી પહાડી લડાઈઓનું ઉતરી આવવું, તેમજ તેમના ઉપલા ભાગમાંથી વધારે જોરાવર બોક્તું આપણ-આમાના એક અથવા અનેક મકોટા બાબીલોનાના રાજ્ય ઉપર હુમલા આવતા અને તેને વારંવાર ધૂળધાળી કરતા ૬ મ પૂર્વે આશરે ૧૮૦૦માં ઉત્તર તરફથી હાટી લોકોના એક મોટા હુમલાએ પહેલા વશની રાજ્યસત્તાનો અંત આપ્યો જણાય છે તે લોકોના ગયા પછી બાબીલોનીઆ નગરો દેરીઓના હાથમાં આવવાથી જુદી જુદી જગ્યાએથી વારાફરતી આવતા આ નગરોનો ભોગ થઈ પડ્યો આ હુમલાઓ ઇલામની પેલી પાર-

ના કેમાઇટ પર્વતોમાથી અગર ઇનામની જાતમાથી, બાળીનોનીઆ-
ના પ્રથમના ખંડીયા આશુગના ઉગતા સેમીટીકે ગન્યમાથી, અગર
ઇ મ પૂર્વે ૧૫૦૦ મા કેપેડોશીઆમા મ્યપાયવા હાટી રાજ્યમાથી
આવના હતા આ શિવાય અરમ્મતાનમાથી એક તરતના ઉભરાયના
નોન્ જોઓ આગમીનીઅનો કહેવાય છે, અને તેમની પછી
આવેના મીળ ગાળાઓ જોઓ સામાન્ય રીતે કેન્ડીઅનો તરીકે
ઓળખાય છે તેઓ પણ તેની ઉપર ધસી જતા, અને જગલગ
માગમી મદીના અતમા ન્યા મુધી અતિદમણ કરતી આમાની એક
જાતને જોઇએ તેટલી ચત્રતા અને મત્તા મળી નહી ત્યા મુધી
બાળીનોને પરદેલી મુનકો જીતીને તેની રાણી થના વારે આવ્યો
નહિ આ વખતે પહેના નેજુકેડનેઝરે-જોને મારદુ કહેવામા આવે છે-
મુમ્મય અમુદ્ર ઉપર આવેલા એગિયાના એક ભાગમા મવોપરી મત્તા
મેગવેરી જણાય છે પણ આ મહાગન્ય તેના સ્થાપનાન્ જોડેન્
વિરામ પામ્યુ ઇ મ પૂર્વે ૧૦૦૦ મુધીમા તો ફરીથી બાળીનોન
અદર અદરની ફાટપ્રુટવાળુ અને પૂર્વે તેમજ ઉત્તરે પ્રતિમ્પર્ધાઓથી
મેગયન્ એક નાનુ ગન્ય થઇ ગયુ

ઇજીપ્તનુ એશિયાઇ ગાજ્ય.

પહેના બાળીનોનીઅન વશના પતન પછી જે લાખો ગાજો
પ યો તેમા પશ્ચિમ એશિયા ધણી વગરનુ નહોતુ તેની હદમા
ખીળ ત્રણ રાજ્યો ઉચ ચઢ્યા હતા તેમજ પડ્યા હતા પણ
આમાથી એકના નશીબમા પાછગથી ફાલવાનુ લખેનુ હતુ આમાથી
મૌથી પહેના રાજ્યે જે પ્રગરની રાજ્ય સત્તા મ્યાપી તે આપણે
ગ્રીકો એશિયામા આવે ત્યા મુધી ફરીથી જોઇશુ નહિ કારણ કે ને
સ્થાપનાર એશિયા બહારના લોન્ હતાન્ અદરમી સદીના પહેલા વર્ષોમા
મગવાન અમરાદમા વશના એક ઇજીપ્તના મળ ટોટમીસ ત્રીજાએ

સુદેતીસ ઉપર આવેલા કારશેખીમ સુધીનો સગભગ બધો ગીગીઆ છતીને તે મુવકના દક્ષિણ ભાગમાં એક એવી વ્યવસ્થા કરી કે જેથી કરીને તેના છત્રેના પ્રદેશો થોડાક વખતને માટે ઇજ્જમનાં ખંડીઆં ગળ્યો બની ગયાં. આ બાબતને માટે બધી માણી ટોટખીમ પછી જે ગળ્યો ગાદીએ એકા તેનાં દક્ષિણમાંથી મળી આવે છે, કારણ કે તેમાં પેનેટ્રાઇન અને શીનીશીઆમાના ધણા અમલદારો તેમજ આશ્રિત રાજાઓનાં લખાણોનો મમાવેશ થાય છે (આ દક્ષિણે ક્વીન્ડર્મ પેટ્રીએ અમારનામાંથી ખોળી કાઢ્યા છે.)

પ્રથમની માફક જો “ ગરેનશાહત ” નો અર્થ એ. હમેશને માટે પુનઃવાનો પ્રદેશ, કે જેના અમુક રાજાનો પુનઃવાનો હન્ડ ધારી પેવાયવો હોય છે અગર ચોખ્ખી રીતે કબૂલ કરવામા આવે છે, તેમ કરીએ તો ઇજ્જતનુ આ “ સામ્રાજ્ય ” ટોટખીમ પહેલા સગભગ સો વર્ષ ઉપર શઝ થયેલું ગણાવું જોઈએ, અને દક્ષિણ મીરીઆ કગતા પણ તેની સીમા વધાઈ બહોળી ગણવી જોઈએ. સેમીટીક “ લીકસોમ ” ની સત્તા ઇજ્જતમા નાશુદ થવાના પગિણામે કેટલુંક સુદેતીમ લગી સેમીટીક સીરીઆ ઉપર હત્યા કરવાની શરૂઆત ફેગહોએ પહેલ વહેવી મોળખી સદીની શરૂઆતમાં કરી હતી આ લશ્કરોએ કેટલેક અંશે વેગ વાગવાની હતી અને કેટલેક અંશે પાડોરાના ફેગદુય પ્રદેશમા આભાવિક રીતે ઇજ્જતની મીમા વિખાગવાને માટે હતી. આ પ્રદેશ આખરે તાજે કરવામાં આવ્યો અને જ્યાં સુધી બાબીયોનમાં નવગા કેસાઇટોનું રાજ્ય ચાલ્યું અને એમીરીઆની સ્વતંત્રતા અપૂર્ણ રહી ત્યાં સુધી બીજા કોઇ પણ રાજ્યે એના ઉપર દાવો કર્યો નહિ. પણ પહેલાં પહેલાં ઇજ્જતનાં લશ્કરો મીરીઆમાં ઉઠવા તથા ખંડણી ઉધરાવવાને જ ગમેલાં જણાય છે. તેઓ કિલ્લેબંધી જગ્યાઓને છોડતાં નહોતાં; અને ઉત્તર કહેવા પ્રદેશ ઉપર કોઇને પણ હુમલો ચલાવવા રહેવા દીધા શિવાય તેઓ

નાઇવ ઉપર પાછા ફરતા, હેટશીપસુ રાણીની ગાદીએ આવેના ફેરાટે પહેલા કોઇ પણ ઇજ્જતના રાજાએ પેનેટ્રાઇન અને શીનીશીઆને પોતાના તાબામાં લીધા નહોતા. ટોટમીસ ત્રીજાએ જ પહેલવહેલા મેગીડા જેવા કિલ્લાઓ પોતાને તાબે કર્યા અને કિનાગ Cપર અનન્ય સુધીના અને દેશમાં લગભગ કેડેશ લગીના બધા મીગી-અન શહેરો કમળે કર્યા આ રાજાએ ઇજ્જતશાઅન અને ન્યુમીઅન વસ્કરોથી અને કેટલીક વખત બૂમધ્ય સમુદ્ર પરના મુલકો તથા ટાપુઓના ઉભા કંઠેના ભાડુતી લશ્કરોથી રક્ષાયલા થોડાક કિનારોથી દેશી રાજાઓના મગજમાં પોતાને માગે એની તો બીક બેમાડી દીધી કે તેના તેહસીનાગેને તેઓ નિયમિત રીતે ખડગી આપતા અને પોતાની પ્રજામાં તેમજ જે યાદુદી અને એમેરાઇટ લોકો પૂર્વ અથવા ઉત્તરમાંથી ધમારો કરવાનો યત્ન કરે તેઓમાં ઇજ્જતના જેવી શાંતિ પ્રમંથવી રાખતા.

પણ સીરીઆના ઉપના ભાગમાં એણે અને એના પછીના રાજાઓએ ટોટમીસ પહેલાએ જે કરેનું તેના કરતા કાંઈ વધારે કરવાનો યત્ન કર્યો દેખાતો નથી, એટલે કે તેઓ ફગટપ પ્રેશોમાં નિયમિત વખતે હથિયારબધ થઈ દરી વગતા, અને જો કે તેઓ છુટાજવાયા ગહેરો લેતા તોપણ રણીખરી વખત કમળ ખડગી જ ઉધગવતા કેડેશ જેની મજબુત જગ્યાઓમાં ધણું ઝગીને તેઓ કદી જતા નહીં તેમ જતા પણ તેમની સ્વારીઓ એની મધી અને એવી અસરકારક હતી કે આખા મીરીઆને આગળ પાછાના મોગ તેમજ નાના રાજાઓ ઇજ્જતની સત્તાનો મુનક ગણતા, અને તેમાં ફેરાહોના હક્કો કમૂલ રાખવાનું અને વખતમર બેટાથી તેને રાજી રાખવાનું તેઓ દુરસ્ત ધારતા. યુક્રેતીસની પેલી પાર મીટાનીના રાજાઓ, ટોરમની પેલી પારના હાગી ગળાઓ અને કેમાઇટ વશના ઇરાની રાજાઓ જે આખીયોનીઆમાં રાજ્ય કરતા હતા તેમના વિચાર તથા વર્તણૂક પણ તેવા જ હતા.

ટોટમીમનો ત્રીજો વાગ્સ એમેનદેટેપ ત્રીજો જે પંદમી સ
ની આખગમાં અને ચૌમી મદીની ત્રીજાતમા ગત્ય કર્તો હતો
તેના ગત્યનાં પાછલા વર્ષ સુધી ઇજીપ્તની મુલેક જગવાઇ રહી
અને ફેગહોનો સીરીઆ ઉપરનો હમ્ક કબૂલ ગખવામાં આવ્યો આ
મમયમાં પરદેશી મંચાન ઉપર ઇજીપ્તની મત્તા મજ્જુત બનાવવા
માટે એક મમય અખતમે કરવામાં આવ્યો તેાય એમ જણાય છે
તે વખતે બુવાન ગીરીઅન ગાહનદાઓને કેળવણી આપવા માટે
ઇજીપ્તમાં લાવવામાં આવતા તે એવી આશા એ કે તેઓ જ્યારે
પોતાના વતનમાં પાછા ફરે ત્યારે ઇજીપ્તના વફાદાર સુમાઓ તરીકે
નીવડે. પણ આ અખતગની અમર છેવટે મેમન લોકોથી તે આપણા
સુધી બધી ગત્યકર્તા પ્રજાઓએ કરેલા અખતગના કર્તા વધારે
તારી થઈ હોય એમ જણાવું નથી

આનાથી વધારે સારી રાન્યવ્યવસ્થા કરવાનું ઇજીપ્તીઓને
કદા પણ સુઝયું નહીં સીરીઆમાં અમગકારક વરકરી કબજે ગખ-
વાનો અગર ઇજીપ્તીઅન વરકરી અગર દીવાની અમવદારોવડે તેમાં
ગત્યવહીવટ કરવાનો વિચાર પણ તેમને આવ્યો ન હોતો. મીરી-
અન સુધાગ ઉપર ઇજીપ્તીઅન કેળવણીના ચિદ્નો (જ્યાં સુધી
ખોદકામથી તે જણાયા છે ત્યાં સુધી તો) ધણાજ જુજ છે,
અને શુદ્ધ ઇજીપ્તીઅનોની જે સખ્યા તેમના આ એશિયાટીક પ્રાનમાં
મદી અથવા કોઇ પણ વખત આવી મધ તે ઘણી જ નાની હતી,
એમ નિર્ણય કર્યા શિવાય છુટકો નથી. જન્મથીજ માહમિક નહીં
હોવાથી અને પરદેશમાં વેપાર ખેડવાને નાઉમેદ હોવાથી નાઇલ
નદીના લોકો મીરીઆને પ્રતિનિધિઓના જ હાથમાં ગખવાને રાજ
હતા, અને તેથી તેમને થોડો ફાયદો મળતો આથી કરીને તે પ્રાન-
માજ કોઇ જોરાવર અને બહોળી જાન ઉભી થાય અગર તેની મીમા
પર કોઇ ગત્યવોર્ષા મત્તા પેદા થાય તો આવા રાન્યનો અંત

આવે એ વ્વાલાવિક છે એમેનહેટેપના મરણ પહેલાં આ જન્મે બાબતો અતિત્વમા આવી હતી-મધ્યમીરીઆમા એમોરાઇટ લોકો અને ઉત્તર મીમા ઉપર તાજુ જ મજબૂત થએલું હજાઇ રાજ્ય એના પ્રખ્યાત દીકરા એમેનેટને આ અનિવાર્ય બાગીક મમયને માટે કાઇ પણ પગના લીધા નહીં, અને ચૌદમી મરીના મધ્ય પહેલાં તો, કોટ કે ભુટે લગભગ બસો વર્ષ ચારીને ઇજીપ્તનું મસ્થાનિક રાજ્ય પેનેગ્રાઇનના મૌથી દક્ષિણ ભાગમા આવી રચુ જે વરા એની પગી આવ્યો તેના રાજ્યોએ પાધુ એને મજબૂત કર્યું, પણ અમન ક્રૂતા પણ તેને ટપ્વાનો ઓછો મલવ હતો ગમેમીસ બીજાએ ન્યારે પોતાની અને હજાઇ ગજની વચ્ચે કગગનામુ કરીને તેની વહેચણી પોતાના ગેગનાલમા કરી ત્યાં તેણે જન્મ કર્યું કે ઇજીપ્તમા કાઇ પણ તરારી હકકો બગજેરીથી મેગવવાના મત્તા ન્દી નહોતી આ ડરાગનાનાની મરતો બન્ને માણુના મળી આવેના ખતોથી આપણને માનમ પડે છે તરમી મદના અત સુધીમા તા એશિનામાથી ફેગાહોની મત્તા નામુદ થઇ ગઇ અને તે એટલે સુધી કે ઇજીપ્તના અમલી સમ્થાન મીનાઇ ફીપક પમાથી પણ તે જતી રહી પાછળથી ટેલાક ઇજીપ્તના રાજ્યો સીરીઆમા સ્વારીઆ ગતા પણ જાયુનુ માત્રાજ્ય સ્થાપનાને કાઇની તાકાત તેમ ધગી મોગી ઇચ્છા પણ નહોતી

હાટા મહારાજ્ય

જે મહારાજ્યે ઇજીપ્તિઅનોને એશિયામાથી પાછા ધરેલી કાનના તેની પગી-ઇ મ પૂર્વે ૧૦૦૦ પહેલાં થઇ ગએલા રાજ્યમા-ફ્રેન્ એકજ રાજ્ય આવે છે હાગી લોકો, જેને ઇજીપ્તિઅનો ખેટા કહેતા હતા અને જેને મેમીગિક લોકો તેમજ તેઓ જાને પણ ટેટ અગર હાગી કહેતા તેઓ, ઓહામા ઓગી પદરમી મદી જેટલા વહેના

એશિયાન મૌરી પશ્ચિમ ભાગમાં એક મોટી મત્તા થઈ પડ્યા હતા. આ વાત ૧૫૫૧ વખતથી જાણીતી છે, પણ ત્યાં નથી ઉત્તર કેપે- મૅન્ડિઆમાં મોરેજુઇ આગળ ૧૮૦૭માં તેમની ત્રિપિમાં લખેલા ક્તરે મળી આન્યા નહોતા ત્યાં મુઘી તેમની મત્તા મહેનશાહી હતી કે નહીં ૬૦ ગળ્યધાનીમાંથી તેઓ આ મત્તા ચનાવતા અને મ્યાંયા રાજગણ તે મત્તા ચનાવવાને લાખવાન હતા એ માન્યતા પા- થઈ નહોતી હાની લોકોએ એક મોટી ચારી કરીને ઇ મ પૂર્વે આગ ૧૮૦૦માં પટેના બાબીનોનીઅન વચની ગળ્યમત્તા તોડી નાખી એ વાત વાયકોના ધ્યાનમાં હશે એ સ્વારી કરનારાઓ મ્યાથી આન્યા હતા એ હજી આપણે જાણવાનું છે પણ મામે હુમનો હતા તમા ઉત્તરને તેની પાછળ મ્યાવફોજ મુકી જવાને અને વડુ અગત્યનામાં પોતાના સુધારાની ઝાપ ડૂંગા મુનકો ઉપર પાડ- વાને જોઈએ તેવી કેળવણી એક હાની પ્રજા પદરમી મહીમાં મોરેજુઇ આગળ ચપાચની હતી તેથી તથા મૈક પહેલા પૂર્વ એશિયામાંહનગ તેમની જન્મભૂમિ હોવી જોઈએ એ ધારવુ ગેર- વાજમી ગણાગ નહીં મહેનશાહન તરીકે તેમનો ઇતિહાસમાં પ્રવેશ એક મુઘી યુન્યુમાં નામના રાજાની માથે થાય છે (આ રાજાને એના દરેતર મુઘી યુ યુમાં કહે છે પણ ઇજીપ્તના હેવાનોમાં તે મપગક નામથી ઓળખાય છે) અને એ પૈકા કમતા સ્ટેજ ઓગા સમયમાં તઓ અદસ્ય થઈ જાય છે ગીરીઆનો ઉત્તર ભાગ ઉત્તર મેસોટોમીઆ અને ઘડ કરીને ઇ મ પૂર્વે ૧૩૫૦ પહેલાં આખો એશિયામાંહનગ હાની લોકોએ જીતીને ખડીઓ મના પો હતા ઇજીપ્તને એશિયામાંથી ધકેરી દીડુ હુ અને યુફ્રેટીસ તેમજ ટૈગ્રીસ નદી ઉપરના મેમીની ગામનાં અને તગી જાનોને તેમની મત્તા કમુન ગખવાને અગર બચાવ કરવામાં સમ્પને ફજ પાડવામાં આવી હતી. હોએ વર્ષ ૫૪૧ હાની નેકો જે અધકારમાંથી નીકળ્યા

હતા તેના કરતા પણ વધારે ગાદા અધમગ્મા ગરક થઇ ગયા
 મોવેઝકુધનો છેવો રાગ કે જેના દક્ષતરોનો કંઈક ભાગ હાથ
 લાગ્યો છે, તે આરનોન્ડા છે અને તે તેરમી મનીના અંતમા ગન્યો
 કગ્તો હતો તેના પત્રી વારસો હોવાનો અને તેમને લગના ખતો
 હતુ પણ જડી આવવાનો સભવ છે પણ નીચ બાજુએ એસી-
 રીઅન વાર્ષિક ઇતિહાસ કે જે ત્યારપત્રી તરતજ શરૂ થાય છે તેના
 ઉપગ્રી જણાય છે કે હાગીના જેવાજ લોકો જેઓને ખાતરીથી
 હાટી પોકાએજ સુધરેના બનાવ્યા હતા અને જેઓને એસીરીઅનો
 મુશમ્મા અથવા મુશકીના નામથી મ મોઘે છે તેઓ બાગ્મી મદીના
 વચના ભાગ સુધીમા આખા હાટી ગજ્ય ઉપર નહીં તો પણ તેના
 ગણાખગ ભાગ ઉપર ફરી વળ્યા હતા વળી હાગી લોકોની રાજ્યધાની
 મોવેઝકુધમા તેમજ દક્ષિણના તેમજ મુખ્ય સમ્યાન કાગેકીમમા
 બોદી મદેના ખડીએરા પ્રથમ નાશની અને તેની પાછળ જીર્ણોદ્ધારની
 અચુક નિશાનીઓ બતાવે છે આ જીર્ણોદ્ધારનો મમય પુરાતનવસ્તુ-
 રાત્રને આધારે આરનોન્ડાના મમય પત્રી ઘણે આઘે મુકાય એમ
 નહી હોવાથી હાટી શહેનરાહતનો તે રાગ ૧૧ જોડેજ અત આવ્યો
 એમ માનવાને કારણુ રહે છે એક વખતની આ બાદશાહી પ્રજ્ઞના
 માખી રહેના લોકોતુ અને બીજી જતો કે જે તેમની જાતિ અગર
 સુધારાથી તેમને એટલી બધી મગતી આવતી કે એસીરીઅનો
 પશ્ચિમના શત્રુઓ અગર ટ્રેયત વિષે બોલવામા લાખા વખત સુધી
 તેમને હાગીજ કહેતા તેમનુ પણ શુ થયુ તે આપણે હમણા જોઈશું

શરૂઆતનુ એસીરીઅન મહારાજ્ય

શરૂઆતના એસીરીઅન મહારાજ્યમા ફક્ત એસીરીયાજ કાયમ
 રહ્યુ હતુ ૬ મ પૂર્વે ૧૦૦૦ પહેના પહેલા બાબીનોનીઅન વશના જેવું
 સામ્રાજ્ય બે વખત મેળવી અને બે વખત ગુમા યા પત્રી ઐતિહા-

મિક દૃષ્ટિએ એમીરીઅન લોકોએ તેમના મુલકમાં કરેલા પાલિકાવડેલા વધારાઓ, પશ્ચિમ એશિયાના કાંઈપણ શરૂઆતના રાજ્યે કરેલા વધારા કરતાં વધારે અગત્યના છે, કારણ કે પરદેશી મુલકો ઉપર હકુમત ચલાવવાની તેમની રીત રોમન અને મેસીડોનીઅન રાજ્ય-પદ્ધતિ જેટલે તેમની અગાઉ થઈ ગયેલા કાંઈપણ રાજ્ય કરતાં વધારે મજબૂત આવની હતી. બાબીલોન અને ઇજીપ્ત કરતાં બધે એસીરીઆ જગતમાં મવોંપરી થવાની ઇચ્છા રાખનારાઓમાં પહેલું આવે છે.

ગ્રીક એમીરીઅન મહારાજ્ય વિષે એટલું બધું કહેવાનું આવશે કે તેના પ્રથમના માત્રાજ્ય વિષે આપણે ટુંકમાં પતાવીશું. ઓછામાં ઓછા જે મમયે કેનેનાઇટો બાબીલોનમાં પેલા તે મમયેજ ટ્રીમ નદીના મધ્ય પ્રદેશમાં તેમની મોટી સંખ્યા આવેલી જણાય છે; અને કેટલાંક કારણોને લીધે આ મેમાઇટો બાબીલોનીઅનો કરતાં વધારે જલદીથી અને સંપૂર્ણપણે એક ખેતી ઉપર નિર્વાહ કરનાર મમાજીપે સ્થાયી થયા એટલુંજ નહિ પણ બાબીલોનીઅનોના જેટલી બાજુ જતોને તેમનામાં મિશ્ર થવા લીધે નહીં. આ કારણો તે નીચે પ્રમાણે છે. એક તો સુમેરીઅન લોકોના જેટલા અગાઉથી આગળ વધેલા સુધારાનો તેમનામાં અભાવ હતો; બીજું ઇક્ષામ અને અરબજ્ઞાનના માહમિક અને ઉચ્ચપાયે કરનારા લોકોથી તેઓ વધારે દૂર હતા; અને ત્રીજું તેમના મુલકનાં હવાપાણી ઉત્તમ પ્રકારના હતાં. તેમના મુલકના દક્ષિણ ભાગમાં આવેલું અશુર શહેર તેમનું સૌથી પહેલું મામાનિક મધ્યગિંદુ હતું. ત્યાં તેઓ બાબીલોનના પાડોશમાં આવેલા હોવાથી તેના હાથ તળે આવ્યા વગર તેઓને છુટકો રજો નહીં. પણ પહેલા બાબીલોનીઅન તંત્રની પગની ચવાથી અને તેને લીધે દક્ષિણના મેમીટીક લોકો ક્રમજેર થવાથી, ઉત્તરના મેમીટીક લોકોમાં તેમની જતને વધારે મારા કેન્દ્રી આબુબાબુ ચિતારવાની ઇચ્છા થઈ. ઇ. મ. પૂર્વે તેરમી સદીમાં અશુર જે રીતે તેઓ અશુરની ઉત્તરે ટ્રીમ ઉપર આવેલા કેલેહમાં ગયા

અને ત્યાંથી નીચેવેહ જે કેવેહની પણ ઉત્તરે છે ત્યાં ગયા અંતમા
એમીરીઆ (જેણે આ નામ તેના દક્ષિણના શહેર પરથી લીધું હતું)
મેસોપોટેમીઆમાં ઉત્તરે આવેલી આ ગંજ્યધાનીની આલુગાળુ
એવી મજાનૂત મત્તા થઈ પડી કે આમીયોનને પોતાનું ખંડીયુ
અનાવવાને અને અમધ્ય મમુદ્ર તેમજ આરમીનીઆના મહાન મંડે
વગે મુધી શ્વાગીઓ કરવાને તે શક્તિમાન થયું તેના ગંજ્યોમાં
આદર્શની મત્તા ધરાવવામાં મૌથી પ્રથમ રાવમાનસ પહેલો હતો
તેણે તેરમી મંદીના આગના લાગમાં મેસોપોટેમીઆની ઉત્તરમાં
મીગની અને ખાની મત્તાઓને ચગદી નાખી અને પશ્ચિમ તરફના
મુનકેનો ગ્રંથો ખુલ્લો કયો. આ માર્ગ બંધ કરવાને હારી મંજર
મંડુ પ્રયત્ન કયો અને ત્યારે તે પડ્યું અને તેનો નાશ કરનાર
મુરાયી અને તેમના મિત્રો આદ્યે નાશ ત્યાજે પાટના તીગનાથ
ખાનીમગ આશર ૧૧૦૦ માં મારીઆમાં અને કદાચ દારમને પણ
પેને પાગ થોડ વગી શ્વારી કરવાને શક્તિમાન થયો એનું ગંજ્ય
એની માથેજ રાધી નાશ પામ્યું એ આપણે ચોક્કસ જાણતા નથી
અરબસ્તાનના સેમાધટો-આરમીનીઆનો-૩ જેમના ઉપર એણે
બીશરી પર્વત આગળ હુમલો કયો હતો, તેમના એક નવા હુમનાવી
કદાચ તે નાશ થયો હોય ગમે તેમ હોય પણ આ વાત બની એ
ચોક્કસ આ મહાન રાજાના હોકરાઓ જેઓ પશ્ચિમ મમુદ્ર ઉપર
અધિકાર મેળવવાને મોટે શીનીરીઆમાં આવેલા આગ્રસન ૨
ગયા હતા, તેઓ અગાઉ તેમના નાપના હાથ હેઠળ આવેલા ખાની-
હોનના ખંડીયા થઈ ગયા, અને અગીઆરમી સદીના અંત મુધી
એમીરીઆ પાછું ઉભું થયું નહીં

૬ સ પૂર્વે ૧૦૦૦ માંનાં નવાં તરવે

આ પ્રમાણે ૬ મ પૂર્વે ૧૦૦૦માં આપણે પૂર્વમાં ગમે ત્યાં
જોઈએ તો પણ જ્યાં મુધી અધારામાં આપણી નજર પડાયે ત્યાં

નુરીમા એકે મર્વોપરી મત્તા દેખાતી નથી. જે મુલકોને આબીયોનીઆ દંત્રમ, કેપીડોશીઆ, અને એમીરીઆ જેવા મોટાં ગળ્યોએ છતી લીધા હતા તેઓ પોતપોતાનો વહીવટ કરતા જણાય છે એટલું જ નહીં પણ તેમાં કોઈ વચ્ચે પડતું નથી. આમ છતાં પણ સામ્રાજ્યોના અદરમ થઈ જવાથી અને લોકોની એક તાજ ચળવળને વીધે તેમની મીમાઓ બદલાઈ ગઈ છે, અને તેમાંનાં કેટલાંક ઉપર નવા વંશના રાજાઓ રાજ્ય કરે છે આ નાનાં રાજ્યોના ક્ષેત્રફળમાં કંઈ ઝાઝો ફેરફાર નથી. અને તે વખતે બીજાને મારીને કોણ ઉંચે ચઢશે અથવા તો યાદ ચઢશે જ કે કેમ તે કહેવું સહેવું હશે નહીં.

પ્રજાઓની મોટી ચળવળ વિષે આપણે હમણા જ કથન કયું છે તે પશ્ચિમ એશિયામાં એ મૈક્ર થયા ઉચ્ચપાયે કરતી હતી પૂર્વમાં જ્યાં બાબીયોનીઆ અને એમીરીઆના મારી રીતે કેળવાયવા અને હથિયારબંધ લોકો ભટકતા પરદેશીઓને મોટી અઝયણ ઉપ હતા ત્યાં આગળ મરહુમ્પત્તા પવતી ઓગંઘીને અંદર આવવામાં તેઓ કાન્યા નહિ પણ તેમનો પશ્ચિમ તરફનો ધસારો કેપેડોશીઆના હાગી લોકથી કે અટકાવી શકાય તેમ નહિ હોવાથી તેઓ એશિયા માઇનરમાં થઈને સીરીઆ અને મેસોપોટેમીઆ લગી પણ પ્રસરી ગયેલા માલમ પડે છે. ત્રીજા રામેસીસના લેખો ઉપરથી માલમ પડે છે કે મધુકત પ્રજાઓનું એક મોટું મૈન્ય બારમી મહીની સરઆતમાં જ ઇજીપ્તની એશિયાઈ સરહદ ઉપર ઉતરી આવ્યું હતું તેમની અંદર ખેટા અગર હાટી જતના લોકો હતા, પણ તેઓ આગેવાન તરીકે કામ કરતા નહોતા સો વર્ષ અગાઉના પહેલા સેટી અને રામેમીમ બીજાના આ બળવાન શત્રુઓ તેમજ મિત્રો તેમની બાદશાહી મત્તા ગુમાવીને જે પરદેશીઓએ તેમને થોડાક વખત પર તેમનાજ ઘર (કેપેડોશીઆ) માં નમાવ્યા હતા તેમની પાછળ પાછળ જતા હતા જે જે મુલકો તેઓએ

જીત્યા હતા તે રામેસીમના લખાણોમા ક્રમવાર નેધિના હોવાથી આ મધુન પ્રજાઓ કંઈ દિશામાંથી આની અને કંઈ ગતે ગઈ એ આપણને સ્પષ્ટ માન્ય પડે છે એક પત્રી એક તેઓએ હાગી (એને કેપેડાશીઆ), કેડી (સીરીમીઆ), કાગેમીશ અને મધ્ય મીરીઆ ઉન્નત કથા હતા ઉત્તર એશિયા માધનગમા તેથી કરીને તેમની જીત ગઈ થઈ અને મીરીસીઅન ખીણોના મોળા ગસ્તાઓમા થઈને ઇજીપ્તની જનતની મરહદ ઉપર આખરે તે અગ્રી આ નવા આવનારાઓના નામોમા ધણા કાગથી ઇતિહાસકારોને મધુ મધુન પડી છે, કારણ કે જે કે ઇજીપ્તીઅનોને તેમના નામ વિચનણ લાગના હતા તો પણ આપણને તેઓ એટલા મધા વિચિત્ર લાગતા નથી પણ કરીને તેઓ પાછાના ઇતિહાસમા આવતા પ્રખ્યાત નામોના હાસ્યજનક ઉપાત્તર છે આ પ્રજાઓ તે-પુનેમી, અગર શીલીગ્ટાઇન અને જનતા લગી એશિયા માધનર તથા તેની પામેના ટાપુઓમાંથી આવેના જેકરે, શેકનશા, કાનો અને વશાશા લોકો છે તેઓ ગમે-મીમ મીમના વખતમા હાટી લોકના પાસીડીઅન અને બીજા એને-ગનીઅન મિત્રોના તથા જે લીશીઅન એરીઅન અને મારડીનીઅન નાચવાઓને ઇજીપ્ત કાંઈ વાર તેની હદ ઉપરથી ધકેલી ગઈ અને કાંઈ વાર તેની નોકરીમા રાખતુ તેમના વારસો હતા તેઓ ગમે તે દિશાએથી આ-આ લાય તો પણ આમાના કેટલાક લોકો ધીમે ધીમે નવા મુનકમા વસતા ગયા પુનેમી લોકો, ખરેખર, જે તેઓ ઇતિહાસમા આવતા શીલીગ્ટાઇનો જ હોય તો તો ઇજીપ્તની સગદ ઉપર આની રહ્યા, અને કાંઈ અગ્રાણી ભૂમિમાની તેમની પૂર્વની સ્થિતિની કાંઈક યાદગીરી તેઓ રાખી રહ્યા જેકરે અને વશાશા લોકો જે પ્રદેશો હાલ યુરોપમા ગણવામા આવે છે તેમાંથી આવેના જણાતા હોવાથી, પશ્ચિમના લોકો પૂર્વમા જળરજસ્તીથી ધુમ્પાનો આ બનાવ આપણે ઇતિહાસમા પહેલા જ લેખીશુ

એસીરીઆના વાર્ષિક ઇતિહાસ તરફ નજર ફરીશું તો ત્યાં, પહેલા દીગનાથ પાછનેસરની નેપ્રિથી આપણને જણાવે કે આ ઉત્તરના મોઝની પાછગ તેજ મેકમા એસિયા માઇનરમાંથી મહા-
 ૨૨ ચોકોનું એક ખીલું મોલું ધસી આવ્યું હતું એનું નામ
 “ મુગખી ” આપણે હમણા પૂરી જ વખતે માનનાએ ગીએ
 પણ લવિયમાં તે ફરીને માલગવાનો વખત આવશે ઇતિહાસ-
 કાગમાં પણ આ પ્રજા ઘણા વાના વખત સુધી ટપી રહેલી જણાશે,
 અને ગ્રીક બ્રૂગોગવેતાઓ તેમને “ મોમખી ” ના નામથી મબો-
 ધતા આપણે જોઈશું તે વખતે તેઓ કેપેડેસીઆ અને આગમી-
 નીઆની મહદ ઉપર રહેતા એક અગણ્યા યોક હતા પણ મ-
 આતના મુલખીઓ કાણ હતા, મૂળ તેઓ ક્યાથી આવ્યા હતા
 અને ત્યારે તેમને મેમોપોટેમીઆની બહાર ધકેલી કાઢવામાં આવ્યા
 ત્યારે તેઓ ક્યા ગયા, એ મનાનો નિર્ણય હજી આવ્યો નથી તેમના
 હવેપગના ઇતિહાસમાં બે અગત્યની બાબતો જણાયતી છે એક નો
 આપણે જે સમય વિષે વખીએ છીએ ત્યાં પછી બે મેકે તઓ
 અગર તેમનો થોડોક ભાગ કેપેડેસીઆમાં વસેનો હતો, અને તે પણ
 ત્યાં સુધી જણાય છે ત્યાં સુધી દક્ષિણ કરતા તે મુલખની મધ્યમાં
 અને ઉત્તરે રહેતો હતો થંલું તે વખતે અને પછી પણ તેઓ
 ઉપર મીટી નામના રાજા રાજ્ય કરતા હતા આ મીટા નામ મ-
 આતના ગ્રીક ઇતિહાસકારોના કહેવા પ્રમાણે જે મીટામ નામ
 ફ્રીજીઆના રાજાઓ ધારણ કરતા હતા તેજ હશે એમ ધરાય છે

આ ઠેના કારણને લીધે મુલખીઓ તેજ ફ્રીજીઆનો હશે અને
 કેપેડેસીઆના હાટી-લોકના પતન પછી ઉએ ચડ્યા હશે એમ
 ધરાય છે આ તકરાર ઉપર જે વખતે એમીરીઆ પશ્ચિમ એશિયા-
 માઇનરમાં વસેના કોઇ પણ યોક જોડે પહેલવહનું સસર્ગમાં આવશે
 ત્યારે વિચાર કરીશું પણ તેજ વખતમાં એટલું જ ખ્યાનમાં રાખ-

વાનું છે કે મુશકી લોકના રાજકીય નામ “ મીટા ” થી તેમનો અને ત્રીજાનો મંબંધ ખાસ હોવાનું જોઈએ એમ કાંઈ નથી; કારણકે ઉત્તર મેમોપોટેમીઆમાંના “ મીટાની લોક ” નો અર્થ “ મીટાના માણસો ” એવો થાય છે તેથી પૂર્વમાં ઘણે આગે સુધી તે નામ વાળા કાગળી વપરાતું હોવું જોઈએ.

એકંદરે, તેમની પાંચી તમાગીજ ગમે તેમ હોય તો પણ, મુશકી લોકો કે જે આરમી મરીની ગરબાતમાં મીગીઆમા આવ્યા અને એનીરીઆ જોડે બાય બીડીને આશર પચામ વર્ષ પછી કેપેટ્રાનાઆમા પાછા ફર્યા તેમની ખરી દકીકત ઘણું કરીને આ છે કે તેઓ ઉત્તર આગમીનીઆ અથવા ક્રેકેમમમાથી આવેલા પદાડી લોક પના, તેઓ દારીથી જુદા દના, અને તેઓ આફ્રિકાની ભટકની ગિયતિમા ઉત્તર-પૂર્વમાંથી ઉતરી આવીને એક નજાગી પણ જુનો સુધારો ધરાવતી પ્રજાના મુલકમા આવેલા હોવાથી, જેમ જેમ તેઓને જીતે પોતે સ્થાયી થતા ગયા તેમ તેમ તેમનો સુધારો મદલ્ય કરતા ગયા પણ (ત્યાં સુધી મીગવાય પાછવેમરે તેમની આગળ વધવાની દૃઢ જાતે ફટકો લગાવીને તેમની જીતની આશા નમળા પાડી નહિ ત્યાં સુધી) ઘણું કરીને તેઓ કેપેટ્રાશીઆમા જાળુને માટે ગયા નહીં ગમે તેમ હોય, પણ ૪ મ પૂર્વે ૧૦૦૦ લગીમા ઉત્તરનું લોકાન નખી ગયું હતું અને એશિયા માધનગ આગમીનીઆ અને મીરીઆ ઘણા રાજાઓ વચ્ચે વહેંચાઈ ગયેલા દતા.

એશિયા માધનર

૪. મ પૂર્વે ૧૦૦૦ માં જો કોઈ એશિયન અગર આયોનીઅન લોકો જોડે વદાણુમા જેમીને એનેટોલીઆના કીનારા ઉપર આવવા નીકળ્યો હોત, તો તેણે કોઈક તાજાજ ઉભા થયેલા મંસ્થાન આગળ અગર તેની નજદીકમા ઉતરવાની આશા રાખી હોત.

આ મર્યાદાના માણસો તેની ધારણામાં દેવીઓ નહીં પણ દન્યાપારથી તાત્ત્વ આવેના, અને ગ્રીક અગર બીજી કોઈ ઇશ્વરના ભાષા બોલનાર લોકો હોય ત્યાંની એનેગલીઅન ખીણોના મુખ આગમનો દ્વાર પ્રવેશ કે જેમાં તેમના ભગ્નતા આપનાઓને કોઈ અદ્વતી મત્તા (ધાડું કરીને કેપેટોલીઆના દારી ગલ્લ) ના પ્રાતિષ્ઠ વગર ભાગ્યે જ પેમવા દીધા હતા તે પ્રવેશ હાથ કરવાને આ માણસો આટલે સુધી આવ્યા હતા પ્રાચીન મમયમાં કીટન લોકો અગર ઠેરના ઇશ્વરના જમાનામાં મીસેનીઅન ગ્રીમના તેમના મગાઓ એનેગલીઆના કિનારા ઉપર થોડાક નજીવ વેપારી મથકો આપવા શિવાય કશું કરી શક્યા ન હોતા પણ હાનને મમયે તેમના વંશજોની મધ્યા પશ્ચિમની એક નવી આર્યન પ્રજાના લોકોના આવવાથી ધીમે ધીમે વધતી જતી હતી તેઓએ દેશીઓ જોડે ભળી જઈને ધીમે ધીમે તેમને પોતાની સત્તા તો આપ્યા અથવા તેમને અદર ધકેલી કાઢ્યા એગિપ્તાઈના કિનારા ઉપર પુરાણીઅન લોકોનું આ આગમન તે વખતે નજીવું નામ્યુ હશે, પણ આપણે જાણીએ છીએ કે તેઓ એક એવી નીતિની શરૂઆત કરતા હતા કે જતી અગર આયુગમના એશિયાના મધ્ય ઇતિહાસ ઉપર ઘણી જ ઉડી ચડતી હતી આયોનીઅન ગ્રીકોએ આપેના મધ્યાનો ઇ. મ. પૂર્વે આશરે ૧૦૦૦ માં પ્રથમ પ્લાન જેને હે એ મીના ઇતિહાસમાં ખાસ નોંધવા લાયક છે આપણા હાનના જ્ઞાનથી આપણે ચોક્કસ કહી શકતા નથી કે આ સમયે એનેગલીઆના કિનારા ઉપર પ્રખ્યાત ગ્રીક શહેરોમાંના કોઈની સ્થાપના શરૂ થઈ હતી કે નહીં આ કાગમાં પણ માઇલીટમના અસ્તિત્વના ચિહ્નો છે, કારણ કે બીજા બધા જમાના કરતાં ત્યાં આગળ જર્મન ખોદકામ કબ્રાઓને છેલ્લા ઇશ્વરના જમાનાનું કુભારકામ વધારે પ્રમાણમાં હાથ લાગ્યું છે પણ મીનડસ, ગીઓ

રમરના, કાલોદ્દિન ફાગીઆ, સીમ અને ખીજાં ઘણાં શહેરોની જગ્યા ઉપર ગ્રીક લોકો વસી ગયા હતા એ વાત ચોક્કસ જણાય છે. ખીજા રોડમ, સેમોસ, શીઓસ, અને મીટીલીની જગ્યા મોટા ટાપુઓ ઉપર તો પશ્ચિમના વમનારાઓ ઘણા જમાનાથી આવી ગયા હતા. કેદાય તેઓ એશિયન લોકોએ એશિયામાં પહેલવહેલી ગ્વારીઓ કરવા માંડી ત્યાર પહેલાંના પણ ત્યાં આવેલા હોય.

આ પશ્ચિમના આવનારાઓ જો આગળ વધ્યા હોત તો હીપકલ્પના દક્ષિણ-પશ્ચિમ પ્રદેશો તેઓને છોડી દેવા પડ્યા હોત; કારણકે ત્યાં ફેરીઆ, લીશીઆ અને પીમીડીઆ નામે પાંચાઠા ઓળખાયલા એક પહાડી મુલકમાં હાલના આલબેનીઅનોની નાકબ આદિકાળના પહાડી લોકો છુટીછવાયી જતોમાં વસેલા હતા તેઓ હજુ મુઘી કાંઈને તાબે થયા નહોતા, અને તેમના કિનારાઓ ઉપર મધ્યગતાં ગ્રીક બંદરોએ તેઓને દુનીઆમાં બહાર પડવાને રસ્તો ઠગી આપ્યો કે તરતજ તેઓ ઉત્તમ ભાકુતી લડવૈયાઓ તરીકે ઓળખાયા આ ધંધા તેમને મન કાવતો હતો એટલુંજ નહીં પણ (જો ગિડા-મુઓ, જેઓ અરાદમા વંશના ઇજીપ્શીઅન વિગ્રહોની નેધમાં દીકામાં આવે છે તે ખરેખર પીમીડીઅનોજ હોય તો) તે કામ તેમને નવો નહોતો. તેમના કુંગરાની ઉત્તરે, મધ્યના ઉચ્ચ પ્રદેશ સગણુ જતી વિશાળ ખીણો આવી હતી; અને જો હેરોડોટમનું કહેવું માનીએ તો એક વ્યવસ્થિત પ્રજા પર ત્યાં સારડીસના “ હેરો-કલીડ ” રાજાઓ રાજ્ય કરતા હતા. ખરું જોતાં આ બાબતને માટે આપણે કાંઈ જાણતા નથી. પણ આશરે ત્રણ મૈકા પછી હરમમની ખીણુ જે એક વખત હાટી લોકોને તાબે હતી ત્યાં લીડીઅન લોકો તવંગર હોઇ એશઆરામ ભોગવતા હતા. આથી કરીને ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ માં પણ તે સલામત હોવી જોઇએ એમ અનુમાન થાય છે, તે હેરોકલીડ રાજાઓ કાણ હતા તે ચોક્કસ જણાયું નથી. હેરોડોટસે

તેમના વંશને જે નામ આપેલું છે તેનો અર્થ થાણું કરીને એમ ધાય છે કે પોતાની જાનને તેઓ મૃગ બેધારી કરમી ધારણ કરનાર દેવમાંથી ઉતરી આવેલા માનતા (એટલે ખામ તેનેજ માનતા) આ દેવને ગ્રીક લોકો હેરેક્લીસ જોડે મરખાવતા, પણ આપણે તેને મેનડન જે દારસસ અને દક્ષિણ-પૂર્વ મુલકનો દેવ છે તેની જોડે મરખાવીએ છીએ. તેના અને તેના માનનારાઓ વિષે આપણે થોડાક મમયમાજ વધુ વિવેચન કરીશું.

ઉત્તર દિનારાના પ્રદેશને અજ્ઞણ્યો અને જિન-અગત્યનો ગણીને ત્રીડીઅન ખીણોની ઉત્તરે જોઈશું તો પહેલાંની માફક ઉચ્ચ પ્રદેશ ઉપર કેપેડેશીઆના હાટી લોકોની મત્તા આપણને માવમ પડશે નહીં તેમની જગ્યાએ તેમના જેટલીકાઇ પણ અગવાન મત્તા આવેલી નાગત્રી નથી, પણ મુશડી લોકો કે જેણે તેમને (હાટીને) તાબે રાખ્યા હતા તેઓ એશિયામાઇનરમાંની તેમની કેટલીક જગ્યા પર નાકવાયા હતા એમ માનવાને કારણ છે. પણ તેમની જે મહાન સ્વાગતે એમીરીઆના પહેલા ટીગયાથ પાઇલેમરે પાછી હાંપી કાઢી હતી તેના પહેલા અગર તે વખતથી આ મુશડી લોકોએ હાટી પ્રજાનો નુધાગે એટલે બધો અહણુ કર્યો હતો કે એશિયામાઇનરની મામાન્નિડ ગિયલિમા તેમના ગન્ધથી ભાગ્યેજ કાંઈ ફેરફાર થયો હોય. એમની રાજ્યધાની જ્યાં હાટી લોકની રાજ્યધાની હતી ત્યાંજ (બોવેઝકુઇમાં) હતી. પણ તે જગ્યાએથી પોતાની મત્તા ક્યાં સુધી જમાવી તે જણાયું નથી.

આગવી સદીઓનાં હાટી ખતોમાં તેમજ પાછલા વખતના એમીરીઅન વાર્ષિક ઇતિહાસોમાં એશિયામાઇનરની દક્ષિણ-પૂર્વે થાણું નાનાં નાનાં મગ્ગો વિષે આપણા વાંચવામાં આવે છે, અને તેમાંનાં કેટલાંક નામો આ જન્મે નેધિમાંથી નીકળતાં હોવાથી

વચમાં વહી જતા કાગમા તેઓ એકજ જગ્યાને વગળી રહ્યા હશે એમ આપણે ખાતરીથી કહી શકીએ આ રાજ્યોમા પાછળથી લીકોનીઆ તરીકે ઓગખાયલા પ્રદેશમા “કામ” નું, દક્ષિણ પૂર્વ કેપેકોશીઆમાં “ટેમાવ” અથવા “ટયુબાગ” નું, “ખીવાકકુ” કે જેના ઉપરથી ઐતિહાસિક નામ સીવીશીઆ આવેલું છે તેનું, અને સીવીશીઆના ફળદ્રુપ મેદાનમા અને ઉત્તર-પૂર્વના કુંગરોમાં આવેલું “કયુ” નું રાજ્ય આવી જાય છે. ઉત્તર સીરીઆમા વળી આગલા તેમજ પાછલા બંને મમયમા આપણને “કુમ્બુખ” કે જેના પરથી એના પ્રદેશનું ઐતિહાસિક નામ “કોમાજની” પડ્યું છે એ મળશે આ બધા રાજ્યોએ મુશકી લોકોની મારક હાટી સુધારો દાખલ કર્યો હતો, અને તેમના દેવો પણ તેજ હતો એ દેવોમા ફરસીવાળો સેનડન, નીશપ અગર હાદાદ કે જેની માનતા આપણે આધે સુધી લીકોઆમા જોઈ છે તે અને એક “મહાન-માતા” મુખ્ય હતો જેવી રીતે “સેનડન” લડાઈમા જીત આપનારો ઇષ્ટ દેવ હતો તેવી રીતે સુનેહના વખતમા આમાદાનીને આપનારી આ માતા ઇષ્ટ દેવી હતી આ બધી વાતો તેમના શરૂઆતના આરંભ ઉપરથી જણાય છે પણ તેમના સુધારાઓ એકમરખા હોવાથી તેમના ઉપર મુશકી જેવો એક મામાન્ય રાજ હતો કે કેમ તે નક્કી કહી શકાય નહીં ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ મા આખા એશિયામાઇનર અને ઉત્તર સીરીઆમા મામાજીક સ્થિતિની ઐક્યતા મમજવાને હાગી લોકોની પૂર્વની શ્રેષ્ઠતા બમ છે

સીરીઆ

પ્રાચીન હાગી સુધારો ધરાવતા પ્રદેશના દક્ષિણ ભાગને એસી-રીઅન લોકો ધણા કાગ સુધી “હાગી ભૂમિ” કહેતા હતા, અને હવે આપણે તે તરફ વળીશું ત્યાં આપણને જણાશે કે સીરીઆ

એક છેડેથી ખીજા છેડા સુધી નાના મોટા ભાગલાઓમાં વહેંચાઈ ગયું હતું. ત્યારથી ઉત્તરમાંથી જળવાન હાટી સત્તા અને દક્ષિણમાંથી ઇશ્વરિયન સત્તા જતી રહી ત્યારથી આ અવ્યવસ્થિત અને અડધી ખાલી ભૂમિપર પૂર્વ અને દક્ષિણનાં મેદાનોમાંથી બટકની અવસ્થાના સેમીટીક લોકોનાં ટોળા એક પછી એક ચડી આવતાં હતા. ઇ. મ. પૂર્વ ૧૦૦૦ મુધીમાં તો તેઓ સંખ્યાબંધ આરમીનીઅન કોમોમાં સ્થપાઈ ગયા હતા, અને તે દરેક ઉપર તેમનો એક નાનો રાજા હતો. આ લોકો મોટા વેપારીઓ હતા. તેમનો એક ભાગ ઉત્તર-પશ્ચિમે શમાલમાં ગયો કે ત્યાં જુની હાટી કેળવવાને આધારે તેઓએ એક નવી દુનગકળા ખીલવી. એ દેશ આગળ ચાલતાં તદન હાટીના જેવીજ થઈ હોત; પણ સેમીટીક એમીરીઓએ આખરે તેને તેમ રતી બચાવી, એની રાજ્યધાની કે જે આધુનિક સીનજરલી આગળ હતી તેનો આપણે પાછળથી વિચાર કરીશું આ સીનજરલી ગીરીઆતી જે ઘણી થોડી જગ્યાએ શાસ્ત્રીય પદ્ધતિએ જોળાયેલી છે તેમની એક છે, એની દક્ષિણે પાટીન અને બીટઆગુમી આવેલાં હતાં, એમની પણ દક્ષિણે હેમથ અને એની નીચે હમાસ્કમ આવેતું હતું આ બધાં નવાં આરમીનીઅન રાજ્યો હતાં, અને તેઓ પોતપોતાના પ્રદેશ અને વેપારી રજનાઓ પરના કાબુ પ્રમાણે આગળ વધવાને શક્તિના સમયની રાહ જોતાં હતાં. મૌથી વધારે ફળદ્રુપ અને મગ્ગમાં મરસ જગ્યાએ સ્થપાયેલું હમાસ્કમ (ઉખી અગર હોવાદ) હતું. તેમાં ત્રણેમો વર્ષ થયાં આરમીનીઅનો ધુસતા હતા. આ નવા સેમીટીક મંસ્થાનોમાં તે આગળ નીકળી જવાને મરજબેતું હતું; પણ હેમથનાં તો તેઓ કરતાં તે બહુ જળવાન નહોતું. લીબેનન કીનારા ઉપરનાં શીનીશીઅન શહેરો વિષે અમારનાનાં દક્ષતરો અને બીજા ઇશ્વરિયન નોંધો પરથી આપણે બાણીએ જીએ કે તેઓમાં લાંબા કાળથી સેમીટીક જાતના

નાઇટ લોકો વસતા હતા. તેમના ઇજ્જતના મુખાઓ અને
 ડાકત લેનારાઓ અત્યાર મુઘી તેમને જે ગિથિતિમાં બતાવના
 । તેના કરતા જુદાજ રગમાં તેઓ હવે દેખાવાના હતા.
 મેં ઘણીજ ઝપટથી દરિયાઇ વેપારીઓ થયા, એટલું જ નહીં
 ! (જે આપણે ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ પહેલાંના તેમના ઉંચી
 ળીગરીના નમુના અથવા તેમની વિપિના અભાવે કહીએ તો)
 મેં મામાજીક ઉન્નતિમાં પણ નેટલીજ ઝડપથી આગળ વધતા
 ॥ અથવા વધવાની તૈયારીમાં હતા અહીંઆ કહેવું જોઇએ કે
 રીઆના બીજા મેમોટીક લોકોએ પોતાનીજ લિપિમાં લખવાનું
 : ક્યું હતું એ બાબત ગમાલ, મોઆબ અને મેમેરીઆ જેવી
 થી જગ્યાઓમાંથી થોડાજ વખતમાં પુરવાર થાય છે.

ઇ. સ. પૂર્વે આશરે ૧૦૦૦ માં શીનીશીઅન લોકો એકાએક
 1મ દરિયાઇ વેપાર કરનારા સાથી થયા એ બાબત વિવેચન કઠ-
 ની જરૂર છે. દેરેડોટમનું એમ ચારણું હતું કે તેમની વધતી
 તી વઘીનું ભરણપોષણ કરવાને તેમનો સાકડો પ્રદેશ પુરો ન
 થાથી શીનીશીઅનોને દરિયો મેવવો પડ્યો હતો. આમાં ઘણું કરીને
 કંઈક અંશે ખરો હતો કાગલુક અંદગ્યાનેથી આરમીનીઅન
 કોના દબાલુને લીધે જ તેઓની પડતી ઝડપથી આવી હતી પણ
 મની કેળવણી, જેમાં તેમની આગળ વધેલી કળા અને વિપિ એ
 ॥મ છે, એટલી બધી ઝડપથી આગળ વધેલી હતી અને એટલી
 હાન હતી કે એકવા દરિયાના વેપારને લીધે નેમ બની શકે નહીં
 મજ આરમીનીઅન લોકોની અમગને લીધે પણ ને થઇ શકે નહીં
 1રણુકે મુકાબલે તેઓ તેમના મપાટ મુલકમાંથી તાજ જ આવ્યા
 તા. આ બાબતોનો ખુલાસો બદ્ વાના કાગ પહેલા કોઇ વધારે
 ગવાયકા પ્રદેશમાંથી સીરીઆમાં નાજ ભસ્તી થઇ હોય તોજ થઇ
 કે એમ છે. તેથી ત્યારે આપણે શરૂઆતની શીનીશીઅન અને

દક્ષિણ સીરીઆની કેટલીક પ્રાચીન ચીજોમાં પરદેશનું મિશ્રણ જોઈએ છીએ અને એથી પણ વધારે ચીજોએ પોતાનાં લક્ષણો સાધપ્રસમાંથી મેળવેલાં દેખાય છે ત્યારે આપણને ક્રીટમાં શોધખોળ કરનાર આરથર ઇવન્સનો વિચાર વિવક્ષણ લાગશે નહીં. તેના ધારવા પ્રમાણે ઐતિહાસિક કાળનો શ્રીનીશીઅન સુધારો, અને ખાસ કરીને શ્રીનીશીઅનોની લિપિ જે દરિયાપારના દેશો ધણા નજદીક હોઈ એક સંપૂર્ણ દુનરક્તળા અને લિપિ ધરાવતા હતા તેમાંથી આવેલા લોકોની અસરને લીધે મોટે ભાગે અસ્તિત્વમાં આવી હતી. નોશીઅન વંશના પતન પછી આપણે જાણીએ છીએ કે ક્રીટન લોકો મોટે ભાગે વીખરાવા માંડ્યા, અને પાછળથી એથીઅન લોકોના ત્રીસમાં ઉત્તરવાથી એ બાબત ચાલુ રહી તેમજ વૃદ્ધિ પામી. આપણે ઉપર જણાવી ગયા છીએ કે પુલેસ્ત્રી અગર શીલીસ્ટાઇન લોકો જેઓ બારમી સદીની શરૂઆતમાં ઉત્તરનાં પહોળાં ટોળાંની પાછળ પાછળ ઇજિપ્તની સરહદ સુધી ગયા હતા તેઓ ગ્રીક સુધારાની અસર તળે આવેલી કોઈ ભૂમિમાંથી આવ્યાનું મનાય છે; અને જેકરે અને વશાશા જેઓ તેમની સંગાથે ગયા હતા તેઓ ધણું કરીને ક્રીટનો જાતે જ હતા. આપણે જાણીએ છીએ કે પુલેસ્ત્રીઓ શીલીસ્ટીઆમાં રહ્યા; અને જેકરે લોકો શ્રીનીશીઆના દક્ષિણ કિનારા ઉપર ઊર આગળ વસ્યા હતા. રામેસીસ અગીઆરમાના એક એલચી યુનામને તેમને ત્યાં વસેલા જોયા હતા. આ નવા આવેલા લોકો મધ્ય અને દક્ષિણ સીરીઆમાં ત્યાર પછી થએલા વધારે ઉંચા સુધારા બદલ કારણભૂત થવાને બસ છે. ખીલુ સાધપ્રસ અને તેમના ખીજ ઇજિપ્તન પ્રદેશોમાંથી વધારે લોકો આવ્યા હોય અને તેઓએ ઉત્તમ રીતે કુદરતી બક્ષીસ ધરાવતાં શ્રીનીશીઅન શહેરોને જેમ જેમ વખત વહેતો ગયો તેમ તેમ ઇ. સ. પૂર્વે આશરે ૧૦૦૦ માં નવી કેળવણીની ઝપાટાબંધ વૃદ્ધિ કરવામાં મદદ કરી હોય.

પેલેસ્ટાઇન.

જેવી રીતે મેદાનોમાથી આવેના મોકા પોતાના મુલકમા ધુસ
 વાથી શીનીશીઅનોને ઘોડા લાગતો હતો તેવાજ ઘોડા તેમના દક્ષિ
 ણુના પાડોશી શીનીસ્ટાઇનો જેઓ દોઢસો વર્ષ થયા ઇજીપ્તમાથી
 ઉત્તર તરફ જતા મોટા રસ્તા પરના વેપારથી અને તેના પરની
 જકાતથી પોતાનો નિવોહ કરીને પૈમાવાર થયા હતા તેમને પણ
 લાગતો હતો કેનીક મદીઓ થયા દક્ષિણ-પૂર્વના રેતાળ પ્રદેશમાથી
 કેટલીક કદાવર જાતોની ગ્વારીઓ થયા શ્રતી હતી અને તેઓએ
 ઘણો વખત થયા જોરજનની પશ્ચિમે આવેના ઉચા પ્રદેશ પરથી કેને
 નાઈટોને હાકી કાઢ્યા હતા અગર તેમની જોડે મળી ગયા હતા
 અને હમણા તેઓની એક સયુક્ત પ્રજા બનતી હતી તેઓ એન્જ
 દેવને માનનારા હોવાથી આ ઐક્યના મુવામા તેઓને બહુ અધક
 કામ ન હોતુ તેઓને રહી રહીને લાખી વાઝાઈઓ લડવી પડતી
 હતી, જેની દતકથાઓ યાહુદી લોકોની ઇનસાફની ચોપડીમા લખેલી
 છે તેઓને કેનેનાઈમે જોડે લડતુ પડેલુ એટલુજ નહીં પણ એરો
 નગીસની ઉપની ખીણમા રહેતા એમોરાઇટો જોડે પણ લડતુ પડયુ
 હતુ પાગળથી તેમને ઉત્તરના અને પૂર્વના આરમીનીઅનો જોડે
 અને દક્ષિણમાથી આરબોના હુમના મામે ટક્કર લેવી પડી હતી
 અને મૌથી છે ને તેમને શીનીસ્ટાઇનોના ધમારા મામે અડધી સદી
 મુધી તામે થયુ પડયુ હતુ આ ધમારાથી શીનીસ્ટાઇનો ગેનીની
 મુધી વધી ગયા અને પેનેગ્ટાઇનમા આવેના ઉત્તરના મોટા રસ્તાના
 નામો તેમને મળ્યા પણ જે મમય વિશે આપણે લખીએ છીએ
 તેના એક જમાના પહેલા એક શેખ સોનની મરદારી નીચે મૌથા
 ઉત્તરના હાખીરી લોકોએ શીલીસ્ટાઇનોને બેથશાન અને મમ્મ પેનેઝ
 ઇનમાના ખીજ લાલમરી મર્યાનોમાથી બહાર હાકી કાઢ્યા હતા
 અને જે ડગરાઓનો તેઓ મેનેફ્ટાહ ફેરાહોના દિવસોમા કચળે

ધમવતા હતા તે પાછા લઈ લીધા હતા જે કે સોજના મળ્યું પડી
 રાત્રે જે જે જોયું હતું તેના મોગ ભાગ પાછો છતી લીધો તો પણ
 તે તેના હાથમાં લામો વખત ટકવાનો ન દેતો મોન કરતા પણ
 એક મોટો મગ્ગ ડીડ કે જે રીસીસ્ટાઈનોની મન્દ વડે ઉંચે ચડ્યો
 હતો અને હમણા જેની મદદે દક્ષિણની પ્રજાઓ ઉભી હતી, તે
 ઉત્તર અને દક્ષિણ બન્નના યાર્જોને એકમ ડીને પોતાના જ
 નીચે એક મધુસ્ત પ્રજા બનાવનો હતો તેણે પોતાના છુના ઉપ-
 ગીઓને ફરીથી ઉત્તરમાંથી કાઢી મુખ્યા પડી ઉત્તરના મોટા ગ્તાના
 દક્ષિણ ભાગને એક નવા પાટનગ જેમનમમાંથી લયમા વાવી મુક્યો
 એ ઉત્તરના અરજતાનના ગુપ્તી મીમા લગી જોગનની પૂર્વના
 મુનક વારંવાર ડીને ડીડે એમીઆમાંથી હુમનાઓ થતા અટ-
 લાવ્યા હતા અને જોકે ડમારકમના આગમીનીઅન રાજ્ય તમ્મને
 લય ધણો ભારે હતો તો પણ હાનમા તેને દક્ષિણ તમ્મ વધતું અ-
 લાવ્યું હતું. એક બીજો આગમીનીઅન શાહજાદો જે હેમયમા રાજ્ય
 કરતો હતો અને જે ડમારકમની ઉત્તર મીમા પર આવેનો હતો તેની
 અને સૌથી પાસેના શ્રીનીશીઅન શહેર ટાયરના સરદાર જોડ કોન
 રાર કરીને તેણે પોતાનો પક્ષ સમગ્ર ક્યો ટાયર હજુ બીજી
 મદીમા થનાડ પૈસાદાર શહેર નહોતું પણ ગેલીલીના નીચા પ્રદે-
 શની ઉત્તરનો કીનારાનો માર્ગ માચવવાને પુરતું બગવાન હતું
 ઇજગયન કોઈ દહાડો આટલું નિર્ભય નહોતું એટલું જ નહીં પણ
 ઇ મ પૂર્વે આશરે ૧૦૦૦ મા નાના નાના અને ઉગતા રાજ્યોના
 કાગમા સીગીઆમા તેની જેની મત્તા હતી તેવી સત્તા ફરીથી તે
 દેખવાનું નહોતું પાછળથી વ્યારે ચાહુદીઓ એસીરીઆની ઝુસરી
 તથા આવશે અને ઇજીપ્તનો તેમને લય લાગવા માડશે ત્યારે તેઓ
 ડીડ અને તેના વારમના રાજ્યો તથા કાટેના સુખી દિવસો બહુ
 માફ કરશે

અરબસ્તાનમાં જવાની કાંઈએ તે વખતે હોંમત કરી નહોતી અને આપણે પણ ત્યાં જઈશું નહીં. તે વખતે તે એક અમણી ભૂમિ હતી અને ઇતિહાસની મીમાની બહાર હતી. આપણે મોલોમનનું ડાહપણ જોવાને આવેલી શીયાની રાણીની ગુલ મુલાકાત બાદ કરીએ તો, પૂર્વના કાંઈ પણ સુધરેલા દેશ અને એરેબીઆના રાજ વચ્ચે નવમી સદીની મધ્ય પહેલાં કાંઈ પણ સંબંધ હોવાનું ચિન્હ જણાતું નથી. ગ્લાસરના વિચાર પ્રમાણે સેબીઅન પ્રજાની દ્વીપકલ્પની દક્ષિણ-પશ્ચિમે આ સમયે ટોળાઓ બંધાઈ હોય (ન્યાયાધીશોના હાથ તળે ઇઝરાયલની માફક) અને હવે તેઓ રાજ્ય સત્તા તરફ વળતી હોય; પણ આપણે તેના વિષે કાંઈ જાણતા નથી. સીરીઆનું રણ જેમાં હાલના અનઝોની માફક બેકવાઈ લોકો કાંઈની તાબેદારી વગર ભટકતા હતા તેને આપણી જમણી બાજુએ છોડીને ફરીથી ઉત્તરમાં ગયા શિવાય આપણા છુટકો નથી. કારકેમીશ આગળ અથવા સાબુરના મુખની સામે દીક્કારસીપ આગળ અથવા જ્યાં આગળ ખાબુરના ધોધની સામે ચાપસેક્સ આવેલું છે ત્યાં આગળથી યુદ્ધેતીસ નદી આપણે ઝાળંગી જઈશું.

મેસોપોટમીઆ

ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ પહેલાંનાં લગભગ સો વર્ષ સુધીનો એસીરીઅન વાર્ષિક ઇતિહાસ આપણા જાણવામાં નથી. તેમજ તે તારીખ પછી પણ સો વર્ષ સુધીનો ઇતિહાસ જણાવતો છે તે ઘણું જુગ છે. અધુરામાં પુરું બાબીલોનીઅન નેધિ આપણી આ ખોટ પુરી પાડે તેમ નથી. જે કે આપણે ખાતરીથી કહેતા નથી, તે પણ ખનતા સુધી આ બે સૈકામાં જે જાતનાં પરાક્રમે એસીરીઆ અને બાબીલોનીઆના રાજાઓના વિચારમાં પથ્થર અગર માટી

ઉપર કાતરાવીને અમર કરાવવા લાયક હતો, તે જનતાનાં પરાક્રમે તેઓએ કર્યાજ નહોતાં, અગર કર્યાં હતાં તો તે ઘણાજ થોડાં હતાં. આ એમનાં પરાક્રમેમાં સ્વારીઓ કરવી, છતો મેગવવી, શહેરાને લુંટવાં અને રાજાઓ પાસે ખંડછૂટી ઉધરાવવી, એટલાનો સમાવેશ થતો હતો. ટીંગલાય પાછલેસરના વખત પછી કોઈ પણ “જગતપતિ”એ (જે ઇલકાબનો અર્થ એકલા મેસોપોટેમીઆનોજ ઉપરી એવો થતો હતો) યુદ્ધેતીસ-ટર્મીમ નદીના પ્રદેશપર રાજ્ય કર્યું નહોતું. મુશકી લોકોનાં ટોળાંઓના જવા પછી (જો તેઓ ખરેખર ગયા હોય તો) એ નદીઓના વચમાંના વિશાળ પ્રદેશમાં અને ટોરસની દક્ષિણે બરાબર શું થયું એ આપણે જાણતા નથી. મીટાનીઓ કે જેઓ કદાચ મુશકીની જનતાજ હશે તેઓ હજુ પણ ઉત્તર-પશ્ચિમ ભાગ પર કાબુ ધરાવના હોય એમ જણાય છે; અને ઘણું કરીને બધો ઉત્તર-પૂર્વ મુશક એમીરીઓનો હતો. ખરેખર કંઈ અને ઉરાસદના આરમીનીઅન લોકો પાનખરથી તે વસંતઋતુ સુધી નિપક્ષપાતપણે મેદાનોમાં વમતા લોકો પર હુમલા કરતા હતા અને ત્યારે ત્યારે એસીરીઆ નબળું પડતું ત્યારે તેઓ હમેશા આમ કરતા. રામ-એક્સ-એન નજદીક ટેલહલાક આગળ ત્યારે જર્મન જોફકામ પુરું થઈ પરિણામો પ્રગટ થશે ત્યારે આપણે ખુદ મેસોપોટેમીઆને વાસ્તે ઘણું જાણીશું. જુનાંમાં જુનાં જે રમારોકો ત્યાં જડ્યાં છે તેઓ કદાચ અશુરના મેમીડીક પેટેસીમ રાજ્ય કરતા થયા અને એસીરીઆનું રાજ્ય બનાવવા ઉત્તર તરફ વધ્યા તે પહેલાં જે ખાતી (હેરન) રાજ્ય નીનેવાહની પેલેપાર સુધી પ્રસરેલું હતું તેની શોધ રહેલી નિશાનીઓ છે, પણ ત્યાં આગળ પાછલા કાળના ખંડીએશે પણ છે, અને તેમાંથી એમીરીઅન સત્તાના અને ત્યાર પછીની સ્થાનિક સ્વતંત્રતાના કાળમાં મધ્ય મેસોપોટેમીઆમાં બનેલા બનાવો જણાશે એમ આશા છે.

આપણે ઉપર કહી ગયા તેમ એસીરીઆ ખરેખર આ તારીખે નબળું હતું એટલે પોતાના ખેતી કરતા સેમીટીકાના મુલક બહાર તેની સત્તા નહોતી. જ્યારે જ્યારે તેના ઇતિહાસમાં આ ચીજ બનતી ત્યારે તેનું કારણ ધર્મગુરુઓની મર્યાદા સત્તા જણાય છે. આ સત્તા થવામાં બાબીલોનની અસર ઘણી જોખમદાર હતી. સેમીટીક લોકોનું એકેશ્વરવાદ તરફ વલણ જે આપણે ઉપર જોયું છે તેને લીધે પૂર્વના સેમીટીક લોકો (જ્યારે લશ્કરી જીલ્લામાંથી તેઓ મુકાબલે છુટા હતા ત્યારે) બાબીલોનમાં સ્થપાયલા મર્યાદા દેવની ભક્તિ તરફ વારંવાર વળતા. જ્યારે આ શહેરનું લશ્કરી બળ ઘણું થોડું હતું ત્યારે પણ મરુકુના ધર્મગુરુઓ પોતાથી વધારે બળવાન એવા એસીરીઆના રાજ્યકારભારમાં પોતાની સત્તા ચલાવવામાં ક્ષતેહમંદ થએલા જણાય છે. નીનેવાહના મહાન લશ્કરી સરદારોની રાજ્યસત્તા જે મરુકુએ ઉપરતપકે પણ કબુલ રાખતા તો તેમના દેશમાં પણ તેમને કેટલું માન મળતું, અને જે તેઓ તેમની દરકાર નહીં કરતા, અને તેમના સ્થાનિક રહેઠાણને નુકશાન કરતા તો તેઓને કેટલું ભોગવવું પડતું હતું, તે આપણને આગળ જણાશે. જ્યારે એસીરીઆન રાજાઓની સત્તા ટોચે હતી ત્યારે પણ સેમીટીક એશિયા ઉપર તેમનો રાજ્ય કરવાનો સ્વાભાવિક હક્ક કદી પણ કબુલ રાખવામાં આવતો નહોતો. આ હક્ક તો મરુકુના વિચાર પ્રમાણે બાબીલોનનો જ હતો. જે તેઓને મરુકુની મહેરબાની મેળવવી હોય તો તે તરવારથી મેળવવી પડતી અને જ્યારે તે તરવાર નબળા પડતી ત્યારે તેમની મહેરબાની હમેશાં અદ્રશ્ય થઈ જતી ઠેક સુધી તેઓને જીલ્લા કરવાની જ ફરજ પડી હતી અને પોતાના હક્ક સ્વીકારાવવાને તેઓ તેમના ગામડીઆઓના ભાલાઓ ઉપર અને છેલ્લે છેલ્લે તો ભાડુતી લશ્કર ઉપરજ આધાર રાખતા. એસીરીઆનો કાંઈ પણ વંશ ઝાઝી વાર ટકતો નહીં, કારણકે ત્યાં રોમન

રાન્યની માફક લોકોના માનીતા સરગરોને લગ્નમાં આથે રાદાયલા હોય તો પણ વારંવાર ગાદી આપવામાં આવતી હતી.

આ ઉપરથી એમ જણાશે કે ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦માં એસી-ગીઆ નહીં પણ બાબીલોનીઆ પૂર્વની સેમીટીક મતાઓમાં શ્રેષ્ઠ હતી; પણ તે સાથે તે બગવાન નહોતી કારણકે મેસોપોટેમીઆના નીચલા ભાગની બહાર તેનું કોઈ પણ રાન્ય નહોતું. ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ માં એક તેનો રાન્યવંશ કે જેનો ઇતિહાસ જણાવ્યો નથી (આ પાશે વંશના રાજાઓ હતા; તેઓમાં નેબુકેડનેઝર પહેલોજ જગરો માણસ નીકળ્યો) તેનો નામોશીભરેલી રીતે અંત આવવાથી એમ અનુમાન થાય છે કે બાબીલોનીઆ આ વખતે ફરી ફરીને આવતા એક રાજકીય કટાકટીના વખતમાંથી પસાર થયું હતું. ઘણું ફરીને આવો વખત જ્યારે દક્ષિણે દરિયા કીનારા પરનાં સુમેરીઅન શહેરો સેમીટીક પાટનગરની સામે કોઈ પરદેશી શત્રુ જોડે મળીને તરકટ રચતાં ત્યારે આવતો હતો. આમ છતાં પણ તેમના માની જુની પ્રજા જ્યારે તેને જીત.મળતી ત્યારે પણ નવી રાન્યધાની આપવાનો અથવા તો સેમીટીક રાન્યના પહેલાંની સ્થિતિ ફરી આવવાનો પ્રયત્ન કરતી જણાયલી નથી. હમણાં બાબીલોન બીજાં ગદાં જુનાં શહેરો કરતાં એટલું બધું બગવાન હતું કે, લોકોમાં બીજા બગવાની ઇચ્છા રહી નહોતી અગર તે રહી હોય તો પણ પાર પડે એમ નહોતું. હમણાં તો ફક્ત ગાદી ઉપર એક વંશને બદલે બીજા વંશના રાજાઓને મરડુકની માનીતી ગાદીપર બેસાડવાનું જ શક્ય હતું પણ પાશે વંશના છેલ્લા રાજાને ઉચ્ચાવી નાખવામાં સુમેરીઅન લોકોનો એકલાનો જે હાથ નહોતો. પશ્ચિમના ઉન્નત મુલકમાંથી મુતી જાતના ભટકતા "લોકો ઘણા વખતથી અકાંડમાં રેવારી કરતા હતા, અને દરિયા કીનારા પરના વિજયી

લોકોએ જે પહેલો રાજા સ્થાપ્યો તેને તેમણે હાંપી કાઢીને તેમનો
કડવો નાશ મમાયા પછી જ ગાદીએ બેસવું પડ્યું હતું. પણ
તે ગાદી તો પૂર્વમાંથી ઇલામના અને ઉત્તર તરફથી એમીરીઆના
બંધમાં હતી, અને એમાંથી કાઢીને પણ એક બાળવાન સરદાર મળે
કે નરતજ સુધે જવાની હતી

પ્રકરણ ૨

૬. સ. પૂર્વે ૮૦૦ માંનું પૂર્વ

પૂર્વ પ્રદેશમાં જે સદીઓ વહી ગઈ છે, અને તેની તરફ નજર કરતાં પહેલવહેલાં એમ જણાય છે કે તેની રાજકીય અગર સામાજિક સ્થિતિમાં ઘણાં મોટા ફેરફાર થયો નથી. બહારથી કંઈ નવી સત્તા તેમાં આવી નથી. એકલું ક્ષીણઆનું અગત્યનું રાજ્ય અંદર ઉભું થયું છે. જે પ્રજાઓ ૧૦૦૦ માં સૌથી અગત્યની હતી તે હજુ ૮૦૦ માં પણ સૌથી મોટી અગત્યતા ધરાવે છે. આ પ્રજાઓ તે એસીરીઓ, બાબીલોનીઓ, કપેડેશીઓના મુશ્કીઓ, ઉરાર્ટુમાંની પ્રજાઓ, હમારકસના આરમીનીઓ, સીરીઅન કીનારા પરના વેપારી શીનીશીઓ અને એનેટોલીઅન કીનારા ઉપર વેપાર કરતા ગ્રીકો છે. ઇ. સ. પૂર્વે આશરે ૯૨૫ માં પેરેસ્ટાઈન પર એક સ્વારી કરવા શિવાય હજી પોતાની મરહટની બહાર મધું નથી. આ સ્વારીમાંથી લીબીઅન રાજા શેશેન્ક આમીનનો લપકો વધારવાને મોલોમનના દેવગનો ખળનો લુંટી લાવ્યો હતો. અરબ-સ્તાન હજુ અગત્યતા ધરાવતું નથી. ખરેખર ત્યાં સુધારો થાય છે, પણ જુની પદ્ધતિ પર મુકાબલે રાજ્યોની કીમત બદલાઈ ગઈ છે. કેટલાંકો ખસે વર્ષ ઉપર હતાં તેના કરતાં વધારે ચડીઆતાં થયાં છે; પણ તેઓની ચઢતીનાં ચિન્હો અગાઉથી જણાયાં હતાં ત્યારે જે સમયમાં તકાવન શું ? તે પારખવાને માટે બીજાવાર જોવાની જરૂર નથી, અને જે કંઈ બારીકાઈથી જુએ તો પાછળ થનારા કેટલાક ફેરફારો ઉપરાંત ઇ. સ. પૂર્વે ૧૦૦૦ માં સ્વપ્ને પણ નહીં ધરાયતા એવા બનાવોની નિશાનીઓ અને ચેતવણીઓ તેને દેખાશે.

એસીરીઆનું મધ્ય રાજ્ય

પહેલી નવાઇ તો એક મવોપરી મત્તાનું અસ્તિત્વ છે. નાના નાના રાજ્યોનું કોકકુ તો હજી છેજ, પણ તેમાના ઘણા ખરા ઉપર એક ઉપરીપણું ભોગવે છે અને તે ભોગવનાર એસીરીઆ છે વળી જે જાતનાં પરદેશી રાજ્ય ઉપર તે પોણોમો વર્ષથી મત્તા ભોગવે છે તે કાંઈ પણ એશિયાટીક મત્તાએ હજી સુધી ગ્યાપેલા ગળ્યો કરતા જુદાજ પ્રકારનું છે પહેલાના વખતમા આપણે જોયું છે કે એસીરીઆએ જે વખત ભટકતા મેમીગીક લોકોના જેવું મામ્રાગ્ય મેગવ્યુ હતું, એટલે કે વિશાળ પ્રદેશ ઉપર મરજી મુજબ હુંટવાની છુટ મેગરી હતી પણ જ્યાં લગી આપણે જાણીએ છીએ ત્યાં સુધી શાનમાનમર પહેલાએ અગર મિગ્યાથ પાછવેમર પહેલાએ જુટેલા પ્રદેશોમા જ્યુને માટે રાજ્ય વ્યવસ્થા કરવાનો વિચાર સુદ્ધા પણ ક્યો નહોતો પણ નવમી મદીમા અશુગ્નટ મીરપાલ અને તેના ગાદીવારમ શાનમાનમગ ખીજાએ જ્યારે દરવરે જુટ કરવા જવા માડ્યું ત્યારે તેઓ તાબે કરવા ઇચ્છતા મુલકોમા પહોંચતા પહેલા તેમના મુનાઓ તેમજ વરકરોથી રક્ષાયના વિશાળ મુલકોમાથી પમાર થતા દાખના તરીકે તેના રાજ્યના નીજા વર્ષમા શાનમાનમર ખીજે યુફ્રેતીમના કીનારા ઉપર આવેલા ટીયમગ્ગીપ શહેરને માટે કિનેમ'ધી કરતો, નવું નામ આપતો, રદાક ઐન્ય રાખતો, અને ગળ્યમહેવ બાધતો આપણને જણાય છે આમ કરવાનું કાગ્ય એ કે મરજી કાવે ત્યારે તે નદી મદીસવામત રીતે ઓગંગી શકે છેને તેણે અહુજમાથી તેના આગમીનીયન મરદારને કાઢી નાખ્યો અને તેને એક આસીરીયન કિલ્લામા ફેરવી નાખ્યું અહોંઆં સુધી આસીરીયન રાજ્યોએ પોતાનું ગળ્ય લંબાવ્યું હતું, પણ એથી વધાર આગળ તેઓ ગયા નહોતા યુફ્રેતીમની પેલીપાર ખરેખર

તેઓ દેક ઝીનીસીયા, ડમારકસ અને રીલીસીયા સુધી દર વર્ષે જતાઃ
 પણ તેમનો હેતુ માત્ર આખીસોનીયાના જુના બાદશાહો માફક અગર
 આસીરીયાની ગાદી ઉપર તેમના પદેક્ષાં થઇ ગયેલા રાજ્યકર્તાઓ
 માફક હુંટવાનો, ખંડણી લેવાનો અને નાશ કરવાનો હતો. આ ઉપરથી
 જણાશે કે શાસકમાનસરના સામ્રાજ્ય વિષેના વિચારમાં નાશ
 કરવાની જુની પ્રેરણાનો ધણો મોટો ભાગ હતો. પણ તેની જોડે
 જોડે નવું સ્થાપવાનો નિયમ એ પ્રેરણાને નરમ પાડતો હતો. તે
 મહાન રાજા જો કે હજુ એક બેડવાઇ અમીરને કંઈક મળતો હતો
 અને દરેક ઉન્દાળે હુંટકાટ કરવા જવાને ખંધાયેલો હતો તો પણ
 આપણા કાળના જેઅલસમારના અરખી રાજા મહમદ ઇબનર શીદની
 માફક તેને પોતાના મુલકો વધારવાની ઇચ્છા હતી, કારણ કે તેથી
 કરીને મોટા પાયાપર હુંટકાટ કરવાને તેને સહેલાઈથી નવા મુલકો
 મળે. ખુદ આગીરીયા ઉપરાંત શાસકમાનસર બીજાના મુલકમાં દક્ષિણે
 આખીસોનીયા, પશ્ચિમે અને ઉત્તરે બધો મેસોપોટેમીયા અને પૂર્વમાં
 ઝારગોસ સુધીનો બધો ભાગ આવી જતો. તે સિવાય ઉત્તરે વાન
 સરોવર સુધીના પ્રદેશમાં “ તેનું” ચલણ હતું, ” જ્યારે પશ્ચિમે તે
 લાગવગ સુદેનીસની પેલી પાર મધ્યસીરીયા સુધી પહોંચી હતી. છેલ્લે
 ઇજીપ્તની સરહદ સુધી હુંટકાટ કરવાની તેને પરવાનગી હતી. શાસ-
 કમાનસરની પાછળની બધી સ્વારીઓ આ સીમાઓને ઓળંગી ગઇ
 હતી. એમેનસ પર્વતોને સાતવાર ઓળંગી ગયા પછી તેના રાજ્યના
 ઇવીસમા વર્ષમાં તે ટોરસમાં હતો. તેના રાજ્યની મધ્યમાં ડમારકસ
 પર વારંવાર હલ્લા કરવામાં આવ્યા હતા. સને ૮૪૨માં સેમેરીયાના
 જેહુ રાજાએ પણ પોતાની ખંડણી આપી હતી.

આ સમય લગીમાં પૂર્વમાં જે જે રાજ્યો થઇ ગયાં હતાં
 તેમાં નવમી સદીનું એસીરીયા સૌથી બળવાન અને જુદમી જણાયું
 હશે. તેની ગાદી પર બીજકુલ ખાટો પડ્યા સીવાય એક પછી એક

રાજાઓ આવતા હતા. આમ હમેશાં થતું ન હોતું તેમજ ત્યાં પછીના વખતમાં ભાગ્યે જ તેમ થવાનું હતું. એસીરીયાની વચ્ચે-વચ તેની રાજ્યધાની નિર્ભયપણે સ્થપાયતી હતી. અને તે ધર્મ-ગુરુઓની સત્તા તો કચડાયતું અશુર કે જે હમેશાં ગંભ્યદ્રોહી અને બાબીલોનની તરફેણમાં હતું તેનાથી આધી હતી; કારણ કે કેવાહ કે જે શાલમાનસર પહેલાની રાજ્યધાની હતું પણ ટીગનાથ પાછળીમરે જેને બદલી નાંખ્યું હતું તે આશુરનટ સીંગપાવના હાથ હેઠળ પાછું પાટનગર થયું વચવા એમીરીયન સામ્રાજ્યના ગળાઓ ત્યાજ ગાદી રાખતા આમીરીયન લશ્કર હજુ પેસાદાર વદ-વૈયાઓનું અથવા પાછલા વખતમાં એશીયાના મહાન રાજાઓના પુત્રે જતી જુદી જુદી જાતની પ્રાતિક પ્રજાઓનું બનેલું નહોતું અમ જણાય છે હજુ સુધી આર્માગયાના કદાવર ગામડીઆઓમાંથી જ તેમાં ભરતી કરવામાં આવતી હતી રાજા પોતાની મરજી મુજબ સ્વતંત્રપણે વર્તતો અને વસ્ત્રગં મદદથી પોતાનું રાજ્ય ચલાવતા આવી સત્તા ખાતરીથી ટક્યા વગર રહે તેમ નહોતું, અને ખરેખર તે બે સૈફા કરતા પણ વધારે ટકી પણ તે દેખાય તેવી મજબુત નહોતી અશુરનટ સીંગપાવ અને શાલમાનસર બીજાની મદદ પુરી થતા પહેલાં તો તેની ગંભ્યપદ્ધતિમાં રહેલા કેટલાક પડતીના મૂળ ઝડપથી આગળ વધતા હતા.

કુદરતનો એવો એક નિયમ છે કે જે કુટુંબમાં દરેક માણસ અને બ્યલિયારમાં ગરક થવાની દ્રષ્ટિ દરેક તક અને છુટ મળે છે તે કુટુંબની શારીરિક અને નૈતિક ગિથિતિ દિવસે દિવસે વધારે બગાડતી જાય છે આથી કરીને જે સામ્રાજ્ય એટલી બધી આપખુદ સત્તાથી ચાલે છે કે એકલો રાજાજ તેનો કરતો કારવતો છે તે રાજ્ય પેઢીધન નબળું પડતું જાય છે પોતાની અમલની મજબુતી થોડી ઘણી પણ જાળવી રાખવાનું તેને એકજ માધન છે. આ સાધન તે એક અમલદાર વર્ગની સ્થાપના છે આ અમલદારો જે પહેલાના રાજા-

ઓના વિચારો અને પદ્ધતિઓને વળગી રહીને તેમને રાજ્યમાં અમલમાં મુકે તોજ તેની મજબુતી કષ્ટક અંગે પણ જાણવાઈ રહે વચના આમીરીયન મળ્યે આ ઉપાય યોજવાને કદી પણ તરફી લીધી નહિ તેના મહાન રાજ્યોએ મુખ્ય અધિકારીઓને લશ્કરી મત્તા આપવાના તેમજ પ્રાંતોમાં તેમને લગ્કરી સત્તાની યોજના કરવા દેવાના ઘણા દાખવા છે પણ જે દિવાની મત્તા આપવાથી એક રાજ્ય કુતો અમનદારવર્ગ અસ્તિત્વમાં આવ્યો હોત તે સત્તા આપનાનો એક દાખવો નથી તેથી કરીને જે મત્તા એકના હાથમાં ગેવાયા પ્રથમ રાજ્ય મજબુત થયેતુ હવે તેજ મત્તાએ જેમ જેમ રખત જતો ગયો તેમ રાજ્યને નબળું પાડ્યું

વળી જે અજીત આસીરીયન લશ્કરો દર ઉનાગે મહાર હુટવા જતા હતા ત કેટલોક કાળ મુઘી ટાઇગ્રામના વચના લાગમાં આવેના ખેતરોમાંથી ચુરી કાઢેના કદાવ ગામડીઆઓના મનેના હતા પણ દર વર્ષે હવે કરવાની પ્રથા તો ખેડવાઈ લોકોની છે, અને એક અડધી ભૂમ્તી ગિયતિની પ્રજા કે જે થોડી ઘણી ઉપરઉપથી ખેતી કરે છે અને ઉનાગામાં ખેડુત અને ભરવાડને લગતા કામેના ઘગડાઓ, હોકરાઓ અને મેરાઓને મહુ ખોટ ખમ્યા વગર મોખી ગંકે એની ગિયતિમાં હોય છે તેને લાયક છે પણ એક સ્થાપી અને મહેનતુ પ્રજા કે જેને મારી રીતે જમીન ખેડવાની છે, ઉનાગાનો પાક ઉતારવાનો છે અને ખેતરોને પાણીની તગી ન પડે તે પર ધ્યાન ગખવાનું છે, તેની ગિયતિ તદન જુદી જ છે દર વમત સત્તુએ પોતાના ખેડુત વગમાંથી ભટકતા લશ્કરો ઉભા કરવામાં આસીરીયન રાજ્યોએ તેમના પેમાડકા તેમજ મજબુતીના સાધનો ખનાસ કરવા માડ્યા એવું જ નહિ પણ ઘણોજ અસંતોષ દેના યો જેમ જેમ મીજા બે સૈકાઓ જતા જશે તેમ તેમ આસીરીયન ભૂમિ વધારે ને વધારે ખાલી તેમજ દુખી થતી જશે ૮૦૦-

ના વર્ષ પહેલાં તો શાલમાનસરના દીકરાઓની સામે આરબેશાના બેટાઓએ બળવો કર્યો હતો અને મદામહેનતે તેમને શાંત પાડ્યા હતાં પણ અદાલ્તીશારી ત્રીજાની સામે તેઓએ એવો બળવો ઉઠાવ્યો કે તે સૈફો પુરો થયા હતાં પણ તેનો અંત આવ્યો નહિ.

છેલ્લે આ લગાયક રાજ્ય કે જે હમેશાં લગાયમાં જ રાજાયતું રહેતું તેને બહાર તેમજ અંદર પણ કદા શત્રુઓ જમા થયા વગર રહ્યા નહિ. તેના અંદરના દુશ્મનોમાં ખરેખર અશુરમાં સર્વોપરી સત્તા ધરાવતા ધર્મશુર્યો હતા. તેઓ જાણતા હતા કે તેમણે જ આસીરીયાનો પહેલવહેલો સ્વતંત્ર રાજ્ય સ્થાપ્યો હતો, અને તેથી કરીને તેમનું શહેર જે પ્રથમના વંશનું માનીતું હતું, અને જેને મદાન દીગલાય પાછલીસરે કરીને પ્રથમ પંક્તિમાં આણ્યું હતું તે હજારી પાયરી પર જાય તેની તેઓ વિરુદ્ધ હતા. આથી કરીને આરબેશાના લોકોના ઉપર કહેલા બન્ને બળવામાં તેઓ સામેલ થયા હતા અને બાબીલોનના સેમીટીક લોકો દક્ષિણ એસીરીયા ઉપર સત્તા મેળવવાનો કોષ પણ ચલ કરે તેને વધારી લેવા હંમેશાં તત્પર હતા.

ઉશરકું

આસીરીયાના સૌથી બચંકર અને હઠીલા શત્રુઓ ઉત્તરના પહાડી લોકો હતા. જે તેની આગળ પાછળના પ્રદેશો ઉપર નજર નાંખીશું તો આ વાત તરત જ જણાશે. પૂર્વમાં પર્વતોની પાછળ ઘાટનાં ઘેરાતાં હતાં; પણ હજુ તેઓ તુટી પડવાને તૈયાર થયાં ન હોતાં. દક્ષિણ અને પશ્ચિમે જુનો મુધારો ધરાવતા શાંત લોકો વસેલા હતા અગર ભટકતા આરબ લોકોનો પ્રદેશ હતો. આ લોકો ઘણે દૂરદૂર વિખરાયેલા હતા; અને તેમનામાં એટલી ખરાબ વ્યવસ્થા હતી કે તેઓ બચંકર થઈ પડવાને નાલાયક હતા. પણ ઉત્તરમાં સ્થિતિ

જુદી હતી જે જંગની ખીણોમાંથી ઉપની ટાઢગ્રીમને ડામી બાજુએથી મળતી નદીઓ વહે છે તે ખીણો હમેશાં ઝનુની નડાયક જાતોને આશ્રય આપતી રહી છે

મેમોરોટેમીયાના ટેકરાઓ પર ઉગતો ચિયાગુ ધામચારે તેમજ ઠંડાં હવાપાણીવાળો તે દેશ મેળવવાનો વિચાર તેમના મગજમાં હમેશા રમ્યા કરતો હતો, અને દેહ આપણા વખત મુધી પણ મેમોરોટેમીયાના એક પત્રી એક રાત્રીઓને તેમને આવના અમ્મ વવાને પગના લેવા પડે છે આ જાતોની મોગમા મોગી ખાંડ તે ઐક્યતાનો અભાવ છે અને તેમનો પ્રદેશ નાના નાના ટુકડાઓમાં વહેંચાઈ ગયેનો હોવાથી તે વાતને ઝેંકા મગે છે આથી કરીને વેન સરોવરની આગળ પાછળ તથા આમીરીયન હદ મુધી ધમી જતો ખીણોના ઉપના ભાગ પર વસતી જાતો પર નવમી મહીના શરૂઆતમાં ઉગરડુ અગર (તેના નોકા મટે છે તેમ) ખાનડીઆ રાજ્યની મત્તા થતી જોઈને આમીરીયનો ઘણા વિચારમાં પડ્યા આ જાતોના જોડાવાથી વેનનું રાજ્ય મજબુત થાય એમ હોવાથી તેમને નવમી પડવાની આશાએ અશુરનટ મીરપાન અને શાલમાનમરે ઉત્તરના પહાડી મુલકમાં સ્વારીઓ કરી ઉગ્રીયા સરોવરની પડોળ લગી આ બન્ને રાજ્યો અનેક વખત ગયા, અને નાનમાનમરે ત્રણ ચાર વખત ઉગરડુના મધ્યમાં સ્વારીઓ કરી, પણ તેને મનમાનતી ફતેહ મળી નહિ વેનનું રાજ્ય ખીનતું ગયું અને તેના રાજ્યો (જેમના નામો એશીયા કરતા યુગેપના નામોને વધારે મળતા આવે છે —દ્યુગ્રીપ્રીસ, મારડ્યુરીમ, મેનુઆસ, આરજ્જીસ, રમામ) એ વેન સરોવરની આસપાસ ફિત્તઓ બાપ્પા આ ફિત્તઓ અણપિ હયાત છે લડાઈઓમાં તેઓની જીતોના હેવાનો ખડકો ઉપર ફાતરવાને તેઓએ તેમના દક્ષિણના શત્રુઓની વિપિ લીધી આમતો એક નેખ મેમેગીયા આમેના યુદ્ધેતીમના ડામી કીનારા જેટલો પશ્ચિમમાં પહો-

એતો છે શાયમાનમરના છોકરાઓએ નાનુના મુલમ્મા ધુસીને લા-
વાની જાપની નીતિ જરૂરી ગણવાના ચત્નો મ્યાં જના ઇ મ પૂ
૮૦૦ સુધીમા તો, ટાઇમીસના મીથી ઉપના પ્રદેશમા અને ઉપનો
મેસોપોટેમીયા, જેને આમિરીયન લખાણે મા નઇમ જૂમિ તરીકે ઓળ-
ખવામા આવે છે, તેમા એસીરીયન મતને મને પોતાની સત્તા
વેનનો રાજા મ્યાપવામાં ફતેહમદ થયો હતો અને એના નાગએ
હવે પરીના વખતમા તેમની નીચે આવેના મપાટ મુનકામા
વધારે ને વધારે તુટકાટ મશે

મીડીલો:-

આસીરીયાના નમળા પડેના નન્યવચને ઉગરુની મત્તા
નવમી મદીના અતમા લય કર નાગી હતી તે ઉપગત તેની આમ-
પામ ખીજ એ જાનો થોડીક નાર પર ઉભી થઇ હતી, અને તેઓ
પરિણામમા તેને વધારે લય કર નીવડવાની હતી આમાની એક
ઉત્તર-પૂર્વ મીમા ઉપર આવેના ઝમ્મોમ પર્વતના પેની તરફના
દોળાવ ઉપર અને તેના આગળના ઉચ પ્રદેશ ઉપર ગેતી હતી
તે એક મિથ્ર પ્રજા દેખાતી હતી અને તે ધીમે ધીમે વધતી
તેમજ મયુક્ત થતી જતી હતી તેમાંનો એક લાગ લિલુ નરીયા
અને મધ્ય એશીયાના પશ્ચિમ મેસોપોટામિયામાં એક મજબુત
ભરવાડ પ્રજાની જાતનો હતો સૌથી શરૂઆતમાના ઝોકો તેઓને
મોઘમપણે મીમેરીયન લોકો તરીકે ઓળખતા હતા, અને તેમના
વશજો તેઓને સીધ લોકો કહેતા હતા તેમનું નામ થોડીક મુતમા
પૂર્વમા ધરગતુ શબ્દ થઇ પડવાનો હતો ફેકિમમ પર્વતની આણી
પાસ રહેનારા તેમના એક ક્ષાગએ આધુનિક એઝરમધનાનમા વામે
કર્યો હતો અને ત્યાં આગળ આર્યન નોમની ઇગની સાખાના પૂર્વ
માથી આવતા પરદેશીઓ ધણો કાળ થયા તેમનામા ભરતી મતા

હતા. કામપીયન પર્વત અને અગરના રણની વચ્ચેનો પ્રદેશ જેના પગ ટેકરાન હાલ ચોક્કસ તરીકે ઉભું છે તેમાંથી આવીને આ ધરાનીઓ ઉત્તર-પશ્ચિમ ધરાન ઉપર તેમજ દક્ષિણે જે ઉચ્ચ મુલક ટાઇગ્રીમ પ્રદેશના નીચાણ ભાગ ઉપર આવેલો છે તેની પશ્ચિમ સીમા ઉપર આવેલા કળદ્રુપ મુલક ઉપર પ્રમર્ષા, તેમનો કેટલોક ભાગ પરસુમા નામથી એરેરેટ ગળ્પની કારણ ઉપર આવેલા ઉરમીયા સરોવરના પશ્ચિમ કીનારા સુધી ઉત્તરે વમેયો જણાય છે, અને બીજો ભાગ ધક્કામની હદ સુધી દક્ષિણે આવેલો જણાય છે. આ બન્ને છેડાઓની વચ્ચે સ્થાયી થયેલા સીથો જેટ પ્રદેશીઓ ભળી ગયેલા અને તેમની પ્રજાકીય શ્રેષ્ઠતાને લીધે મર્વાપરી થયેલા જણાય છે. એક અનિશ્ચિત મમયે-ઘણું કઠિને ઈ મ પૂર્વે ૮૦૦ પહેલાં-ધરાનીઓમાંથી એક ઝોરોઝ્ટર નામે માણુમ પેદા થયો અને તેણે પોતાના લોકોને કુદરતના તત્ત્વોની આરાધનામાંથી માક્ષાત ઇશ્વરમાં મન જોડના કર્યા, અને તેમની ધાર્મિક માન્યતામાં આ સુધારો કરીને તેમની આમાજક હાલત સુધારી; તેમજ તેમનામાં રાજકીય ઐક્યતા કરી આ મમયથી મન્ડા મામના લોકો પૂર્વમાં ઝોગખાવા માડ્યા અને તેમની બીક લાગવા માડી શાસમાનમર બીજાથી માડીને આ મીરીયન રાજાઓને મન્ડાના મુલક ઉપર વધારે ધ્યાન આપવું પડતું હતું. તેઓ તેમના પર આગી કરતા, હાંટતા, અને ખંડણી ઉધગવના, પણ તે બધો વખત ઝોસની પાછળ છુપાયતા ગીડી ચોકનો ભય તેમને વધારે ને વધારે પ્રમાણુમા લાગતો

કેલડીયનો

એમીરીયાનો બીજો ભય દક્ષિણમાં હતો જે બે ભય તેને માથે ઝમ્મતા હતા તેમના આ વધારે તાત્કાલિક હતો. દરીયા એક વાગ સેમીટીક લોકોનો એક ધમારો, જેને આપણે પહેલાંના

કેનેનાછટા અને આગ્નીનીયનોના ધમરાથી ઓગળવાને કેનડી
 મન કહીએ છીએ, તેણે માખીનોનીયનોમા તેણ આણી હતી અગ્નિ-
 અસ્તાન કે જે કેટનાક મરણોથી પશ્ચિમ એશીયામા થતી કોઈ
 પણ પ્રજાકીય ઉચ્ચપાઘલનુ મૂળ કારણ છે તેમાથી પહેલાની
 માદક એ મોળાઓ ધમા આગ્ના હતા આ મહાન દક્ષિણ દ્વીપ પ
 ઘણે ભાગે પહાડી મુલક અને મેદાનોનો અનેનો છે તેની હવા ઘણી
 ઓખી અને જમીન દોડ વગરની છે પરિણામે ત્યા નિરોગી પ્રજા
 થાય છે અને તેનું જન્મપ્રમાણ મરણપ્રમાણ કરતા ઘણું જ
 વધારે છે પણ તેની જમીન અને હવાપાણીની વિચિત્રતાને કીધે
 દેશનો પાક અમુક પ્રમાણથી વધતો નહિ હોવાથી ઝડપથી વધતી
 જતી વસ્તીના કાનનુ ભાગને પોતાનુ પેટ ખીજેથી ભરવાની જરૂર
 પડે છે દેશમાથી બહાર જવાને રસ્તાની મુશ્કેલીઓ છે એની ને
 એવીજ હોવાથી (ખીજી જગ એ લોકો મામા થવાની વાત બાબુએ
 મુકીએ તો પણ) પરદેશગમન રવા ઇન્જનારાઓ ભાગ્યેજ નાની
 ટાળીઓમા નીકળે છે તેઓ પોતાના દેશમા એક જ ગી ટાળુ એકડું
 થાય નહિ ત્યા સુધી ભટકયા કરે છે અને દેશમા બ્રૂખમરો અને
 શત્રુતા વધી જવાથી આખરે તેમને અરમસ્તાન છોડવાની જરૂર
 પડે છે તેમના દેશમા ઉડતી રેતીઓ સમાન અન્કાવવાને મુશ્કેલ
 થઈ પડે એવા આ ભન્કતા આરમો પડોમની રૂઝદુપ બૂમિઓ પગ
 ટુગી પડે છે, અને ત્યા તુટતા તટતા આખરે સ્થાયી થાય છે
 મુખખને આધુનિક કાગમા એનીજ રીતે શેમર જાતના લોકો સીરીચા
 અને મેસોપોટેમીયામા આની રહ્યા છે અને એવીજ રીતે અસનના
 વખતમા કેનેનાછટા, આરમીનીયનો અને કેલડીયનો ગયા હતા ૬ મ
 પૂર્વે ૮૦૦ સુધીમા તો આપણે કેનડીયનોને ઇરાની અખાતને મથાળે
 “ દરિયાઈ બૂમિ ” ઉપગત યુદ્ધેતીમ અને ટાઇગ્રીમ નદીઓ વચ્ચે
 મારી રીને સ્થાયી થયના જોઈએ છીએ બાખીનોનાના જે રાજાઓ

અશુભનું મીઠપાન અને શાવમાનમર ખીજનની મામા ચપા હતા તે કેનડીયન જાતના હોવાનું જણાય છે, અને જો કે તેમના વાગસો ઇ મ ૪ ૮૦૦ સુધી આમીગીયાનું મવોપરીપણ સ્વીકારતા હતા તો પણ તે કાઠી નાખવાને તેઓ હમેશાં મથતા, અને મદદને માગે ઇનામ અથવા પત્રિમના ઉર્જા પ્રદેશમાં વસતી જતો તરફ વળતા પણ વખત તેમને માનુદ્દગ નહોતો અદાદ નીશરીએ બાબીનેાને પોતાને ફગીયી અમીરીયન મતા તજે આપ્યું અને તેની માથે મદી પૂગી થતી

આમીગીયાનાં રાજ્યોની સીરીયા તરફ વૃદ્ધિ

આપણે જોયું તેમ ઇ મ પૂર્વે ૮૦૦ મા ઉત્તરના સેમીગિક લોના દખ્ખિયાં ઉપર આટના લય ઝડુંમી રહ્યા હતા પણ હજી તેઓ દુનિયાને દેખાયા નહોતા, અને તેની આખમાં તો આમીરીયા હતું હમેશા આગળ વધતી એક અજિત મતા હતી તેનો વિખ્યાત વધાવવાને માગે પશ્ચિમ સીધી મુદ્દર જમ્યા હતી હાગી મુધાગના ફગો આખતા હાગી માત્રાજ્યના દુકડાઓ ત્યાં વેરાયના હતા ત્યાં આગળ માત્રાગ આરમીનીયન અધ્યાનો અને તેમના ગતા પણ વધાગે પૈમાદાર શીનીશીયન બદરે હતા ત્યાંના શટરીઓ માત્રાગપ ગીતે મુધરેની જીદગી ગાગતા હતા ત્યાં આગળ ફરેક શાગ પેનપોતાની જ દરકાગ લેતું હતું, અને તેમનો વિસ્તાર પણ જોએ તેમને હતો એક હાથ પર ઇજીપ્ત અને બીજી બાજુએ મેમોરોગીયા અને એરીયામાઇનર વચ્ચે જતા આવતા વેપારી કાનાઓને તેમન શરે આગળથી અથવા તેમની નજદીકમાથી ગયા વગર છુટકો નહોતો, અને તેમની જોડે થતા વેપાર ઉપર આ ઉવિધને માગ તેઓ વધારે ઓછા આધાર રાખતા પરદેશીઓને આનાથા વધારે મુદ્દર અને સતાવ્યા છતાં પણ મામુ થવાને અશ-

આ લાગ્યેજ ખીજ હશે. આસીરીયા આ સારી રીતે જાણતું હોવાથી અશુરનટ સીરપાલના સમયથી માંડીને તેણે સીરીયાને સત્તાવવા અને હુટવા માંડ્યું. લગભગ દરવર્ષે શાલમાનસર ખીજે પોતાના લશ્કર સાથે મધ્ય યુરેતીસ નદી એાંગી જઈને એક બાબુએ કારકેમીસ અને સીલીશીયા સુધી ઉત્તર સીરીયાનાં ખીજાં શહેરો પર અને ખીજ બાબુ ડમાસ્કસ સુધી ખંડણી ઉધરાવતો હતો. આ થયા પછી તે ફીનીશિયન શહેરોમાં ખંડણી માગવાને એલચીએ મોકલતો અને તેઓ કાંઈક વખતે તે નાબુશીથી આપતા તો કાંઈક વખત માયાસુના થઈને તે અટકાવી રાખતા. આપણે છેલ્લી વખત આરમીનીયન સંસ્થાનો ઉપર નજર નાંખી ત્યાર પછી તેમનામાં ડમાસ્કસે સ્પષ્ટપણે સર્વોપરીપણું સ્થાપ્યું હતું. આ (જ્યારે સીરીયા પરદેશી સત્તામાંથી મુક્ત હતું ત્યારે) શ્રેષ્ઠતા કુદરતી કાયદાઓને લીધે તેમના જ હાથમાં આવતી. બેનહદાદ વંશ કે જે શાલમાનસરના સમય પહેલાં એક સૈકા કરતાં પણ વધારે વખતનો સ્થપાયેલો જણાય છે તેના લઢવૈયા રાગ્નઓએ તેની સત્તા સીરીયામાં એક છેડેથી ખીજે છેડે સુધી સ્થાપવા ઉપરાંત ઉત્તરે હેમથનો પ્રદેશ અને દક્ષિણે યાહુદીઓનો દેશ તેના કબજામાં આણ્યો હતો. અશુરનટ સીરપાલમાં આ વિશાળ અને માતખર મુલકના રાગ્નને પોતાને ખંડણી આપવા આદેશોથી કહ્યા સિવાય ખીજ હિંમત નહોતી. પણ આ ખંડણી આપવાની ફરજ જો કદી સ્વીકારાયતી હોય તો પણ, હંમેશાં તેનો ઇનકાર કરવામાં આવતો, અને શાલમાનસર ખીજને લાગ્યું કે તેને કાબુમાં આણવાને તેને વધારે મોટાં પગલાં લેવાં પડશે અગર તો પોતાની હુટતી ફાંજોને પહેલેથી સત્તાવેલા ઉત્તરમાંજ રોકી રાખવી પડશે. તેણે પહેલો રસ્તો પસંદ કર્યો અને સાતમે ઊનાજે ડમાસ્કસના સૌથી ઉત્તરના સંસ્થાન હેમથ ઉપર હલ્લો કર્યો. મધ્ય ઓરેન્ટીસ ઉપર આવેલા કરકર આગળ તેણે એક મોટી

જીત મેળવી, અને તેથી આરમીનીયન રાજ્યધાની તરફ જવાને તેનો માર્ગ ખુલ્લો થયો. જે હરકર ઉપર તેણે આ જીત મેળવી હતી તેમાં ધર્જાખર્ચા દક્ષિણ મેમ્બ્રીક સુગ્રાનોએ મોકલેલાં મૈત્રેયો હતા દાખવા તરીકે એક મૈત્રેય ઇમરેય કે ત્યાં અદાગ હમણું ગત્ય કરતો હતો તેમાંથી આવેલું હતું. પણ આ જીત પછી બાર વર્ષ સુધી આ મહાન ગળ ડમારકમની જાતની ઉપર હલ્લો કરવામાં શક્યો નહોતો, અને હલ્લો થયા પછી પણ તેને હાથ કરીને પોતાની જીતોનો અંત આણવામાં તે સફળ થયો નહોતો. લડાઈમાં મેકાવડા એક મરદાર હેઝમે ૮૪૨ માં ત્યાં આગળ જે એક નવો વંશ સ્થાપ્યો તેનાથી તાજા થઈને એક મેકા સુધી આરમીનીયન ગળઓને દક્ષિણ પ્રદેશોનો પૂરા ઉપભોગ કરતા ડમારકમે અટકાવ્યા. જે કે શાવમાન-મર અને અદાદ નીગરી ત્રીજા લગીના તેના વંશજો પેપેગાઇનમાં શુસવાને મફત થયા નહોં તો પણ ઇમરેય ઉપર આગ્રીરીયન સુતાની અમર શરૂ થવા માડી હતી એના અદરઅદરના ટંટાઓને હીવે તેમજ ડમારકમ તરફ તે બીકે તથા અદેખાઇની લાગણીથી જેણે હોવાથી આખરે તેનો નાશ નક્કી હતો કેવીક પછી બીજો જમાને ઉત્તરના અને દક્ષિણના યાદુદીઓ, જેઓ તેના અને તેના દીકરાના હાથ તમે એકજ પ્રજા તરીકે દેખાતા હતા, તેમની અંદર પહેલાની વિરહતા પાછી પ્રગટી નીકળી હતી અને તેઓ છુગ પડતા જતા હતા. તેમની બાર કોમો કદી પણ એક જાતની હતી કે કેમ તે નક્કી નથી. પણ એટલું તો નક્કી છે કે ઉત્તરની કોમોમાં મોટે ભાગે આરમીનીયન લોકોનું મિશ્રણ હતું અને તેમને મધ્ય સીરી-આની અસરનો એપ લાગ્યો હતો. કેવીક અને સોલોમને હેમથ અને પ્રીનીશીઆ સાથે જે સંબંધો બાપ્પા અને આનુ રાખ્યા તેથી કરીને આ અસર મજબૂત થઈ હતી; અને ખાસ કરીને આશર અને ડાનના સુલકમાં તો તે ધણી જ મજબૂત હતી આ અને બીજી ઉત્તરની

કોમો સેમીટીક સમાજને માટે અતિ ઉપયોગી એવી એક ચીજ પર દક્ષિણની કોમો જોડે કદી પણ એકમત થયા નહોતા. એ ચીજ તે તેમનો ધર્મસંબંધી આચાર અને વિચાર હતો.

ધર્મરત્ને મનુષ્યગુણો આપવાનો વાદ, જે દક્ષિણની ટોળીઓ અરબસ્તાનમાંથી લાવી હતી, તેને ધર્મચરી ગુણોને પણ રૂપો આપવાના ગેલીલીમાંથી આવેલા વાદ જોડે કદી પણ બનતું નહોતું. આ માન્યતાને માટે જ્યુડાની દંતકથાઓમાં પુષ્કળ નિશાનીઓ છે. ઇસરેલાઇટો પેલેસ્ટાઇનમાં આવના પહેલાં પણ એકસોડમની વાતમાં મર્ષ અને વૃષભ બંને અવનાગે આપણા હીદામાં આવે છે. સંખ્યાબંધ પેગંબરોએ ભટકી ભટકીને ધણું મમજવવા છતાં અને ઉત્તરની જાતોમાં પણ ઘણાઓ આ વધારે ઉંચા ધર્મને માનનારા હોવા છતાં પણ આરમીનીયનો અને શીનીશીયનોની પડોશમાં આ માન્યતા મજબુત થઇ; અને આખરે સોલોમનના લાંબા રાજ્યનો અંત આવ્યા પછી ઉત્તર અને દક્ષિણ છુટાં પડ્યાં. આ બનાવ પછી ઉત્તરની કોમોને કારી ધા લાગતાં સુધી ફરીથી એક સંયુક્ત ચાલુદી પ્રજા ઉભી થઇ નહોતી. ઉત્તરના રાજ્યને ડમાસ્કમ સત્તાવતું હોવાથી અને પોતાના ટંટામાં તેને જળરજસ્તીથી ઘસડતું હોવાથી, બહારની મદદને માટે તેને શંકે મારવાં પડ્યાં. ઉમરી વંશ કે જેણે ઉત્તરના મહાન રસ્તા પર કાણુ મેળવવા માટે સેમેરીયાના કુગર ઉપર રાજ્યધાની કરીને પોતાનો રાજ્યમહેલ (જે થોડા વખત પર જોળી કદાયો છે) ત્યાંજ બંધાવ્યો હતો તે મુખ્યતઃ ટાવર ઉપર આધાર રાખતો. ત્યારપછીનો જેહુ વંશ જેણે ઉમરીના પુત્ર અને તેની શીનીશીયન રાણી સામે બળવો કર્યો હતો તેણે આસીરીયાની મદદ માંગી, અને ડમાસ્કસ પર હંમેશ દબાણ કરવાને તેને ઉત્તેજન આપ્યું. તે આમ કરવાથી પોતાનાજ પગ ઉપર કુહાડો મારતો હતો, કારણ કે ઇસરેલની ઉત્તરે એક મજબુત આરમીનીયન રાજ્ય ચાલુ રહે તો જ તેને

તાના વખત સુધી ટાંધવાની આથા હતી જેરેખોમ બીજાએ અને તેના પેગબર જોનાદે જોનુ જોષ્ટુ હતુ કે આસીરીયાએ જો અ વખત કમાન્કમને છુટુ તો મેમેરીયાનો વારો ત્યાર પછી તરતજ આવશે

જે ક્રમે પશ્ચિમમાં આસીરીયન રાજ્ય ફેલાયુ તે ક્રમ આપણને વિગતવાર નહીં તો પણ થોડે ઘણે ભાગે બાઈબાઈ નેશિમાંથી માન્ય પડે છે સુદનીમ નદી આગળવામાં મુખ્ય મથક તરીકે વાપરવાને તેના પૂર્વ મિનારા પર આવેલી એક જગ્યાને તેણે પહેલવહેલી માથુમાં લીધેલી જણાય છે આ જગ્યા તે મીનમર મીપ હતી પુરે તીમને મગની અને મીરીયાની સૌથી દક્ષિણે આવેલી માજુર નાના મખની મામે આ જગ્યા આવેલી છે મીનમર મીપ એ અગાઉ નાના આરમીનીયન મસ્થાનની રાજ્યધાનીનું શહેર હતુ આ શહેર ૧૧ માનમરે તના રાજ્યના ત્રીજા વર્ષમાં લીધુ હતુ તેના મને જનુને માટે ગખરાનો હતો એની માળીતી એ છે કે તેને નનુ નામ આપીને રાજ્યનું એક નિવાસસ્થાન બનાવવામાં આયુ હતુ તેના મેમોપોટેમીયન દરવાજાની દરેક બાજુએ તે મમરે ઉભા પ્રેના પથ્થરના મે મિલે અસનના બાઈબાઈ શહેરની જગ્યા પર આવેલા આધુનિક ગામ ટેલ અમારમાંથી હાનમાં મગી આન્યા છે અને તેમના પર આસીરીયન જીતની યાદગીરીમાં મેમો ક્રાતરેના છે આ પગનાથી મેસોપોટેમીયામાં જે પ્રદેશો આરમીનીયનોના હાથમાં દોઢ સો વર્ષ સુધી હતા તેમને આસીરીયાએ સાતાના મગ્ય જેડે જાયુને માટે જેડો દીધા એમ નક્કી થાય છે આ (આમીનીયન) રાજ્ય ત્યા ક્યારે સ્થપાયુ તે આપણે ચોક્કસ જાણ નથી પણ ઇ સ પૂર્વે આશરે ૧૧૦૦ માં ટીમનાથ પાઈ-નીમની મતાનો નાશ દક્ષિણના આરમીનીયન હાલ્લાની પાછળ તરતજ આવનો હોવાથી આ હવેજ તે નાશ બદન મોટે ભાગે કારણભૂત થયો

હોય એ મંલવિત છે તેમજ યુક્તીમના પૂર્વ કીનાગ ઉપર આવેલા આ આરમીનીયન ગજ્યો તે હ'નાનેજ પગિણામે પેદા થયા હોય તો ના કહી શકાય તેમ નથી. તેમનામા ઐથી બળવાન અને આસીરીયાનો ભોગ થઇ પડવામા છે તું બીટઅદીની હતુ તેનો મુનક હેરનની પશ્ચિમે આવેલો હતો અને તેનું મુખ્ય શહેર નીનખર સીપ હતુ

યુક્તીમ પર આવેલી એક બીજી જગ્યાની જીત તે આમરીયન વધારાનું બીજું પગથીયું હતુ આ જગ્યા મીરીયાની માજી તગ્દ આવેલી હતી અને તેનો કમળે પણ દીનમર મીપની માફક જ વેચાયનો હતો આ જગ્યા યુક્તીસ ઓળંગીને પેની પાગ ઉતરતા વરકરને આશરો આપવાને અને ખડણી એકડી કરવાને માટે હતી આ જગ્યા તે પીટું શહેર પહેલા તે એક હાડી લોડનુ શહેર હતુ, અને કદાચ બાઇમનમા આવેલુ પેથોગ શહેર પણ તેજ હશે તે માજીગની નજદીકમા આવેતુ હતું, પણ તેની જગ્યા હતુ નાકમ જણાઇ નથી વલુ કરીને જ્યા આગળથી તે નદી વહે છે ત્યા આગળ તે આવેતુ હતુ શાનમાનમગ્ના રાત્યના છટ્ટા વરમા તેને એક આમીરીયન નામ આપવામા આ યુ હતુ અને મીરીયામા થતી મવી લડાઇઓમા ત્યારપછી તેને મુખ્ય મથક તરીકે વાપરવામા આવ્યુ હતુ વળી થોડક દુર ઉત્તરે આવેલા વધારે મોટા અને માત'પગ શહેર કાગ્કેમીરાને ધાકમા રાખવાને પણ તે કામમા આવતુ હતુ આ મારકેમીશ આમીરીયાના જાથુના કમગ્મમાથી ઘણા વખત મુઠ્ઠી મુકત રહ્યુ હતુ પણ જ્યારે જ્યારે શાલમાનમર તુટ કરવા જતો ત્યાર ત્યારે તેની પામે ખડણી ઉવરાવતો હતો

તેના જાથુના મુનકનો આ પશ્ચિમમા છેલ્લો વધારો થયા પછી શામમાનમગ મતોને બેરેનો જણાય છે યુક્તીમ ઓળંગવામા તેને હવે

નાંના વખત સુધી 'ટકવાની આશા હતી. જેરોબોમ બીજાએ અને તેના પેગંબર જોનાદે જોડું જોડવું હતું કે આગીરીયાએ જો એક વખત ડમાઝકમને છુંદું તો મેમેરીયાનો વારો ત્યાર પછી તરતજ આવશે.

જે ક્રમે પશ્ચિમમાં આગીરીયન રાજ્ય ફેલાયું તે ક્રમ આપણને વિગતવાર નહીં તો પણ થોડે ઘણે ભાગે બાદશાહી નેધિમાંથી માલમ પડે છે. સુરેતીસ નદી આગંગવામાં મુખ્ય મથક તરીકે વાપરવાને તેના પૂર્વ કિનારા પર આવેલી એક જગ્યાને તેણે પહેલવહેલી દાણુમા લીધેલી જણાય છે આ જગ્યા તે દીલગર સીપ હતી. સુરેતીમને મળતી અને ગીરીયાની મીઠી દક્ષિણે આવેલી સાણુર નદીના મુખની મામે આ જગ્યા આવેલી છે દીલગર સીપ એ અગાઉ નાના આગમીનીયન મંસ્થાનની રાજ્યધાનીનું શહેર હતું આ શહેર નાલમાનમટે તેના રાજ્યના ત્રીજા વર્ષમાં લીધું હતું. તેના ટગજે જાયુને માટે રાખવાનો હતો. એની માખીતી એ છે કે તેને નવુ નામ આપીને રાજનું એક નિવાસસ્થાન બનાવવામાં આવ્યું હતું તેના મેસોપોટેમીયન દરવાજાની દરેક બાજુએ તે અમથે ઉભા કરેલા પથ્થરના બે સિંહો અસવના બાદશાહી શહેરની જગ્યા પર આવેલા આધુનિક ગામ ટેલ અમારમાંથી હાલમાં મળી આવ્યા છે અને તેમના પર આસીરીયન છતની યાદગીરીમાં વેળા ડાલેલા છે આ પગલાથી મેસોપોટેમીયામાં જે પ્રદેશ આગમીનીયનોના હાથમાં દોડ સો વર્ષ સુધી હતા તેમને આસીરીયાએ પોતાના રાજ્ય જોડે જાયુને માટે જોડી દીધા એમ નક્કી થાય છે. આ (આગમીનીયન) રાજ્ય ત્યાં ક્યારે સ્થપાયું તે આપણે ચોક્કસ જાણતા નથી પણ ઇ. મ. પૂર્વે આશરે ૧૧૦૦ માં દીગવાય પાઈલીમનની નજીક આગમીનીયન રાજ્યની પાછળ તરતજ આવેલો

હલ મોટે ભાગે કારણભૂત થયો.

હોન એ મલવિત છે તેમજ યુક્તીમના પૂર્વ કીનારા ઉપર આવેનાં આ આરમીનીયન રાજ્યો તે હ નાનેજ પગિણામે પેદા થયા હોય તે ના મહી સમાય તેમ નથી તેમનામા સૌથી બગવાન અને આમીરીયાનો ભોગ થઇ પડવામા છે તુ બીજાં અદીની હતુ તેનો મુનમ હેરનની પશ્ચિમે આવેનો હતો અને તેનુ મુખ્ય શહેર ગીનમર સીપ હતુ

યુક્તીમ પર આવેની એમ બીજી જગ્યાની જીત તે આમાગીયન વધારાનુ બીજુ પગથીયુ હતુ આ જગ્યા મીરીયાની માજુ તમ્મ આવેની હતી અને તેનો કમન્ને પણ ગીનમર મીપની માફકજ નેવાયનો હતો આ જગ્યા યુક્તીમ ઓગ ગીતો પેની પાગ ઉતરતા નરકરને આશગ આપવાને અને ખડણી એમ્પી કરવાને માજ હતી આ જ યા તે પીટુ શહેર પહેના તે એક હગી લો તુ શહેર હતુ અને મ્દાય બાઇમનમા આવેલુ પથોગ શહેર પણ તેજ હશે તે માજુરની નજદીમમા અવેન હતુ પણ તેની જગ્યા હતુ ચાક્રમ જણાઇ નથી વાપ કગીને જ્યા આગજથી તે નદી વડે છે ત્યા આગજ તે આવેન હતુ રાનમાનમરના ગ યના છદા વર્ષમા તેને એક આમીગીયન નામ આપવામા આ યુ હતુ અને સીરીયામા થતી મવી નમ્મઓમા ત્યાગપગી તેને મુખ્ય મથક તરીકે નાપરવામા આ યુ હતુ વગી થોડેમ્ જુગ ઉત્તગ આવેના વધારે મોટા અને માતબગ શહેર મગ્કેમીશને ધામમા ગખવાને પપુ તે કામમા આવતુ હતુ આ મરકેમીશ આમીરીયાના જાથુના મમજમાથી ધણા વમત મુધી મુકન ગજુ હતુ પણ જ્યારે જ્યારે શાયમાનમર નદ કરવા જતો ત્યાર ત્યારે તેની પાસે ખડણી ઉતરાવતો હતો

તેના જાથુના મુનકનો આ પશ્ચિમમા છેલ્લો વધારો થયા પગી શાયમાનમર મતોરે બેકેનો જણાય છે યુક્તીસ ઓગંગવામા તેને હવે

કશી અડચણ આવે એમ ન હોતું; અને સીરીયન કીનારા પર પણ તેણે પગપેસારો કર્યો હતો. પણ આ વાત આટલેથી અટકી કે કેમ તે આપણે નહીં કદી શકતા નથી, કારણ કે જો કે તેની હાથમાં આવેલી નેધિ બીજા કોઈ મોરીયન શહેરને નવાં નામ આપતી જણાતી નથી તોપણ નોંધ્યા વગરનાં નામો તેણે ઘણાં આપેલાં હોય, તેમજ કેટલાંક બીજાં શહેરો નવાં નામ મેળવ્યા વગર જ આસીરીયન લશ્કરોથી જાયુને માટે રક્ષાયલાં હોય. ગમે તેમ હોય પણ દર વર્ષે આસીરીયાની લુટતી કામોને સીરીયાની મધ્યમાં આગળ વધતી આપણે જોઈએ છીએ. ૮૫૪માં શાલમાનસરનું લડાઈને માટે રાખેલું સૌથી આધેનું મુખ્ય મથક ખાલમાન (અલેપ્પો) હતું; અને અહીંથી જ તેણે પાછળથી એપેમીયા તરફ ઓગળાતા શહેરની નજદીક કરકરની લડાઈ લડવાને ઓરોન્ટીસ ઉપર કુચ કરી હતી. પાંચ વર્ષ પછી તે મીની-સીયામાં લુટ કરવા ગયેલો ત્યાંથી એકદમ નીચે ઉતરી આવી હેમથમાં દાખલ થયો. ૭ વર્ષ પછી દક્ષિણમાં તેણે વધારે જગ્યા મેળવી, અને વચગાળે કંઈ નહિ તો એક વખત ફરીથી મીરીયા પર હુમલો કર્યો. ૮૪૨માં કીનારેકીનારે એક નવે રસ્તે ગયા પછી તે બીગટ આગળથી અંદર (દેશમાં) ધુસ્યો, લીબેનન અને એન્ટીલોબેનન ઓગળી ગયો અને ડમાસ્કસની ફળદુપ ભૂમિ લગી જઈ પહોંચવાને તેમજ હોરન તરફનો થોડોક સુલક પણ લુટવાને શક્તિમાન થયો. પણ તેણે તે કિલ્લેજાંધ શહેર લીધું નહીં. કદાચ તે બેડાઈ લોકોના અમીરોને મળતો હોવાથી તે લેવાને તેણે યત્ન પણ કર્યો નહિ હોય. ત્રણ વર્ષ પછી તે પાછો આવેલો જણાય છે; પણ પહેલી વખતથી આગળ ગયેલો જણાતો નથી. ખરેખર તેણે શીનીશીયા, સીલસીરીયા અગર ડમાસ્કસ અને જેલેસ્તાઇનમાં જાયુની રાજ્યવ્યવસ્થા કરીને તેમને પોતાનાં કર્યાં નહીં. ઉપર જણાવી ગયા છીએ તેમ આપણે ખાતરીથી કહી શકતા નથી

કે મનુર ઉપર આવેલા ચોકી રાખવાના કારકરી થાણા પીટુ મિવાય તેના વખતમાં આસીરીયાએ સીરીયાનો કોઇ પણ ભાગ પોતાના મામાન્ય જોડે જાળીને માટે જોડી દીધો કે નહીં, તેમજ શાવમાન-મરના તરતના વંશજોએ પણ શું કયું તે પણ આપણે જાણતા નથી ફક્ત આટલું યાદ ગમ્યું જોઈએ કે તે મિદાની આખરે અનાન નીસારીએ પોતાની લાગવગ (તેના કબજાના મુવક મિવાય) દક્ષિણમાં સ્થેજ વધારી હતી, અને તેમાં શીનીગીયાની નહીં પણ ઉત્તર શીનીગીયા અને જોરડનની પૂર્વે આવેલા ગ્રામ પ્રદેશો માથેનો પેવેસ્ટાઇન પણ આવી જતો હતો.

સીનીગીયા

જ્યારે કોઇપણ આસીરીયન બાન્દાહ યુદ્ધમાં જોડા ગતો અને પશ્ચિમના મરદારોની તાબેદારી સ્વીકારવાને અગર તો તેમાંનો કોઇ તાબે થવામાં હીન કરે તો તેનો મુવક જુદી લેવાને વરકર એકક ડગ્વા પીટુમાં આવતો ત્યારે તે શીનીગીયા અગર ડમાસ્કસના રાજ્યની હદ કરતા એશીયામાઇનર્ની હદથી વધુ પામે હતો આમ જતા પણ, ચારમાથી ત્રણ વખત, એમીગીયાના ગતએ સીનીગીયાના કેટલીકવાર હુંટાયલા મુલકોમાં ફરીથી એકવાર ઉતરી પડવામાં મતોપ માનતા, અને કોઇક વખતે તેઓ જો ઉતરે જતા તો પૂર્વ મીનીગીયાથી કોઇ દિવસ અગાડી જતા નહીં; એટલે કે પીટુની નજીકમાં કોઇ પણ ઉંચી જગા પર ચઢીને એક ચોખ્ખે દિવસે તેમની નજર જેટલે સુધી જાય તેનાથી લાગ્યેજ આગળ જતા આમ જતાં પણ તેમની દષ્ટિમર્યાદા પર ઉતરે આવેલા પર્વતોની પેલીપાર હુંટવા લાયક ગળ્યો હતા ત્યાં આગળ ખાનીગાલમટ અને તેની ગળ્યધાની મીનીગીયા અનેયો ફગદપ પ્રદેશ જે પાછળથી કેટે-ઓનીયાનો એક ભાગ થવાનો હતો તે આવેલો હતો, એની પશ્ચિમે

ટેમામ કે જે બામીના કેરોઆલીના પર અને દક્ષિણ કેરોઆલાયા ઉપર પ્રમરેનો હતો તે પ્રદેશ હતો અને ટીએમીટીમ અને ટીમનીયન મેતાનનો ભાગ ધગરનો મમ પ્રદેશ પણ હતો તે જના નવમી મહાના બાદલાની નટાગઓએ આવા મુદ્દર રામરને ત્રા માટે આટલો બોલો વખત જવા દીધો હતો કે કાગ્નુ એવું જ છે કે તેઓ જાતે અને તેમના લરમ્મે (જે હલ્લુ આમીરીયાના જાનના જે મેમાઇટોમાથી બનેલા હતા) મળી આગમ હતા અને દક્ષિણમાથી આવેલા હતા અને તેમને ટોરમની પેની પાર આવેનો ઉચ્ચ પ્રદેશ તેમના પહીના તથા મેમાઇટોની માફક નાપમ દહતો ટોરમની તલોની લગી, વાગ-વાગ ધમી જતા આરમોના મોજાઓ કેટલીશ્વાર તેની ખીણોમાથી પમાર થતા અને તેમનો યોગ્ય ભાગ એશીયામાઇનરમા ધજો દર મુધી જતો પણ તેઓ ત્યાં જાત્રી વાર ન ત્રા પામતા નહીં એ ટીયામાઇનરને માટે આસીરીયનો જેટનો પ્રતાગો ખાતા તેટના જ ઉમગથી તેમની પત્રી આવેના ઇગનીઓ તેના પર હ નો મરવાનુ સામતા હતા આ વાતનો પુરાવો પાછના ઇતિહાસમાથી ઘણો મળી આવે છે એશીયામાઇનરમા મારેમન નોમિ ક'ની પણ જાન્યુને માટે ધુમ્યા નગેતા તેની જાન્યુની છત તો ઉત્તર પ્રદેશના તુકાને હાથે થવાની હતી જે જગ્યાએથી હાનમા એમીમ અને તુર્ક બોનીઓ લુદી પડે છે ને જગ્યાએથી સેમાઇટો કદી પણ આગમ ગયા નગેતા ઉત્તર મીરીયાની શૂમિની સરાસરી ઉંચાઈ ૨૫૦૦ ફીટ જેટલી પહોંચે છે કે તરતજ અરેમીક ભાગ બોનાતી બધ થાય છે

આથી મરીને આપણે આસીરીયન નરમ્મેને ટોરમની પેની પાર ધજો દર મુધી જતા અગર ઘણો કાગ રહેતા કનાપિ જેમશુ નહીં પણ નેઓ હરદ મેશ મીલીશીયામા જતા દેખાશે કાગ્નુકે જેકે તેની અને મીરીયાની વચ્ચે એમેનમ પર્વતની મોટી નિવાય આવેલી છે તો પણ તેમને તેમ મર્યા વગર છુટકો નહોતો મીલીશીયાનો જે ભાગ

આમીરીયનો લુટતા તે નીચાણુમા આવેનો છે તે દક્ષિણ તરફ જુએ છે, અને ઉત્તર અને પૂર્વના હજી પવનમાથી ઉંચા પર્વતો વડે તેનું રક્ષણ થાય છે કીનારાપગ્નો પ્રદેશ બાદ કરીએ તો મીરીયાના કાંઠા પણ ભાગ કરતા તે વધારે ગરમ અને મમશીલોણુ છે અને સામાજિક દૃષ્ટિએ જોઈએ તો એશિયામાધનર કે જેનો તે એક ભાગ છે તેના કરતા દક્ષિણ પ્રદેશો જોડે તેનો મળધ હમેશા વધારા છે તેના સપાટ ભાગમા અને ખામ કરીને તેના મુખ્યશહેર ટારમમમા પ્રાચીન સમયે સેમીટીક લોકોની જ વસ્તી મુખ્ય હતી મીરીયાની જોડે મીનીશીયાનો મળધ એટલો મધો ઘાડો હતો કે તેના પૂર્વભાગ કયુનો રાજ્ય આમીરીયન ધસારાની સામે મામાન્ય બચાવ માટે ૮૦૫ અને ડમાસ્કમના ગળાઓ તથા તેમના દક્ષિણ મીરીયાના મિનોએ ઉભી કરેલી ટોળામા જોડાયો હતો શાલમાનમરે ૮૫૪મા ગા મ પને કરકર આગળ તોડી નાખ્યો અને મીરીયાના બચાવમા ઉભેલા ગળ્યોમાથી એક અગત્યના ભાગને નિઃપયોગી કરી નાખવાને માટે તે ૮૪૮મા પાગીન ઓગળોને ઢયુ પર લુગી પડ્યો પણ તે વખતે હેમથમા બગવો થવાથી તે પાછું ફરતું પડ્યું, અને તેના રાજ્યના પાછા ભાગ સુધી પૂર્વ મીનીશીયાને તે બગબગ પ્રાણુમા આણી શક્યો નહિ

શાનમાનમરે એશિયામાધનરના અને નાના અને મામા ય રીતે અગ્નિપ્રયા ખુણાપર અજળ ધ્યાન આપ્યું હતું તેના રાજ્યના પચીશમા વર્ષમા તે લખે છે કે ત્યાર પહેલા તેણે સાત વખત એમેનમ ઓગળ્યો હતો અને બીજે વર્ષે આપણે તેને મીનીશીયામા નાખન થતો અને તેના રાજ્યને કહાડી નાખી તેના બદલામા બીજે વધારે કહાગરો ગળા બેમાડવાને ટોરમ નગર કુચ કરતો જોઈએ છીએ

ટોરમની પેની પાગ આગળ વધવાને માટે તેણે મીનીશીયાનો કા

પણ ઉપયોગ ક્યો નહોતો, કારણ કે ટેળાવના રાજ્યે ઉપરઉપ-
રથી જ તેની મતાનો સ્વીકાર કરવાથી તે સંતોષ પામ્યો હતો. આથી
કરીને આપણે એમ અનુમાન કરવું પડે છે કે તેને સીલીશીયાની
ગત પર જ દૃષ્ટો કરવો હતો. આશરે ત્રણમો વર્ષ પછી સીલી-
શીયા, કે જે આ સમયમાં પ્રાચીન પૂર્વના કોઈ પણ ભાગ કરતા
વધારે ગાદા અધિકારમાં રહ્યું હતું, તે એશીયાની ચાર મુખ્ય મતા-
ઓમાં પોતાની જગ્યા લેશે વખતે તેનો રાજા નેથુકડનેઝ બીજા
નેઝે મળીને મીડીયનો અને લીડી પોકો, જેઓ પોતપોતાની સત્તાની
ટાંચે હતા, તેમની વચ્ચે મનાદ કરાવવાને માટે ભાગ્યગઢ કરતો
જાન્યુશે ત્યાં પછી તે કંગીથી અધિકારમાં ગરકાવ થશે અને લાંબા
વખત મુધી તેના રાજ્યો, જેને ગ્રીકો સેનેગીમ કહેતા હતા, જેઓ
તારમમમાં રાજ્ય કરતા હતા, અને જેમની અને બીજા એનેટોલીયન
ગજાઓ વચ્ચે ધણો તફાવત હતો, તેમને વિશે આપણે લગભગ કશુંજ
માત્રામીશું નહીં. પણ ઉપર પ્રમાણ સીલીશીયા મનાદ કરાવવાને વચમાં
પડેલું હોવાથી તે ધણા વખતથી ગજાતુ યતું હોવું જોઈએ એમ આપણે
વાસ્તવિક રીતે ધારી ગઈએ. વળી શાવમાનમને વખતોવખત
કંગેલી બુટોથી નવમી મનીમા તે પેસાદાર અને સુધરેલું
હોવું જોઈએ આપણે જાણીએ છીએ કે શેનડનની માનતાનું તે
એક મુખ્ય સ્થાન હતું, અને તેના રાજ્યો મુશળી જાતને મળતા
હતા એમ કદાચ આપણે ધારી રાખીએ જે મૂળ પ્રજાએ ટીગવાય
પાંદલીસરના વખતમાં આસીરીયા પર હુમલો કર્યો હતો તેના
મુખ્ય વંશજોમાં નહીં તો પણ જુના હાગી સુધારાના મુખ્ય વાર-
સોમાં તેમનું નામ ગણાતું હોવું જોઈએ કેટલાકો તેનો સુધારો
એથી પણ વધારે પ્રાચીન માને છે અને ધારે છે કે જે કેટલુઓ
અદારમાં અને ત્યાર પછીના વંશના ફેરાહોને કીમતી બેટો આપવા
આવ્યા હતા તેઓ સીલીશીયનો જ હતા.

કમનમીએ શીનીશીયામાંની પ્રાચીન જગ્યાઓનું ખોદકામ શાસ્ત્રીય પદ્ધતિએ હજુ મુધી માથે લેવાયું નથી; પણ ઘણાં વર્ષ થયાં પ્રાચીન વસ્તુઓ ખરીદનારાઓને ટોરમ અને તેના બદરેથી કાતરેલા પત્થરો અને ઘણી સુંદર કારીગીરીવાળા મહેરો (Seals) મળતી જાય છે આ ચીજો હાટી કારીગરીની છે પણ તેની ઘણીખરી પેદાશ કગ્તા મોડા સમયની દેખાય છે પોતાની નકશીમા તેઓ કેટલાક વિચિત્ર ડીઝાઇનો જે સાધપ્રસમા પણ જોવામાં આવેલા છે તે બતાવે છે. વળી તેઓમાંની કેટલીક ચીજોમાં તો જે વિચિત્ર જાતના ઘાટો આયોનીયન કળામા જણાય છે તે પણ છે બીજી નિશાનીઓ મળે નહિ ત્યાંમુધી આ નાની નાની ચીજો શીનીશીયામા અસ્તિત્વ ધરાવતી એક ઉચી હાગી કારીગીરીની માફી તરોકે ઉભી રહેશે આ કારીગીરી નવમી સદી જેટલા વહેના મમયે પણ એનેટોલીયન કીનારા પરના ગ્રીક મંસ્થાનોની અને ત્યાં પહેલા કદાચ ઇજીપ્તન પ્રદેશની કોટન હુન્નરકળાની અસરથી ઉંચા પ્રકારની થઇ હતી નીનીશીયન સુધારો એ પૂર્વ અને પશ્ચિમને જોડનારી એક કડી રૂપે છે, અને ઇતિહાસકારો ધારે છે તેના કરતા તેની અગત્યતા અને તેના અભ્યાસની જરૂર ઘણી છે

એશીયા માધનર

એશીયા માધનરમા ટોગસની પેલીપાગ નવમી સદીના કોઇપણ એસીરીયન રાજ્યએ જાતે કુચ કરી હોય એમ માનવાને આપણને કારણ નથી અવગત બાની-ગાલમટ અને ટેબાન ઉપર યજ્ઞી વખત લુગર સૈન્યો ચઢી ગયા હતા અને શાનમાનમરના રાજ્યના પાછલા ભાગમા તે બે મુનકના રાજ્યઓને એસીરીયન સત્તા વાર વાર સ્વીકારીને ખડણી આપવી પડતી હતી પણ પશ્ચિમ દ્વીપકલ્પનો આઘેનો અને મોટો ભાગ મહાન રાજ્યના પાંચમા મપડાએ નહતો ૮૦૦ ના

વર્ષમાં એસીરીયનો કદાચ તેને માટે ઘણું જ થોડું જાણ્યું હતા, અને આપણે પણ તેને માટે તેટલું જ જાણીએ છીએ. પણ આપણને એટલી તો ખબર છે કે આ સમયે તે મુલકમાં એક મજબૂત ઉપરાજ્ય આવેલું હતું. તેની રાજ્યધાની સેન ગેરિયસ નદીના દક્ષિણ પ્રદેશમાં હતી અને એશીયાના ગ્રીકો તેને ફ્રીજીયાના નામથી ઓળખતા હતા. દેશની અંદરના ભાગમાં આવેલી આ સત્તાનો દેખાવ તેમની નજરમાં ઘણો મોટો થઈ પડ્યો; તે એટલે સુધી કે તેણે એસીરીયાને તે ઘડીએ ઢાંકી દીધું અને તેઓ તેને દુનિયામાં સૌથી માતબર રાજ્ય ગણવા લાગ્યા. શરૂઆતની ગ્રીક દંત કથામાં તેની અગત્યતા ઘણી હોવાથી તેના ઉદયનો જ નહિ પણ તેના ઉપરીપણાનો સમય પણ આપણે ૮૦૦થી પહેલાં મુકીયું તો તે ખોટું કહેવાશે નહિ. પણ ખરું જોતાં ખીજાં મજબૂત કારણો- ને લીધે આપણે માનવું પડે છે કે આ ઉપરાજ્યની સત્તા નવમી સદીના અંત પહેલાં પાછળના ફ્રીજીયા કરતાં ઘણા મોટા પ્રદેશ પર પ્રસરી હતી અને તેની પશ્ચિમ હદ લગલગ આયોનીયન કીનારા સુધી પહોંચી ગઈ હતી. દાખલા તરીકે ઇલીયડમાં ફ્રીજીયનોને ટ્રોજનના પડોશીઓ તરીકે લેખવામાં આવ્યા છે; અને શરૂઆતની હેલેનીક દંતકથાનો મોટો ભાગ બતાવી આપે છે કે ટ્રોડ જાતમાં જ નહિ પણ રમનાના અખાતની આસપાસ આવેલા પશ્ચિમ કીનારાના મધ્ય ભાગમાં તેમજ ફેરૂટીયાના મેદાનમાં ફ્રીજીયનો ઘણા વખતથી રહેતા હતા, અને આ મુલકમાં રહીને તેઓ પરદેશો ગ્રીકો જોડે સીધો સંબંધ ધરાવતા હતા. આ પરથી એટલું તો ચોક્કસ જણાય છે કે ઇ. પૂ. ૮૦૦ પહેલાં એક સમયે સેન ગેરિયસ નદી પરની સત્તાની થોડી ઘણી તાબેદારીમાં પણ દ્વીપકંપનો લગલગ આખો પશ્ચિમ ભાગ હતો અને લીડીયાના હેરેકલીડ રાજાઓ પણ તેમાંથી મુક્ત ન હતા.

જો કે નવમી સદીમાં ફ્રીજીયા એનેટોલીયન મુલકોના પશ્ચિમ

ભાગને તાબે રાખવાને શક્તિમાન હતું, તો પણ કેપેડોસીયાના હાટીની પાછળ એક બાદશાહી સત્તા તરીકે ગણાવા પૂરતો ક્ષીપકલ્પનો પૂર્વ ભાગ પણ તેણે કાણુમાં રાખ્યો હતો કે કેમ તે મવાલ છે. આ સવાલનો જવાબ આપણે ઉપર જોયલી અને અજાણી પણ અસ્તિત્વ ધરાવતી મુશકી સત્તાની જોડે ક્રીજીયન સત્તાની એકતા વિષેના વિચાર ઉપર આધાર રાખે છે. આ એકતા બનવા જોગ છે. હાલમાં તો તે એટલે બધે લગી કણુલ રાખવામાં આવી છે કે ઇતિહાસકારોને “ મુશકી ક્રીજીયનો ” વિષે બોલવું એ સાધારણ વાત થઈ પડી છે. ઘણું કરીને તેઓ ખરા છે. પણ સાવચેતીને માટે એટલું કહેવું જોઈએ કે આ ઐક્ય આખરે મુશકીઓના રાજા મીટા અને ક્રીજીયાના છેલ્લા રાજા મીડાસ એ બંને વચ્ચેના ઐક્ય ઉપર આધાર રાખે છે. મીટાની સામે અસુરનટસીરપાળ એક સૈન્ય પછી લડ્યો-મીડાસને માટે હેરોડોટસના ઇતિહાસમાં કથન કરેલું છે અને તે ગ્રીક પુરાણોમાં પ્રસિદ્ધ છે. આ એકતા ધારી લેવામાં ઘણી મોટી લાલચો છે. મુશકીનો મીટા અને ક્રીજીયાનો મીડાસ લગભગ મમકાલીન છે. બંને એશીયામાઇનરમાં રાજ્ય કરતા હતા. બંને સર્વોપરીપણું બોગવતા જણાતા હતા, અને બંને ગીમીરાઇ અથવા સીમેરીયનો જોડે લડ્યા હતા. પણ આમાં બીજી કેટલીક મુશીબતો છે; અને કદાચ તેમના પર જોઈએ તેટલું ધ્યાન આપવામાં આવ્યું નથી. ન્યારે મીટા એ નામ હાલ આપણે લખીએ છીએ તે સમય કરતાં ઘણા જુના વખતથી મેસોપોટેમીયા લગીના એશિયામાં એક સામાન્ય નામ જણાય છે, ત્યારે મીડાસ એ નામ પશ્ચિમમાંથી ક્રીજીયામાં ઘણું મોડું આવ્યું હતું. ગ્રીક દંતકથા કહે છે કે ક્રીજીસ અગર બીજીસ યુરોપના દક્ષિણ-પૂર્વ ભાગમાંથી આવ્યા હતા. આ દંતકથાને મેસીડોનીયા અને ક્રીજી આમાં અસ્તિત્વ ધરાવતાં આવ

લોકવાયકાઓથી ટેકા મળે છે એટલું જ નહિ પણ પાછળથી ક્રીષ્ણન દારીગીરી અને લિપિના પાશ્ર્વત્વ દેખાવથી પણ તેને ટેકા મળતો હોવાથી આપણે લાગ્યે જ તે જોટો માની શકીએ એમ છે. આથી કરીને ક્રીષ્ણનના મૂળ આપણે મેસીડોનીયાના બ્રીજ-સોને આપીએ તો આપણે કબુલ કરવું જ પડે કે ક્રીષ્ણન નામ તરીકે મીઠામ શબ્દ મીટા નામના રાજાઓ એસિયામા પહેલ વહેલા દેખાયા તેના કરતાં ઘણું મોડે સમયે યુરોપમાંથી આવ્યો હતો આથી કરીને મીટા એ નામ ખામ કરીને મીઠાસ જ છે એ આપણે સહેલાઈથી માની શકતા નથી. જ્યાં જ્યાં આસીરીયન નોંધોમા મુશકીએને માટે કરેલા ઇશારાથી તેમના રહેઠાણ વિષે કંઈક સ્પષ્ટતા મળે છે ત્યાં ત્યાં તેઓ એનેટોલીયાના મેદાનની પશ્ચિમે નહિ પણ પૂર્વે વસેલા જણાય છે એટલે કે ખરે જોતાં જ્યાં પાછળના ઐતિહાસિક કાળમાં મોરકીઓ રહેતા હતા ત્યાં તેઓ વસતા જણાય છે. આથી કરીને નીચેની બાબતો હજી તકરારી છે. (૧) મુશકીઓ કદી પણ ક્રીષ્ણામા સ્થાયી થયા કે કેમ ? (૨) જો તેઓએ તેમ ક્યું હોય તો જે ક્રીષ્ણન રાજાઓએ ગોરડીયમ અને મીઠાસ નામ ધારણ કર્યા હતાં તે મુશકી હતા અગર મુશકી પર મના ધરાવતા હતા કે કેમ ? (૩) મારગોન અને આસુરબાનીપાલની નોંધમા મીટા તરીકે લેખાયના રાજાઓ ક્રીષ્ણનના નહિ પણ પૂર્વના મુશકીઓના ઉપરી હતા કે નહિ ? ગમે તેમ પણ હાલની સાક્ષી પરથી ધારી શકાય નહિ (જો કે તે અસંભવિત નથી) કે ક્રીષ્ણન રાજાઓ કે પેડોસયાના મુશકીઓ પર રાજ્ય કરતા હતા અને તે રાજ્યને લીને તેઓનું મહારાજ્ય નામ પામેલી હાટી સત્તાના રાજ્ય એટલું વિશાળ હતું. ગમે તેમ હો પણ તેઓનું રાજ્ય મજબૂત હતું એનેટોલીયામાં તે મૌથી બગવાન હતું અને તેના દ્રવ્યની અને કીંદનેબ ધ શહેરોની ખ્યાતિથી ઝીક ઢામે (તેઓ હવે પશ્ચિમ અને દક્ષિણ-પશ્ચિમ કિનારા પર મોટા જગ્યામા ફેલાઈ

ગઈ હતી) ખેતી તેમજ અંજલિ જતી હતી. તેમાંની કેટલીક બચપણની ધાંત્રીઓમાંથી પમાર થઈને મોટા શહેરોમાં ફેરવાઈ ગઈ હતી અને જમીન તથા દરિયા માર્ગે દૂર સુધી વેપારી મંબંધ ધગવની હતી. ઇશીસસ ક્યારનું એક અગત્યનું મામાનિક અને ધાર્મિક કેન્દ્ર થઈ પડ્યું જણાય છે. ૧૯૦૫ માં મેદાનમાંના મૌથી જુના (એનાથી પણ જુનું એક કુંગરમાં હતું) આગેમીમના દેવળના ભોવતગાયા પરથી મળી આવેલા કારીગીરીની ચીજોમાંની કેટલીક ૭૦૦ ના વર્ષથી મોડી નહિ અંદાવી જોઈએ, અને તેમની નકશી અને કારીગીરી એક હાંમા વખતથી સ્થપાયવી આમાદ હુન્નર-કગાની સાક્ષી રૂપ છે. ખાતરીથી માઈવીટમ સુદ્ધા ઝંકિતું એક પાકટ કેન્દ્રસ્થાન બન્યું હતું અને તેજે નવા શહેરને જન્મ આપ્યો નહિ હશે તો આપણની તૈયારીમાં હતું, પણ ૮૦૦ ના વર્ષમાં આપણે એશીયાના ગ્રીક શહેરો માટે તેમના અસ્તિત્વ મિત્રાઈ બીજું પણ થોડું જાણીએ છીએ, આથી કરીને જે મૈકા પગી જ કે ન્યારે તેઓ પશ્ચિમ એશીયામાં મહત્વનું સ્થાન ભોગવતા થઈ પડ્યા હતા, તેમના વિષે મવિસ્તર વર્ણન કરવું ઉપયોગી થઈ પડશે બસો વર્ષના ગાળા પગી ન્યારે આપણે પૂર્વની ભૂમિ ઉપર નજર નાખીશું ત્યારે આપણને તે ભૂમિ ઉપર ઘણું અજવાળું પડેલું જણાશે, કારણ કે તે વખતનું મમગલીન માહિત્ય માગ પ્રમાણમાં અને ભરોમાલાયક સ્થિતિમાં મળેલું હતું. એટલું જ નહીં પણ તે સમય પગીથી પ્રગટ થએલા માહિત્યથી તેમજ પ્રચલિત દંતકથાઓથી પણ તેના ઉપર મડું અજવાળું પડે છે

પ્રકરણ ૩

ઈ. સ. પૂર્વે ૬૦૦ માંતું પૂર્વ

ત્રણ વચ્ચે ગડમડમાં પમાર થયેલી બે મદીઓ પછી ઇ. મં. પૂર્વે ૬૦૦માં ન્યારે આપણે પૂર્વ ઉપર નજર નાંખીએ છીએ ત્યારે આપણને જણાય છે કે લગભગ તેના બધા પ્રદેશો પર નવા રાજ્યો આવેલા છે. રાજ્યનીય ફેરફારો ઘણા મોટા થઈ ગયા છે. કાપાકાપી અને હુન્ટકાટમાં ક્રીશ્ચિયન વંશ શુભ થઈ ગયો છે, અને એક બીજી રાજ્યધાનીમાંથી તેનો અમથનો આગ્રિત તેને બદલે એશિયામાઇનર પર રાજ્ય કરે છે. નબળા સેમીટીક પ્રજાઓના મથકો કાગની રેવમાં ઘસડાઈ ગયા છે અને સીરીયા રૂપી સુંદર હાડકું એક પટ્ટેશી કુતરા પાસેથી બીજો પરદેશી કુતરા ખેંચતો જણાય છે એસીરીયાની રાક્ષસી મતા કે જેણે પશ્ચિમ એશિયાને પગ તળે છુંદી નાખ્યું હતું તે હારીને ધમી ગઈ છે, અને મીડી અને કેલડીયન લોકો-જે આસીરીયાની રાજ્યની દ્રષ્ટિમયાંદા ઉપર એક નાના મરખા વાદળા સમાન હતા-તેની જગ્યાએ આવીને તેના પ્રદેશો ઉપર ગત્ય ચલાવે છે. આ બધામાંથી ખરેખરો ફેરફાર કેટલો થયો તે આપણે જોઈએ. એસીરીયન માત્રાજ્યનું અસ્તિત્વ નહોતું. આ એક ઘણી અગત્યની બાબત છે અને આપણે તેને નિર્માત્ર ગણવાની નથી આપણા મમય પહેલાં ૭ વર્ષ પહેલાં જ તેના પર છેલ્લો વા પડેલો છે, પણ એસીરીયાની સત્તા લગભગ અડધી મરી ચલા દીણ થતી જતી હતી અને તેના અંત પહેલાં થોડો મમય અગાઉ તેના રાજ્યની બીજી સત્તાઓ જે છુટ બોગવતી હતી તેનથી એમ ચોક્કસ થાય છે કે પૂર્વ વર્ષો ચલા તેની નડતર-માંથી મુન્ન હતું. ખરેખર આસીરીયન પ્રજાનું કયાક જેવું નગ

દીક અને અગત્યનું કેન્દ્રસ્થાન જે વચક્ષા સામ્રાજ્યની જુની રાજ્ય-
ધાની હતું તે પણ તાબે કરીને હુંટવામાં આવ્યું હતું અને તે
અધું ઉત્તરના સેમાઇટોનો છેલ્લો મહાન રાજા ગાદી પર આવે તે
પહેલાં બની ગયું હતું.

નવું આસીરીયન રાજ્ય

છેલ્લાં દોઢસો વર્ષ થયાં એસીરીયન ઇતિહાસ—જે બહાર
અતિશય જીલ્લમ અને ઘેર તેથી પણ વધારે મોટા કાવાદાવાની
એક કાળી તવારીખ છે—ઉપર જે આપણે નજર નાંખીશું
તો એક ઝપાડા બંધ ઘેરાયલું અને ધીમે ધીમે પસાર થતું
તોફાન આપણને યાદ આવ્યા વિના રહેશે નહિ. નવમી
સદીના પહેલા અર્ધ ભાગમાં અધું શાંત છે. ત્યાર પછી નહિ
જેવી ચેતવણી સિવાય ઘેરાયલાં વાદળાં પૂર જોસમાં તુટી
પડે છે, અને તે જુરસો લગભગ એક સૈકા સુધી ચાલે છે. પછી
અધું પતી જતાં સુધી પ્રકાશ રહે છે. આસુરનટસીરપાલ અને
શાલમાનસર ખીજનો વંશ ધીમે ધીમે તેના નિર્માણ થયેલા અંતને
પામ્યો. રાજ્યધાનીએ જાતેજ ૭૪૭માં બગવો કર્યો અને કાયદેસર
વારસોને બાજુએ મુકીને એક વિજયી સરદારને પસંદ કરવામાં આવ્યો.
આ માણસ કદાચ રાજ્યકુટુંબનો હોય, પણ આસીરીયાની રાજ્ય
ગાદી પર તેનો કશો હક્ક નહોતો. ટીગલાય પાઈલીસરે—તેણે નામ
આ પહેલાના રાજા પરથી લીધું હતું અને કદાચ તે પોતાનો હક્ક
બ્યાજબી ગણવાનો હોય—જેયું અગર કાંઈ ડાહ્યા સલાહકારે તેને
કહ્યું કે જે લશ્કરી રાજ્ય તેણે પચાવી પાડ્યું હતું તે આસીરીયન
ગામડાંઓમાંથી દર વર્ષે ચુંટી કઢાતા ગામડીયાઓ ઉપર વધારે
વખત આધાર રાખી શકે તેમ નહોતું; કારણ કે આ ગામો ઝપાટા-

અંધ ખાલી થતાં હતાં; તેમજ તે ઠાઠ વખતે યુક્તીસની પેલી પારથી તો ઠાઠ વખત આરમીનીધામાંથી તો વખતે પૂર્વ અને દક્ષિણના પાડેશીઓ પાસેથી ઉધરાવાતી અનિશ્ચિત ખંડણી ઉપર પથ્થુ ટકી શકે નહિ. આવા બેડવાઈ લોકોના આચારવિચારોનો વખત હવે વધી ગયો હતો. આ નવા મહારાજાએ નવા વિચારો અમલમાં મુકવાને નવીન યુક્તિઓ યોજી. તેનો ધંધો લશ્કરી સીપાઇનો હતો. પોતાની ગાદીને માટે તે પોતાની તલવારને આભારી હતો અને તેથી કરીને દરેક વસંત ઋતુમાં બેકુતમાંથી એકલા કરાતા લશ્કર કરતાં તેની ઇચ્છા એક પગારદાર અને સ્થાયી લશ્કર જે હંમેશાં હાથ ઉપર હોય તેને રાખવાની હતી. ખંડણી ઉધરાવવાને જ નિશ્ચયે ટાઇગ્રીસથી મોકલેલાં લશ્કરોને જે મુલકો ખંડણી આપતા હતા તેમને હવેથી માત્રાન્યમાં ભેડી દેવાના હતા અને તેમના ઉપર નિમાયકા સુખાઓને ત્યાં તેમને પોતપોતાની મહેસુલ ભરવાની હતી. વળી આ મુલકોએ બાદશાહી લશ્કરમાં પોતાના માણસો આપીને સામ્રાજ્યના બચાવમાં પોતાનો લાગ આપવો જોઈએ. એવો નિયમ તેણે કહાડ્યો. છેલ્લે બાબીલોનના પક્ષના અને ધાર્મિક જુસ્સો ધરાવતા આચારને જેમ એક વખતે બદલી નાંખવામાં આવ્યું હતું તેમ રાજ્યધાની તરીકે કાજાહને બદલી નાખવી જોઈએ કારણ કે ત્યાં ગત ચયક્ષા રાજ્યવંશને જુના રાજ્યની અને નવા બળવાની યાદગીરીઓ હજી તાજી હતી. આથી કરીને ટાઇગ્રીસ પર જે જગ્યા ફેલાઈથી રહેજ ઉત્તરે હોય અને જે આસીરીયા તેમજ પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ જતાં ધોરી રસ્તાઓના મધ્યબિંદુ તરીકે વધારે સારી રીતે આવેલી હોય તેને રાજ્યધાની બનાવવાનો તેણે વિચાર કર્યો. પથ્થુ સારંગોનના રાજ્યનો અંત આવ્યો નહિં ત્યાં સુધી નીતેવેલ છેલ્લા આસીરીયન રાજાઓની રાજ્યધાની તરીકે મુકરર થયું નહિં.

ટીગ્રાયા પાછલીસરના અઢાર વર્ષના રાજ્યમાં વ્યવસ્થિત અને

મજબૂત બનાવેલું આ રાજ્ય કે જેની પામે લઠવાને સ્થાયી લરકર હતું, જેને ભરતીને માટે પોતાના મુવકમાંની લગાયક પ્રજાઓમાંથી હજારો માણસો મગી શકે એમ હતું, જેની આમદાની સહીમયામત અને વિશાળ હતી, જેના અમલદારો જુદા જુદા પ્રાંતોને રાજધાની સાથે હંમેશા જોડાયલા રાખતા હતા, તે ત્યારે લગીમાં સ્થપાયલા કોઇ પણ રાજ્ય કરતાં વધારે બળવાન બન્યું.

ઉગરદુ લુંટારાઓ કે જે ઘણા વખત યયા એમોપોટેમીયા તેમ જ સીરીયામાં પણ હુમલા હતા તેમને નારી પ્રદેશોની પેરી પાર હાંકી કાઢીને તેઓના મુખ્ય શહેર વેનમા તેણે સહેવાઈથી પુરી દીધા બાનીયોનીયાને પણ તેટલીજ સહેવાઈથી નમાવીને તાબામાં આણ્યું અને શ્રીનીશીયન બંદરો તેમજ ડમાસ્કસ જે ત્યાં લગી અભેદ ગણાતું હતું તેમને જીતી લઈને તેમના પર ખડ્ગી નાખી. આ બધા કારણોથી તેને પોતાના નવા બળનો ખ્યાલ આવ્યો અને તેને જગતમાં મર્વોપરી યવાની ઉત્કંઠા થઈ આ અશક્ય હેતુ પાર પાડવાની ઇચ્છા ધરાવનાર ઇતિહાસમાં આ પહેલી જ મત્તા હતી. પણ કેટલાક બનાવોને લીધે આ સવાલ સત્ય કરવાનો કોઇ પણ ઉપાય તેને થોડાક વખત મુલતવી રાખવાનો હતો. થોડાજ વખતમાં તેનો રાજ્યવંશ બદલાઈ ગયો અને માટે કંઈક અંશે સ્વદેશમાંની કેટલીક પ્રતિકૂળ ધીન્નેનો અને એથી પણ વધારે અમલદાર વર્ગથી રાજ્ય ચલાવવાની નીતિનો આપણે આભાર માનવો ઘટે છે ત્રીગચાચ પાછલીસર પછી તેના વંશનો એક જ રાજા ગાદીએ એડો. પણ આ પ્રત્યાઘાત ઝાઝીવાર ટક્યો નહિ. ૭૨૨ના વર્ષમાં એક ધીન્ને વિજયી સરદાર ગાદી પર આવ્યો અને સારગોનનું પ્રખ્યાત નામ ધારણ કરીને તેણે પૂર્વમાં મીડીયા તરફ અને પશ્ચિમમાં શીલી-શીયામાં થઈને ટેબાચમાં પોતાના રાજ્યની હદ વધારવી શરૂ કરી

આમ કરતાં કરતાં મુશકીઓના રાજ મીટા જોડે તેને અચડાઅચડી થઈ અને તે રાજ પર તેણે ખંડણી નાંખી

સારંગોનનું મહારાજ્ય

આમીરીયન સામ્રાજ્યમાં જો કે હજુ એક મોટો પ્રાંત ઉમેરાવાનો રહ્યો હતો તે પછી સારંગોનના રાજ્યમાં તેની સત્તા ટોચે પહોંચી કહી શકાય તેણે સેનાચરીયને વારસામાં એવો એક પછી જીતેનો મુલક આપ્યો નહિં કે જે એ જાળવી શકે નહિં; અને મુખ્ય મત્તાના હાથમાં રહી શકે એટલો વિશાળમાં વિશાળ પ્રદેશ તે પોતાની પાછળ મુકી ગયો. તેથી કરીને ૭૦૫માં સારંગોનના મરણ પહેલાં આપણે તે મુલક કેટલો હતો તે જોવા થોભીશું. આધુનિક કાળના ભૂગોળવેત્તાના જેટલી ચોકસાઈથી તેની સીમાઓ આપણે વર્ણવી શકીએ એમ નથી જોતેલા મુલકોમાં લાગવગવાળા મુલકો અગોચરપણે મળી જતા અને આ હેઠના પ્રદેશો જે મુલકો હંમેશા અગર કોઈ કોઈ વખત સુદ્ધાં હુટવામાં આવતા તેમાં મળી જતા હતા. કેટલાક ભાગોના અને ખાસ કરીને ઉત્તર-પૂર્વથી તે ઉત્તર-પશ્ચિમ મુધીના સેમીટીઝ લખાણોમાં વાપરેલા ભૂગોળના પ્રાચીન શબ્દો આપણે બરાબર મમજતા નથી, અને ન્યારે એક આસીરીયન ગાળ આપણને કયા કયા પ્રદેશો, શહેરો, પર્વતો અને નદીઓ પર તેના લશ્કરો ગયા હતાં તે વિષે કહે છે, તે વખતે આપણાથી તેમને ચોક્કસપણે શોધી શકવાનું હંમેશાં બનતું નથી. તેમજ બાદશાહી નોંધોના શબ્દ શબ્દ પર પછી કાંઈ ભરોસો મુકાય તેમ નથી આ નોંધો જે લડાઈમાં ગાળ જતે ગયો નહિં હોય (અને કેટલાક દાખલાઓમાં પૂર્વાગ કરાય એમ છે) તે લડાઈમાં પણ બધા કાર્યો તેની એકતાનીજ બહાદુરીને આભારી બનાવે છે અને બડાઈથી ધણા વિદ્વત પ્રદેશમાં એકજ ઉન્દાગામાં ચાગીસ ચાગીસ ઉપરાજ્યો અને રાજ્યો પર

દોડી વળીને તેમને જીતાયલાં વધુવે છે, તેથી કરીને તેમનામાંથી થોડાક ટકા બાદ કરવાની જરૂર છે. પણ કેટલા ટકા બાદ કરવા એ કહેવું લગભગ અશક્ય છે. ખાતરીથી આમાં તેમનો ઉદ્દેશ તેઓની જીતો ધણી જ મોટી હતી એમ મનાવવાનો છે; અને તે ભૂરકીથી કેટલાક આધુનિક દીકાકારો ભોળવાઈ પણ ગયા છે. દીગલાય; પાછલીસર અને સારગોનને તેઓ કારખીયનની પડોશ સુધી કુચ કરવાનું અને મોટા મોટા પ્રતિ જીતવાનું અગર તેમના પર ખંડણી નાંખવાનું માન આપે છે; ન્યારે ખરું જોતાં કદાચ તેઓનાં લરકરો ટાઇગ્રીસની શાખાઓના મૂળ આગળ એક ખીણમાંથી બીજી ખીણમાં જવા શિવાય અને હકીઆરીના કરડીશ અખાત જેટલી જમીન ધરાવતા સરદારોને લુંટવા શિવાય કશું કરતાં નહોતાં.

આસીરીયાની જાતની પૂર્વે, સારગોનનું રાજ્ય ઠેક ઝારગોસ નદી લગી પહોંચેલું જણાવું નથી; પણ જાખની ખીણને મથાળે આવેલા પ્રદેશ પર તેની લાગવગ હતી એટલું જ નહિ પણ તે પર્વતની પેલી પાસ હમાદન અને દક્ષિણ-પશ્ચિમ એઝર બેજન સુધી પણ તે પહોંચી હતી. ખાતરીથી તેમાં આ છેલ્લા પ્રાંતના પૂર્વ અગર ઉત્તર લાગેનો, કસવાનનો અગર કારખીયન કીનારાના કોઇ પણ લાગેનો સમાવેશ થતો નહોતો. ઉત્તરે, આસીરીયન રાજ્યની હદ નીનિવેહથી થોડા દિવસની કુચમાં વટાવી શકાય એટલી જ હતી. આસીરીયાએ ઉરમીયા અગર વેન સરોવરના કીનારાનો મુલક કોઇ દહાડો પૂરેપૂરો જીત્યો ન હોતો; અને જો કે સારગોને ખરેખર પોતાની લાગવગ વેન સરોવરની આસપાસના ઉરાટુના રાજ્યમાં ચલાવી હતી અને ઉરમીયા સરોવરના પશ્ચિમ કીનારા સુધીની જાતો પર કાણુ મેળવ્યો હતો તો પણ તેનાં લરકરો ઉરમીયાની ઉત્તરે અગર પૂર્વે ફરી વળ્યાનો એક પણ પુરાવો નથી; અને સાધારણ રીતે એટલું ચોખ્ખું જણાય છે કે બીટલીસ અને મધ્ય યુદ્ધેતીસ વચ્ચેનો

ઉત્તર પશ્ચિમ પહાડી મુલક તેણે તેમની કામોના હાથમાં જ રહેવા દીધા.

પણ પશ્ચિમે અને દક્ષિણે સારંગોને પોતાનો હાથ વધારે ફર સુધી લંબાવ્યો. દીપાર બેઠર સુધીનો બધો મેસોપોટેમીયા તેણે પોતાને કબજે કર્યો હતો, અને સીરીયાની પેલીપાર પૂર્વ અને મધ્ય શીલીલીયાની ઉપરાંત ટોરમની ઉત્તરે ફેટલોક ભાગ પણ તેના કબજામાં હતો. આ ભાગ તે મીલીક અગર મેસેશીયાનું નીચું મેદાન અને ટેઆલનો દક્ષિણ ભાગ હતો. પણ ઘણું કરીને ટોખમા સુધી તે ટયાનાની પડોશમાં યદને શીલીલીયાને ગેટ્સ સુધી જતી લીટીથી તે વધારે આગળ વધી શક્યો નહિ, આ હદની પેલી પાર તેની લાગવગવાળો મુલક હતો, પણ તે ક્યાં મુધી પહોંચેલો હતો તે કહેવાની આશા વ્યર્થ છે. ઘણું કરીને તેમાં કેપેડોશીયા, લીકાનીયા અને ફ્રીજિયાનો દક્ષિણ ભાગ આવતો હશે. દક્ષિણે સારંગોનની આખા સીરીયામાં સત્તા હતી. તેનો ઘણોખરો ભાગ તેના પોતાના તાબામાં હતો અને બાકીના ભાગે તેની સર્વોપરી સત્તા સ્વીકારી હતી અગર તેને ખંડણી આપતો હતો. સામ્રાજ્યના માત રાજાઓએ પણ આવી જાતની તાબેદારી સ્વીકારી. ટાયર અને જેરૂસલેમ જેવાં એકાદ બે મજબૂત શહેરો જે આસીરીયન લશ્કર પડોશમાં ન હોય તો ખંડણી આપતાં નહિ. પણ આસીરીયન બેઠરકારીને લીધે જ તેમની સ્વતંત્રતાનો ડોળ ટકી રહેતો હતો. શીલીસ્ટાઇન શહેરોએ તેમના અને તેમના ઇજીપ્શીયન મિત્રોના લશ્કરની ૭૨૦ માં રાશીયા આગળ દાર ચલા પછી પોતાનો અચાવ કરવો તજી દીધો અને તેથી સારંગોનની લાગવગ પૂર્વમાં હેમદ અને દક્ષિણે ઉત્તર અરબીયા સુધી પહોંચી. છેલ્લે ઠેક ઇરાની અખ્તાત લગીનું બાબીલોનીયા તેનું પોતાનું જ હતું; અને ધર્માધ્યક્ષે અગર ગામડીયા વર્ગ ગમે તેમ બબડે પણ ધનાઢય વેપારીઓ પોતાના વેપારી લાભોને માટે તેનેજ ટેકા આપતા હતા. પણ ઇલામ જેના

રાજ્ય તથા પ્રજાએ રાજ્યની શરૂઆતમાં એસીરીયાની અંદર જ મંબીર બખેડો કર્યો હતો તેમાં સારગોનની લાગવગ સુદ્ધાં ધારની એ બાગ્યે જ બને તેમ છે. તેની દક્ષિણ-પશ્ચિમે આવેલી બીનાશવાળી જગ્યાઓ, તેના મધ્યમાં આવેલાં ગરમ મેદાનો અને પૂર્વે આવેલા પર્વતોને લીધે તે ઉત્તરના સેમાઇટોને તે જીતવો તથા ટકાવી રાખવો બહુ મુશ્કેલ હતો; અને સારગોને ડહાપણ વાપરીને તેને એકલો જ રહેવા દીધો. તેનો દીકરો તથા તેના વારસો એટલા ડહા અગર એટલા નશીબદાર નહોતા.

ઇજીપ્ત સર ક્યું

મારગોનના દીકરા સેનાયરીમને આવી જાતનું રાજ્ય વાર-સામાં મળ્યું હતું. આથી સંતોષ નહિ પામતાં તેની ઇચ્છા આગળ વધીને એક પ્રાંત જે કાષ્ટ પણ એશિયાટીક મત્તાના હાથમાં ઝાઝી-વાર રહ્યો નથી તેને જીતવાની હતી પણ આમીરીયા ઇજીપ્ત તરફ દેરાયું તેમાં તેની એકવી છુટવાની જ દાનન નહોતી. દક્ષિણ સીરીયામાં આસીરીયન રાજ્યોની લાગવગ ઘણો વખત થયા ફેરાહો ઉચલાવી નાખતા હતા શીનીશીયન અને શીલીસ્ટાઇન શહેરોના તેમજ ઉમારકમ્નના રાજ્યો પણ પ્રસંગ આવે ઇજીપ્તની મદદ ઉપર આધાર રાખતા હતા, અને તેમની બચાવ માટેની એકતામાં તેમજ તેમના છુટાછવાયા બળવામાં આસીરીયાને ઇજીપ્તનો હાથ માલુમ પડ્યો હતો શાલમાનસર ચોથાએ જ્યારે સેમેરીયાને ગ્રેસે ઘાલ્યો અને સારગોને તે લીધું તે વેળાએ ઇમિરેલની તરફ જે રીતે ઇજીપ્ત વત્સું હતું, તેનાથી વધારે કાષ્ટ તે આવી વખતે પોતાના મિત્રોને અચાવવા ખાતર કરતું નહિ. પણ મૂર્ખાઇભરેલી આશા-ઓથી અને મદદના ખાલી વચ્ચેથી પણ હંમેશા ગડમડ થયાં કરે છે. આથી સેનાયરીમને ૭૦૧ માં દક્ષિણ મર્યાનોને સખત

સિદ્ધા ક્યાં પછી (જો કે રાવગ અને જોમ્સલેમ બનેએ તેને પોતાની દિવાલોની બહાર રાખ્યો હતો) અને દેહદીપન બાબીલોનની જોડે લાંબી અથગઅથગી પછી તેના રાજ્યના છેલ્લા વર્ષમાં અગર એક વર્ષ પહેલાં ઇજીપ્ત પર ચડાઇ કરવાની ફરજ પડી દક્ષિણુ પેને-રતાઇનમાં તે પહેલાંના જોડેયો જ વિજયી નીવડ્યો. પણ ત્યાં પછી કંઇક મોટી આફત તેના ઉપર આવી પડી. ધણું કરીને તેની ફ્રાન્કમાં એપી રોગ ફાટી નીકળ્યો અને તે આસીરીયા પાછો ફર્યો. પણ ત્યાં તેનું ખૂન કરવામાં આવ્યું.

આ માહસ તેણે પોતાના દીકરાને સોંપ્યું તેણે પોતાના પિતૃ-હત્યા કરનારા ભાઇઓને હરાવીને પોતાની ગાદી નિર્ભય કરી અને એસગહેડન નામ ખારણુ કરીને અગીયાર વર્ષ રાજ્ય કર્યું પ્રથમ તો તેણે ઉરારટ અને દક્ષિણુ-પશ્ચિમ એશિયામાઇનગમાં ઉભી થયલી ચળવળોને દાબી દીધી, અને બાબીલોન કે જેનું તેના બાપે અપમાન કર્યું હતું તેને શાંત પાડ્યું. આ કાર્ય પૂર્ણ થયાં કે તરતજ એમરહેડને અધુરી રહેની જીત હાથમાં લીધી ઇજીપ્ત પર તે વખતે ઉપલી નાઇલમાંથી આવેલો એક પરદેશી વંશ રાજ્ય કરતો હતો અને તેની અંદર ફાટપુટ હતી તેથી કરીને તેને પહેલા પહેલાં ધણી થોડી મહેનત પડી ૬૦૦માં તેની બીજી સ્વારી વખતે તે ઠેક મેમ્ફીસ પહોંચ્યો, હલ્લો કરીને તે લીધું, અને કુશાઇટ રાજા ટીરહકાઇને ચેમીમની પેની પાર કેટરેકટમ તરફ હાજી કાઢ્યો આસીરીયન રાજાએ ઇજીપ્તને પોતાનો મુલક જાહેર કર્યો અને ઠેકથી એક લગી નીનેવેહના અમલદાર વર્ગની જાગ પાથરી.

પણ તેણે અગર તેના વારસોએ ફ્રાહોનો ઇલકાબ ધારણ કરવાની દરકાર કરી નહિ. પાછળના વખતમાં ઇરાનીયનો અને ગ્રીકોએ પણ ડહાપણ વાપરીને તેમજ કર્યું હતું. તરતજ પૂર્વની પ્રાચીન પદ્ધતિ પ્રમાણે એક હાકરાએ જાગવો કરવાથી ઉભી થયલી

ઉપાધિને લીધે એસરહેડનને આસીરીયા પાછું ફરવું પડ્યું. દીર-હકાહ દક્ષિણમાંથી પાછો આવ્યો. તેની સામે થવાને તે પાછો ફર્યો; પણ રસ્તામાંજ તેનું મરણ થયું.

પણ એસરહેડનના વારસે મેમ્ફીસ ફરીથી લીધું. આ ઉપરાંત તેણે થેબીમ જીતીને તેનો નાશ કરી નાંખ્યો અને દીરહકાહના મરણ પછી કુશાધટોને ઇજીપ્તમાંથી પૂરેપૂરા હાંકી કાઢ્યા. આથી કરીને આસીરીયન મહારાજ્યનો મૌથી મોટો ફેલાવો કરવાનું સંશયાત્મક માન આશુર બાનીપાલને લાગે પડે છે. ટાયર સુદ્ધાં છેલ્લે પડ્યું અને પોતાની લાગવગ એશિયામાધનોરમાં થઇને લીડીયા સુધી તેણે વધારી, અને હલામ તેની રાજ્યધાની સુસાને પોતાની કહેવડાવવાનો ૬૪૭ પછી હજી એસીરીયન રાજાઓમાં પહેલ વહેલો તેણે જ મેળવ્યો, અને પૂર્વમાં આખા મીડીયા પર સર્વોપરીપણું ફેલાવ્યું. હમુરાબીના વખત પછી મેસોપોટેમીયાની કારીગરી અને વિદ્વતા ઉંચામાં ઉંચી ટોચે હમણાંજ પહોંચી. સારડેનેપાલના દ્રવ્ય તેમજ મોજશોખની કીર્તિ ગ્રીક દેશોમાં પણ ફેલાઇ અને ૬૬૦ સુધીમાં તે સુધરેલી દુનિયાની રાણી થવાની આશા આસીરીયાને માટે બંધાવા માંડી.

આસીરીયાની પડતી અને પતન

જે કે સાતમી સદીમાં આગીરીયન મહારાજ્ય મજબૂત દેખાતું હતું તે પણ અંદરખાતેથી તે ખવાઇ ગયલું હતું. પોતાની થોડી નબળાઇઓ કાઢી નાંખવામાં તેણે બીજી ઘાલી હતી. નીનેવેહના પાછળના મહારાજાઓ જેઓ પગારદાર અમલદારોએ ઉભાં કરેલાં લશ્કરો વડે ગાદીએ ટકતા હતા તેઓને પ્રજાની ધાર્મિક ભાવનામાંથી ક્યાહના જૂના વંશ કરતાં પણ ઓછો ટેકો મળ્યો અને પૂર્વની હંમેશની રીત મુજબ આ ભાવના જ એસીરીયન પ્રજાનો મૂળ પાયો હતી. વળી

તેમની સ્વમતિની ભાવના કે જે કેટલીક વખત ધાર્મિક ભાવના મૃત્યુ પામ્યા પછી પણ ટકી રહે છે તેમાંથી પણ તેમને ઝાઝી મદદ મળી નહિ. નવા રાજ્યની તવારીખના બધા કાગળમાં આપણે આશુર રૂપી મધ્યજિન્દુમાંથી ફેલાતી એક મજબૂત વિરુદ્ધતાની અસર ભાળી શકીએ છીએ. ત્યાં વચલા રાજ્યના છેલ્લા રાજ્યએ ધર્મગુરુઓની આશ્રય નીચે પોતાનું નિવાસસ્થાન ક્યું હતું; અને ન્યારે ઉમરાવો અને ગામડીયા લશ્કરે એકઠા થઈને ધર્મગુરુઓની મત્તા વિરુદ્ધ બળવો કર્યો ત્યારે નવા વંશે તેને ત્યાંજ પદમણ્ડ કર્યો હતો. બે જમાના પછી શહેરીઓએ આ છાનનું વેર લીધું અને તેને લઈનેજ સારગોત ચડેલો જણાય છે; પણ મારગોતના દીકરા સેનાચરી અને ધર્મગુરુઓની ઝુંસરી અસહ્ય લાગી અને તેને હંમેશને માટે કાદી નાંખવાના પ્રયત્નમાં તેણે બાબીયોતને પામમાલ ક્યું. અને બેલ-મરકુટની મહાન ધાર્મિક સંસ્થા જે સેમીટીક ધર્મનું મુખ્ય સ્થાન હતું તેને ચથરાવી નાંખી. તેના પિતાના ખૂન પછી એસરહેડન પાછો ધર્મ ગુરુઓ તરફ વળ્યો અને તેમનો ટેકા મેળવવાને એટલું બધું ક્યું કે લશ્કરી ટોળાએ આશુરઆનીપાલને બળવો કરવાને ઉશ્કેર્યો; અને ન્યારે એમરહેડન છેલ્લી વખત એમીરીયા છોડીને ઇજીપ્ત જવા નીકળ્યો ત્યારે જતાં પહેલાં પોતાના દીકરાને આદશાહી સત્તામાં ભાગીઓ બનાવવાની તેને ફરજ પાડી. આવી રીતે આ નવા રાજ્યના વારસાની આખી હકીકત રાજ્યગાદીઓને માટે પૂર્વમાં હરહંમેશ ચાલતા કાવાદાનઓનો અચ્છો ચિનાર આપે છે, અને રાજ્યની દરેક ફેરબદલી વખતે ઇસ્લામી રાજ્યોની તવારીખ યાદ દેવડાવે છે. આસીરીયન મહારાજાઓ માટે આખી પ્રજાને એકસરખી લાગણી હોવાનું કદી પણ બનતું નહિ. એક પછી બીજો ગાદીપતિ એક ટોળાની મહેરબાનીને લીધે સત્તાધીશ થતો અને ભાકુતી લશ્કરની મદદથી તે મત્તા બળવી રાખતો.

રાજ્યની બીજી ખોડ આના કરતાં પણ વધારે ભયંકર હતી. આસીરીયાની જાનની અને બીજાઓની નોવોમાંથી પણ જણાય છે કે તેના મુલકો તેને જે કાંઈ આપના તેના અદલામાં તેઓને તે સામું કોઈ પણ આપવું નહિ. રામ કે જે પોતાની મતાના સૌથી નબળા વખતમાં મુલકોમાં રાખવું હતું તે પણ તે રાખવું નહિ. પોતાને પૈમા અને માણસો આપવાને જ ફક્ત તેઓ સરખાવવા છે એમ તે માનવું. કોઈ પણ જીતેલા મુલકને સુરક્ષિત કરવાને માટે સૈન્ય જોઈએ અગર તેને દમ વગરનો કરી નાંખવો હોય ત્યારે કોઈ બીજા જીતાવણા મુલકની વસ્તી ત્યાં લઈ જવામાં આવતી અને નવા મુલકની વસ્તી તેમાં રહેતી. મારગોને સેમેરીયા લેતી વખત જે બન્યું હતું તે બીજે ઘણે ઠેકાણે બનવું. (દાખલા તરીકે આશુરબાનીપાસે થેબીસ અને ઇલામના રહેવાસીઓની ફેરબદલી કરી હતી.) કારણ કે જુદી જુદી પ્રજાઓને એકઠી કરી દેવાની આ એક જ યુક્તિ આસીરીયાને માલુમ હતી. જ્યારે દેશીઓ પર કાબુ રાખવાને દેશીઓ જ નીમવામાં આવતા ત્યારે આશુરબાનીપાસે નીકાના દીકરા મેમેટી-કમને મેમરીસ અને પશ્ચિમ ડેલ્ટા ઉપર મત્તા આપવાથી જે પરિણામ આવ્યું હતું તે પ્રમાણે થવું હતું.

અંદરથી ખવાઈ ગયું, અને પૂર્વે, ઉત્તરે અને દક્ષિણે જોરા-વર અને લગાયક પ્રજાઓથી ધિક્કારાવું તેમજ ઇજીપ્ત એસીરીયા મારડેનેપાસની બધી જાહોજલાલી વચ્ચે પોતાના નાશ તરફ ધીમે ધીમે કુચ કરવું હતું. તેના ગયા પછી તેનો નાશ અપારાજક પાસે આવતો ગયો. પૂર્વ દષ્ટિમર્યાદા નીચે લાંબા વખતથી દબાયેલો એક ભય આસીરીયાની દષ્ટિ મામું ખડો થયો. સારગોનની વિજયી સ્વારીઓ પછી મીડીયામાં આસીરીયન મહારાજાઓની આચારો અમલ ધીમે ધીમે ઓછો થતો ગયો હતો; અતે સેનાયરીમને સખ કરવાને ઇલામ પર કરેલા હુમલાઓથી આશુરબાનીપાસે પોતાનું

લરકરી બગ ખસાસ કરી નાંખ્યું હતું, એટલું જ નહિ પણ વધારે ભયંકર શત્રુઓને કાણુમાં રાખની એક સત્તાને નજાગી પાડી નાંખી હતી.

આપણે જોયું છે કે મીટી લોકો ધણું કરીને મીથીયન અને ઇરાનીયન લોકોના બનેલા હતા અને રાજ્યો તથા ધર્મશુર્યો તરીકે ઇરાનીયનો હતા. મીથીયન તત્ત્વમાં આ સમયે મોટી લરતી ચલી હોય એમ જણાય છે. એક અગ્નિયા કારણને લઈને ઉત્તરનાં મેદાનોમાં ખગભગાટ પેદા થયો હતો અને તેથી કરીને તેમાં વસતા લગાયક લગ્નવાડોને દક્ષિણ તરફ ખસવું પડ્યું હતું. મીમીરાષ અથવા સીમેરીયન નામ ધારણ કરતો સાતમી મદીમાં એક મોટો ભાગ એશિયા માઇનરમાં ઉતર્યો અને તેના ઉચ્ચ ભાગની પશ્ચિમ કીનારથી પણ આગળ સુધી ધસી ગયો; ખીજાઓ મધ્ય અને પૂર્વ આશ્મીનીયામાં ઘૂસ્યા અને વેનના ગળને નજાગો પાડીને ઉરાલદને નરમ પાડવાને આશુરખાનીપાલને શક્તિમાન કર્યો. કેટલાકે જરગોમની પાછળ કરી વળ્યા અને આસીરીયન ખીજો સુધી ધસી આવવા માંડ્યા. આશુરખાનીપાલ ગાદીએ હતો ત્યારે પણ આમાંના કેટલાકોએ તેના રાજ્યમાં ઘણે દૂર સુધી વધવાની હિંમત કરી હતી, કારણ કે તેના અવસાનના વર્ષમાં મીથીયનોના એક મોટા ટોળાએ સીરીયામાં આવીને દક્ષિણે ઠેક ઇજીપ્તની મરહૂમ સુધી હુલ્લ કરી હતી. આ હુલ્લથી આમીરીયાના સીરીયાપરના કાણુને ખર્ જોનાં અંત આવ્યો અને તેથી કરીને જેસુએમને જેસીયા અને ખીજાઓ પોતાની સ્વતંત્રતા પાછી મેગવવામાં શક્તિમાન થયા.

આશુરખાનીપાલના મરણ બેડે જ આસીરીયાનો બાખીલોન પરનો કાણુ પડી ભાંગ્યો. ૬૪૮માં એક બગવાબોર ભાષ જે ત્યાંના સુબો હતો તેના મરણ પછી, તે મહાન રાજ્યએ બાખીલોનનો રાજ્ય-

મુકુટ જાતે ધારણ કર્યો હતો, અને તે પવિત્ર શહેર પર એક બાબી-લોનીયન નામ ધારણ કરીને રાજ્ય કરવા માંડ્યું હતું. પણ આસીરીયન સામ્રાજ્યમાં ઘણા વખતથી વખતોવખત બળવાઓ ઉઠેરીને કેટલાક અધર્શ્વતંત્ર કેલડીયન ઉપગળ્યો અસ્તિત્વમાં આવ્યાં હતાં અને બાબીલોનની ગાદી પર અનેક વંશના રાજાઓ મૂકવાને શક્તિમાન થયા હતાં. જેવો મારડેનેપાલ મરણ પામ્યો અને સીથીયનોએ આસીરીયા પર દોડી વળવા માંડ્યું કે તરતજ આમાંના એક ઉપરાજ્યે આગળ આવીને દક્ષિણનું રાજ્ય તેના ગળ નાખોપોલેમરને માટે મેળવ્યું. આ કેલડીયન રાજાએ પોતાના દીકરા નેબુકેડનેઝરને એક મીડીયન શાહજાદો જોડે પગલાવીને પોતાનો પક્ષ મજબૂત કર્યો અને પોતાના રાજ્ય પર આસીરીયાની જે કાંઈ થોડી-ઘણી મત્તા રહી ગઈ હતી તે પણ કાઢી નાખી. ૬૦૯ સુધીમાં તો તે આખા મેસોપોટેમીયાનો અને યુફ્રેટીસની ખીણમાં થઈને જતા વેપારી રસ્તાનો માલીક થઈ બેઠો.

આથી કરીને સાતમી મહાના છેલ્લા દાયકાની શરૂઆતમાં નીચે પ્રમાણે ગોઠવણો થઈ હતી. મીથીયનો અને મીડી લોકોના હાથમાં પૂર્વ અને આમધ્ય સીરીયાનો ઘણોખરો ભાગ હતો; કેલડીયનોના તાનામાં દક્ષિણ મેસોપોટેમીયા હતો; જ્યારે મીરીયા સામ્રાજ્યના જુના મધ્યબિંદુમાંથી છુટું પડવાથી કાંવે તેના હાથમાં જાય તેમ હતું. તેને માટે જે મેમેરીકસે નામવનો પ્રદેશ આમીરીયા પામેથી પાઠો લીધો હતો તેનો દીકરો નીકો તરતજ હકદાર તરીકે હાજર થયો. ફેરાહો સીગીયામાં ઘણું કરીને ૬૦૯માં દાખલ થયો. જેઝ-સયેમનો જેસીયા જે આ આસીરીયન નજાગાઈના ફિવસોમાં ઘણો સાહમિક થયો હતો તેણે તેના રસ્તામાં મેગીટો આગળ કરેલા અટકાવને સહેવાઈથી બેઠી નાખીને તે ઉત્તરે આગળ ચાલ્યો અને ચાર પાંચ વર્ષ સુધી આમીગીયન રાજ્યના પશ્ચિમ ભાગમાં કાંવે નેમ

કપુર નીનેવેહના દહાડા લગભગ ભરાઈ ચુક્યા હતા. તેની દિવાલો બહારનો લગભગ બધો મુલક બોધા પછી તે સીંચીયન હવ્યાઓની મામા ૬૦૬ સુધી ટકી રહ્યું અને ત્યાર પછી મીડી ગમ્મ સુવદ્ધાદ્ર જેને ગ્રીકો કીટોબોરીસ કહેતા હતા તેના હાથમા પડ્યું. પશ્ચિમ એશિયાની તાબે થયેલી ગળ્યધાનીનો જીતનારાઓએ એવો તો નાશ કર્યો કે તે ફરીથી ઉભી થઈ નહિ, અને તેના લોકો ટાઇગ્રીમની પેલી પાર જ્યાં અત્યારે મોમન આવેલું છે ત્યાં હંમેશને માટે જઈ રહ્યા.

બાબીલોનીયનો અને મીડી લોકો

૭ વર્ષ પછી-ઇ. સ. પૂર્વે ૬૦૦મા-પૂર્વનો જે ભાગ આસીરીયન મહારાજ્ય તરીકે ઓળખાતો હતો તેની આ સ્થિતિ હતી બાબીલોનનો કેલડીયન ગમ્મ નેજુકેડનેઝર જે ૬૦૫મા પોતાના પિતાની પાછળ ગાદીએ આવ્યો હતો તેના તામાર્મા તેનો મોટો ભાગ હતો. પણ આમીરીયનોની રાજ્યમત્તા માફક જવાબદાર ને એવા એક અમલદારવર્ગની યોજના તે મુતકમા તેણે કરેલી દેખાતી નથી પોતાના પિતાના મરણના થોડો વખત અગાઉ તેણે ઇજીપ્શીયનોને કારકેમીરાની દિવાલો નીચે એક મોટી લઘાઈમા દરાબ્યા હતા અને પોતાની ગાદી હસ્તગત કરવા પાછા ફરતા પહેલાં દક્ષિણે સીરીયામા થઈને કદાચ ઇજીપ્તની અરહદની પેની પાર સુધી તેમની પૂંઠ પકડી હતી આથી કરીને તેને સીરીયામા કાંઈ પણ પ્રતિસ્પર્ધો રહ્યો નહિ, અને ગત થયેલા આસીરીયન સામ્રાજ્યના આ ભાગે આશ્રિત દેશી રાજાઓ જેઓ ધણું ખર્ચ આમીરીયન નમુના પર રાજ્ય કરતા હતા તેમના હાથ નીચે જીવને જ આવતા યાત્રિના દહાડા જોયા તેની સામે થનાનો કાંઈ પણ ડોળ ધાવવામા ટાયર અને જેડસ્યેમનાં સુરક્ષિત શહેરો જ માત્ર હતા અને તેઓ અને ઇજીપ્ત પર આધાર

રાખતાં, આમાંથી પહેલું અંતરે અંતરે તેર વર્ષ મુધી ઘેરો ઘાલ્યા પછી પણ ટકી રહેશે; પણ ખીજનાં સાધનો ઘણાં થોડાં હોવાથી ધજીત જેવા ભગિલા ટેકા ઉપર આધાર રાખવાને માટે તેને પૂરેપૂરો દંડ આપવો પડશે.

પૂર્વની અને ઉત્તરની વાર્તા આનાથી જુદાજ પ્રકારની છે, પણ આપણે તે પૂરેપૂરી કહેવાને શક્તિમાન નથી. જે કે આમાં ગ્રોક દંત-કથાઓ આપણી મદદે આવે છે તો પણ તાજ ન ગત થયલા આસી-રીયન મહારાજ્યના લેખો પરથી આપણને આ દૂરના મુલકો માટે જેટલી માહિતી મળે છે તેટલું પણ તે કહેતી નથી. કમનશીએ આસીરીયાના મીડીયન વારસો પોતાના લેખો ક્રોતરાવી ગયા નથી—ખરેખર તેમના એક પણ જડ્યો નથી. તેમ કીથેઝોરીસનું લશ્કર જે મુખ્યત્વે કરીને સીથીયનોનું બનેલું હોય તો આધુનિક હમાદનની નીચે દટાઈ રહ્યું હશે. એક ખેટના ખોદી કાઢવા છતાં પણ તેની છતોને માટે અગર ત્યારપછી મીડીઓની કારકીર્દીને માટે આપણને લાગ્યે જ કોઈ પણ લેખ મળી આવશે; કારણ કે લુન્ટાર સીથ લોકો મધ્ય-કાળના મોન્ગોલોની માફક દરેક જગ્યાએ એટલો થોડો વખત થોભતા કે શિલાલેખો ક્રોતરાવવાને માટે તેમને બીલકુલ સમય મળતો નહિ. કદાચ તેમનામાં તેટલી કારીગરી પણ નહોતી. આપણને પૂરેપૂરાં લાચાર બનાવવાને માટે બાબીલોનીયન ઇતિહાસ જે એકલો જ કાંઈ અજવાળું પાડી શકે એમ છે તે ઉત્તર પ્રદેશ વિષે કાંઈપણ કહેતો નથી એટલું જ નહિ પણ ગ્રીસ કાંઈપણ પ્રદેશ વિષે ઘણી જ થોડી માહિતી આપી શકે છે. નેથુકેઝનેઝરે-એના મળી આવેલા અને વંચાયલા લેખો ઉપરથી કહીએ તો—પોતાની સ્વારીઓ અને લઠાઈઓ નોંધવાનો આસીરીયન રિવાજ પાલ્યો નહોતો; અને જે ય.દુદી ધર્મપુસ્તકો હોત નહિ તો આપણે લાગ્યે જ જાણી શકત કે તેનાં લશ્કરો કદી પણ બાબીલોનીયા છોડીને આગળ ગયાં હતાં

કયું. નીનેવેહના દહાડા લગભગ બરાબર ચુક્યા હતા. તેની દિવાલો બહારનો લગભગ બધો મુલક ખોવા પડી તે સીધીયન હલ્લાઓની સામા ૬૦૬ સુધી ટકી રહ્યું અને ત્યાર પછી મીડી રાજ્ય યુવકશાહ જેને ગ્રીકો ક્રીસોઝોરીસ કહેતા હતા તેના હાથમાં પડ્યું. પશ્ચિમ એશિયાની તાબે થયેલી રાજ્યધાનીનો છતનારાઓએ એવો તો નાશ કર્યો કે તે ફરીથી ઉભી થઈ નહિ; અને તેના લોકો ટાઇગ્રીસની પેલી પાર જ્યાં અત્યારે મોસલ આવેલું છે ત્યાં હંમેશને માટે જઈ રહ્યા.

બાબીલોનીયનો અને મીડી લોકો

૭ વર્ષ પછી-ઇ. સ. પૂર્વે ૬૦૦માં-પૂર્વનો જે ભાગ આસીરીયન મહારાજ્ય તરીકે ઓળખાતો હતો તેની આ સ્થિતિ હતી. બાબીલોનનો કેલડીયન રાજા નેબુકેડનેઝર જે ૬૦૫માં પોતાના પિતાની પાછળ ગાદીએ આવ્યો હતો તેના તાબામાં તેનો મોટો ભાગ હતો. પણ આસીરીયનોની રાજ્યસત્તા માફક જવાબદાર ને એવા એક અમલદારવર્ગની યોજના તે મુલકમાં તેણે કરેલી દેખાતી નથી. પોતાના પિતાના મરણના થોડો વખત અગાઉ તેણે ઇજીપ્શીયનોને કારકેમીશની દિવાલો નીચે એક મોટી લઘાઈમાં હરાવ્યા હતા અને પોતાની ગાદી હસ્તગત કરવા પાછા ફરતા પહેલાં દક્ષિણે સીરીયામાં થઈને કદાચ ઇજીપ્તની સરહદની પેલી પાર સુધી તેમની પૂંઠ પકડી હતી. આથી કરીને તેને સીરીયામાં કોઈ પણ પ્રતિસ્પર્ધી રહ્યો નહિ; અને ગત થયેલા આસીરીયન સામ્રાજ્યના આ ભાગે આશ્રિત દેશી રાજાઓ જેઓ ધણું ખર્ચ આસીરીયન નમુના પર રાજ્ય કરતા હતા તેમના હાથ નીચે જીવલે જ આવતા શાંતિના દહાડા જોયા. તેની સામે થવાનો કોઈ પણ ડોળ ધાલવામાં ટાપર અને જેડસલેમનાં સુરક્ષિત શહેરો જ માત્ર હતાં અને તેઓ બંને ઇજીપ્ત પર આધાર

ઉત્તર-પશ્ચિમ તરીકે મળી હતી. આ કથન ઉપરથી સાબીત થાય છે કે ત્યાર પહેલાં એક બેટમાંની સત્તા આરમીનીયામાં થઇને પેડોશીયાના જુના હાટી મુલકમાં તેમજ સધળા ઉત્તર મેસોપોટેમીયામાં પ્રસરેલી હોવી જોઇએ.

હેરોડોટસના આ ફકરા પરથી બીજી પણ કેટલીક વાગ્યા અટકળો બંધાય. જે બે રાજ્યોએ આ સુલેહ કરી આપી હતી તેમના મધ્યસ્થપણનો અર્થ એટલો જ થઇ શકે કે તેમના દરેક જણ લડનારાઓમાંથી એકનો મિત્ર થતો હોવો જોઇએ. હવે દૂર પડેલા લીડીયાની જોડ બાબીલોનીયન રાજ્યને આવો સંબંધ ભાગ્યે જ હોઇ શકે; તેમજ બીજો તેનો મિત્ર હોવાનું સંભવે છે. તેથી કરીને શીલીશીયા ધણું કરીને મીડીયન લાગવગની બહાર હોવું જોઇએ અને બાબીલોન તેની અંદર હોવું જોઇએ; અને નેબુકેડનેઝર હેરોડોટસ લેબીનેટસ નામ આપે છે; પણ સમયનો વિચાર કરતાં તે એજ હોવો જોઇએ-જે કે ખરેખર તે મીડીયાના પહેલા અને મોંઘી મોટા આશ્રિત રાજ્યનો માલીક હતો તો પણ એક સ્વતંત્ર રાજ્ય હોવો જોઇએ નહિ. કદાચ આ કારણને લીધે જ તેણે પોતાની સ્વારીઓ અને લદાઇઓ વિષે આટલું થોડું જણાવ્યું છે અને ફક્ત સ્વદેશની આબતોની જ નોંધ લીધી છે. એક પરદેશી રાજ્યની આદાનુસાર તેનાં લશ્કરોને લઢવા જવું પડતું હોય તો તેમનાં પરાક્રમો માટે ઘણી જ થોડી મગફળી હોય તેમાં નવાઇ નથી. આથી કરીને ઈ. સ. પૂર્વે ૬૦૦ માં આપણે એક હુંટાર જાતનું મીડીયન માત્રાન્ય નજર આગળ ખડું કરવું જોઇએ. આ રાજ્ય આધુનિક ઇરાનના પશ્ચિમ ભાગમાં સ્થપાયલું હતું. પશ્ચિમે તે આખા આરમીનીયા ઉપર (ન્યાં વેનના રાજ્યનો અંત આવ્યો હતો) અને દક્ષિણે મેસોપોટેમીયાના એક અનિશ્ચિત ભાગ સુધી પહોંચ્યું હતું. આ સગદરની દક્ષિણે તથા પશ્ચિમે મીડીયાની લાગવગ-

વાળો મુલક આવ્યો હતો અને તેમાં આપ્યા આખીસોનીયા ઉપરાંત એક બાલુએ ઇલામની હતી તે બીજી બાલુએ ઇજિપ્તની સરદદ સુધી જે કાંઈ નેજુકેડનેઝરના તાબામાં હતું તે સંધળું આવી જતું હતું. આ મહારાજ્યનું મધ્યબિંદુ ઉત્તરમાં હોવાથી તેની મુખ્ય ચળવળો ત્યાં જ થતી હતી અને આખીસોનીયન રાજ્યના કામકાજમાં મીડીયન ઉપરી ભાગ્યે જ હાથ ધાવતો. પશ્ચિમે એશિયા માઇનરમાં તેમની સત્તા વધારવાને મીડીઓએ શીલીશીયામાં થઈને જતા જીના આખીરીયન યુદ્ધ-માર્ગને પડતો મુકીને ટેરસની ઉત્તરનો રસ્તો લીધો હતો. આટલી બાબતોને માટે આપણે ખાતરી આપી શકીએ તેમ છે. પણ હેગેડાટસે મીડીયાને માટે જે બીજું બધું કહ્યું છે-દાખલા તરીકે તેનો એક બેટનો અગ્નયળ પમાડે તેવો હેવાલ, અને તેના રાજ્યવંશનું પણ લગભગ તેટલુંજ આશ્ચર્યકારક વર્ણન-તે માનવાનું તો કાંઈક સારી સાખીતી મળતા નથી મુલતવી રાખવું પડશે. પણ તે સાખીતી કદાચ ભાગ્યે જ મળશે.

એશિયા માઇનર

આમ છતાં પણ પૂર્વના એક મોટા ભાગે મીડીયા અગર આખીસોનીયા, કોઈની પણ તાબેદારી સ્વીકારી નહોતી. આ ભાગ તે એશિયા માઇનર છે. આપણા હેલ્સા અવલોકન વખતે આધેના પૂર્વથી તેનો જે ભાગ સ્વતંત્ર હતો તેના કરતાં હાલ તેનું ક્ષેત્રફળ ઘણું વિચાળ હતું. ઘણું કરીને એશિયા માઇનર એક છેડેથી બીજા છેડા સુધી એટલે ઇજિપ્તની તે યુફ્રેટીસ સુધી-કારણકે ૬૦૦ માં કીયા-ઝેરીસ ઘણું કરીને ઉશરદ્ધમાંથી હજી આવ્યો નહોતો-અને કાળા સમુદ્રથી તે ઇસસના અખાત સુધી સ્વતંત્ર હતો. આ પ્રદેશને આપણે હેલ્સે બોલ્યો તે સમયના કરતાં હાલમાં તેના મોટા ભાગને માટે આ-

પણી પાસે ઘણી વિશ્વાસલાયક માહિતી છે, કારણ કે તે ત્યાર પછી પશ્ચિમ કીનારાના ગ્રીક શહેરીઓની આખ તળે આવ્યો હતો અને તેમની જોડે વેપારી સંબંધમાં જોડાયો હતો તેનો પણ બાકી રહેલો ભાગ જે એટલો બધો પૂર્વે આવેલો હોય કે ઓછાને તેની જોડે કાંઈ લેવાદેવા નહોતી તેને માટેની આપણી આ મમયે આમીરીયન બાદશાહી તવારીખ તેને માટે કશું કહેતી નથી. માહિતી ઇ. સ. પૂર્વે ૮૦૦ કરતાં પણ ઓછી છે, કારણકે ઇ. સ. પૂર્વે ૬૦૦ ને સમયે એશિયા માધનગની મુખ્ય બાબતમાં લીડીયાની બાદશાહી સત્તાનું અસ્તિત્વ છે તે દ્વીપકલ્પના પશ્ચિમ ભાગની મધ્યમાં આવી હતી અને પૂર્વમાં આવેલા ઉચ્ચ પ્રદેશ પર તેની આરા, જે ક્રીશ્ચન મત્તાના નાશને લીધે ઉચી ચઢી હતી તેની, અમન મરહદ સુધી ફરતી ઉપર કશું છે તેમ કંઈ નહિ તો તેની લાગવગ ચીલીશીયામાં હોવી જોઈએ, અને આપણા આ અવલોકન પછી પંદર વર્ષે હેલીસ ઉપર જે લઘાઈ લઘાવાની છે તેનાથી જણાશે કે કેપેડોશીયા પર પણ સહેજસાજ કાશુ મેગવાનો પ્રયત્ન તેણે કર્યો હતો પણ આપણે લીડીયન રાજ્ય અને તેની હાલની ચઢતી વિષે બોલીએ તેના પહેલા આપણી સરહદ પર દક્ષિણ પૂર્વે આવેલા રાજ્યને પતાવી દેવાનું ઉત્તમ ગણાશે. આપણને કહેવામાં આવે છે કે આ રાજ્ય જે ધણું કરીને લીડીયાનું મિત્ર થતું હતું તેનું આશ્રિત પણ હોય—તે આ વખતે “એશિયાની ચાર મહાન સત્તા” માંનું એક હતું આ સત્તામાં બામીદોન પણ આવી જતું હતું અને આ વખતે નેથુકેડનેઝનો મીડી રાજ ઉપર હતો તેથી કરીને આપણી અટકા જે ખરી હોય તો યુસીમીયસના આ કથનમાં એવું કાંઈ પણ નથી કે જેનાથી ચીલી-શીયાએ બાદશાહી સત્તા મેળવી હતી એમ માનવાને કારણ મળે, અને કદાચ જે તેણે તે મેળવી હોય તો પણ ખાતરીથી ચાર સત્તા-ઓમાં તેની પાચરી સૌથી નીચી હોવી જોઈએ.

શીવીશીયા

આમીરીયાના વચતા રાજ્યના એક મહાન હુદાઝ બાદશાહ શાનમાનમગ બીજાએ આ નાના દેન પર ફેટતુ ધ્યાન આપ્યું હતું તે વાંચકને યાદ હશે તેની પાછળ થયેલા વિજયની તૃપ્તિવાળા ગમ્મતોએ પણ તેની પાછળ તેમણે જ ધ્યાન આપ્યું હતું મારગો નથી તે આશુરમાનીપાન મુઢી તેઓ જાતે અગત્ય તેમના લશ્કરે ત્યાં વારવાર જતાં હતાં અને તેમના મુખાઓ તો હમેશા ત્યાં જ રહેતા સેનાચરીમને માટે એમ કહેવામાં આવે છે કે તેણે દારમસ બામીનોનના નમુના પર ફરીથી બાપ્યું હતું અને આશુરમાનીપાન જેણે તેની આગળ થઈ ગયા કોઈ પણ રાજા કરતાં એશિયા માધનગના પ્રમુખ પર વગર લક્ષ્ય દોડાવ્યું હતું, તેનો દારમસ જોઈ એવો બધો મબલ્લ હતો કે પાછલા કાળની એક લોકવાયમ પ્રમાણે તે ત્યાં જ મૃત્યુ પામ્યો હતો, અને તેની મહાન કન્યા પણ ત્યાં જ ઉભી કરવામાં આવી હતી આ છેલ્લી બીનાની વિરુદ્ધ આપણે ગમે તેટલું જાણના જોઈએ તો પણ ક્લાય તે વાત ખરી હોય, કારણ કે કોઈ પણ આમીરીયન નોવમા તેનાથી ઉંચું લખેતું નથી એશિયા માધનગના બાકીના ભાગની માફક આસીરીયનોએ શીવી શીયાને આમીરીયનોને હાથે ધૂળધાણી થવા દીધું નહિ તેમને મરવાડ કગડમી જેને ગ્રાફો લીગડમીસ કહેતા તેનાથી દારમના કુળ ગમ્મો વગવીને પેનીપાર જઈ રાખ્યું નહિ અને તે ત્યાં જ મરણ પામેનો કહેવાય છે આ રીતે આશુરમાનીપાનના મરણથી તેમજ નીનેવાઈટ મતાની નમજાઈને લીધે આથેના ખડીયા રાજ્યો ન્યારે સ્વન ન થવાને શક્તિમાન થયાં ત્યારે સાચુત રહેના શીવીશીયાની અગત્ય તરત જ ઘણી મોગી થઈ પડી દારમસના રાજ્યોએ હવેથી પોતાની સત્તા પૂર્વે ક્યું અને ઉત્તરે દેશાન જેવા પાસેના પ્રદેશો

પર વધારી આ ઉપરાંત તેઓ કુમુખ પર પણ કબજે ધરાવતા જણાય છે, કારણ કે આપણા મમય પત્રી દોઢસો વર્ષે લખતા હોય-
ડોઝમ યુદ્ધેતીમને શીનીશીયાની સરહદ રૂપે વર્ણવે છે ખાતરીથી તેની સમજમાં એમ હતું કે સીરીયાનો મૌયો ઉત્તર ભાગ, જેને તેની પત્રીના જૂગોળવેતાઓ કેમાહની કહેતા હતા, તે ઘણા વખતથી શીલીશીયાને તામે હતો. દુકમા પરશીયનોના વખત પહેલાંનું મહાન શીલીશીયા જે “એશિયાની ચાર મહાન મત્તાઓ” માનુ એક હતું તેના વિસ્તારનો તે વિચાર કરતો હોવો જોઈએ.

નવા આસીરાયન રાજ્યની નોંધો પરથી જે જુજ અને ભાગ્યો-
ગુટયો શીનીશીયન ઇતિહાસ આપણા જણનામાં છે તેમાં મૌયો અગત્યની બાબત પૂર્વ તરફ આવતા ગ્રીકો મળે છે આ પાશ્ચાત્ય માણસો ને આસીરાયન રાજ્યોને સૌથી પહેલા મારગોન જેડે જ અથડાઅથડી થયેલી જણાય છે આઠમી મહીના પાછતા ભાગમાં તેમના વહાણો તેને પોતાના સમુદ્રમાં એટલે સાધપ્રમ અને શીલીશીયાના કીનારાપર જણાયાથી તે મગરૂની માથે લખે છે કે તેણે તેમને “માહનાની માફક પકડી લીધા” તે આગળ કહે છે કે તેના આ કૃત્યથી ‘કયુ અને ટાયરને નિરાંત વગી’ અને તેથી કરીને આપણે રીતસર ધારી શકીએ કે આ ‘આયોનીયન ચાચિ યાઓ’ શીનીશીયા અને શીનીશીયાના કીનારા પર પહેલવહેના જ આપ્યા નહોતા, પણ ઉનકુ લેવાન્ટની પૂર્વમાં તેમનો ભય ઘણા વખતથી હતો. ૭૨૦ માં તે આપણે માધપ્રમ અગર આયોનીયાના એક નામ વગરના ગ્રીકને અશડોડ ઉપર ગંભ્ય કરતો જોઈએ છીએ આ પછી થોડા જ વર્ષમાં માગ્ગોનના વારસ મેનાચરીમને આયો-
નીયનો જેડે ભાગી અણુમનાવ થયો હતો વાત એમ જણાય છે કે પશ્ચિમ અને ઉત્તરે આવેના રોરમના લોકોની મદદથી ટારમસે કરેના એક બળવાન લીધે સેનાચરીમના સરદારોને ૬૮૮ ના વર્ષમાં

શીલીશીયામાં જે લઘાઈ મચાવવી પડી તેમાં આયોનીવનોએ જમીન પર તેમજ દરિયા પર પણ આગળ પડનો ભાગ લીધો હતો. આમાં જીત મેળવ્યા પછી સેનાચરીએ ટારસસમાં એક “એથીનીયન” દેવળ બંધાવ્યું હતું એમ એક પાઠશા સમયનો ગ્રીક ઇતિહાસકાર કહે છે; અને આનો અર્થ જો-અને તે સંભવિત છે-“આયોનીક” દેવળ થતો હોય તો તે વાત બીલકુલ તુચ્છકારી કાઢવા લાયક નથી, કારણ કે શીલીશીયા અને પાશ્ચાત્ય લોકો વચ્ચે ત્યાં ધણે સારો સંબંધ હતો. આયોનીયાના ઝવેરાત પરના કોતરકામ અને શીલીશીયાના લોકોના કોતરકામ વચ્ચે ઘાટ અને કારીગરીમાં જે આબેદુજ મળતાપણું હતું તેની વાત આપણે મયા પ્રકરણમાં કરી ગયા છીએ; અને છેવટે એટલું જ ઉમેરવું જોઈએ કે શીલીશીયાનો આયોનિયા જોડેનો સંબંધ જો સાતમી સદીની શરૂઆત જેટલો વહેજો હોય એટલું જ નહિ પણ સુદમાં તેઓને એક બીજાજોડે જોડવાને અને ફેરી કારીગરીમાં અગત્યના ફેરફાર કરવાને પુરતો હોય તો મીડીયા કરતાં લીડીયા જોડે તે ઘોડાં વર્ષ પછી જોડાય એ સ્વાભાવિક છે.

ક્રીજ્યા

હેલ્સે જ્યારે આપણે આખા એશિયા માઈનર પર દૃષ્ટિ ફેરવી તે વખતે તેનો મોટો ભાગ ક્રીજ્યામાં સ્થપાયેલી એક મહાન સત્તાના હાથ નીચે હતો. આ મત્તા હમણાં અણપ યદ્ય ગૃહ છે અને તેની જગ્યા પશ્ચિમ કીનારાની વધારે પાસે સ્થપાયેલી એક બીજી સત્તાએ લીધી છે. તેના રાજ્યની શરૂઆતમાં જ્યારે સારંગોને ટારસની પેટી-પાર આવેલાં કપુ અને ટેબાલનાં ઉપરાજ્યોને પોતાની લાગવગ તમે આજ્ઞવાને પગલાં બરવા માંડ્યાં તે વખતે મુશ્કેલીઓનો એક મોટા નામનો રાજા તેની સામે થતો પહેલવહેલો જોવામાં આવે છે; અને કારકેમીયનો એક બગવો કે જેને લીધે તેને ઘેરો ખમીને આખરે ૭૧૭ માં તાબે થવાની ફરજ પડી હતી તેમાં પણ આ જ મોટા

જોડાયેલો જણાય છે. ગયા પ્રદગ્ધમાં જણાવ્યા પ્રમાણે એક “ક્રીષ્ણન” રાજા કે જેને ઝાંકો મીડાસ કહેતા હતા તેને અને આ રાજાને એક જ ગણવાનો આશ છે; અને એ મીડાસ પહેલો તે ખાસ કરીને ગોરડીયમનો દીકરો કે જેની સમૃદ્ધિ અને મત્તા પુરાણોમાં અમર થઈ છે તે જ હતો એમ માધારણુ રીતે મનાય છે. જે આ એકતા ખરી હોય તો આઠમી મઢીની આખરે આપણે ક્રીષ્ણાને મીઘી અથવા આડકતરી રીતે લગલગ આખા એશિયા માધનગ પર રાજ્ય કરતું, એશિયાની મોટામા મોટી સત્તા મામું—જે કે આખરે તેને આમા વિજય મળ્યો નહિ—પોતાનું બધું અજમાવવાને માટે તૈયાર થયેલું અને એશિયા માધનરની બહાર પણ મુલકો ધરાવવાનો દાવો બાધતું ગણવું પડશે. કારકેમીશના રાજા પીસીરીમે પોતાના મિત્ર તરીકે મીડાની મદદ માંગી હતી, કારણકે એશિયા માધનરનો મુશકી રાજા કેપેડેસીયાના હાટીની ગાળી પર બેઠો હતો અગર તે જનને જ મુશકી ભતનો હતો.

જે રાજાની મદદ આ પ્રમાણે માગવામા આવી હતી તે કેપેડેસીયાનો રાજા હતો એમા જગ પણ સંશય નથી તે ક્રીષ્ણાનો પણ રાજા હતો કે નહિ—એટલે કે તે ગોરડીયમનો દીકરો જ મીડાસ હતો કે નહિ—એ મંશયાત્મક છે મીડાના કબુ, ટેમાવ અને કારકેમીશ નેડેના મંબ ધથી જ એમ પૂરવાર થતું નથી કે તેની રાજ્યધાની એશિયા માધનરનો પૂર્વ ભાગ કે ન્યા મુશકીઓ ત્યાર પછી ઘણા ઘણ સુધી રહ્યા હતા ત્યા નહિ પણ બીજી કોઈ જગ્યાએ આવેલી હતી પણ બીજી બાજુએ હેવીસની પૂર્વે યુદ્ધ આગળ અને મધ્ય એનેગલીયન ગણતી દક્ષિણ પૂર્વે ડીયાના આગળ ક્રીષ્ણાની વિચિત્ર વિધિમા લખાયેલા લેખો મળી આવવાથી એમ માનીત થાય છે કે એક વખતે ક્રીષ્ણન મત્તા કેપેડેસીયામા અને પાછળથી થનારા મુશકીના મુલક તરફ થોડી દુરની જગ્યા હતી.

વળી ક્રીષ્ણાની રાજ્યધાની નજદીક મળી આવતાં ખડકનાં રમારકોનો લપટો જોતાં તે એક ઘણા મોટા રાજ્યનું કેન્દ્રસ્થાન હશે એમ કથુલ ક્યાં સિવાય છુટકો નથી. તેમને જોતાં એની પાપરી એથી મ્હેજ પણ એાછી હશે એમ ભાગ્યે જ કહી શકાય. આમાંથી સૌથી મોટું રમારક જે એક મીઠાસ નામના રાજની (ગોડીયમના નહિ પણ એડીસના દીકરાની) કબર છે, તેનો આગલો ભાગ આશરે એકઝો શીટ ઉંચા ખડકનો બનેલો છે. તેને કાપીને સપાટ બનાવવામાં આવ્યો છે અને તેના પર ભૂમિતિની એક લઘ્ય આકૃતિ કાતરવામાં આવી છે. તેને તળાએ એક બનાવટી બારણું કાતરેલું છે અને તેના પર આવેલી પત્થરની મહાન લીંતને મથાળે એક ગ્રીક દેવજને જાજે એવી એક ત્રિકોણાકાર આકૃતિ કાતરવામાં આવી છે અને તેના પર રાજઆતના જુદા જુદા ગ્રીક મૂળાક્ષરોમાં એક લાંબો લેખ લખેલો છે. આનાથી નાના કદની પણ તેવો જ ઘાટ અને કાતરણી ધરાવતી બીજી ઘણીક કબરો રાજ્યધાનીના આજુ-બાજુના પ્રદેશમાં છે. બીજી કેટલીક પર મનુષ્યો અને સિંહોની આકૃતિઓ કાતરવામાં આવી છે. પણ આપણે જાણીએ છીએ કે જ્યારે આ બધી ચીજો કાતરવામાં આવી હતી ત્યારે નવા આસીરીયન રાજ્યની કારીગરી ક્રીષ્ણામાં જણાયવી હતી, અને જેઓએ આસીરીયન કારીગરોનો અમર નીચે આવી મોટી ચીજો કરી હતી તેઓ સમકાલીન આસીરીયન નોંધોમાંથી તરત જૂઠી જવાય એમ એકદમ મનાવું નથી. આથી આખરે આપણને કદાચ કથુલ રાખવું પડશે કે સારંગોનથી તે આશુરબાનીપાલ મુધીના નીનેવેહના રાજાઓ મામે મીટા નામના મરદારોના હાથ નીચે લદવા જનારા મુશકીઓ તેઓ જાતે જ હતા.

ક્રીષ્ણન રાજ્યોનો અંત કેવી રીતે આવ્યો એને માટે જગ પાગ મંસુય નથી. એસીરીયન નોંધોમાંથી જણાય છે કે ગીમીરાઇ

અગર સેમેરીયન લોકો જેઓ ઇન્ડો-યુરોપીયન જાતના સીરીયનો હતા અને જેમના પરથી ફીમટારટરી અને ફીમીયા નામ પડેલાં છે તેઓ સાતમી સદીની મધ્યમાં દક્ષિણે અને પશ્ચિમે ધસી આવ્યા હતા. તેઓએ ફ્રીજ્યાનું પાટનગર ફેની રીતે લીધું અને લુટ્યું તેમજ મીડાસ નામના છેલ્લા રાજાને ફેની રીતે મારી નાંખાવ્યો. અગર આપઘાત કરવાને ફરજ પાડી તે બધું ઓક નોંધો જણાવે છે.

લીડીયા.

આ આફતના વખતમાં જ અગર થોડાકજ સમય અગાઉ મારડીમના એક ગઝનદ રાજાએ ફ્રીજ્યાની તાબેદારીમાંથી મુક્ત થઇને પોતાના વંશને તેમ જ લીડીયાને ઉંચે ચઢાવવાની શરૂઆત કરી હોવી જોઈએ. આ રાજાને આસીરીયનો ગુરુ અને ગ્રીકો ગીગીમ કહેતા હતા. તે એક નવા વંશનો સ્થાપનાર હતો અને ઘણું કરીને મૂળ રાજ્યમાં એક હિમરાવની પદવી ભોગવતો હતો. તેનો ચલતી કેમ થઇ તેને માટે જુદી જુદી હકીકતો કહેવામાં આવે છે. પણ મૂળ રાજાની રાણી જોડે તેણે કાષ્ટક કાવતરું કર્યાની વાત તે બધીમાં એક સરખી રીતે માલુમ પડે છે. એક ઇતિહાસકાર કહે છે કે તે ફેરીયનોની મદદથી ફાવ્યો હતો અને ઘણું કરીને તે સત્ય છે; કારણ કે થોડાં વર્ષ પછી ઇજીપ્તના સેમેટીકસની નજરે લાડુની ફેરીયન લશ્કર લાવનાર આ જ ગીગીસ હતો; સેમેરીયનોના જે ટોળાએ ફ્રીજ્યાન રાજ્યનો નાશ કર્યો હતો તેની સામે થવાને તેણે આશુરબાનીપાવની મદદ માગી; પણ તે નહિ મળવાથી તેણે એકયે હાથે જ તેઓને હરાવ્યા. આ બનાવ પછી માર્છટ વંશની સ્થાપના કરનાર ઇજિપ્તીયન બળવાખોર જોડે મિત્રતા બાંધી અને પોતાની પશ્ચિમે આવેલા માત-ખર ગ્રીકોની જોડે લડાઇ કરીને પોતાનું રાજ્ય વધારવા માંડ્યું. પણ ફક્ત કોલોફોન અને મેગનેશીયા સામુંજ તે ફતેહમંદ થયો; કારણ કે આ

શહેરો દેશની અંદરના ભાગમાં આવેલા હતાં. પણ રમનાં અને માઇલીટસ, જેઓને દરિયામાં જો રાક મેળવવાની મવક હતી, અને જેઓની પાસે લેવાન્ટમા ત્રામ વર્તાવના લગાયક “ આયોનીયન ચાંચિયા ”ઓની ઘણી મોટી મંખ્યા હતી તેમને હાથ કરવામાં તે નિષ્ફળ ગયો. તેના લાંચ ગળ્યમાં હેરોડોટસ કહે છે કે તેણે આગ્રીસ વર્ષ ગળ્ય ક્યું હતું. ગીગીમને પોતાની સત્તા મજબૂત કરવાને અને લીડીયનોને માટે જમીનમાં જો આવના વેપારની માલફી હાથ કરવાને વખત મળ્યો પણ માતમી સદીની અંતમાં મેમેરીયનોના એક બીજા ટોળાએ ઉત્તરમાંથી ઉતરી આવીને તેને હગવીને મારી નાખ્યો. તેની રાજ્ય-ધાનીનો જે ભાગ કિલ્લેજાંધો વગરનો હતો તે તેઓએ પુંટી લીધો અને સુરક્ષિત જગ્યાઓને છોડ્યા વગર જે હાથમાં આવ્યું તે પુંટતા ઠેક દરિયા મુઘો પહોંચી ગયા. પણ આટલી મોટી આફત આવી જતા તેનો દીકરો આગ્રીસ, જેણે મારગીસના મદમાં રહીને પોતાનો મયાવ કર્યો હતો અને આશુરજાનીપાલની તાબેદારી સ્વીકારી હતી, તે તન્ત જ ગ્રીકોની જોડે ફરીથી લડવાને ઉભો થયો. શીલીયીયન કુંગરોમાં આમીરીયન લરકરે પાખ અથવા પીક ઉપર કરેલા એક હલ્લામાં તે જંગની લોકોનો મુખ્ય મરદાર મગયા પછી અને સર્વત્ર શાંતિ પ્રસર્યા પછી આ લીડીયન રાજા પછો મીયેન્ડર પર કુચ કરી ગયો. તેણે પ્રીયેન લીધું; પણ પોતાના આપની માફક ગ્રીક લોકોનું મુખ્ય અને માતખર શહેર માઇલીટસ જે મીયેન્ડરના મુખ આગળ આવેલું હતું તે લેવામાં નિષ્ફળ ગયો.

પણ જે મમય વિષે આપણે હાલ લખીએ છીએ તે સમય મુધ્રી અને ત્યાર પછી પણ પચામ વર્ષ લગી લીડીયન રાજાઓએ આયોનીયા અને ફેરીયામાં કરેલી આ સ્વારીઓ ફક્ત પુંટવા તથા ખંડણી ઉધરાવવા પુરતી જ હતી. કોષક જગ્યાએ તેઓ ઠહી એકાઠ શહેર લેતા તેમ જ પુંટતા, પણ તે જાણકને માટે તેમના કબજામાં

રહેતું નહિ કેરીયન ગ્રીક હેરોડોટસ જે આ મમયથી આસરે એક સૈકા પછી જન્મ્યો હતો, તે આપણને સ્પષ્ટ રીતે કહે છે કે કીકસના મમય લગી-એટલે એના પિતાના મમય સુધી-મધ્ય ઓફ સ્વતંત્ર હતા, અને તેના આ વાક્યનો અર્થ જો એમ હોય કે (કદાચ તે એમ જ છે) ત્યાર પહેલાં કોર્થ, પણ ગ્રીકને જ્યોત્તિ ગુનામગીરી કરવી પડતી નહોતી તોપણ આપણું કથન અસત્ય ઠરતું નથી, કારણકે જો આપણે આસીરીયન રિવાજને આધારે કહી શકીએ તો એક જીતાયની પ્રજાને જ્યારે તેનો મુલક સામ્રાજ્યમાં જોડી દેવામાં આવતો ત્યારે જ ગુનામગીરી કરવી પડતી હતી કીનારા પરના ગ્રીક શહેરોમાં લીડીયન સુધાઓ વિષે આપણે કશું સાબિતતા નથી તેમજ જે આયોનીયન અને કેરીયન શહેરો ખોદી કાઢવામાં આવ્યા છે તેમાં લીડીયન કારીગરીની અસર બીનકુલ માન્ય પડતી નથી આથી કરીને લીડીયનો અને ગ્રીકો ઇ સ પૂર્વે ૬૦૦ લગી અને ત્યાર પછી પણ એકબીજાની જોડે સુનેહભરેની રીતે રહ્યા નહિ એમ જણાય છે દરેક જણ પોતા-પોતાનું મમાનીને ખેંચી રહેતા અને તેઓ જ્યારે મુદ્દમાં ભેગા થતા ત્યારે જ એક બીજાને વિષે કાંઈ પણ જાણતા હતા.

હેરોડોટસ કહે છે કે તેના વખતની લોકવાયકા પ્રમાણે એશિયાના ગ્રીક શહેરો તેમના મુધારા માટે લીડીયાને આભારી હતા. આ દેશનો મોટો ભાગ-જો તે દેવુ ખરું હોય તો-ધણું કરીને ૬૦૦ પછી બહારવામાં આવ્યો હતો તો પણ તેમની કેટલીક ચીજો નાખલા તરીકે નાણા પાડવા-વધારે જીની હોવી જોઈએ પણ હેરોડોટસ જાણતો હતો અને હજી આપણે પણ કળા શકીએ તેના કરતાં ચોપડાની બીજી બાજુએ ઘણું લખવાનું છે. શરૂઆતના લીડીયનોની કારીગરીના નમુનાઓ અને તેમની રાજની વપગશની ચીજો તેમની ભૂમિ બરાબર ખોદાયની નહિ હોવાથી એટલા ઓછા પ્રમાણમાં મળી આવે છે કે તેઓ પૂર્વ કે પશ્ચિમને વધારે આભારી

હતા એ આપણાથી ઠીક શકાય તેમ નથી. આમ છતાં પણ અમે-
રીકનોના સારડીમના ખોદાણુ પરથી એટલું તો નક્કી થાય છે કે
તેમની ક્ષિપિ પાશ્ચાત્ય જ્ઞાતની હતી અને તે ક્રોશ્ચન કરતાં પણ
આયોનીયન ક્ષિપિ જોડે વધારી મળતી આવતી હતી. વળી તેમની
ભાષામાં ઇન્ડો-યુરોપીયન શબ્દોની ભારે મંખ્યા જોતાં લીડીયનોને
આખરે પૂર્વના લોક ગણવા જોઈએ નહિ. જે કે હેરોડોટસે તેમના
મૌઢી શરૂઆતના રાજ્યોને આપેલાં નામ મેસોપોટેમીયન છે અને
ફરને મમથે આધેના પૂર્વ જોડે બધિસો કાંઈક રાજકીય મંબંધ
મત્સવતાં હશે, તો પણ પાછળથી તેમનાં બાદશાહી તેમજ બીજાં
પણ જે જે નામો નોંધાયલા છે તે ચોખ્ખાં એનેટોલીયન છે.
ખાતરીયા આશુરજાનીપાલનાં ક્ષપાણો “ લડીના રાજ ગુગુ ”ની
વિનંતિ વિષે બોલે તેના પહેલાં મેસોપોટેમીયા જોડેના સંબંધ
ક્યારેનોએ બૂલી જવાવો જોઈએ કારણ કે જે દેશમાંથી એ વિનંતિ
આવી હતી તેનું નામ પણ તેણે અગર તેના મુખાઓએ સંભળ્યું
નહોતું. જેમ જેમ સારડીસનું તેમજ બીજાં લીડીયન શહેરોનું
ખોદકામ આગળ વધશે, તેમ તેમ આપણે કદાચ જોઈશું કે તે
દેશમાં ઉચો સુધારો કંઈક મોડેથી થયો હતો; અને મુખ્યત્વે કરીને
મર્મનદ રાજ્યોના આવવા પછી જ તેની શરૂઆત થઈ હતી.
તેની આ ઉપરાંત પેદારા પર ચીક શહેરોએ લગભગ ૬૦૦થી માંડીને
જે બળવાન અસર કરવા માંડી હતી તે પણ કદાચ આપણા દીક્ષમાં
આવશે. હેરોડોટસના કહેવા પ્રમાણે જૂની સદીની શરૂઆતમાં લીડીયન
રાજ્ય એલીયેટીસ અને મીડીયાના કીયામેરીસ વચ્ચે હેલીસ નદી પર
મુલાકાત થઈ હતી તે વિષે આપણે બોલી ગયા છીએ. તેના આ
કથન ઉપરથી તે વખતે બધિયાં અનુમાનો જે ખરાં ન હોય તો
લીડીયન સત્તા પૂર્વ તરફ ક્યાં લગી પહોંચી હતી તે આપણે જાણતા
નથી. જે તેઓ ખરાં હોય તો દક્ષિણ-પૂર્વ શીલીશીયામાં લીડીયાની લાગ-

વગ હોવી જોઈએ તેમજ ઉત્તર-પૂર્વ કપેડોશીયામાં પણ તેનો સ્વાર્થ મમાયજો હોવો જોઈએ. ગ્રીમેરીયન હુમલા પહેલાં ક્રીજીયનોના હાથમાં જે મુલક હતો તેના ધણાખરા ભાગ પર જે મર્મનદ વંશ રાજ્ય કર્તો હોય તો તે અમલવિત નથી અને પૂર્વમાં હેલીસ અને એન્ડી-રોમની તળેટી લગીના ઉચ્ચ પ્રદેશ પર લીડીયાએ જીલ્લમ ગુજરવાથીજ ધણું કરીને મુશકીઓમાં ફક્ત પશ્ચિમ આરમીનીયાના મોશકીઓ અને તેટલાજ આદેના અને નિર્માલ્ય દીમેરનીઓ ટેળાવના મનુષ્યોમાં રહ્યા હતા.

ગ્રીક શહેરો

એનેટોલીયન કીનારા પરનાં ગ્રીક શહેરોને માટે આગળ થોડું-ધણું કહેવામાં આવ્યું છે. આમાંનાં મુખ્ય શહેરોની મહત્તાનો કાળ આઠમી મદીની શરૂઆતથી તે જૂઠી મદીના અંત સુધી લંબાયજો છે આ કાળમાં તેઓ સ્વતંત્ર હતાં આથી કરીને આપણને મહજ સમજાશે કે ૬૦૦ ના વર્ષમાં તેઓ પૂર્ણ આબાદી ભોગવતાં હતાં. ફેકેકાણે ઉપસંસ્થાનો-એકલા માઇલીટસેજ ૬૦ સંસ્થાનો સ્થાપેલા કહેવાય છે-તેમજ વેપારી યાજ્ઞાઓ સ્થાપીને તેઓએ ગ્રીક સુધારો હીપકલ્પને કીનારે કીનારે પોનટસથી તે શીલીગીયા સુધી ફેલાવ્યો હતો. હેરોડોટમના મત પ્રમાણે તેના મમયની ધરાની તાબેદારી જોડે સરખાવતાં આ ગ્રીકોનો સુખી કાળ હતો, કારણકે તે વખતે તેઓ સ્વતંત્ર હતા. માઇલીટમ, તે કહે છે કે, તે વખતે મૌથી મોટું શહેર હતું, અને સમુદ્રની રાણી સમાન હતું; અને ખરેખર તેના શહેરો-ઓમાંના એનેક્સીમેનડર, એનેક્સીમીનીસ, હીકિટીયસ અને થેલીસ જેવા પ્રખ્યાત માણસો લગભગ આ જ મમયમાં થઈ ગયા હતા. લીસબોસનો સેફે, સ્મર્નાનો અગર કોલોર્નનો મીમનરમસ, દીઓસનો એનેકીયન, વગેરે બીજા પણ પ્રખ્યાત એશિયાટીક ગ્રીકો આ જ

સમયમા યદ્ય ગયા છે આ ચીજ ઘણી અગત્યની છે, કાગળકે તેમના જેવો અભ્યાસ અને તેમના જેવી સાહિત્યના વિષયમાં પ્રાપ્તિ એક ઉચી રીતે કેળવણ્યા, રવનત્ર, અવકાશવ્યાગા અને ધેસેટ્ટે મુખી લોકો શિવાય કોઈ પણ કરી શકે નહિ.

જો કે જટી સદીની શરૂઆતમાં એશિયાતીક મીઠાની ઉચ્ચ કેળવણી વિષે કોઈને જગ પહુ શકા નથી તો પણ તેમની કારીગરીની ઘણી જ થોડી ચીજો આપણને મળી આવી છે જમ્મોનોએ માધરીટસને ધણું ખોલું છે પણ તેમથી મુંદર રંગીન કાચના કક્કાઓ શિવાય તેમની મોટાઈના કાગને જાજે તેવી કોઈ પણ ચીજ મળી આવી નથી આટલું જ નહિ પણ તે સમયને બગતી પણ ઝાઝી ચીજો હાથ આવી નથી એમ જણાય છે કે પશ્ચિમ કીનારા તરફથી એશિયા માધનરમાં ધુમતી મોટામા મોટી ખીણના મુખ આગળનું આ શહેર પાછલા કાળમા એટલું બધું અગત્યનું હતું, તેને એટલી સખત શિક્ષાઓ ખમતી પડી હતી અને તેનામાં એટલા બધા ફેરફારો કરવામાં આવ્યા હતા કે તેની શરૂઆતની મોટાઈના ચિહ્નો ખૂણાખાંચરા મિત્રાય કંઈ પણ ટપી શકે નહિ આગેમીમના મહાન દેવગની નરી બાધણી નીચે દયાઈ ગ્હેનો પ્રાચીન ચીજોનો એક મોટો ખજાનો છરીસમમાંથી મળી આવ્યો છે ખરો, પણ અહીં આ પણ ઓરદ્રીયનોના લાંબા ખોદકામ પછી ખુદ શહેરમાંથી કાંઈ જડ્યું નથી તેના શરૂઆતના પડ ઉપર મહાન રોમન મહેનોના ખડીયરો આવેના હોવાથી મોદકામ કરવામાં ઘણી અડચણો પડે છે, એટલું જ નહિ પણ ખોદનારાઓને રોમન મહાનો છોડીને બીજા ઉપર દ્રષ્ટિ ફેરવાવું મન થતું નથી માત્રોમ અને કીઓમની માફક લેનશીડી જેમા એપોલોનું દેવળ અને એટ્ટેડ વે આવેલાં છે તેણે આપણે માટે નાનો પૂતળાનો નોડ અગત્ય નાળવી ગાખ્યો છે રહેડસમાંથી આપણને પ્રાચીન

સોતેરી કામ અને રંગીન વાસણો મળ્યાં છે, ક્યેઝોમીનીમાંથી પથ્થરની રંગીન કબરો મળી આવી છે અને ઘણુંખરું બહારગામ મળતાં પણ ત્યાંજ તેમજ એશિયા માઇનરમાં ખીજી જગ્યાએ બનાવેલાં માટીનાં રંગીન વાસણો પણ આપણા હાથમાં આવેલાં છે. ઇ. સ. પૂર્વે ૬૦૦ ના ગ્રીક સુધારાની મહત્તા આ ચીજોથી માત્રુમ પડે તેમ નથી. સારે નમીએ, આપણને જે મળ્યું છે તેના કરતાં જમીનમાં હજુ ઘણું દટાયલું છે. માઇલીટમ અને ઇરીસસને આદરોએ તો એનેરાલીયન કોનારા પરનાં અગર તેની નજદીકનાં પ્રાચીન ગ્રીક શહેરોને માટે તો ઘણે ઉડે સુધી અને રીતસર ખોદી શકે એવા માણસોની જરૂર છે; પણ ખીજાં ફેટલાંક શહેરોને માટે તો બહુ ઉંડું ખોદવાની પણ જરૂર નથી. પોતાની સ્વતંત્રતા અને આઆદાનીના સમયમાં એરિવાટીક ગ્રીકોએ તેમના યુરોપીયન જાતલાઇઓની મારફત અરાજક ભોગવતા, સ્વનિર્મલ અને એકબીજાથી અલગ રહેતા શહેરી-રાજ્યોની સંપૂર્ણ રીતે સ્થાપના કરી હતી. તેમનો સમાજ આપમતલજીવાં અને એકલવાયાં રાજ્યોમાં બહેંચાઇ ગયો હતો, અને તેમનામાં સુધારો જેમ કાચના ધરમા છોડવાઓ વૃદ્ધિ પામે છે તેમ વૃદ્ધિ પામતો હતો, પણ તેમનાં રાજ્યોમાં પ્રજામતની મત્તા નહોતી અને તેઓને પ્રજાપણાનું ઘણુંજ થોડું ભાન હતું. આ ખામીઓને લીધે ભવિષ્યમાં તેમને ઘણુંજ સોસલું પડતું હતું આમાન્ય ઉત્સવો ઉજવવાને તેમણે “ બાર આયોનીયન શહેરોની ” અને દક્ષિણ-પશ્ચિમની “ ડેરીયન હેકઝેપોલીસ ” જેવી મંડળાઓ ગ્યાપી હતી અને તેમાં મર્વને લગતી રાજકીય બાબતો ચર્ચાતી હતી. આમ જતાં પણ તેમની જુદા યવાની ઇચ્છા, જેને ઘણુંખરાં શહેરી-રાજ્યોની આસપાસ મજબૂત સરહદો આવવાથી ટેકા મળતો હતો, તે વારંવાર પ્રકટી આવતી હતી. યુરોપીયન ગ્રીસમાં પણ આ જ ઇચ્છાનું પ્રાપ્ત્ય હતું, પણ આનાથી આખરે જે આદત આવવાની

હતી તેમાંથી યુરોપીયન ગ્રીસનો મોટો ભાગ ટાપુરૂપે હોવાથી અને યુરોપ તરફની મરહદ ઉપર કોઈ મજબૂત પરદેશી રાજ્ય નહિ હોવાથી જ્યારે તે ઘણો વખત સુધી બચી શક્યું ત્યારે એશિયાટીક ગ્રીકોને માટે તો અંદરના ઉચ્ચ પ્રદેશની પશ્ચિમ કીનારી પર એક આદ્યાદી મળા સ્થાપવાની માથે જ વિપત્તિ લખી મુકલી હતી, આથી મળા હમણાં પ્રગટ થઈ હતી; અને એશિયાટીક ગ્રીકોએ જો આંખો ઉઘાડીને જોયું હોત તો તેમને ઇ. મ. પૂર્વે ૬૦૦ માં ચેતવાની જરૂર જણાઈ હોત. આ દરમ્યાન ગ્રીમના પૂર્વ ભાગમાં એશિયાટીક વેપારીઓના ટોળેટોળાં આવતા હતાં અને અકિષ પશુ એશિયામા ઘણે દૂર સુધી ધુમવા માંડ્યા હતા. તેમની અસર પશુ તેમની જોડેજ ફેલાવા માડી હતી. ઇરીમમના સૌથી પ્રાચીન આરટે-મીસીયનમાં જણાયતું હાથીદાંતનું કોતરકામ મૂળ ટીર્મીસના પ્રદેશ-માથી આવેલી હવ મુજબ કગપત્રું હતું. રહોડમમાં ઝવેરાતના દાગીના બનાવનારા સોનીઓ તથા માછવેટમનું બીજોરી કામ અને કલેઝોમીનીની કનરો રંગનારા કારીગરો પશુ એજ રીત પ્રમાણે કામ કરતા હતા, ચોપડાની બીજી બાજુએ-જો કે તેમની પોણા ભાગ આપણી દૃષ્ટિએ-પડ્યો નથી-આપણે લીડીયાની લિપિ અને ફ્રીજીયાના ખડકમાથી કોતરેલી ત્રિકોણાકાર આકૃતિઓ લખવાની છે. ગોગડીયનમા તેમજ મીસીયાથી તે પેમરીવીયા સુધીમાં પશ્ચિમ ઉચ્ચ પ્રદેશપર બીજી જગ્યાએએ કનરો પર ઉભી કરેલી ટેકરીઓમાંથી મળી આવતાં કાંમાનાં વાસણો અને માટીની તેમજ નાનીડુંનાની ચીજોના ઘાટ તથા ચિત્રકામ પશુ ગ્રીકોને નામે ચડાવતું પડશે. “ જેવાન ”ના માણસો જેઓ સીરીયન મમુદ્રમાં સો વર્ષથી સર્વોપરી હતા તેઓ એઝકીયેવની પાસે મોટા ધાતુકામ કરનારા તરીકે પ્રખ્યાતિ પામ્યા હતા, અને સાઇપ્રસમાં તેઓએ પૂર્વની કારીગરી જોડે પોતાની કારીગરી ઘણો વખત થયાં એક કરી દીધી હતી.

આ પ્રકરણની સરખાતમા જ વાંચકોને લાગ્યું હશે કે ઈ મ પૂર્વે ૬૦૦ મા પૂર્વમા રાજકીય ફેરફારો કરતા સામાજિક ફેરફારો ઘણા ઓછા પ્રમાણમા થયા હશે, અને આખરે થયેલું પણ તેમજ જણાય છે આસીરીયન સામ્રાજ્ય એટલું બધું મોટું પડ્યું હતું કે તેના ક્ષેત્ર-ફળમા મોટા સામાજિક ફેરફારો થઈ શકે તેમ નહોતું એટલું જ નહિ પણ તે ક્ષેત્રફળના મોટા ભાગ પર હજી કેવડીયન રાજ્યો મેમીંગિક રાજ્યપદ્ધતિ પર જ રાજ્ય કરતા હતા આ રાજ્યનું કેન્દ્રસ્થાન નીનેવેહ કે બાબીલોનમા હોય તેથી રૈયત પર કશી અસર થવાની નહોતી ઓરેસ્ટોનો ધર્મ પાગતા મીડી રાજ્યને બાદ કરીએ તો કાંઈ પણ નવો ધર્મ પ્રાચીન પૂર્વમા આવ્યો નહોતો તેની સર-આતની લૂટો તેમજ છોટાથી ઘણું કરીને ધર્મ ઉપર ઝાઝી અસર થઈ નહોતી જે મહાન અનુભવ યાહુદીઓને એક નિર્માલ્ય અને જગતી પહાડી લોકમાયી એક કેળવાયની વેપારી અને મહાન શક્તિઓ ધરાવતી એક સ્વદેશવાસી પ્રજામા ફેરવી નાખવાનો હતો તે ખરેખર શરૂ થયો હતો, પણ તેની અસર પ્રજાના ઘણા થોડા ભાગ ઉપર થઈ હતી અને તેથી તેનું કાંઈ પરિણામ બહાર પડ્યું નહોતું ઇરાનીઓનો પ્રથમનો મજબૂત હતો અને રશીયામાયી ધીમે ધીમે ઉતરી આવતી ઇડો-યુરોપીયન જતો જેઓ ઇતિહાસની આરમીનીયન પ્રજામા વૃદ્ધિ પામવાની હતી તેઓ ૮૦૦ અને ૬૦૦-ની વચ્ચે નજદીક આવતા ફેરફારોની મોટામા મોટી નિશાનીઓ છે આ કથનમાં એક અપવાદ છે અને તેની અગત્ય આપણા હવેના અવગોચરમા જણાશે આ બીના તે ઝીકિનું પૂર્વ તરફનું પ્રવાણ હતું

પ્રકરણ ૪

ઈ. સ. પૂ. ૪૦૦ માંનું પૂર્વ

જેવી પાંચમી સદી પૂરી થાય છે કે તરત જ પૂર્વ પર ગ્રીક લોકોએ લખેલો ઇતિહાસ—અન્નાલ્સ પાડે છે. જે લોકોના માહિત્યના અર્થે આપણા જાણવામાં આવેલા છે તેમાં ચોતે જે દેશમાં રહેતા હતા તેની હકીકત લખવામાં જ નહિ પણ પારકા દેશોને વિષે પણ શોધખોળ કરીને તેનાં પરિણામો ટાંકવાની ઇનેઝરી રાખવામાં તેઓ પડેલા જ હતા. આપણા હાલના સમય પહેલાં ગ્રીકોએ પૂર્વના લોકો ઉપરાંત પૂર્વની પણ ઘણી માહિતી મેળવી હતી. તેમના લશ્કરી તેમજ ખીનલશ્કરી લોકનાયકો વિરાનીઓ, પંડિતો અને ધણાખરા વેપારીઓ ઉપરાંત તેમના હનગે મિપાઇઓ પણ એશિયામાં જઈ આવ્યા હતા. સોક્ત્રન, હીપીયાસ અને થેમીસોકલીસ જેવા એથેન્સના વડા શહેરીઓનો પૂર્વના દરબારમાં સત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો અગર તેઓ પૂર્વના રાજાઓની જોડે સુદમાં ગયા હતા; અને આમના કરતાં પણ વધારે પ્રખ્યાત એક અલક્ષીખીયડીસ થોડા વખત પર જ પરશીયન સુખા જોડે રહી ગયો હતો. કોટનના ડેમોસીડીસ, ક્રામના એપોલોનાઇડીસ અને સીનડસના ટીસીઆમો જેવા ગ્રીક લેક્ષોએ ધરાની રાજગણીઓને તેમના રાજ્યમહેસમાં દવા કરી હતી. હેલીકારનેસમના હેરોડોટસે ઘણું કરીને બાબીલોન જોયું હતું અને ખાતરીથી સીરીયાના મોટા ભાગની ઝુલાઠાત લીધી હતી. ટીરીયાસ સુખામાં રહ્યો હતો અને ધરાની મહારાજ્યના ઇતિહાસને માટે તેણે મામગ્રી એકઠી કરી હતી. જૂમખ્ય સમુદ્રથી તે ટીગ્રીસ સુધી અને ટીગ્રીસથી તે કાળા સમુદ્ર સુધી એટીકાના જોનોફોનનાં પગલાં સંભળાયાં હતાં અને તેની જોડે દરહજાર કરતાં પણ વધારે ગ્રીકોએ

કુચ કરી હતી. આ તથા પાંડિતોના ગ્રંથો આપણા લગી પૂરી અગર અધુરી સ્થિતિમાં ઉતરી આવ્યા છે એટલું જ નહિ પણ પાછલા ગ્રંથકરોના ફકરાઓ, વિવરણો અને સંક્ષિપ્ત ગ્રંથોમાંથી ૪૦૦ પહેલાંના પૂર્વ પરની ઘણી નોંધો મળી આવી છે. આ ઉપરાંત હજુ પણ આપણી પાસે કેટલાંક પુરાણો ખતો છે. ઇરાની મહારાજ્યની ત્રિકોણાકાર લિપિમાં લખાયેલી નોંધો જે કે આસીરીયન રાજ્યની નોંધો કરતાં ઓછા પ્રમાણમાં જડી છે, તેપણુ હીસ્ટેમ્પીસના દીકરા ડાયસે બહીસ્તનના ખડક ઉપર કેતરાવેલા અમૂલ્ય ઐતિહાસિક લેખો તેમાં છે. વળી ઇરાની હાથ તળેના ઇજ્જતના ચિત્ર-પદ્ધતી લિપિમાં લખાયેલાં ધાર્મિક અને સામાજિક વચનો ઉપરાંત સેમીટીક સીરીયાના અને પુરાણા ગ્રીસના થોડાક પણ લેખો (Texts) આપણી પાસે છે. આ ઉપરાંત પૂર્વના ખીજા ભાગોમાંથી પણ પરચુરણ ગ્રીજો મળી આવી છે; અને જે કે તેમના પર લેખો કેતરેલા નથી તેપણુ તે ભાગોના સમાજ તથા રહેણીકરણી વિષે માહિતી આપવાને તેઓ પુરતી છે.

(૧) ગ્રીકોનું પૂર્વ તરફનું પ્રયાણ

ગ્રીકો ઘણા વખતથી પૂર્વ તરફ ધસતા હતા. ગયા પ્રકરણમાં અતાબ્યા પ્રમાણે ત્રણસોથી પણ વધારે વર્ષ ઉપર લેવાન્ટના સમુદ્રમાં તેનો ઘણો ભય હતો. કિતારપછી એક મદી પૂરી થતા પહેલા તેઓ ઇજ્જતમાં પેદા હતા. ફેશીઓના એસીરીયા સામેના એક ખળવામાં મદદ કરવાને પ્રથમ તેમને બાહુતી લરકર તરીકે લાવવામાં આવ્યા હતા. પણ તેઓ નાઇલની ખીણમાં લઢવાને જ નહિ પણ વેપાર કરવાને પણ રજા. પોતાનો અર્થ સાધવાને સાષ્ટ ફેરાહો સેમેટીકસને તેમની પહેલવહેલી મુલાકાત કરાવનાર હીડીયન રાજા ગીગીસ હતો. પણ ઇજ્જત

સરઝાત કેનોપીક નાઈવના મૌથી નીચા ભાગ આગળ માઇલીટસે એક કારખાનું કાઢવાથી યષ્ટ હતી. આ મથક ઉપરાંત ઇજીપ્તમાં ભાદુતી ગ્રીક લશ્કરની બે જાથુકની જાવળીઓ હતી. એક ટેપનીસ આગળ એશીયામાંથી આવવાના રસ્તા ઉપર ચોક્કી રાખતી હતી અને બીજી મેક્રીસ આગળની ગભ્યધાની ઉપર દાખ રાખતી તથા ઉપલા ઇજીપ્તમાં જવાના રસ્તા ઉપર ચોક્કી કરતી હતી. આ ત્રણેએ મળીને સાતમી સદામાં નાઈવના મુખ્ય આગળ આયોનીક સુધારો દાખલ કરવા માડ્યો આયોનીયા અને ફેરીયાના મૌથી સુંદર માટી-કામ વિષેનું આપણુ જ્ઞાન તેમનાં જે વાસણો ઇજીપ્ત મોકલાવેલા હતા તેમના ટેપનીસ, મેમ્ફીસ અને એક બીજા ગ્રીક મંસ્થાન નોક્રેટીસ આગળથી જડેલા દુકાડાઓ પર સૌથી વધારે આધાર રાખે છે. આ સંસ્થાન (હમણા જણાવીશું તેમ) થોડાક સમય પછી પ્રથમના માઇલીટમના કારખાનાને બદલે સ્થાપવામાં આવ્યું હતું. પરદેશી વામણો જેઓ પર નવું આકૃતિઓ કાઢવામાં આવી હતી, અને જેનાથી ઇજીપ્તના માધાગણુ લોકોની લાગણી દુખાતી નેઓ જો કે ગ્રીક થાણાઓની બહાર બહુ ફેલાયાં નહોતાં તોપણ તેમની કારીગરીથી સાદા કાગની ગધળા ઉચ્ચ કક્ષાપર ગાંઠી અસર થઈ. તેઓએ ફેશી કારીગરીને એક નવો જન્મ આપ્યો; અને તેના અતિ-શય સુક્ષ્મતા અને નાણુકાઈનાં લક્ષણો (Characteristics) ટોબેરીના કાગમાં ગ્રીક સુધારાના એક નવીન ફેલાવાથી મજબૂત થતા સુધી ટકી રહ્યા.

જૂની મદીની સરઝાતમાં નીચતા ઇજીપ્તમાં ગ્રીકો એટલા બધા ઉપયોગી અગર ભયંકર થઈ ગયા હતા કે ઇજીપ્તના શહેર પીથે-મરોની પાસે તેમને એક અલાપદી જગ્યા કાઢી આપવામાં આવી હતી, અને હેરોડોટસના કહેવા પ્રમાણે નવા આવનારાને ત્યાં જ જવા દેવામાં આવતા હતા પીથેમરોના આ નવા પરાનું નામ નોક્રેટીસ

રાખવામાં આવ્યું હતું, અને એશીયાટિક ગ્રીકોનાં નવ શહેરોએ ત્યાં એક સામાન્ય દેવળ કયું હતું. તેમનામાંની દરિયાઈ વેપાર કરનારી બીજી કેમોએ પણ પોતાનાં ખાસ દેવજો બાંધ્યાં હતાં અને તેમને દરેકને માટે જુદી જુદી જગ્યાઓ હતી. ગ્રીકો ઇજિપ્તમાં સ્થાયી રહેવાને આવ્યા હતા. નોક્રેટીસનાં ખંડિયેરો પરથી આપણને જણાય છે કે ધરાની સત્તા કે જે જૂઠી સદીના અંત પહેલાં સામ્રાજ્યની જગ્યાએ આવી હતી, તેના વખતમાં ઠેક સુધી આયોનીયા, એટીકા, સ્પાર્ટા, સાઇપ્રસ અને બીજાં ગ્રીક શહેરોમાંની પેદાશો હરહંમેશા ઇજિપ્તમાં આવ્યાં કરતી હતી. જ્યારે હેરોડોટસ ઇજિપ્ત ગયો ત્યારે આ જગ્યા પૂર્ણ બહારમાં હતી; અને ગ્રીક પ્રજાએ બધો દેશ કબજે કરીને દરિયાકિનારે એલેક્ઝેન્ડ્રીયામાં ગ્રીક સુધારાની સ્થાપના કરી ત્યાંસુધી તેની આબાદાની ચાલુ રહી.

(૨) ફીનીશીયન વહાણવટીઓ

શીલીશીયામાંના સંસ્થાનીઓ અને ગ્રીક ચાંચિયાઓ તેમજ નાઇલના મૂળ આગળના લોકોની ગ્રીક સીપાઇઓ અને વેપારીઓને લીધેજ પૂર્વ અને પશ્ચિમને એકબીજાની પિછાન થઇ હતી એમ કાંઇ નહોતું. એશિયા માઇનરમાંનાં આયોનીયન અને ડોરીયન શહેરોના કારીગરોને મેસોપોટેમીયન નમુનાઓ લાવી આપવામાં અને મેસોપોટેમીયા તથા સીરીયામાં આયોનીયન નમુનાઓ લઇ જવામાં બીજાં તત્ત્વો પણ કામ કરી રહ્યાં હતાં. એક બાજુએ ઇસીસના પુરાણ આરટેમીસીયમમાંથી મળી આવતું હાથીદાંતનું કામ, ઝવેરાત અને બીજી ચીજોના ઘાટ અને નકશીકામમાં તેમજ માઇલીટસમાં બનના રંગિત માટીકામ પરનાં ચિત્રોમાં મેસોપોટેમીયન અસર જણાય છે; અને બીજી બાજુએ દીગ્રીસ ઉપર કલાહમાંથી મળી આવતા નવમી સદીના હાથીદાંતના કેતરકામમાં ગ્રીક અસરનાં પરિ-

ધ્યામો ચોકમાં જણાય છે. પણ આ પરિણામો કદાચ શીતાથી આવ્યાં તે એટલું બધું સ્પષ્ટ નથી. એકબીજાની ઉપરની આ અસરોમાં જે કે શીનીશીયનો અને લીડીયનોનો દાય ખાતરીથી હતો તો પણ આમાંથી દરેક પ્રજા તે અસરોને માટે કેટલી જોખમદાર હતી તે આપણે ખાતરીથી કહી શકીએ તેમ નથી. આ ઉપરાંત તેઓ એકલા જ આડતીઆઓ હતા કે કેમ અગર આમાંની એક પણ બાજુ જોડે તેમના કરતાં વધારે ઘાડો સંબંધ ધરાવનારા બીજા આડતીઆઓ હોય તો તેઓ તેમનાથી સ્વતંત્ર રહીને કામ કરતા હતા કે કેમ તેની પણ આપણને ખાતરી નથી. શીનીશીયનોને આપણે છેલ્લે જોયા તેના કરતાં તેઓ ઘણા આગળ વધી ગયા છે. દરકયુલીસના સ્તંભો (Pillars of Hercules) તરફ જતાં લગભગ અડધે રસ્તે તેઓએ કારથેજની સ્થાપના કરવાથી ટાવરને જોઇએ તેટલાં આફ્રીકન બંદરો મળી ચુક્યાં. આ બંદરો ઇજીપ્તની તેમજ ગ્રીક સરહદની બહાર હતાં અને તેમના વડે નવખી સદીના અંત સુધીમાં પશ્ચિમ જૂમધ્ય સમુદ્રનો વેપાર હાથ કરવાંને તે શક્તિમાન થયું. પશ્ચિમ સીસીલી, સારડીનીયા અને રપેનના ઉપસંસ્થાનો સ્થાપીને થોડાક સમય સુધી તો તેણે જૂમધ્ય સમુદ્રને એક શીનીશીયન સરોવરમાં ફેરવી નાંખ્યો. તેની પહેલાં તેની જગ્યાએ ત્યાં કોઇ ગંભીર પ્રતિસ્પર્ધી નહોતો; તેમજ તેના હક્કમાં સાગ પડાવવાને મોડેથી જ્યાં સુધી તે રોમને છંછેડશે નહિ ત્યાં સુધી કોઇ આવવાનું પણ નહોતું. સીસીલી અને ઇટાલીમાંનાં જે ગ્રીક સંસ્થાનો પશ્ચિમાભિમુખ હતાં તે તેની સામે ચવાને પ્રથમથી જ અશક્તિમાન નીવડ્યાં અને વેપારની શરતમાં તરત જ પાછળ પડી ગયાં; તેમજ બીજા મુલકમાં આવેલાં એકાદ જે ગ્રીક સંસ્થાનો પણ કાંઇ વધારે કરી શક્યાં નહિ. બીજા બાજુએ જૂમધ્ય સમુદ્રનો મૂર્વભાગ જે કે તેના ધરનો દરિયો હતો તો પણ, ત્યાં વેપારી

ત્રેષ્ઠતા ગ્યાપવામાં ટાયર કદી પણ ફતેહમાંદ થયું નહિ; અને જ્યાં સુધી આપણે જાણીએ છીએ ત્યાં સુધી તેણે તે સ્થાપવાની તરદી પણ લીધી નહિ. તે પ્રદેશ ઇજ્ઞયન ખજાસીઓનો હતો અને શીની-શીયનોની માંલરણમાં 'તેઓ જ ત્યાં વેપાર કરતા. થોડાક સમય પર થઇ ગયેલા મીનોઆના કીટનો અને આગોલીમના લોકોએ તેમજ આયોનીયન અને એકીયન ચાચિયાઓ તથા માઇલીટસનાં હયાઆરબદ્ધ વેપારી વહાણોએ વારાફરતી સીડન અને ટાયરનાં છુટાંજવાયાં વહાણો મિવાય બાકી બધાને તે પ્રદેશમાંથી હાકા દાઢ્યા હતા. માઇપ્રમ જેટલો પાસેનો કીનારો પણ ટાયરની સત્તા છેક ટોચે પહોંચ્યા છતાં મૈકાઓ સુધી પરદેશીઓના હાથમાં રહ્યો સીડો-નીયનોનાં વહાણો વિષે જો કે ગ્રીકો અજ્ઞપણા નહોતા છતાં પણ હોમરની કથાઓમાં તેમને માટે ધણું થોડું કથન દરવામાં આવે છે, અને ગ્રીકોની બીજી પ્રાચીન દંતકથાઓ જેઓ ગ્રીમના કીનારા પર શીનીશીયન વહાણોની મુલાકાત વિષે કહે છે તેમનાથી પણ સિદ્ધ થાય છે કે તેમનું આગમન એ એક ધણો જુગ બનાવ હતો લોકોમાં તેથી ધણું આશ્ચર્ય થતું હતું, અને તે તેમની માંલરણમાં ધણા કાળ સુધી રહેતું હતું. શીનીશીયન વહાણોની શરૂઆતની મુલાકાતોમાં ગ્રીકોને તેમના ખજાસીઓ વિચિત્ર લાગતા હતા, અને તેમના માલમાં તેમને એક નીન મગ્ગ પડતી હતી, એમ ગ્રીક વાતો ઉપરથી જણાય છે.

પણ આવી મુલાકાતો તેઓ વારંવાર લેના હતા એ વાત નક્કી છે. આઠમીથી તે જૂઠી મદી સુધીના ગ્રીક પડો (Strata)-માંથી મળી આવતા નાના ઇજ્ઞપરચન દાગીનાઓ આ વાતને પુરતી માફી પૂરે છે. તેઓ રહેડઝ, કેરીયા, આયોનીયા, અને પેયો-પોનીસમાં મૌથી વધારે પ્રમાણમાં મળી આવે છે. પણ પૂર્વ ભાગના જૂમધ્ય સમુદ્રના ચિત્તર કરતાં દક્ષિણ કીનારા પર ટાએરીયન

વેપાર મુખ્યત્વે કરીને ચાલતો હતો. શીનીશીયન ખવારીઓ ખામે કરીને દક્ષિણવારીઓ હતા. તેઓ કોઇ કોઇ વખત ઇજીપ્ત અને એડીઆટીકનો દેડો પવન ખાતા; પણ તેઓ ખપ સિવાય ત્યાં કરી પણ જતા નહોતા. આફ્રીકન કીનારાના પ્રદેશો અને મમ્બુને લીધે મૃદુ યમલાં હવાપાણી તેમને વધારે ગમતાં હતાં.

જો કે એશિયામાં અને યુરોપના શરૂઆતના ઇતિહાસમાં ઇજીપ્તનું સુધારો દાખલ કરનાર શીનીશીયનો જ હતા તો પણ તેમનામાં તેઓએ મેસોપોટેમીયન સુધારો પણ દાખલ કર્યો હતો કે શું ? જોદકામથી મળી આવેલા નમુનાઓ જોતાં આ પાછલો સુધારો દાખલ કરવામાં તેમને પહેલાંના જેટલી રહેલ મળેલી જણાતી નથી. સાધપ્રમ અને આયોનીયા અગર કારીન્થ અને રપાર્ટામાં ન્યાં ન્યાં ઓક બૂમિપર મેસોપોટેમીયન અસર અચૂકપણે જણાઇ છે, ત્યાં ત્યાં ખરેખર ઘણી વખત નકકી થાય છે કે તેમાં શીનીશીયનોનો હાથ નહોતો. માધપ્રમની પુરાણી કારીગરી જોડે (ન્યાં ન્યાં તે એશીયાટીક કારીગરીના ઉપકાર તળે હતી ત્યાં) શીનીશીયન અને સીરીયાની હાટી કારીગરીનો સંબંધ મોઢી ઘાડો જણાય છે. શરૂઆતના આયોનીયન અને કરીયન પડોશમાંથી ઇજીપ્તનું લક્ષણો ધરાવતી ઘણી થોડી ચીજો મળે છે. પણ તેમાં એવી ઘણી ચીજો છે કે જેની કારીગરી આખરે મેસોપોટેમીયામાંથી ઉદ્ભવી હોય; અને એશિયા માધનરમાંની શોધખોળથી (જો કે તેનું પરિણામ હજી પુરેપુરું આવ્યું નથી) જે આયોનીયન 'જા' પૂર્વમાં આવી હતી તેને ઘણી રીતે મળતી આવતી એટલી બધી ચીજો મળી આવી છે કે પશ્ચિમ એશિયામાં મેસોપોટેમીયન અસર મુખ્યત્વે કરીને જમીનમાર્ગે થઇ હશે એમ અનુમાન કર્યા સિવાય છુટકો નથી. યુરોપીયન પ્રદેશ માટે પણ, તેઓમાં પૂર્વની કળા આયોનીયામાંથી આવેલી જણાતી હોવાથી, તે પણ એશિયામાંથી જમીનમાર્ગે જ આવી હોવી જોઈએ.

આથી કરીને બધા વિચાર કરતાં જો કે હેરાડોટસ કહે છે કે શીનીશીયન ખનાસીઓ એમીરીયન માત વર્ષ જતા હતા તે જતા તે માસ પશ્ચિમમાં પહોંચવાની ધણી થોડી નિશાનીઓ છે, તેમજ શીનીશીયનોને મેમોપોટેમીયા જોડે કાંઈ પણ સીધા વેપાર હોવાની નિશાનીઓ પણ તેમની જ જુગ છે નવમી અને આઠમી મહીના પકમાથી કારકેમીશ અને શેકજીગઝી આગળ જોદમામ કરનારાઓને મળી આવતી નાની ઇજીપ્તરયન ચીજોને માટે તેઓ જવામદાર હશે પણ આની આજે યુદ્ધેતીમ ઓગળીને પૂર્વમાં લઈ જવાનું તેમના કરતા પણ કરીને કાઢી લોકના કાયમાં હતું મેસોપોટેમીયન કળા ઉપરથી નામકતા પ્રદેશની મોટામાં મોટી અમર નવા એસીરીયન ગભ્યના પાછના અર્ધ-ભાગમાં થયેલી જણાય છે, અને તે વખતે નીનેવેદને પોતાનાજ પ્રાંત ઇજીપ્તની જોડે તેનો મંબધ ટકાવી રાખવાને પગ્દેશી આત્મીઓની જરૂર નહોતી આથી કરીને જણાય છે ત્યાં સુધી તો ટ્રીકા ૪ પૂ ૪૦૦ માંના પૂર્વ વિષે જે કાંઈ જણાતા હતા તેમાંનો ધણોખરો ભાગ તેઓ શીનીશીયનો પાસેથી શીખ્યા નહતા, બીજા આડતીઓએ તેમાં ધણો મોટો ભાગ લીધો હતો, અને દૂર્વ જોડેનો તેમનો લગભગ બધો વહેવાર લેવાન્ટના મમુર મારફતે નહિ પણ એસિયા માઇનરમાંથી આવતો હતો આપણી વાર્તાના આગળના ભાગમાં, આસીરીયાના આધેના પૂર્વ પરના પાછના ગભ્ય વખતે અને તેની જગ્યાએ પાછળથી મીડીસ ને માબીલોનીયનોના રાજ્ય વખતે આડતીઓથી જ ધણો ખરો વહેવાર આવતો, અને તે આડતી આઓમાં (જો કે કાંઈક શીવીશીયનોને ગણીએ તો) લીડીયનો સૌથી વધારે આગળ પડતા હતા વાર્તાના પાછના ભાગમાં જણાશે કે આ આડતીઓ જતા રહ્યા છે ટ્રીસ અને એસીયા વચ્ચેની અડચણો દૂર થઈ ગઈ છે, પૂર્વ જાતે જ પશ્ચિમમાં આવ્યું છે અને વહેવાર સીધો તેમજ તરત પરત થયો છે આમ કેમ બન્યું અને કંઈ બીજાથી ટ્રીકા અને પૂર્વવાસીઓ એકમીજના એવ

ઘાડા સંબંધમાં આવ્યા કે જોયી કરીને બંને પર ઘણીજ અગત્યનો અમરો થઇ તે વાત હવે આવશે.

(૩) ઇરાનીઓનું આવકું.

આપણે પહેલાં જોઇ ગયા છીએ કે દ્રીઓમ પ્રદેશની સરહદ પરના પર્વતોની પછવાડે ઉભી થયેલી અને તે પર્વતની ખીણોમાંથી આખરે નદીપરના મેદાનમાં બહાર પડેલી એક સત્તા ઉત્તરના સેમીટિક રાજ્યોને ફરી જીવેણુ થઇ પડી હતી. છટ્ટી મદીની શરૂઆતમાં આસીરીયા મીડીયનોના હાથમાં ગયું હતું, અને તેઓ આરમીનીયામાં થઇને એશિયા માઇનરમાં ધુમતા હતા. બાબીલોનીયાના દક્ષિણ સેનાપ્તોને પણ આ નવા આવનાગઓની શ્રેષ્ઠતા કબૂલ રાખવી પડી હતી અને થોડીધણી તાબેદારી પણ ધણું કરીને સ્વીકારવી પડી હતી. આવી રીતે બધો દક્ષિણ મેમોપોટેમીયા તેમ જ મીરીયાનો ઘણોખરો ભાગ બાબીલોનીયાના તાબાનો હોવાથી માઇરમ અને તેના ઇરાનીઓ આવે તે પહેલાં પૂર્વના બે તૃતીયાંશ ભાગ પર કાબઝ અંશે એક ઇરાની મત્તા ફેલાતી હતી. ઇલામમાંના એનશાનનો અત્યાર સુધી એક અખણે રાજા ફેરી સહેલાઇથી આખું મેમીટિક માત્રાજ્ય લઇ લેશે અને ફરી ઝડપથી એશિયા માઇનરની છેક પશ્ચિમે ગ્રીક સરહદ ઉપર પણ તેનાં હસ્તકો દેખાશે તે જ્યારે આપણે જોઇશું ત્યારે આ વાત ખ્યાનમાં રાખવી જરૂરી થઇ પડશે. નેબુકેડનેઝર મીડીયન રાજાનો મિત્ર અને તાબેદાર હતો અને તે હેલીસ ઉપર પટપમાં એશિયા માઇનરના હીપકલ્પની લીડીયા જોડે વહેંચણી કરવામાં તેને મદદ કરતો હતો, એ અગત્યની વાતથી જ આપણે ભાગ્યે જ અરધી મદી પછી સામ્રાજ્યને બાબીલોન, જેસસેમ અને મારડીમ ઉપર રાજ્ય કરતો જોવાને તૈયાર થઇશું.

ઇરાનીઓનાં જુદાં જુદાં ટોળાઓમાં અને તેના મીડીયન

મિત્રોમાં બનતા કયા બનાવોથી ઇલામના એક ભાગનો આ રાજ કે જે આમાંના કોઇપણ ટોળા જેડે સગપણ ધરાવતો હતો કે કેમ એ સંદેહભરેલું છે તે ઉત્તર તથા દક્ષિણના બધા ઇરાનીઓને પોતાના વાવડા નીચે એકઠા કરીને તેમને એક પ્રબળ સત્તામાં ફેરવી નાંખવાને શક્તિમાન થયો, એ આપણે જાણતા નથી. ગ્રીકલોકમાં પ્રચલિત જે વાતો હેરોડોટસ અને દીસીઆસે આપણને કહેલી છે તેમાં તો સાધરસને એક મીડીયન રાજાના પૌત્ર તરીકે (તેના કુદરતી વારસ તરીકે નહિ) અગર તેના દરબારના એક અમલદાર તરીકે-ગમે તેમ પણ એક ઇરાની તરીકે ગણેલો છે. પણ ત્યાર પછી તરતજ મીડીઓ પર રાજ્ય કરતા ઉત્તરના ઇરાની રાજાઓ કેવી રીતે અદરશ થઇ ગયા, અને તેમની ફેલત દક્ષિણના વંશની ઇરાની ફેલત જેડે કેવી રીતે મળી ગઇ એનો ફડોયો ગ્રીકોએ કરેલો નથી; અને જે વાતથી ગ્રીકો અજાન હતા પણ જે આપણે સાધરસના સમયના અગર તેથી જરા મોડા લેખો ઉપરથી જાણીએ છીએ તેથી તો વાત ઉલટી ગુન્યવાડામાં પડે છે; કારણ કે આ લેખો સાક્ષી પૂરે છે કે સાધરસ પહેલવહેલાં (આપણે કહ્યું છે તેમ) ઇલામના રાજા તરીકે જાણીતો હતો અને તે ઘણા વખત પછીજ ઇરાનના રાજા તરીકે જાણીતો થયો. દીસીઆસ જે સુસા જ્યારે ઇરાનીઓની રાજધાની હતી ત્યારે ત્યાંજ રહ્યો હતો તે હેરોડોટસ જેડે એકમત થાય છે કે સાધરસે મીડીસ પરની સત્તા મૂળ વંશ પાસેથી જન્મરજ્વંતીથી છીનવી લીધી હતી. પણ હેરોડોટસ વધારામાં ગણે છે કે ઘણા મીડીઓએ આ વાત કબુલ રાખી હતી.

આ ગુન્યવાડાભરેલા મવાલો ઉપર અહીં વિવેચન થાય તેમ નથી. કામાં વાત આવી જણાય છે. જ્યારે મીડી લોકો સેમીટીક સામ્રાજ્ય ઉપર ફરી વળીને તેને નબળું પાડતા હતા તે વખતે દક્ષિણ અથવા પશ્ચિમી ઇરાનીઓનો એક ભાગ જે જનતા ઇરાનીઓની માફક મીડી-

અનોથી દ્રવિત થયેલો (બેળાથેલો) નહોતો તે ધક્કામમાં ગયો હતો અને એનસાનમાં તેણે મુસાને રાજ્યધાની બનાવીને પોતાના રાજ્યની રચના કરી હતી. થોડાક વખત પછી ઉત્તરના ધરાનીઓમાં તેમના રાજ્યને માટે ભારે અસંતોષ ફેલાયો અને તે નાખુશ થયેલા લોકોએ એનસાનના રાજ્યને તેમનું આધિપત્ય લેવાનું આમંત્રણ કર્યું. આ અસંતોષનું કારણ ધણું કરીને એ હતું કે મીડીયન રાજ્યોએ તેમની લડાયક સીધીઅન પ્રજાને કાંઈક મહેરબાની બતાવી હતી. પશ્ચિમ ધરાનનો મધ્ય ભાગ જે કીયાઝેરીસના બાપ ફેઓરડીસના વખતથી મીડી લોકોના તાબામાં હતો, ત્યાં લડાઈ કરવામાં આવી અને જ્યારે તેમાં એસ્ટીવા-જસના લશ્કરનો મોટો ભાગ શત્રુને જઈ મળવાથી સાધરસને વિજય મળ્યો ત્યારે તેણે મીડીયન પ્રજાના મોટા ભાગની રાજપુત્રીથી મીડીયન સામ્રાજ્યનો કબજો લીધો. આ સામ્રાજ્યમાં તે વખતે મૂળના મીડીયન પ્રદેશ ઉપરાંત આસીરીયા પાસેથી જીતેલા મુલોકો જ નહિ પણ ધક્કામની પૂર્વનું બધું ધરાન આવી જતું હતું. અલબત્ત બધા ધરાને સાધરસની સત્તા કબુલ રાખી તે પહેલાં થોડાક જ વખત લાગ્યો; પણ જ્યાં એક વખતે આ પ્રદેશ ઉપર પુરેપુરી તેની સત્તા જામી કે સ્વાભાવિક રીતે તે પહેલાં ધરાનીઓનો અને ત્યારપછી મીડીઓના રાજ્ય તરફ ઓળખાયો. તેની રાજ્યધાની તેના અસલના મુસામાં જ રહી. તેના મીડીયન પ્રાંતમાંની અને તેની આજુબાજુની સીધીયન પ્રજા અસંતોષી રહી હતી અને તેની સામે લડવામાં જ તે એક દિવસ મૃત્યુને શરણ થવાનો હતો; પણ તેને તેમ જ તેના ઊકરાને ધરાની પ્રજા વશાદાર રહી અને પોતે જે સાદું કર્યું હતું તે તરફ પોતાનો અસંતોષ તેના ઊકરાના મુવા પછી જ જાહેર કર્યો.

(૪) લીડીયાનું પતન.

મીડીયન પ્રતિના પશ્ચિમ ભાગમાં સાધરસની સામે કાંઈકે ઝાઝી વિરુદ્ધતા બતાવી હોવી જોઈએ નહિ કારણ કે ધરાનીઓ અને

મીડીઓ બન્નેએ તેને રાજ્ય તરફ કળુચ રાખ્યા પછી એકાદ એ વર્ષમાંજ આપણે તેને તેની આધારમાં આધી મરહુ દેલીસ ઉપર જોઈએ છીએ, એટલું જ નહિ પણ તેથી આગળ વધીને હું યથાવતો અને લીડીયાની સત્તાની સામે થતો તે આપણને જણાય છે આ કામમાં તેણે લીડીયાને જાતે જ ઉશ્કેર્યો હતો મીડીયન વંશની જોડે લીડીયાનો રાજ્ય દેલીસ નદી પર થયેલી સંધિ પછા હંમેશા ધાડી મિત્રતા ધરાવતો હતો, અને તેથી કરીને તેનું પતન થવાથી જે આદત આવી પડી હતી તે દાગવાનો પ્રયત્ન કરવની ખૂબીઈ કીસસે કરી કીમસ હમણા એવીઆટીમની જગ્યાએ સારડીસનો ગળા હતો. આયોનીયન ટ્રાકિને ખર્ચે લીડીયાનો મુનક મજબૂત વગી વધારવાની તેના પિતાની યોજના તેણે ચાલુ રાખી હતી અને તેમા તે કાવ્યો હતો. તે ઇરીસમ, કાયોફોર્ન અને સ્મર્નાનો ધણી હોવા ઉપરાંત માધવીટમના મુસકમા મોટામાં મોટો ભાગીઓ હોવાથી તે વખતના ડુનિયામાં સૌથી કાયદાકારક એવા એનેટોનીયાના વેપારનો કમજો તેમજ ઉપજ તેણે લીડીયાને મેળવી આપી લક્ષ્મી તથા મોજશોખને માટે લોકોમાં લીડીયાનો તથા તેમના રાજાનું નામ કહેવત ૩૫ થઈ પડ્યું હતું, અને તેથી કરીને તેઓ નગમ અને જોમ વગરના થઈ ગયા હતા જે હેરોડોટસની વાત ખરી હોય તો ઇરાનની સરહદ ઉપર વમતા પહાડી લોકોની ટેજતા વિષે તેઓ જોટલા અચાન હતો તેટલાજ તેમની સામે ટકકર લેવાને તેઓ નબળા હતા કીસસે આધે તેમ જ પાસેના બધા દેવોની મજા જાણવાને એવચીઓ મોકલ્યા હેરોડોટસ કહે છે કે તેણે જોજામા જોછી ત્રણ વખત ડેવરીનો જવાબ પૂછાવ્યો હતો અને પૂર્વ સહરામા આવેલા એમના દેવગની સુદ્ધા એક વખત સહાયતા લીધી હતી સ્પાર્ટા અને કદાચ મજબૂત તેમજ આખીયોનમા મોકલેના એવચીઓએ લીધેલો વખત બાદ કરીએ તો પણ આ પુછાછમા જ જોજામાં જોછું એક વર્ષ નીકળી ગયું

દરો. આ બધી શરૂઆતની તૈયારીઓ થઈ મથા પગી લીડીયન રાજ્ય પશ્ચિમ એશિયામાંથી વચ્કર ઉત્તુ કરીને પૂર્વ તરફ નીકળી પડ્યો. બધારે તે હેતીમ આગળ આવ્યો ત્યારે તે નગીર્મા પુર આવેતુ તેણે જોયું. (તે વખતે વખત ઋતુ ઉતરતી હોવી જોઈએ) અને મહામહેનતે તે ઓગળ્યા પછી હાટી લોકનો જુનો દેશ ઉઠ્ઠ કરવામાં તેણે આખે ઉનાયો ગાળ્યો. આવી કરીને તેને માછરમને આયોનીયન શહેરમાં લીડીયાની પીઠ ઉપર ધા કરવાને એલચીઓ મોકલવાનો અને તેને ભાતને તેના સૌથી પશ્ચિમના પ્રાંતમાં લરકર સહિત આવી પહોંચવાને વખત આવ્યો. પાનખર ઋતુની શરૂઆતમાં લદાઈ થઈ આમાં એકે પક્ષની જીત થઈ નહિ પણ કેપેડોસીયાના ઠંડા પહાડી મુલકમાં શિયાજો ગાળવાનો લીડીયનોતો વિચાર નહિ હોવાથી અને વચ્ચંત પહેલાં શત્રુ લદાઈ આગળ ચલાવશે એવો તેમને સ્વપ્ને પણ ખ્યાલ નહિ હોવાથી તેઓ ધીમે ધીમે હરમસની ખીણ તરફ પાછા ફર્યા. પણ તેઓ મારડીસ પહોંચ્યા કે તરતજ તેમને ખબર મળી કે હરાની રાજ્ય તેમની પૂરે ધરશે આવતો હતો. છેલ્લી લદાઈ લીડીયન રાજ્યધાનીની દીવાસો નીચે જ થઈ અને તેમાં કીમસનો પરાજય થયો. તેના શહેરનો નીચયો ભાગ તાબે કરીને છુટી લેવામાં આવ્યો અને અંગરક્ષક સાથે કિન્દનામાં બરાઈ જોકેસો કીમસ બે અંદાડી વાંમાં માછરમનો કેદી થઈ પડ્યો. આવી રીતે લીડીયાનો તેમજ પૂર્વ અને ગ્રીસની વચ્ચે આવેલા બધાં રાજ્યોનો અંત આવ્યો, પૂર્વ અને પશ્ચિમનો વહેવાર સીધો થઈ ગયો અને તેથી પશ્ચિમને પોતાની લશ્કર રિથિતિનું જ્ઞાન થવા માંડ્યું. બગવાન માછલેશી-ધનો સિવાય સાધરસે ગ્રીકો જોડે સંધિ કરવાની ના પાડી અને લીડીયાને સાંત પાડવાનું તેમજ માછલીદમ સિવાય આયોનીયન, ફેરી-યન, લીગીયન અને પશ્ચિમ કીનારા પગના બીજા બધાં ગ્રીક શહેરોને

(૫) ઇરાની સામ્રાજ્ય

સાધરસને જાતે હજુ પૂર્વનો એક પ્રદેશ જીતવાનો બાકી હતો. આ ભાગ જે કે મીડી લોકોનો કંઈક અંશે મિત્ર તેમજ તાબેદાર હતો તો પણ તે તેમણે જીતેલો નહોતો, અને હવે તેને આ નવા ઉભા થયેલા વંશની તાબેદારી સ્વીકારવાને કાંઈ પણ કારણ નોંધું નહિ. આ ભાગ તે નવું બાબીલોનીયન સામ્રાજ્ય હતું. ઇરાની ક્ષરક-શાએ તેથી કરીને બાબીલોનીયા પર હુલો કર્યો. ૫૩૮ ના જીન મહિનામાં બાબીલ આગળ ઉતરતી લઘાઈમાં નેબોનીકસ દારી ગયો; સીપારા પડ્યું, અને બેલ-મરકુકના નાખુશ થયેલા ધર્મગુરુઓને હાથે સાધરસના સરદારને બાબીલન વગર મહેનતે મળ્યું. હેરોડોટસ પોતાની એક પ્રખ્યાત વાતમાં કહે છે કે સુકાઈ ગયેલી યુદ્ધેનીસના મુખ તરફ સાધરમે છુપી રીતે કુચ કરી હતી. પણ આ વાત કહેતી વખતે ડરાયમના બગવા પછી સાધરમે બાબીલોન પાછું હરતગત કીધાની વાત તેના મગજમાં હોવી જોઈએ એમ લાગે છે. આ વાત પાછળથી કહેવામાં આવશે. હાલ તો સાધરસને હાથે પૂર્વના ઇતિ-હાસમાંનું એક લાંબું પ્રકરણ સમાપ્ત થયું. આ પ્રકરણ તે બાબી-લોનની બાદશાહી સત્તાનો ઇતિહાસ. તેણે જાતે તેને પોતાની રાજ્ય-ધાની બનાવી નહિ એટલુંજ નહિ પણ તેની પછી પૂર્વમાં થઈ ગયેલા કાંઈ પણ રાજ્યો તેમ કહ્યું નહિ. એલેક્ઝેન્ડરને કદાચ તેનો બાદ-શાહી દરજ્જો પાછો લાવવાનું મન હતું પણ તેનો વારસ સેલ્યુકમ પોતાનો વારસો નહોતો યથા કે તરતજ આ શહેરને અત્યારે આપણે જોઈએ છીએ તેવું ધુળધાણી થઈ જવાને પડ્યું મુકીને દીગ્રીમ અને ઓરોનટીમ નદીના કિનારા તરફ જતો રહ્યો. બાબીલોનીયન રાજ્ય-ઓના સીરીયન પ્રાંતો હકક પ્રમાણે જીતનારના હાથમાં ગયા; પણ ધણું કરીને સાધરસને જાતે ખરેખર તાબામાં આણવાને તેમને અવકાશ તેમજ ભાગ મળ્યો નહિ. સી~

કરતી હતી તેને તાઆમાં આણુવાને તેણે પોતાની છાંદગીનેા ઉત્થેા દાયકો ધરાનમાં અને ઉત્તર-પૂર્વ બુલકમાં દાઢયો; અને એરેકસીમની પેતી પાર આખરે સીથીયનોને લઢવાની ફરજ પાડી. પણ તે લઢાઇમાં તે હાયો અને માર્યો ગયો. આમ છતાં પણ કેમળીમીમે સીરીયામાં પોતાના બાપનું અધુરું રહેતું કામ પૂર્ણ કર્યું, એટલુંજ નહિ પણ તેથી પણ આગળ વધીને તેના પિતાના કહેવાતા વિચાર પ્રમાણે ઇજીપ્ત જીતીને તેને પરદેશી સત્તા તળે આણ્યુ આ પરદેશી સત્તા રહીરહીને લગભગ બસો વર્ષ સુધી ત્યાં ચાલવાની હતી. જહી સદીના અંતમાં ઇતિહાસમાં પહેલીજવાગ આપણુ પૂર્વ એકજ માત્રાજ્યની ઝુંમરી નીચે આવ્યું, અને એરેકસીસથી તે ઉપથી નાઇલ સુધી અને એક-સમથી તે ઇજીપ્ત મમુદ સુધીના પ્રદેશ ઉપર રાજ્ય કરતી એક શક્તિસી સત્તા સામે ગ્રીકોને પશ્ચિમના દરવાજામાં ઉભા રહેવાનો મમય આવ્યો.

પણ આપણને વધારે વિસ્તીર્ણ ઇતિહાસમાં લઇ જાય એવા એક વિગ્રહની ઉપર વિચાર કરવામાં ગરકાવ થતાં પહેલા, પૂર્વની આ નવી આવેલી સત્તા કયા પ્રકારની હતી અને તેમાંની જે જે પ્રજાઓએ પાછળની તવારીખમાં અગત્યના ભાવ બજાવ્યા છે તેમની તે વખતની સ્થિતિ કેવી હતી તે જોવાને આપણે થોડીકવાર થોભીશું. વિશ્વામપાત્ર ઇતિહાસમાં આ નવી આવેલી સાર્વભૌમ સત્તા પહેલીજ વખત સેમીટીક નથી, એટલુંજ નહિ પણ અત્યાર સુધીમાં પશ્ચિમના લોક જોડે મંબંધ ધરાવની કોઇપણ પૂર્વની પ્રજા કરતા તેમને વધારે મજાતા આવતા એક ઘણાજ શુદ્ધ આર્યન લોકના હાથમાં તે સત્તા હતી. ઇરાનીઓ એલેક્સાંડ્રીયાના જંગલી લોકથી નોખા રહેવા હતા અને સેમાઇટોની ધર્મગુરુઓ વડે રાજ્ય ચલાવવાની પદ્ધતિ અને ભટકવાના મંપ્રદાયમાંથી મુક્ત હતા. તેઓ બગવાન, કરકમરિયા, ખેતીવાડી કુન્દરા, વ્યાપાર વખતથી સામાજિક ઐક્ય ધરાવતા અને

ધર્મ સંબંધી ઉંચી ધાર્મિક ભાવના ધરાવનારા પહાડી લોકો હતા. તેઓ ધરાવના વિશાળ ઉચ્ચ પ્રદેશમાંથી બહાર પડ્યા તે પહેલાં ધણું-કરીને બહોળા પ્રદેશ ઉપર રાજ્ય કરવાની પદ્ધતિથી તદ્દન અજાણ નહોતા. ગમે તેમ પણ તેમની તીવ્ર શુદ્ધિને લીધે જીતાયલા મુલકમાં પ્રચલિત રાજ્યવ્યવસ્થાનો લાભ લેવાને તેઓ શક્તિમાન થયા; કારણ કે એસીરીયન રાજ્યપદ્ધતિનો અવશેષ નવા બાબીલોની-યન અને કદાચ મીડીયન રાજ્ય તળે પણ ટપી રહ્યો હતો. ત્યારપછી કેમ્બેસીસને ઇજીપ્તમાં થયેલા અનુભવથી ડરાયસને થોડું ધણું શીખવાનું મળ્યું હશે. આ ડરાયસને ઇતિહાસકારો ધરાની રાજ્યની વ્યવસ્થા પૂરી કરવાનું માન આપે છે. આના રાજ્યથીજ બાદશાહી રસ્તાઓ પર થઈને જવાની ટપાલથી મધ્યબિંદુ જોડે પ્રાંતોનો નિયમિત સંબંધ શરૂ થયો. તેના અમલમાં ધણા અમલદારોના હાથમાં રાજકીય સત્તા સોંપાઈ હતી. આ અધિકારીઓ કંઈ હમેશાંજ રાજ્ય કરતી પ્રજામાંથી આવતા નહોતા અને તેઓ એકબીજાથી સ્વતંત્ર હોઈ ફક્ત બાદશાહનેજ જવાબદાર હતા. આ લોકો પ્રાંતોમાંથીજ પોતાનો ઉદ્ધરનિર્વાહ કરતા. પણ તેમની મોટામાં મોટી ફરજ એ હતી કે ન્યારે જોઈએ ત્યારે બાદશાહને પૈસાની અમુક રકમ અને અમુક સંખ્યામાં લડાયક માણસો મેળવી આપવાં. સામ્રાજ્યનાં ધણાં શહેરોમાં રાજાને માટે નિવાસસ્થાનો બાંધેલાં હતાં અને તે ત્યાં ઘણી વખત રહેતો. તેના મુખાઓને પોતપોતાના મુલકમાં શાંતિ રાખવાને અને પોતાની શુદ્ધિ અનુસાર પરદેશી રાજ્યો જોડે વ્યવહાર ચલાવવાને પણ ઘણી છૂટ હતી.

જો આપણે એસીરીયન રાજ્યપદ્ધતિ જોડે ધરાની રાજ્યપદ્ધતિ સરખાવીશું તો ત્યાં પણ એક મોટી ભૂલ માલુમ પડશે. તેની આગળ થઈ ગયેલા નીનેવેહના રાજાઓની મારફત સુસાનો મહાન રાજા પણ તેની પ્રજાના હિતાર્થે કંઈપણ કરવાને અગર તો તેમની પાસેથી

તે જે કંઈ લેતો તેનો જલ્દયો વાળવાને પોતે બંધાયેલો હોય એમ માનતો નહોતો. પણ એક બાલુએ જ્યારે ઇ. પૂ. ૬૦૦ માં ક્રોધપણ વધારે મારી રાજ્યપદ્ધતિ વિચારવા લાયક નહોતી, અને નવમી મદી સુધી ખરેખર ક્રોધ પણ ખીજી પદ્ધતિ વિચારાઇ અગર અમલમા મુકાઇ નહોતી, ત્યારે ખીજી બાલુએ આસીરીયન રીત કરતા ઇરાની રીતથી તેની ખરાબ અમરો ધાગી એાછી થઇ હતી. સેમીટીકોની માફક ઇરાનીઓમા દગ્ગરે હુંટવા જવાનો ચાલ નહિ હોવાથી તેમના રાજ્યમા લગ્ગરી નોકરીની કરજ મહન થઇ શકે તેવી હતી, તેમજ તેમની સરહદ પરના પાડોશીઓ વાગંવાર હુંછેડતા નહોતા; તેવીજ રીતે તેઓ સેમીટીકોના એકેશ્વરવાદમાથી મુક્ત હોવાથી પોતાનો ધર્મ બીજાની પાસે પગણે પગાવતા નહિ ઇરાની મહારાજ્ય વિશાળ હોવાથી, તેની મતા વહેચી આપેલી હોવાથી, અને વહેવારનાં સાધનો સંપૂર્ણ નહિ હોવાને લીધે પ્રાતિક લોકોને મરજી મુજબનો ધર્મ આગવા દેવાથીજ તે ટકી શકે તેમ હતું; અને આ છેલ્લા કામમાં તે ઘણુંજ નિયમિત હતું. તેના રાજ્યમાંના ગ્રીકો તેમજ યાહુદીઓ વિષે આપણે ઘણું જાણીએ છીએ, પણ આસીરીયન રાજ્યની માફક ત્યાં ધાર્મિક અને સામાજિક જીનમના દાખના જોવામાં આવતા નથી. પશ્ચિમ એશિયા માઇનરમાં, બધો વિચાર કરતાં, ઇરાની સુખાઓ બોકોની ધાર્મિક લાગણીને ઘણુંજ માન આપતા અને પોતે પણ તે પ્રમાણેજ ચાલતા; અને જુડીયાના યાહુદીઓએ ઇરાની રાજ્યો તળે તેમનો છુટકારો થવાની અને તેનો વૈભવ પાછો મળવાની જે આશા બાધી હતી તે ખરી ઠરી હતી. સુલેહના વખતમા ઇરાની પ્રજામાથી જુલમનો એક પણ પેકાર આપણા માલગવામાં આવ્યો નથી. જે કે એશિયાનાં ગ્રીક દહેરોમાં ઇરાની રાજ્યોએ એકલે હાથે રાજ્ય કરીને ગ્રીક રાજ્ય લોકોની લાગણી વિરદ્ધ કામ કર્યું હતું, છતાં ત્યાં પણ તેમને જે રાજ્યપદ્ધતિ તળે તેમના (ગ્રીકોના) ઘણાં-

ખરાં શહેરો પૈસાદાર થયાં હતાં તેજ પદ્ધતિ ચાલુ રાખી હતી. લોકોની સ્વતંત્રતાની ગેરહાજરી સિવાય તેમને બીજું કશું દુઃખ નહોતું એ વાત સ્પષ્ટ છે. પણ એ છૂટ ન્યારે તેઓ સ્વતંત્ર હતા ન્યારે પણ તેઓમાંના કેટલાકે ભાગ્યેજ ભોગવી હતી. સુઆઓ પાસે ધરાની લશ્કર ધણુંજ થોડું હતું, અથવા તદ્દન જ નહોતું એમ કહીએ તો પણ ચાલી શકે. તેમના અમલદારવર્ગમાં પણ ઘણા થોડા ધરાનીઓ હતા. દુકામાં પ્રાંતોમાં ધરાની પ્રજા ઘણીજ થોડી હતી, એટલે સુધી કે લગભગ બસો વર્ષ સુધી આખો પશ્ચિમ એશિયા જેમાં આવી જતો હતો એટલા મોટા રાજ્યના પ્રાંતોમાં તેના હુકમ-તનો એક પણ લેખ ખડક અગર પથ્થર ઉપર કાતરાવેલો માર્ગ પડ્યો નથી.

(૬) ચાહુદીઓ.

જો આપણે ખાસ કરીને ચાહુદીઓ તરફ નજર કરીશું તો (ધરાના હાથ તળેની પ્રજાઓમાં તેઓ તથા ગ્રીકોજ સૌથી વધારે ધ્યાન ખેંચે તેમ છે,) આપણને મારૂમ પડશે કે અસલી બાબીલોનીયન રાજ્યના પેલેસ્ટાઇન ભાગ ઉપર ધરાની સત્તા નિર્ભરપણે જામી કે તરતજ તેણે બાબીલોનાના રાજ્યોએ કરેલાં નાશકારક કામો સુધારવા માંડ્યાં હતાં. ફરીથી સ્થપાએલી ઇશ્તપશ્યન સત્તા પાસેથી મદદની નિષ્ફળ આશા રાખતું જેરૂસલમ નેબુકેડનેઝર 'મામું' પટલ લગી ટપી રહ્યું. તે પડ્યા પછી એક મોટી સંખ્યા કેદ કરીને બાબીલોના મોકલી દેવાથી દેશ છોડી જતા દલિય ચાહુદીઓ (તેઓએ કેટલોક સમય થયાં ઇશ્તપમાં જવા માંડ્યું હતું) ની સંખ્યામાં વધારો થયો. પણ પડતમાં સાધરમ બાબીલોનામાં દાખલ થયો કે તરતજ (ખાનરીયો તેની જીતને પરિણામે) . જીવીયામાં અને પ્રદાચ એગ્રીયામાં પણ તેઓ પાછા

કરવા માંડ્યા. પરંતુ સુધીમાં તો દક્ષિણ પેલેસ્ટાઇનમાં ચાહુદી પ્રજા ડરાપસને હેરાનગતી પહોંચાડવા જેટલી વધી ગઇ અને ૫૧૬ માં તેઓએ પોતાનું દેવળ ક્ષેત્રી બાંધવા માંડ્યું. બીજી સદીની મધ્ય પહેલાં તો જેરુસલેમ પાછું કિસ્લેયંધી ધરાવતું ઘરેર થઇ ગયું અને બાબીલોનમાંથી તેનો વેપારી સુધારો અને ધર્મચુસ્તપણું ધરાવતા બીજા ધણા જ ચાહુદીઓ તેમાં આવી વસવાથી તેની વસ્તી ઘણી વધી ગઇ.

આ સમયથી ચાહુદીઓને એક વેપારી પ્રજા તરીકે આગળ વધવામાં ધરાની સુખાઓ તરફથી કશી પણ અડચણ નડતી દેખાતી નથી. બીજી સેમીટીક પ્રજાઓનો અને ખાસ કરીને આરમીનીયનોએ કરેલો વધારો કબુલરાખીએ તોપણ ૭ કે સાત જમાનામાં એક વખતે નિર્માણ ગણાતા ચાહુદીઓ ઘણાં ઘણાં પરદેશી શહેરોની વસ્તીમાં મોટે ભાગે વસવા જેટલી મોટી સંખ્યા ધરાવે એ પારકા ધર્મ તરફની ધરાનીઓની ઉદારતાની એક ઘણી મોટી નિશાની છે. આ વધારો ચાહુદીઓને આવકારદાયક હતો, કારણ કે તેઓ એક પ્રજા કરતાં એક પંથના લોકો વિશેષ પ્રમાણમાં થયા હતા. બીજી ધ્યાન આપવા લાયક ચીજ એ છે કે સ્વદેશમાં પાછા ફરવાને સ્વતંત્ર હોવા છતાં ઘણા ચાહુદીએ ધરાની સામ્રાજ્યના દૂરના ભાગોમાં રહેવાનું વધારે પસંદ કર્યું હતું. નીપુરમાંથી મળી આવેલા વિવાદ સંબંધી લેખોમાં આવતાં નામોથી જણાય છે કે લગભગ પાંચમી સદીના અંત સુધી ચાહુદીઓને બાબીલોનમાંજ પડી રહેવું વધારે હાયદાકારક લાગ્યું હતું; અને ધરાની સામ્રાજ્યમાં એક બીજા આધેના પ્રાંતમાં (સાયેનીમાંથી મળી આવેલા તાડપત્રના લેખો પરથી જણાયું છે તેમ) ઠેક ધ. પૂ. ૫૦૦ સુધી અને ત્યાર પછી પણ તે પ્રજાનું એક આપમતલબી પણ માતબર સંસ્થાન હવાતીમાં હતું.

(૭) ઇરાની હાથ તળેનું એશિયા

અધો વિચાર કરતા, ઇરાનીઓ ન્યાયની રીતે કહી શકે કે તેમની રાજ્યવ્યવસ્થા તેના મૈત્રી આરા દિવસોમા ઘણી આગળ વધેલી (સુધરેલી) હતી અને તેમના રાજ્યમા પ્રગતે મળતી સ્વતંત્રતા અને શાંતિની વ્યાપ્તિમા તેઓ રોમન રાજ્ય જોડે મુકાબલો કરી શકે તેમ હતું.

આપણે ગ્રીકો વિષે બોલીએ તેના પહેલા બીજી જીતાયની પ્રજાઓ વિષે વિશેષ કહેવાની જરૂર નથી અને તેમને માટે તેટલું કહેવાય તેમ પણ નથી પશ્ચિમ એશિયાની બધી પ્રજાઓની તાબેફારી સ્વીકારવાને જો કે માર્કસ જીવ્યો નહિ, તોપણ તેના દીકરા કેમ્બીસીસે તેનું આઠ વર્ષનું ટુંકું રાજ્ય પૂરું થાય તે પહેલા તે સ્વીકારી હતી મીડી અને બાબીલોનીયનોના કબજામા એક વખત રહેનો. અધો મુનક હવે ઇરાની સામ્રાજ્યમા આવી જતો હતો એટલું જ નહિ પણ પૂર્વે, પશ્ચિમે અને દક્ષિણે આગળ વધેલા મુલકો ઉપરાંત એશિયાના કીનારા પાસે આવેલા જૂનમ્મ મમુદ્રમાના ટાપુઓ પણ તેમા આવી જતા હતા આ ટાપુઓમા સાધપ્રસ પણ હતા તેના શીનીશીયા સાથેનો સબધ હવે પહેલાના કરતા વધારે ઘાડો થયો હતો અને તે અને શીનીશીયા સાથે મળીને ઇરાની બાદશાહને કાફલો પુરો પાડતા હતા દક્ષિણે પેસરગેડી અને ઉત્તરે એકબેટનાના જે બાદશાહી નિવાસસ્થાનની નજર તળે રહેતા ઇરાનીયન ઉચ્ચ પ્રદેશથી ગંજની સીમા પૂર્વ તરફ પહેલાની કોઈ પણ સત્તાની હદ કરતા આગળ ગઇ હતી દક્ષિણે, કેમ્બીસીસે મૂળ ઇજીપ્ત, જે આપણે જોઈ ગયા છીએ તેમ થોડોક વખત આસીરીયાના કબજામાં હતું, તેમા માધરીન અને ન્યુબીયા ઉમેર્યા પશ્ચિમે માધરમ અને તેના મરદારોએ મીડીયન મરહદની બહારનો અધો એશિયા ક્યારનોએ મેળવ્યો હતો આમા શીનીશીયા પણ આવી જતો હતો અને ત્યાંના દેશી વંશ બીજાં રાજ્યોની

મારક (દાખના તરીકે રીનીચીયા, માછપ્રસ અને ફેરીયા) આશ્રિત રહેવા કષ્ટક ક્યું હતું.

આનો અર્થ એમ કરવાનો નથી કે આખા પૂર્વ એકદમ સંતોષથી તેની તાબેદારી ગ્રીકોની હતી. કેમકે તેમણે પોતાના લાઘ્યને મારી નાંખાવવાથી વારસો મીઠો હતો. ઉતરી આવેલો અટકયો હતો. પૂર્વમાં આઘે ઇરાની ગાદીનો એક ખોટો વારસ ઉભો થયો. તેની સામે થવાને જતાં કેમ્બીસીમ રસ્તામાં મરણ પામ્યો. ઇરાનની મૂળ ભૂમિ સિવાય બધા પ્રાંતોએ એકદમ બગવા ક્યો. પણ રાજ્ય-વંશના એક જુવાન મગા અને હીમટેસપીસના દીકરા ડરાયસે તે બનાવટી વારસને કતલ ક્યો; અને ગાદી ઉપર નિર્ભય થતાં જ મીડીયા, આરમીનીયા, ઇલામ અને હેડ્ડે બાબીલોનીયાને ફરીથી કબજામાં આણ્યાં. યુક્રેતીસ પરના જુના બાદશાહી શહેરે ૭ વર્ષ પછી અત્યંત થવાને એકવાર ફરીથી કોશીસ કરી અને ત્યાર પછી એક પ્રાતિક શહેરની અવરથાએ પહોંચ્યું. પોતાના રાજ્યની વ્યવસ્થા સુખાઓ નીમવાની પદ્ધતિ (જેને વિષે ગ્રીક લોકોએ આપણને ઘણી મારી માહિતી આપેલી છે) પર કરવામાં અને પોતાની સરહદો મજબુત કરવામાં ડરાયસે લગભગ વીસ વર્ષ કહાડ્યાં. આ હેટ્લું કામ પાર પાડવાને તે યુરોપમાં પેઠો અને રીધીયનોના ધમારા અટકાવવાને ૫૧૧ માં ડાન્યુબ પણ ઝોળંગી; અને બાલ્કન દ્વીપકંપનો દક્ષિણ-પૂર્વભાગ તેમજ તેના કીનારા પરનાં આબાદ ગ્રીક શહેરોને પોતાના રાજ્યમાં જોડીને તેણે બંને સામુદ્રધુનીઓનો કબજો મેળવ્યો અને એશિયાની ઉત્તર-પશ્ચિમે આવેલા પોતાના મુસકોને સહીમત્તામત ક્યો.

(૮) ઇરાન અને ગ્રીકો

જૂઠી મદીના અંત સુધી અને પાંચમીનાં પહેલાં ત્રણ વર્ષ સુધી પૂર્વ અને પશ્ચિમ વચ્ચે એકસરખી સુલેહ રહી. પણ તેમની

વચ્ચે અણુજનાવ થવાને ઝાઝી વાર નહોતી. ધરાને જે શહેરો પર બળનેરીથી પોતાની મત્તા બેસાડી હતી તેઓનો સુધારો તેના સુધારા કરતાં ઉંચો હતો એમાં જરાપણ શક નથી; બીજું તેમનામાં દરેક વ્યક્તિનો તેમજ દરેક શહેરનો ધર્મજ સ્વતંત્રતા હતો; અને ધરાને જે બીજા બધા ધર્મો સાંખતું તોપણ આ ધર્મ તે સાંખી શકે તેમ નહોતું; હેતુ તેઓ ધરાની રાજ્યની બહાર આવેલી એક બળવાન પ્રજાની જાતનાજ હતા એમ તેઓ જાણતા હતા અને તે પ્રજા તેમની તરફથી વહેવા મોડી પણ (ધરાને જોડે) લગાઈમાં ઉતરશે એમ તેઓને ખાતરી હતી.

આથી કરીને જે ધર્મજ અને કાવાદાવાને પરિણામે પહેલાંની માંદક માઇલીટસની સરદારી નીચે આયોનીયન શહેરોએ એક એવાણુકારક વિગ્રહની શરૂઆત કરી તેને માટે મોટાં કારણો હતાં. જે ચોક્કસ કારણોને લીધે આયોનીયનોએ બળવો કર્યો તેની વિગતવાર પરીક્ષા અહિં થઈ શકે તેમ નથી. એટલુંજ કહેવું બસ થશે કે તેઓ બધા માઇલીટમથી ઉસ્કેરાયલા હતા, કારણ કે તે શહેરના ધનાઢ્ય તેમજ સાધારણ વેપારીઓએ પણ પોતાની મત્તા તેમજ શ્રેષ્ઠતા પાછી મેળવવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો. તેઓએ પહેલા ધરાની મહેરબાની મેળવવાની કાશીશ કરેલી; પણ તે વ્યર્થ જવાથી તેમને બળવો કરવો પડ્યો; અને તેથી કરીને ઇજીપ્તની એક અગર બીજી બાજુએ અંતે જે વિગ્રહ થનાર હતો તે નજદીક આવ્યો.

બોસફ્રસથી તે પેર્શીલીયા સુધીના બધા એનેટોલીયન કીનારા પર અને સામ્રાજ્યમાં પણ એ વર્ષ સુધી તોફાન મચાવ્યા પછી આયોનીયન બળવો આખરે નિષ્ફળ ગયો. આમ થવાનું એક કારણ આપમતલસબિયાં ઝીક શહેરોની અંદરઅંદરની અદેખાઈ હતી અને બીજું તેમની સામે કરાવસે જમીનમાર્ગે અને તેના તાબેદાર શ્રીની-શીયનોએ દરિયામાર્ગે લીધેલાં મખત પગલાં હતાં. એક દરિયાઈ

લગાઈમાં દાર થવાથી માછલીટસના દહાડા બરાબર સુધ્યા; અને તેના ચહેરીઓને તેમજ બપોળીત થયેલા ઝાંસને લાગ્યું કે વખત આવે ધરાની બાદશાહ બંડખોરોની જોડે ચાલમાનસર અને નેત્રુકેડનેઝરના એક વફાદાર વારસ તરીકે વર્તવામાં ચુકે તેમ નહોતું. પણ જો કે આ બગવો નિશ્ચય થયો તો પણ તેનાથી નાટકનો ખીજો અંક શરૂ થયો; કારણ કે એક બાળુએ તેણે ધરાની રાજ્યની બાબતમાં ઝીંસનાં કેટલાંક સહેરોને અને ખાસ કરીને એથેન્સને સામેલ કયું હતું; અને ખીજી બાળુએ ડોઈનલ્સના યુરોપીયન કીનારા પરનો એક આપખુદ રાજા મીલટાઇડીસ (તે એક એથેનીયન હતો અને આગળ ચાલતાં તેની કીર્તિ અમર થવાની હતી) ડરાયસના લેખનોસ અને ઇમખોસના ટાપુઓ લઇને તેને વધારે શુરસે કરવાને ઉત્કંઠાયો હતો.

સ્પષ્ટ રીતે, જો કે એશીયાટીક ગ્રીકોનાં હથિયાર લઈ લેવામાં આવ્યા હતાં અને તેમના આપખુદ સુખાઓને કાઢી નાંખવાથી તેમને બગવો કરવાનું ઝાઝું કારણ મળ્યું નહોતું તો પણ ન્યાં સુધી પશ્ચિમના ગ્રીકો તાબે થાય નહિ અને ખાસ કરીને ઇજીપ્તના વેપારનો કબજો મેળવવાને તાકતું એથેન્સ આથેનીયન સંસ્થાનોને મદદ કરતું અટકે નહિ ત્યાં સુધી તેમના પર વિશ્વાસ રખાય તેમ નહોતું, તેમજ બાલ્કન પ્રાંતોના માથા પરનો ભય પણ ઝોહો થાય નહિ. આથી કરીને ડરાયસે એથેન્સ ઉપર હુમલો કરવાનો નિશ્ચય કર્યો અને તેમાં તેના (એથેન્સના) દેશનિકાલ થયેલા સુખા હીપીયાસે રાજ્યદ્રોહી થઈને તેને મદદ આપવાનું કશું કયું. ખીજાં ગ્રીક રાજ્યોને તેણે રીતસર તાબેદારી સ્વીકારવાનું અને શાંતિ રાખવાનું કહેણ મોકલ્યું. ૪૮૨માં ઝીસના ઉત્તર કીનારાની પ્રદક્ષિણ કરવાને મોકલેલા પહેલા કાફલાએ ધરાની રાજ્યમાં મેસીડોનીયા ઉમેર્યું; પણ તેને તોફાન નડવાથી તેનાં કેટલાંક વફાણો નાશ પામ્યાં

અને તેને પાછાં કરતાં વાર વાગી. બે વર્ષ પછી સીધા ઇજ્યન સમુદ્રમાં મોકલાયલા એક બીજા કાફલાએ સાઇકલોડ ટાપુએ લીધા, સારડીસના કામમાં રોકાયલા એક નાના ગુનેગાર ઉપર વેર લીધું અને છેવટે એટીક કીનારા પર મેરેથોન આગળ આવી લાગ્યો. ત્યાં આગળ તેની જે જગતવિખ્યાત હાર થઇ તે વર્ણવવાનું કામ ગ્રીસના ઇતિહાસકારનું છે; તેમજ આ વાતથી દસ વર્ષે એક ત્રીજા અને છેલ્લા હલ્લામાં સેલેમીઝ આગળ ઝરસીસે જતે અને પ્લેટીયા આગળ તેની સેનાધિપતિએ જે હારો ખાધી તે વિષે લખવાનું કામ પણ તેનું જ છે. આપણા કામને વારતે તો આ અગત્યની આવતોથી પૂર્વે પર શી અસર થઇ તે જોવુંજ બસ થઇ પડશે.

(૯) ગ્રીસ પરના ઇરાની હુમલાના પરિણામો

યુરોપમાં ઇરાનની હાર થવાથી જીતાયલી કરતાં જીતેલી બાજુ પર વધારે અસર થઇ એ સ્પષ્ટ છે. ઇરાની સામ્રાજ્યની છેક પાશ્ચાત્ય સરહદ પરના બનાવો બાદ કરીએ તો, તે હારથી કાંઈપણ ગંભીર રાજકીય પરિણામ આવ્યું હોય એમ જરાપણ જણાતું નથી. ઇજીપ્તનો એક બળવો જે ડરાયસના રાજ્યના છેલ્લા વર્ષમાં કરવામાં આવ્યો હતો અને જે તેના વારસે સહેલાઇથી દાબી દીધો હતો તેને મેરેથોન આગળની ઇરાની હાર જોડે કાંઈપણ સંબંધ હોય એમ જણાતું નથી. ગ્રીસમાં ઇરાનની બે વધુ મોટી થઇ, અને ચોથી વાર તેને ખુદ એશિયાના કીનારા આગળ હારવું પડ્યાથી (મીકિલની લડાઇમાં) તેને તાબડતોબ ડાર્ડેનલ્સની યુરોપીયન ચાવીરૂપ સેન્ટ્રસ છોડવું પડ્યું અને લવિથ્યમાં બધા બાસ્કન પ્રાંતો અને ટાપુઓ ઉપરાંત બધાં આયોનીયન અને ધણાખરાં ઇઓલીયન રાજ્યો તેના હાથમાંથી ગયાં. છેવટે પુરીમીડનની પેલીપાર આખરની દરિયાઇ હાર પછી પેર્શીલીથી ગ્રીપોનટીસ સુધીનો એનેટોલીયન કીનારા પરનો પ્રદેશ પણ તેના

હાયમાંથી ગયો. પણ આ બધી જોટો અને પરાજયો છતાં પણ એશિયામાં ધરાની સત્તા ઓછી થઈ નહિ તેમજ એશિયા માધનરમાં તેની આબરતે ઘેઠિ લાગ્યો નહિ. થોડાંક વર્ષ પછી સદાના ગર-બડિયા ઇજીપ્તે ઝરસીસના મરણનો લાભ લઈને આ નવી સત્તાની જોડે જોડાઈ ધરાની સત્તાની ઝુંસરી કાઢી નાંખવાનો પ્રયત્ન કર્યો. પણ તેમાં તેનું કાંઈ વળ્યું નહિ.

એનેટોલીયન કીનારા પરનાં સંસ્થાનો જવાથી ધરાને વેપારમાં ઘણી થોડી જોટ ગઈ એટલું જ નહિ પણ તે ઉલટું વધારે નિર્ભય બન્યું. તેના મુખાઓએ હજુ પણ પશ્ચિમના વેપારની વ્યવસ્થા કરવાનું ચાલુ રાખ્યું હતું; અને તેનું દ્રવ્ય ઝીંકા કરતાં પ્રમાણમાં ઘણું વધતું ગયું એ વાત ચોક્કસ છે. ધરાની વિગ્રહને લઈને ઝીંકા વેપારમાં આગળ વધ્યાની બહુજ થોડી નિશાનીઓ છે. પણ તેઓ દહાડે દહાડે ગરીબ થતા ગયાની વાતને ધણો મોટો ટેકો મળે છે. પરિણામમાં ધરાને લગાઈથી જે જોટ ગઈ હતી તે તેણે લક્ષ્મીથી પૂરી દીધી; અને પોતાનાં હથિયારથી ઝીંકા પર તેણે જે કાંઈ મેળવ્યો હતો તેના કરતાં તેની સમૃદ્ધિને લીધે તેણે ઝીંકા ઉપર વધારે લાંબી અને મોટી અસર કરી. વળી તેનું રાજ્ય હવે પશ્ચિમે એનેટોલીયન ઉચ્ચ પ્રદેશથી ઘેરાયતું હોવાથી તે પરદેશી હુમલામાંથી ઘણું નિર્ભય થયું હતું. એનેટોલીયાના કીનારા પરના પ્રદેશની અને તેના ઉચ્ચ પ્રદેશની ભૂગોળમાં ઘણો ફેર છે. એશિયાના જનના ભાગ તરીકે આ પાછલોજ પ્રદેશ પહેલેથી કાયમ રહ્યો છે અને સામાજિક તેમજ રાજકીય આનંદોમાં પણ બન્ને હંમેશાં જુદા રહ્યા છે. પશ્ચિમ દ્વીપકલ્પના છેડા આગળની એશિયાની મજબુત મરહુ કીનારા પરથી નહિ પણ થોડે દૂરથી શરૂ થાય છે.

એની સાથે એટલું પણ યાદ રાખવાનું છે કે ધરાની રાજ્યને આ નિષ્ફળ હુમલાઓથી તાબડોતોળ કશું નુકશાન થયું નહિ તોપણ

તેમનાથી તેની આખરની પડતીનાં બીજ રોપાયાં હતાં. પહેલે તકાલે તે એશિયાના લોકો અને શીનીશીયનો કરતાં પોતે જમીન તેમજ દરિયાપર લડવામાં કેટલા શ્રેષ્ઠ છે એ વાત એથી કરીને ગ્રીકોના જાણમાં આવી. ધરાની ભરકરની સંખ્યાથી અત્યાર સુધી તેઓ જીતા હતા તે બીક હવે ઝાઝી થઇ ગઇ અને જે ભરમને લીધે ધરાની સત્તા અત્યાર સુધી મોટી દેખાતી હતી તેમજ રક્ષાયક્ષી હતી તે ભરમ ધણોખરો પુટી ગયો. બીજું આ હુમલાઓથી ગ્રીકોના ધ્યાનમાં આવ્યું કે તેમના દેશનો એક સામાન્ય શત્રુ અસ્તિત્વ ધરાવતો હતો અને તેમને પગપેસારો કરવાને તેમજ લુંટવાને બહાર ધણા મુલક હતા. પૂર્વના લોકથી તેમની સામાન્ય શ્રેષ્ઠતા અને તેમના તરફની તેમની સામાન્ય શત્રુતાથી જાતીય ભાવનાની જેટલી અસર ગ્રીક લોકોના મન પર થવાની હતી તે હવેથી થવા માંડી. દુશ્મમાં કહીએ તો, આખી ગ્રીક પ્રજાને પોતાની તરફ દોરીને ધરાને ગ્રીક પ્રજા-તત્ત્વનો પાયો નાંખ્યો, એટલુંજ નહિ પણ તેમાં ધણો વધારો કીધો. વળી ગ્રીક રાજ્યોમાં એથેન્સને આગળ પડવાની ફરજ પાડવાથી તેને તે ઉગતી પ્રજાને ધણાજ ઉત્તેજક અને સાહસિક આગેવાનો આપ્યા. આ લોકો રાજ્યસત્તા સ્થાપવાને ધણા ઉત્સુક હતા અને તે ઇચ્છા પાર પાડવાને ગમે તે કરી શકે તેના હતા. છેલ્લે ગ્રીક પ્રજા આગળથી તે હાર ખાઇને પાછું ફર્યું તેથી જો તે યુરોપમાં ગયું હોત નહિ તો ધણું કરીને સૈકાઓ સુધી જે પ્રજા એશિયામાં આવી હોત નહિ, તેને પોતાની પાછળ તે ધસડતું આવ્યું.

વળી પોતાના વિજયી શત્રુ તરફ તરતજ પોતાનું વર્તન બદલી નાંખવાથી—જો કે આમાં તે છેક આખર બહાર કામ કરતું નહોતું—ધરાને ગ્રીક લોકોમાં તેમની શ્રેષ્ઠતા વિશે વધારે અભિમાન આવ્યું અને પોતાની નબળાઇ વધારે સ્પષ્ટ રીતે બતાવી. ધરાનીઓ, જેઓ

શુદ્ધિ અને ચંચળતાને માટે દર્શના નળણીતા છે, તેઓ એકદમ ગ્રીકો તરફ અતિશય ધિક્કારની લાગણી ધરાવવાનું છોટી દષ્ટિને અતિશય માનની લાગણી ધરાવવા લાગ્યા. ગ્રીક રાજ્યદારીઓ અને ગ્રીક પંડિતોને પોતાને ત્યાં બોલાવવાનું અને ગ્રીકગીપાઇઓ અને ખલા-ગીઓને ઉપયોગ કરવાનું તેઓએ એકદમ શરૂ કર્યું. યોગજ વખતમાં પશ્ચિમના સુખાઓ આયોનીયન શહેરો નેડે મિત્રાચારી ધરાવતા, મોટી પદ્ધતિના ગ્રીકોની આગતાવ્વાગતા કરતા, અને ગ્રીકોના રાજ્યદારી તમજ ધાર્મિક વિચારો તરફ માન ધરાવતા આપણને નજારો. જે કે આમ કરવાથી તેઓ આખરે આવનારી આકૃતિના બીજ રાપતા હતા તો પણ આ કામમાં તેમને ઘણી ફત્તેહ મળી હતી. લગભગ એક મહા પછી ન્યારે પશ્ચિમ યુરોપ ધરાની રાજ્યનો અંત લાવવાને એશિયામાં આવ્યું ત્યારે મુખ્ય આયોનીયન અને ફેરીયન શહેરો મજબુતાઈથી તેની સામે યયા. ધરાનીઓએ તેમને લાંચ આપવાથી અગર તેમના રાજ્યકારભારમાં ધરાનીઓ હોવાથી જ તેમ યયું હોય એ મંલવિત નથી માંડવીટમે અને હેલીકારનેસસે પોતાના દર-જનનો બંધ કરીને એલેક્ઝાન્ડરની માથું ઘણે મજબુત બચાવ કર્યો કારણ કે ધરાની રાજ્યના અસ્તિત્વમાં જ તેમના લાભો સમા-ચલા હતા એમ તેઓની ધારણા હતી, તેમજ ધરાનીઓ પોતાની મોકરીમાં રાખેલા ગ્રીકો નેડે પણ ઓછા ફત્તેહમંદ યયા નહોતા. ન્યારે ગ્રીક લુમ્લો આવ્યો ત્યારે ભાકુતી ગ્રીક લશ્કરનો એક એક માણસ ધરાની રાજ્યને વફાદાર નીવડ્યો, અને જે ત્રણ મોટી લડાઈ-ઓમાં પૂર્વનું ભવિષ્ય નક્કી યયું હતું તેમાં એલેક્ઝેન્ડરની સામા સૌથી વધારે મજબુતીથી લડ્યા. આટલું જતાં પણ ગ્રીકો તરફનું આ વલણ તે પોતાના જ પગ પર કુહાડો મારવા મમાન હતું. ન્યારે યુરોપમાં તેથી જુસ્સો આવ્યો ત્યારે એશિયામાં તેથી હિંમત અને આત્મશ્રદ્ધા ઓછી યય.

(૧૦) પહેલપહેલા વળતા હુમલાએ:

હવે આપણે ઇ. પૂ. ૪૦૦ માંના પ્રદેશ ઉપર એક છેલ્લી નજર નાંખીશું અને ભવિષ્યથી અજાણ્ય એવી તે વખતની પ્રજાને તે કેવો જણાતો હતો તે જોઈશું. સાધારણ રીતે એશિયામાધનરના કીનારા પરનો પ્રદેશ ગ્રીક લોકોના હાથમાં હતો અને તેમનાં શહેરો ગ્રીક લોકોની ભાવના પ્રમાણેનું સ્વરાજ્ય ભોગવતાં તથા વેપાર કરતાં હતાં, પણ તેમાંનાં ઘણાંખરાંઓ ચાર વર્ષ પહેલાં એથેન્સની સ્વર્વોપરિ સત્તા (અદિક સંયુક્ત રાજ્યોના એક વડા તરીકેની સત્તા) તળે હતાં અને હાલમાં ઇરાની મહાયથી સ્થપાયેલી એવી સ્પાર્ટન સત્તા ક્યવાતે મને કબુલ રાખતાં હતાં. આમાંનાં ઘણાં શહેરો જેઓ પાસેના ઇરાની મુખ્યાઓ જોડે ઘણા વખતથી ઘાડો સંબંધ ધરાવતાં હતા તેમણે તે મુખ્યાઓ રાજ રહે એવી રીતે વર્તવા માંડ્યું એટલું જ નહિ પણ ઇરાની સત્તા પણ કબુલ રાખી; અને આ ઘડીએ સ્પાર્ટા અને ઇરાન વચ્ચે અણુબનાવ થયો હોય ડરસીલીડાસની સરદારી નીચેના એક સ્માર્ટન લશ્કરે ઉત્તરનો ઇઓલીયન પ્રદેશ હાથ કરેલો હોવાથી આથોનીયન અને ફેરીયન શહેરો ભવિષ્યમાં કેમ વર્તવું જોઈએ તેના વિચારમાં પડ્યાં. એકંદરે તેઓ હજુ પણ મુખ્યાઓની તરફેણમાં હતાં. શહેનશાહી રાજ્યનીતિમા ખીનઅનુભવી અને દરિયાઈ લડાઈની બાબતોમાં તદ્દન પછાત એવી એક સત્તાએ એથેન્સને હરાવ્યા પછી ઇરાની લાગવગ તેમજ ક્યજો પણ પશ્ચિમ કીનારા ઉપર ઘણો વધ્યો હતો; અને શીનીશીયા અને સાઇપ્રસ કે જેના ગ્રીક રાજ્યો શીનીશીયન સત્તા હેઠળ આવ્યા હતા તેમના કાફલાઓએ દરિયા પરની શ્રેષ્ઠતા પાછી મેળવી હતી.

આમ છતાં પણ, આ વાતથી એક જ વર્ષ પહેલાં ભારે આયુધોથી સજ્જ થયેલા દસ હજાર ગ્રીકો (અને લગભગ તેનાથી દોઢાં પરચુરણ (માણસો પશ્ચિમ એશીયામાંથી કુચ કરી ગયા હતા,) આમાંના

ધણાખરા સ્પાર્ટન હતા. મધ્ય એનેટોલીયાના પશ્ચિમ વિભાગના. મુખા સાષ્ટરસના હાથ હેઠળના એક વધારે મોટા દેશી લશ્કરના લોકુતી મદદનીસો તરફે તેઓ આવ્યા હતા. આ સાષ્ટરસને પોતાના તાબા ગાદીએ બેઠેલા લાઇના હાથમાંથી રાજ્ય છીનવું લેવું હતું. જુનાં લીડીયન અને ફ્રીજીયન રાજ્યોમાંથી પસાર થઇને તેઓ સીલીશીયામાં ઉતરો પડ્યા અને ત્યાંથી ઉત્તર સીરીમીયામાં ચઢીને મુફેતીસ તરફ આવ્યા, તેમને બાબીલોન જવાનું નિર્મિત થયેલું હતું. પણ તેઓ ત્યાં કદીપણ પહોંચ્યા નહિ. બાબીલોનથી ચાર દિવસના રસ્તા પર આવેલા કુનાકસા આગળ સાષ્ટરસનું મરણ થયું અને તેના પૂર્વના મીપાઇઓએ હાર કબુલ કરી. પણ અજિત રહેલા ગ્રીકોએ તાબે થવાની ના પાડી; અને જો કે તેઓ થોડા હતા તોપણ ઈરાનીઓ તેમનાથી એટલા બધા બહીના હતા કે તેમને તેઓએ સીધી રીતે કશી અડચણ કરી નહિ. હવે તેઓને ગમે તે રસ્તે સ્વદેશ પાછા ફર્યા સિવાય છુટકો જ નહોતો; અને તેઓના મૂળ સરદારો શુભ થયા છતાં પણ ટીમીસની ખીણમાં અને કરડીશ આરમીનીયાના પહાડી મુલકમાં થઇને તેઓ કાળા સમુદ્રપર પહોંચી કેવી રીતે નિર્ભય થયા તે ઝેનોફોનના ગ્રંથો વાંચનારા જાણે છે જ, આ માણસ એથીનીયન હતો અને પાછા ફરતી વખત તેણે ગ્રીક લશ્કરની સરદારી લીધી હતી. ઇ. પૂ. ૪૦૦ માં હવે તેઓ પશ્ચિમ એશીયાનાં અને યુરોપનાં શહેરોમાં પાછા દેખાવા લાગ્યા હતા, અને એશીયાખંડ અંદરથી સાહસિક લુંટારોએને માટે કેટલો ખુલ્લો છે, તેમજ એક એક ગ્રીકની સામા દસ દસ પૂર્વવાસીઓ પણ મુલકમાં કેટલું ઓછું કરી શકે એ વાતો તેમણે જાહેર કરવા માંડી. આવી વાતોથી સ્પાર્ટા તરત જ આગળ વધવાને ઉશ્કેરાયું; અને એક દિવસ તેઓ સ્પાર્ટા કરતાં પણ ક્રોધ વધારે બળવાન પાશ્વર્ય પ્રજાને પૂર્વની છત માટે બહાર પડવાને ઉશ્કેરેશે.

ઝેનોફોને આ ગ્રીકોનાં પરાક્રમેની વિગતવાર હકીકત લખેલી છે; અને આપણા અવલોકન સમયે જ એશીયાના અંતરભાગ વિષે તેણે જે માહિતી આપણને વચ્ચે વચ્ચે આપી છે તે માટે તેના જોટલો આભાર માનીએ તેટલો ઓછો છે. તેના ગ્રંથો પરથી જણાય છે કે લીડીયાની માફક ધરાની રાજ્ય તો પણ સારડીમ જ એનેટોલીયાની રાજ્યધાની હતી. લીડીયા અને ફ્રીજીયાની ખીણોમાંનાં મેદાનો, ધાડી વસ્તી ધરાવતાં, આઘેપીઘે સુખી, અને સારી રીતે રક્ષાયલાં છે; જ્યારે ટોરસના ખડખડા કુંગરાઓ જકકી પહાડી લોકના હાથમાં છે.

આ લોકોને મેદાનોમાં આવતા અટકાવવા માટે પોતાના લશ્કરને સાધરસ પીસીડીઆ અને લીકોનીયામાં જે શિક્ષા કરવાને ફરમાવે તો શિક્ષા થોડે થોડે દહાડે કરવી જરૂરની હતી. સીલીશીયાનો રાજ્ય કારભાર તેમજ તેનું રક્ષણ તેના રાજા જાતેજ કરે છે. સેનાચેરીયના વખતમાં પોતાની આગળ થઇ ગયેલા રાજાનું નામ તેણે ધારણ કરેલું છે, પણ તેના મુલકને બદલે ધરાની રાજા-ધિરાજને અમુક લડાયાઓ પૂરા પાડવાને તે બંધાયેલો છે; ઉત્તર સીરીયામાં સાધરસના વહાણોમાંથી માણસો અને અસખાખ સહી-સલામત ઉતરે છે; જ્યારે યુક્રેતીસ સુધીનો અને તેથી પણ નીચે બાબીલોનીયા સુધીનો દેશનો અંદરનો ભાગ સુસેહશાંતિ બોગવે છે. પોતાના શત્રુની સામું થવાને મીડીયામાંથી ઉભા કરેલા માણસો સિવાય મહારાજા પૂર્વ અને દક્ષિણમાંથી પાંચ લાખ કરતાં પણ વધારે લશ્કર ઉભું કરે છે. પણ આસીરીયા જેવી ખરેખરી લડાયક સત્તાના કેળવાયલા લશ્કરની માફક આ લાખો માણસો ક્વાયતી નિયમમર વર્તનારા દહ અને નોકરીમાં ટેવાયલા નહોતા.

આ વાતોમાંથી ખીજું પણ કેટલાંક અનુમાનો થાય તેમ છે. પ્રથમ તો સામ્રાજ્યના મુલકોમાંથી બાબીલોનીયા ધરાની શહેનશાહને

જાતું વકાફાર જણાતું નથી, કારણ કે જો તેમ હોય તો ત્યાંનું સ્થાનિક લોકરૂઝ ઓફીસને સહેલાઈથી અંદર આવ્યા દે નહિ, તેમજ ધરાનીઓ તેમને ને દેશ છોડી જવાને ઉરકેરત નહિ. ખીલું જીનું આગીરીયા મુલેહ-ચાંતિ જાળવનારું હતું અને તેને જોરજીલમથી કબજામાં રાખવાને ત્યાં એક જાધુકનું ધરાની વસ્કર અથવા રક્ષિત અન્ય મુકવાની જરૂર નહોતી. ત્રીજું દક્ષિણ કુરડીસ્તાન શહેનશાહતને તાબે નહોતું, તેમજ ત્યાં કોઇપણ મુશો નહોતો, અને કોઇ કોઇ વખતે તેની પર દબાણ કરવામાં આવતું ત્યારે જ તે ખંડણી આપતું. ચોથું યુફ્રેટીસના ઉપકા કાંટા મુધી ઉત્તરનું બાકી રહેતું કુરડીસ્તાન અને આરમીનીયા અનિશ્ચિત રીતે ધરાનીઓના કબજામાં હતાં; અને છેલ્લે યુફ્રેટીસની ઉત્તરથી તે કાળા સમુદ્ર મુધીનો પ્રદેશ ખરું જોતાં સ્વતંત્ર હતો. પૂર્વના આઘેના પ્રતિા વિષે તેમજ દક્ષિણ સીરીયાના પ્રતિા વિષે ૪૦૦ ના વર્ષમાં આપણે કશું પણ જાણતા નથી. અરટાઝરગીસ પોનાના બળવાખોર લાઇની સામે થવા મુમામાંથી આવ્યો, પણ કમાવી દીધેલા ગ્રીક સરદારોને ગરબન મારવાને તે બાબીલોન પાછો ફર્યો. આ વખતે નીડીયન ગ્રીક ટીસીયાસ તેનો રાજ્યવૈદ્ય હતો અને તે સાધરસ તેમજ સ્પાર્ટનો કોઇ જોડે પણ મિત્રાચારી ધરાવતો નહોતો. આ વખતે પણ તે એથન્સના કોનન જોડે પત્રવહેવાર ચલાવતો હતો. આ કોનન થોડા જ વખતમાં ધરાની નૌકાનો એક સેનાપતિ થયો અને તેણે સ્પાર્ટન કાફલાને હરાવ્યો, તેના ધરાની ઇતિહાસના કેટલાક દુકડાઓ તેમજ આ મમયને લગતા કેટલાક સંક્ષિપ્ત ફકરાઓ હિતગી આવ્યા છે. પણ આમની કિંમત એટલી બધી છે કે તેની કિંમત તેની આખી ચોપડીની હોય એમ લાગતું નથી, કારણ કે દરનારી વાતો જાણવાને ઉત્તમ જગ્યાએ મુકાયેલા એક સમકાલીન પુરવે જે જે સાંભળ્યું અને જોયું હતું તે તે તેમાં આવી જાય છે. આના પરથી જણાય છે કે પહેલા માધરમના વિચારો તેમજ આચા-

રોયો રાજા તેમજ તેના દરબારીઓ વિમુખ થયા હતા અરદાઝર-
સીસ લડવૈયો નહોતો, ધર્મચ્યુસ્ત નહોતો (જે કે તેને પેશ્વરગેડીમાં યોગ્ય
રીતે ધર્મની દીક્ષા આપવામાં આવી હતી) અને તે ઝોરોસ્ત્રીયન
આચારવિચાર પ્રમાણે ચાલતો હતો. નાનામોટા ધણા ધરાનીઓ
તેનાથી અસંતુષ્ટ હતા, અને ધણા તેના ભાઈને જ નહીં મળ્યા. પણ
તેના લશ્કરમાં કેટલાક પાશ્ચાત્ય લઢનારા હતા. શહેનશાહ કરતાં પણ
બાદશાહી સ્ત્રીઓની સત્તા દરબારમાં વધારે હતી અને તેઓ એક
ખીજા જોડે હમેશાં લડતી હતી. પ્લુટાર્કે લખેલો અરદાઝરસીસનો
જીવનવૃત્તાંત વાંચવાથી પણ ઇ. પૂ. પાંચમી મહાની આખરના
પૂર્વના રાજાઓ વિષે ઉપર કહ્યા પ્રમાણે જ જણાશે આ વૃત્તાંત
દીસીયાસના ઇતિહાસ પરથી તેમજ ખીજા બોવાઈ ગયેલા ગ્રંથોને
આધારે લખવામાં આવેલો હતો. બાદશાહી જનાનાના કાવાદાવાથી
મોટે ભાગે દોરાતી ભ્રષ્ટ અને રાજ્યદ્રોહી રાજ્યનીતિ; મરજી કાવે
તેમ રાજ્ય કરતા સુબાઓના હાથ હેઠળની અસંતુષ્ટ પ્રજા; કાચાં
અને ગમે ત્યાંથી એકઠાં કરેલાં લશ્કરો કે જેમાં ફક્ત ભાકુતી પર-
દેશીઓ જ ખરેખરા લડવૈયા હતા. આ સમયે ધરાનની આવી
સ્થિતિ હતી. સાધરસની પ્રજાજ સત્તા અને પહેલા ડરાયસની શહેન-
શાહી રાજ્યનીતિમાં અને આમા ધણો તફાવત હતો. બધે તે
અઘારમી સદીના તુર્ક રાજ્ય જોડે ધણું મળતું આવતું હતું, અને
જાતના પૈમા તેમજ પોતાના લોકત્વ એક કેળવાયતું લશ્કર
ધરાવતા પહેલા જ પાશ્ચાત્ય મરદારના હુમલા નીચે તે ધણી નાચ
એમ હતું.

પ્રકરણ ૫

પશ્ચિમ તરફ જતા

ગયા પ્રકરણમાં આપણે જે કામનું વર્ણન કર્યું ત્યાર પછી સીતેર વર્ષમાં તે અત્યાર સુધી ગ્રીકો જેને “ પૂર્વ ” તરીકે ઓળખતા હતા (અને આપણે પણ પૂર્વનો ગ્રીક લોકોના જેવોજ અર્થ કર્યો છે) તે પ્રદેશ જે યુરોપીયન પ્રાચીન ઇરાને યુરોપમાં જ તાબે કરવાને મથત કર્યું હતું તેની તાબેદારી તબે આવી રહ્યો. પહેલાંની માફક હવે આ પ્રાચીન તથા ઇતિહાસકારો પણ “ પૂર્વ ” શબ્દનો અર્થ અમુક ક્ષેત્રફળનો અને અમુક સામાજિક વિચારનો પ્રદેશ એમ કરતા બંધ પડ્યા છે; અને આ ફેરફાર હંમેશાં માટે કાયમ રહેશે. પૂર્વ તે સદાને માટે પૂર્વજ રહેશે એ વાત ખરી, કારણ કે તે પશ્ચિમના તાબામાંથી જ નહિ પણ તેના સામાજિક વિચારની ઝુંસરીમાંથી પણ ધીમે ધીમે છુટું થશે. આમ જતાં પણ ન્યારે પાશ્ચાત્ય લોકો સ્વદેશ પાઝ કર્યા ત્યારે પૂર્વને પોતાની જાણમાં આવેલી દુનિયામાં —જે મુલકો મુન્દરેલા મનુષ્યના રહેઠાણ તરીકે ગણાતા હતા તેના વર્ગમાં—સામાજી એલેક્ઝેન્ડરે ઇરાની રાજ્ય ઉપર વાલ્યુ તે બનાવ નામાંકિત હોઈ બીજા કેમ પણ બીના કરતાં જગતના ઇતિહાસના ભાગ વધારે સારી રીતે પાડી શકે છે. ઇરાની રાજ્ય પર આખરની આફત આવ્યાંતી આવશે ખરી, પણ તે વખતે આપણને અજાણ થવા જેવું કર્યું પણ રહેશે નહિ; અને ખરું કહીએ તો જે જમાનામાં તે આવી તે સમયના લોકો પણ તેથી અજાણ થયા નહિ, જે લોકો મનસ્વીપણે એલેક્ઝેન્ડરને પ્રચંડ ગોલીઆથની સામે ચતાં નાનકડા ડેવીડ તરીકે ધારે છે તે લોકો આગળના ઇતિહાસની વાતો

ધ્યાનમાં નહિ રાખવાથી જ એમ બોલે છે. કોઈ પણ સમકાલીન માણસ જોઈ વખતનો રંગ જોયો હોત તેને આ વિચાર આવ્યો હોત નહિ. લગભગ એક સૈકા થયાં પૂર્વની રાક્ષસી મત્તા એટલી બધી ફીણ થતી જતી હતી કે બાલકન દ્વીપકલ્પ પોતાના કબજામાં ધરાવતા મેસીડોનીયન રાજ્યએ હેન્નેસપોન્ટ ઓળંગી કે તરતજ તે દુનિયાની દૃષ્ટિએ જકડી સુખાઓ અને પશ્ચિમ એશિયાના હંમેશના બગવાખોર પ્રાંતોના નામના રાજ્ય જેટલો જ મોટો દેખાવા લાગ્યો. આ વિચાર મગજમાં ઠાવવાને આપણે છેલ્લે જોયેલી દશ હજાર ગ્રીકોની કુચ પછીનાં સીતેર વર્ષ ઉપર નજર નાંખવાની જરૂર છે.

ધરાન અને તેના પ્રાંતો

સાધરમની ચઢાઈ પહેલાં ધરાનમાં જોઈએ તેટલો સજો પેટેલો હોવો જોઈએ. તે પેટે પણ હતો; પણ તેનું કાંઈ પરિણામ આવ્યું નહોતું કે જોઈ કરીને તે દૃષ્ટિએ પડી શકે. એક સૈકા થયાં કોઈ પણ સુખાએ પોતાની જાતને તથા પોતાના પ્રાંતને સામ્રાજ્યમાંથી જુદા પાડવાની કોશીશ કરી નહોતી; અને ભાગ્યે જ કોઈ પણ તાબેદાર પ્રજાએ પોતાની સ્વતંત્રતા પાછી મેળવવાનો યત્ન કર્યો હતો. આમાં ખરેખર બે અપવાદો હતા; અને તે બંને પ્રજાઓએ પોતાના પરદેશી ધણીઓના લાભનુકશાનની કશી પણ પરવા કોઈ દિવસ કરી નહોતી. આમાંની એક પ્રજા તે અલખત્ત એશિયાના ગ્રીકો હતા, અને બીજી પ્રજા તે ઇજીપ્શ્યનો હતા. પણ ગ્રીકોની હઠીલાઈથી શું ભયંકર પરિણામ આવશે તેનું હજી એશિયાને ભાન નહોતું; ફક્ત ઇજીપ્તના બગવાખોર લોક ઉપર જ હજી સુધી તે ધ્યાન આપતું હતું. પણ ધરાની રાજ્યના ભાગલાના પહેલવહેલી એતવણી ખરેખર ઇજીપ્તે જ આપી. એસીરીયન મહારાજ્યમાં જે નબળાઈ હતી તેજ નબળાઈ ધરાની રાજ્યમાં પણ બહાર આવી.

મજાત અને પડોશના ખંડ વચ્ચે રેતીનાં રણો, બીના પ્રદેશો અને દરિયા રૂપી કુદરતી અડચણો એટલી બધી મજાત છે કે નામના કળદ્રુપ પ્રદેશ છતવાને લલચાચારી કોઈ પણ એશિયાટીક મત્તા તેને ઝાઝો વખત કાખૂઆ રાખવાને શક્તિમાન થઈ નથી પોતાના નાયકો અગર પોતાના પગદેશી ધણીઓના કોઈ અમલદારોની મરદારી નીચે વહેલી મોડી તેણે પોતાની સ્વતંત્રતા પાછી મેળવી છે, અને ઇતિહાસમાં જોતા જણાશે કે કોઈ પણ યુરોપીયન કે એશિયાટીક પ્રજા દરિયા પરના કાણુ સિવાય મજાતને સંસ્થાન તરીકે જાળવવામાં ક્ષેત્રમંદ થઈ નથી. કેમજીસીસની છત પછીનાં સો વર્ષોમાં તો મજાતપર્યતો અનેક વાર બગવો કરી ચુક્યા હતા (તેમનો ૪૬૦ મનો બગવો ઘણોજ મખત હતો), અને દર વખત તેઓ દુનિયા પર શ્રેષ્ઠતા ધગવતી પ્રજાને પોતાની મદદે બોલાવતા આખરે ડરાયસ નોયનસના મરણના થોડો વખત અગાઉ અને માછરસે સારડીસ છોડ્યું તેના પાંચ વર્ષ પહેલાં તેઓ પાછા એક મજાતપર્યતની સરદારી તરફ ગઈયા, અને ત્યારપછી સાઠ વર્ષ સુધી મુમાના રાજાઓએ નહિ પણ ત્રણ દેશી વંશોએ એક પછી એક મજાત પર રાજ્ય કર્યું મજાતના જવાથી ધરાને જે નુકસાન થયું તે ફક્ત એક પ્રાતની આમદાની જવા પુરતું જ નહોતું. મજાતના આ નવા રાજાઓ, જેઓ ગ્રીકોની મદદને ધણા આભારી હતા, તેઓ શહેનશાહના કોઈપણ શત્રુને અગર તેની સામે ઉઠેલા કોઈપણ મજાતખોરને મદદ આપી તેનો બદલો વાગતા તેઓએ જ કુનાકસા પછી માછરસના દરિયાઈ સેનાપતિને અને કાફલાને આશ્રય આપ્યો, અને તેઓએ જ એજીમીનોમે એશિયા માછર પર ચઢાઈ કરી કરી તે વખતે તેને દાણાની મદદ આપી, તેઓએજ ૩૮૪ મા સ્પાર્ટન કાફલાને વહાણો અને પૈમા આખ્યા અને સાધપ્રમ ધવેગોરામને પોતાના શહેનશાહ મામે લાગા વખત સુધી લઢવામાં મદદ કરી. જ્યારે

૩૮૦ માં ટાપર અને મીનીશીયન કીનારા પગનાં શહેરોએ બગાડો કર્યો, તે વખતે ઇજીપ્ત તેમની મુમતિમા મામેલ હતું; અને બ્યારે ૩૭૩ માં પશ્ચિમ એશિયા, મીરીયા અને શીનીશીયાના સુબાઓએ ભેગા થઈ બગાડો કરીને માત્રાન્યને મોટા ભયમા ઉતારવાની યોજના કરી ત્યારે ઇજીપ્ત તેમા ભેગાયું; અને આનાથી બાર વર્ષ પછી શીનીશીયામા બગાડો જગાડવાને ઇજીપ્તરયન રાજા જાતે ત્યાં જતો આપણને જણાય છે

ધરાનીઓએ ઇજીપ્ત પાછું મેળવવાને અનેક પ્રયત્નો કર્યા. પોતાના સેનાપતિઓની સખન હાર પછી કુનાકસાની લડાઈ વખતે દશ હજાર ગ્રીકોના સરદાર ક્વીયરકસે જે સલાહ આપી હતી તે પ્રમાણે અરટાઝરસીસે કયવાતે મને વર્તવાનું શરૂ કર્યું. તેણે ભાડુતી ગ્રીક લશ્કરોની મદદથી પોતાનું કામ કરવું ધાર્યું, પણ ઇજીપ્તરયનોએ પણ તેમની સામા ગ્રીક સરદારો અને ગ્રીક ભાડુતી સીપાઈઓ મુક્યા આમા વાત એ જણાઈ કે ધરાની પાદશાહ તેમજ તેનો બગવાખોર પ્રાત બને એકમરખી રીતે ભાડુતી લશ્કર ઉપર આધાર રાખતા હતા અને ગ્રીક લશ્કરની મદદ સિવાય ગ્રીકોની સામા લડવાને કોઈની જાતી આલતી નહોતી. દશ હજાર ગ્રીકોની કુચને લીધે પૂર્વને ઘણો અનુભવ થયો હતો,

ધરાન અને પશ્ચિમ

પાશ્ચાત્ય લોકોએ પણ આ ઉપરથી શીખામણ લીધી હતી, અને તેના પરિણામ પાંચ વર્ષમા જ દેખાવા લાગ્યા. કોઈપણ ગ્રીક પહેલા નહિ બતાવેલી એવી મહત્વાકાંક્ષા ધરાવતા તે વખતના સર્વોપરિ ગ્રીક સંસ્થાને એશિયા માઈનરના કીનારા પર સ્થપાયેલા આર્ટન મર્વોપરિપણનો લાભ વધને પોતાના રાજા એગેસીનચને ધરાન પર ચઢાઈ લઈ જવાને મોકલ્યો. મીએન્ડરની ખીણમા અડધે

સગી પહોંચીને જ તે અટક્યો, અને ધરાને કાંઈ જાણવાજોગ નુકશાન કર્યું નહિ; કારણ કે આટલે દૂરના અને સંશયાત્મક સાદ-સમાં જ્ય મેળવવા જેટલી તેનામાં શુદ્ધિ નહોતી તેમજ તેટલા માણસો તેમજ પૈસા પણ તેની પાસે નહોતા. પણ ૩૯૭ અને ૩૯૪ વચ્ચે એગીસીલોસે એશિયા માઇનર પર જે ચઢાઈ કરી તેની ઇતિહાસમાં આટલી અગત્ય છે; એનાથી જણાય છે કે ગ્રીકો મુસા ઉપર ચઢાઈ લઈ જવાનું અશક્ય ધારતા નહોતા તેમજ તેમની એવી ઇચ્છા પણ હતી.

પણ ખરી રીતે જોતાં તે વખતે પણ તે સંભવિત નહોતું. આને માટે સ્વદેશથી ઘણાક મહિનાના રસ્તા પર આવેલી જગ્યાએ સહીસલામત રીતે પહોંચવાને કાંઈપણ એક ગ્રીક રાજ્ય પાસે પૂરતું અને જરાબર કેળવાયલું લરકર નહોતું; અને પૂરતી આકર્ષણશક્તિ અને વ્યવસ્થા કરવાની અડકલ ધરાવતો નાથક તેને માટે જોઈએ તે નહોતો. વળી આ બાબતો બાજુએ રાખીએ તો પણ જે સામ્રાજ્ય જીતવાની તેમની ઇચ્છા હતી તે કાંઈ ખરેખર નજીક પડ્યું નહોતું. સાધરસ જો તેમની સાથે હોત નહિ અને તેના અનુયાયીઓએ તેમની હાજતો પૂરી પાડી હોત નહિ અને તેમને માટે એશિયા માઇનર અને સીરીયામાં રસ્તો ખુલ્લો કર્યો નહિ હોત તો ઠલીયર-કસની સરદારી નીચે હસદજર ગ્રીકો કુનાકસા અગર તેનાથી સો માઇલ દૂર પણ કાંઈ જગ્યાએ કદી પણ પહોંચ્યા નહિ હોત. પાછા ફરતી વખતે તેઓ મરશીયા થઈ ગયા હતા, અને ધરાની શહેનશાહ તેમનાથી છુટો થવાને રાજી હતો. તેઓ સહીસલામત રીતે પાછા ફર્યા તેથી એમ ધારવાનું નથી કે તેઓ સહીસલામત રીતે આવ્યા હોત. એથી ઉપરું તેઓ જે રિયતિમાં પાછા ફર્યા તેજ રિયતિમાં જો તેઓને આવવાનું હોત તો ખાતરીથી તેમ કરવામાં તેઓ નિષ્ફળ થયા વગર રહેત નહિ.

સુબાઓ

જે કારણને લીધે ઇરાની મહારાજ્ય આખરે એટલું બહુ નબળું થઈ જવાનું હતું કે એક પાશ્ચાત્ય સત્તા ફક્ત આળીસ હજાર માણસ સાથે છેક તેના મધ્યમાં આવીને તેને હરાવે તે કારણ ચોથી સદીના આગલા ભાગમાં રાજ્યના મોટા મોટા અમલદારોમાં ફેલાયલું રાજ્યદ્રોહીપણું હતું. સામ્રાજ્ય ઠેકાણે પડ્યા પછી સાધરસની ચઠાઈ પહેલાં સુબાઓ અગર આશ્રિત પ્રાંતો-છજીત સિવાય-બળવો કરતા આંપણા જોવામાં આવતા નથી; અને જો કે એશિયા માધનર અને સીરીયાના અમલદારો દેખીતી રીતે તેમાં મળી ગયા તો પણ એ વાતની રાજકીય અગત્ય ધણી થોડી છે; કારણ કે સાધરસ રાજ્યકુટુંબનો માણસ હતો અને રાજ્યમાતાનો માનીતો હતો. પણ ચોથી સદીને ભાગ્યેજ થોડાં વર્ષ થયાં હશે. એટલામાં તો સુબાઓ અને ઉપરાજાઓ શહેનશાહના શત્રુઓને મદદ આપતા જણાય છે. એજીસીલસને એશિયા માધનરમાં પેક્સેગેનીયાના રાજા તથા એક ઇરાની ઉમરાવ બંને તરફથી મદદ મળી હતી. વીસ વર્ષ પછી પોનટસના એરીયોબારઝેનીસે બળવો કર્યો; અને ત્યાર પછી તરતજ સીરીયા અને શ્રીનીશીયાના કાનારા પર આવેલાં શહેરો જોડે મળીને ડેરીયા, આયોનીયા, લીડીયા, ફ્રીજ્યા, અને કેપેડેશીયાના-દુકામાં લગભગ આખા એશિયીમાધનરના-સુબાઓએ એક મોટો બળવો કર્યો. બીજાં દશ વર્ષ પછી છજીપરચનો અને હેલીકરનેરીસના આશ્રિત ઉપરાજા મોસોલસની મદદથી મીસીયા અને લીડીયાના નવા સુબાઓ તેમના રાજાની સામે ઉઠ્યા. પ્રપંચને લીધે અગર માધનો અને દૃઢતાની ખામીને લીધે આ એક પછી એક બધા બળવાઓરો ધૂળધાણી થઈ ગયા એ વાત ખરી; પણ જે સામ્રાજ્યના મોટા અમલદારો આવાં કામો કરવાને આટલી બધી વખત હિંમત બીડે તે સામ્રાજ્યનો નાશ પાસે આવતો જાય છે.

સુમાઓમાં વધતા જતા આ અમંતોષના કાગળોને માટે બહુ દૂર જવું પડે એમ નથી ગયા પ્રકરણના અંતમાં આપણે કશું છે કે અરટેઝરસીસના રાજ્યની શરૂઆતમાં જનતાનખાનાની સત્તાને લીધે દુઃખાગીઓ બ્રહ્મ થતા જતા હતા, અને જેમ જેમ વખત જતો ગયો તેમ તેમ રાજ્યને છળપ્રપચથી રાજ્ય ચલાવતો, શત્રુઓને પૈસા આપી ફાડતો, અને ભાકુલી લશ્કરની મદદથી પણ ઇજ્જત પાછું લેવાને નિષ્ફળ થતો તેમજો જોયો આ બધાની અસર તેમના પર ધરૂં માઠી થઈ તેઓએ માનવા માંડ્યું કે સામ્રાજ્ય હવે લય પામવાનું, અને સુસામાં પણ બીક પેઠી કે પશ્ચિમના એક ગણાથી તે ભોય મેશુ થઈ જશે એથી મદીના પહેલા સીત્તર વર્ષમાં શહેનશાહના અમલદારોએ ગ્રીક રાજ્યદારી બાળતો પર વધારે ને વધારે ધ્યાન આપવા માંડ્યું અને તેટલા ગ્રીક રાજ્યની ચાકરીમાં રાખવાથી જ તેમને સતોષ થયો નહિ, પણ જે ગ્રીક રાજ્યદારીઓ ગ્રીક રાજ્યોને એકઠાં થતા અટકાવવામાં અગર એકાદ ગ્રીક રાજ્યની વધતી જતી સત્તા પર કાંઈ મુકવામાં મદદ ઉપ થઈ પડે એમ હવે તેમને ફાડવામાં અગર મદદ કરવામાં તેઓએ એટલા બધા પૈસા વેચ્યા કે એક પ્રસિદ્ધ દુશ્મનામાં એક ગ્રીક વક્તાએ કશું છે કે શહેન શાહના ખરા તીરંદાજો કદી પણ લય પમાડે તેના કરતાં તેના સિક્કા ઉપર પાડેલા તીરંદાજો ગ્રીસને માટે વધારે લય ઉત્પન્ન કરતા હતા.

આટલી બધી લાંચરશવતોથી, અને શત્રુના સીપાઈઓ અને રાજ્યદારીઓને ફાડીને રાજ્યવશ અને સામ્રાજ્યનું નસીબ થોડીકવાર ગળકણ બનાવવામાં આવ્યું ૩૫૮ માં ધરૂં અરટેઝરસીસ જેમનના મરણ પહેલાં પશ્ચિમના સુબાઓનો બગવો બેસાડી દેવામાં આવ્યો હતો તેના વારસ ઓકસે ગાદીએ આવવાને અદારમી સદીના કોઈ તુર્કીના સુનતાનની માફક પોતાના સુબાને મરાવી નાખ્યો જે વખત નિષ્ફળ ગયા પછી, ભાકુલી ગ્રીક

હરકરની મદદ વડે આશરે ૩૪૬ માં તેણે ધજાખતને વશ કર્યું; અને આવીજ મદદથી સીડન અને સાધપ્રસનો ટાપુ વશ કરવામાં તે ફતેહમંદ નીવડ્યો. પણ જે પાશ્ચાત્ય પવનના ભારે ઝપાટાથી સામ્રાજ્યનો દીવો ઓલવાઈ જવાનો હતો તેજ પવનને લીધે તે ઓલવાઈ જતા દીવાએ છેલ્લી વારનો પ્રકાશ ફેંકી લીધો. ઉપર-ઉપરનાં થીંગડાં દેવાથી સામ્રાજ્યનો ખગાટ ઓછો થયો નહિ, અને આખરે થોડાં વર્ષ પછી ન્યારે ઘેરાયલું વાદળ ટુટી પડ્યું ત્યારે ધરાનને માટે નહિ પણ પોતાના વેપારી હકકોને માટે લડતાં એ ત્રણ શહેરો સિવાય પશ્ચિમ એશિયામાં કાંઈપણ તેની સામે ટકાવ કરી શકે એમ નહોતું.

મેસીડોનીયા.

પાશ્ચાત્ય દૃષ્ટિમર્યાદા ઉપર થોડો વખત થયાં વાદળાં ઘેરાતાં હતાં. વીસ વર્ષ પહેલાં મેસીડોનીયાની ગાદી ઉપર એક અદ્ભૂત રચનાશક્તિ અને એકકક્ષ ધણું જ લક્ષ્યબિંદુઓ ધરાવતો માણસ આવેલો હતો. તેનો વારસો—અહીં તેણે છીનવી લીધેલું રાજ્ય, કારણ કે પોતાની આગળ થઈ ગયલા રાજાનો તે હકકદાર વારસ નહોતો—ને બાદકન દ્વીપકલ્પના દક્ષિણ ભાગનો મધ્ય પ્રદેશ હતો. આ પ્રદેશ આરે પાસે કુંગરોથી ઘેરાયલાં મેદાનોનો બનેલો હતો અને તેની વચમાં વચમાં પણ કુંગરો હતા. તેની વસ્તી મજબૂત શહેરીઓ અને ગામડી-યાઓની તેમજ ચપળ પહાડી લોકની બનેલી હતી. તેઓ બધા ગ્રીક લોકોની જાતનાજ હતા. પણ તેમનામાં ધણું કરીને ઉત્તરમાંથી આવેલા લોકનું લોહી વધારે પ્રમાણમાં હતું. આ લોકો ધણાક કાળ પર ઝાન્યુઅ નદીના પ્રદેશમાંથી દક્ષિણમાં આવ્યા હતા. કેટલાંક કારણોને લીધે મેસીડોનીયનોની—જુદા જુદા લોકોને એક સામાન્ય નામ આપીએ તો—સામાજિક વૃદ્ધિ તેમના દક્ષિણના પિત્રાઈઓ જેટલી

ઝડપથી થઈ નહોતી, તેમનાથી શ્રેષ્ઠ એવા ઇશ્વરનું સુધારાના સંબંધમાં તેઓ કદી પણ આવ્યા નહોતા તેમજ તેમની આગળ થઈ ગયેલા કેળવાયેલા લોકો જોડે તેઓ જોડાયા નહોતા. તેમનો મુલક સળંગ, બંદરો વિનાનો, મોજશાખવાળાં શહેરોથી દૂર અને મુકાબલે કઠોર હવાપાણીવાળો હતો. તેની આકૃતિ એવી હતી કે તેઓને શહેરી રાજ્યો ઉભાં કરવાને અને રાજકીય બાબતોમાં મશગુલ રહેવાને લાલચ થાય નહિ. પણ આ બધાના બદલામાં ચોથી સદીમાં તેઓ તાજા, ઐક્ય થવામાં જનીય અગર રાજકીય અડચણો વિનાના અને કોઈ પણ દક્ષિણના ગ્રીક રાજ્ય કરતાં વધારે કુદરતી સાધનો ધરાવતા હતા. મેસીડોનીયા પોતાની જાતને સારામાં સારું અનાજ પૂરું પાડે તેમ હતું અને તેમાં સોનાની ખાણો હજી અનામત હતી. પણ સૌથી અગત્યની ચીજ તો એ છે કે ગ્રીમની જોડે સરખાવતાં મેસીડોનીયા એક મધ્ય યુરોપનો પ્રદેશ હતો, અને તેણે બાદશાહી મતા મેળવી તે વખતે જ યુરોપખંડ પરના લોકોને બૃમધ્ય સમુદ્ર પર આવેલા દ્વીપકલ્પની પ્રજા પર સરસાઈ મેળવતા ઇતિહાસમાં આવણે પહેલવહેલા જોઈશું.

મેસીડોનનો શીશીપ જે લગાઇ તેમજ સુલેહ બનેલી બાબતોમાં કેળવાયેલો હતો તેણે એકમેકથી અતડા રહેતા ગ્રીકોની નબળાઈ જોઈ; તેમજ પોતાના લોકને તે કેવા મજબૂત બનાવી શકે તે પણ તેના ધ્યાનમાં આવ્યું; અને ગ્રીસની જુદી જુદી કોમોને હરાવી શકે એવી એક હથિયારબદ્ધ પ્રજા બનાવવાને તેણે પહેલેથી જ અસંત પરિશ્રમ સાથે વ્યવસ્થા કરવા માંડી. આ કામ તેણે વીસ વર્ષમાં પાર પાડ્યું. શરૂઆતમાં તેણે પોતાના મુલકની દક્ષિણ-પૂર્વે આવેલી કિંમતી ધાતુની ખાણો ખોદવા માંડી અને તેના પૈસાથી જાડુતી લરકર આવ્યું. તેણે મેસીડોનીયાના ગામડિયાઓને ગાદ વ્યક્તમાં રડીને લદતાં શીખવ્યું. આ રચના થીબોની રચના કરતાં વધારે સહેલાઈથી ફેરવી શકાય

તેમ હતું અને થીમનો કરતાં તેના માણસોના ભાવા વધારે લાગ્યા હતા. મધ્યમવર્ગના લોકોને ભારે આયુધો ધરાવનારા ધોડેસ્વારોની તાલીમ આપવામાં આવી દેશના અંદરના ભાગની કામો જોડેની વઢાઈમાં પોતાના સીપાઈઓને તેને કમી જોયા અને પોતાનો મુલક એટલે વધાર્યો કે પોતાની ઇમેથીયન ટોળીઓ કરતા તે ધણા વધારે યોદ્ધાઓ ધરાવવાને શક્તિમાન થયો. આ રાજકીય લશ્કરને તેણે ૭ વર્ષ સુધી મહેનત કરીને સંપૂર્ણવસ્થામાં આણ્યું; તે એટલે સુધી કે લઢાઈનો ધધો જ લઈ જોડેના કાઈ પણ ભાકુતી લશ્કરના ટોળા જોડણું જ તે લઢવામાં ટેવાયું ફેર ફક્ત એટલે જ કે તેનું લશ્કર વધારે મોટું હતું અને તે વધારે પાણીદાર હતું ૩૫૩ના વર્ષની વર્ષાત ઋતુમાં તે તૈયાર થયું કે તરત જ ગ્રીક રાજ્યોના સંસ્થાનોમાં ધુસવાને માટે તેને પાંદ વર્ષ સુધી લઢાઈ કરવી પડી આમાં ખાસ કરીને તેણે એથેન્સના મુનિકો પર વધારે દાઢ રાખી અને મેમ્બીડોનીયા અને ડ્રેસમાના તેના કેટલાક દરિયામાર્ગે વેપાર કરતા સંસ્થાનો પર હુમલા કર્યા ડ્રેસમાના અને શેરસોનીસ પગના વિગ્રહ પછી તે ગ્રીસમાં આવ્યો અને આખરે થર્મોપીનેની પેની માણુ ધસી ગયો ત્યાર પછી તે થોડોક વખત બાદકન દ્વીપકલ્પમાં પાછો ફર્યો, તેણે આડીયાત્રીકથી કાળા સમુદ્ર સુધી તેને હુટયો, અને અંતમાં તેના કીનારા પરના છેલ્લા અને સૌથી મોટા સ્વતંત્ર ગ્રીક શહેરો પેરીન-યસ અને બીએનગીયમ પર હુમલો કર્યો છેવટે તે ૩૩૮ માં પોતાના સઘળા મૈત્ર્ય સાથે દક્ષિણમાં આવ્યો અને કીરોનીયાની એક વઢાઈમાં ગ્રીસની એથેન્સ અને ડ્રેમ જેવી ભે મોટી સત્તાઓને કચડી નાખી, અને આખરે સ્પાર્ટા સિવાય-જેને માટે તેને દરકાર નહોતી-દરેક ગ્રીક રાજ્ય પાસે પોતાનું મર્વોપરિપણુ કથુન કરાવ્યું. એક યુરોપીયન પ્રજા બનાવવાને અને યુરોપીયન મહારાજ્ય સ્થાપવાને શીલીપે જે આ બધું કર્યું તેનું અહીં આથી વધારે વર્ણન

કરવાની જરૂર નથી. આપણે તો આ બધાનો જે અંત આવ્યો તેનું કામ છે; કારણ કે એ બધાનું પરિણામ એ આવ્યું કે તેણે એ પ્રજા અને એ માત્રાજનને એશિયા ઉપર ઉતરી પડવાને તૈયાર કર્યાં. કીરોનીયા પછી એક વર્ષે કારીન્થમાં મળેલા મંડળે ધરાન ઉપર વેર લેવાને શીલીપને મધળા ગ્રીકોનો મેનાધિપતિ નીમ્યો. આખરે એશિયા પર હુમલો કરવાને માટે પોતાના લશ્કરને તેણે કેટલો વખત થયાં જાણીજેઘને નિર્માણ કર્યું હતું તે આપણે જાણતા નથી. ૩૪૧ માં એથેનીયનોએ ધરાની શહેનશાહને ખુલ્લે-ખુલ્લું કહી દીધું હતું કે મેસીડોનીયન રાજાની એવી ઇચ્છા હતી અને ચાર વર્ષ પહેલાં પ્રખ્યાત વક્તા ઇસોક્રેટીસે શીલીપને જાતને લખેલા એક ખુલ્લા કાગળમાં જાહેર રીતે એ વાત સૂચવી હતી. શીલીપ દીર્ઘદર્શી અને દૃઢ મનનો હોવાથી તેને આવો વિચાર નાન-પણમાં સ્પૃયો હોય અને તે આ બધો વખત તેના મનમાં ધોળાયાં કરતો હોય તો તે અશક્ય નથી જ્યારે શીલીપ જુવાન હોય થેબી-મમાં હતો ત્યારે ધરડો એજીસીવસ જેને બીજા ઘણા ગ્રીક કરતાં પૂર્વ પર હુમલો લઈ જવાનો વિચાર પહેલો આવ્યો હતો તે પોતાની ઘણી વખત નિષ્ફળ ગયેલી યોજનાને પાર ઉતારવાને રસ્તો જાળતો હતો, અને અંતમાં શીલીપ ગાદીએ આવ્યા પછી એક છેલ્લો પ્રયત્ન કરવાને તે ઇજ્જત ગયો. એ વાત તો ખરી કે ઘણો વખત થયાં લોકોમાં એવી ગપ ઉડતી હતી કે જે કોઈ લશ્કરી સત્તા હેલ્લન પર કાણુ ધરાવશે તેને પ્રથમ પોતાના સ્વાર્થને માટે અને ત્યાર-પછી પ્રજાકીય ફરજને લીધે એશિયા જોડે લડવાની ફરજ પડશે. ધરાની શહેનશાહ આ વાત ખાસ જાણતો હતો. એથેનીયન મોકોએ તેને ૩૪૧માં ચેતવણી આપ્યા પછી, એશિયા માધનરની ઉત્તર-પશ્ચિમના તેના મુળાઓને શીલીપના શત્રુઓને દરેક પ્રકારે મદદ કરવાને તેણે ફર-માવ્યું અને મોટે ભાગે તેમની મદદને જ લીધે ૩૩૬માં બીઝેન્ટાઇનો

પોતાની હીવાયે આગળથી મેસીડોનીયને હાડી કાઢવાને સમર્થ થયા ફરીયાના રાજા જેડે શીવીપે ક્યાગનીએ મિત્રાચારી બાધી હતી અને હમણાં તે એશિયા માધનરના ઉત્તર-પશ્ચિમ ભાગમાં ધુમવાને કાશ મારતો હતો. તેથી કરીને તેને પોતાના મુખ્ય સરદાર પારમી-નીયેના હાથ નીચે થોડું મોખરાનું લશ્કર ડાઉનસ્મની પેનીપાર મોકલાવ્યું અને ૩૩૬ના વર્ષની પાનખર ઋતુમાં એક મહાન મન્ય સાથે પેતે તેની દૂઠે જવાનું રાખ્યું આ લશ્કરમાં ભરતીને માટે તે નાર મહિના થયા માણસો મેળવતો હતો, તેને કવાયત શીખવા-ડનો હતો અને તેને માટે સામગ્રી એકઠી કરતો હતો જે ઉગણીને દહાડે તે આ સાહસિક કામ માટે નીકળવાનો હતો તે આવી પહોંચ્યો, પણ તેના નશીબમાં તે કામ કરવાનું લખેનું નહોતું. રમત-ગમતો જોવાને જોવા તે પોતાના તથુમાંથી બહાર નીકળ્યો કે તરતજ એક ખાનગી શત્રુએ તેનું કાટનું કાઢી નાખ્યું, અને તેના જીવાન દીકરા એનેકઝાન્ડરને શરૂઆતમાં મિત્રો કરતા શત્રુઓ વધારે પ્રમાણમાં ધરાવતી ગાદી ફરીથી સ્થાપન કરવાને ઘણું કરવાનું હતું

એલેકઝાન્ડરનો પૂર્વમાં વિજય

દોઢ વર્ષ પછી એનેકઝાન્ડરના મિત્રો તેમજ શત્રુઓને વાગ્યું કે શીનીપની જગ્યાએ તેના કરતા પણ એક મોટો લડવૈયો ગાદીએ આવ્યો હતો, અને તેના બાપની એશિયા જીતવાની યોજનાને તેને હાથે ખેલ પહોંચશે નહિ ડાન્યુબ નદી લગીના મેસીડોનીયાના પડોશીઓને તેમજ ગ્રીક હીપકલ્પના બધાં રાજ્યોને એક નિર્ણયાત્મક વિમ્મહથી તેણે તરતજ કબજામાં આણ્યા ફારીન્ય આગળ સઘળા ગ્રીક રાજ્યોના પ્રતિનિધિઓ ફરીથી એકઠા થયા અને તેમણે શીનીપના દીકરાને ગ્રીસના સેનાધિપતિ તરીકે કાયમ કર્યો. પારમી-નીયેને પાઠે એશિયામાં મોકલવામાં આવ્યો અને તેણે ડાઉનસ્મના

સામા કીનારાનો કબજો લીધો. ૩૩૪ ની વસંતઋતુમાં લગભગ ૪ હજાર ઘોડેસ્વાર તથા પાયદળ લશ્કર લઇને અને તે વખત પ્રમુખ અસાધારણ કાબેલ એવા ખીજ મદદનીશ માણસો સાથે રાખી એલેક્ઝાન્ડરે ધરિની ધૂમિ પર પગ મૂક્યો. તેની સામે પશ્ચિમ પ્રાંતોના સુબાઓએ ઉભા કરેલા એક તેના જોડલાજ સ્થાનિક લશ્ક સિવાય નિયમસર લડાઈ કરવાને ખીજું કાંઈ લશ્કર એશિયા માઈનરમાં નહોતું. જો તેમાંથી બાકુલી ગ્રીકોની ટોળાઓ બાદ કરીએ તે આ લશ્કર મેસીડોનીયન લશ્કર કરતાં લઘુવામાં ધણું જ ઉતરતું હતું. હેલીસપોન્ડના કીનારા પરથી પારમીનીયોએ તેમને હાંકી કાઢ્યા હોવાથી મારમોરા અમુદ્રમાં દાખલ થતી સૌથી નજદીકની રોમકસ નદીને મામે કીનારે તેઓ ગ્રીકોની વાટ જોતા ઉભા. આમ કરવામાં તેમનો હેતુ એલેક્ઝાન્ડરને પોતાના તરફ ખેંચવાનો અગર ત્યાં નહિ આવતાં જો તે આગળ વધે તો તેની પાછળ ફરી વળવાનો હતો. પણ તેમને બહુવાર થોભવું પડ્યું નહિ. એક દિવસ બપોરે બા. આયુધોથી સજ્જ થયેલા મેસીડોનીયન ઘોડેસ્વારોએ નદી એળંગી જઈને એશિયાટીક લશ્કરને વાઢી નાખ્યું અને ફેલેન્કમને માટે રસ્તો મોકળો કરીને રાત પડતાં પહેલાં ગ્રીક ટોળાઓનો પૂરેપૂરો ઘાણ કાઢી નાખવામાં તેને મદદ કરી. ધરિની મહારાજ્યના ખીજ પ્રાંતોમાંથી એક વધારે જગત્ લશ્કર ઉત્તું થઈને પશ્ચિમમાં આવે નહિ ત્યાં સુધી હવે એલેક્ઝાન્ડરને એશિયાટીક શહેરોનાં બચાવકો તોડવાનું અને પહાડી લોકોને લડવાનું કામ રહ્યું. પણ આમ લશ્કર ઉત્તું કરતાં ઘણાં મહિના વડી જાય તેમ હતું; અને તે કામને માટે ખરેખર એક આખું વર્ષ લાગ્યું. પણ કેટલાંક પશ્ચિમનાં શહેરોએ તેને આગળ વધવામાં ઘણી અડચણો કરી. ઇયોલીયા, લીડીયા અને આયોનીયાએ જો કે કાંઈ જાણુવાન્નેજ બચાવ કર્યો નહિ તો પણ ફરીવારનાં બે મુખ્ય શહેરો, માઇલીટસ અને હેલીકરનીમસ જોએ

સો વર્ષ થયાં સ્વતંત્રપણે ધણ્યનના વેપારમાં મોટી ભાગ ધરાવતાં હતાં તેઓ એક લશ્કરી સત્તાની જાગીરા થવાને રાજ નહોતાં. ગ્રીક પ્રજાના પુરાણ પીડનારની સામે ધાર્મિક લડાઈ કરવાનું એલેક્ઝાન્ડરનું બહાનું તેઓ આગળ આપ્યું નહિ તેમજ એશિયા કે યુરોપમાં કોઈ પણ ગ્રીકો તેથી પીગળ્યા નહિ. પાછલાં સીસર વર્ષથી જ્યારથી ધરાની કબજામાંથી ગ્રીમના છુટકારાના આશ્ચર્ય ઉજવવાને બદલે તેના પર વળતો હુમલો લઈ જવાની વાતો થવા માંડી હતી ત્યારથી લોકોની ધાર્મિક વેર લેવાની ઉત્કંઠા જતી રહી હતી અને તેને બદલે ધરાને હુલવાની ઇચ્છા ધણી પ્રજા થઈ હતી. આથી કરીને એશિયામાં લઈ જવાનો કોઈ પણ ચોક્કસ હુમલો વિજયી નીવડવાથી જોઓની કમાણીની વ્યારીઓ બંધ થાય એમ હતું તેઓમાં આવા હુમલાથી જુસ્મો નહિ પણ અદેખાઈ ઉત્પન્ન થઈ. એલેક્ઝાન્ડરને મદદ કરવા માટે કોઈ પણ આગેવાન ગ્રીક રાજ્ય વહાણો તથા માણસો માથે બહાર પડ્યું નહિ, અને માછલીદંડ લીધું ત્યારથી તેની ખાતરી થઈ કે પોતાનાં જ સ્વાર્થ માટે અને પોતાનાં જ લોકો વડે તેનો બધો ભાર ઉચકવાનો હતો. તે વખતથી તેણે ગ્રીકો તરફથી મદદની આશા છોડી દીધી, અને જ્યાં સુધી એશિયા માછનર, સીરીયા, ઇજિપ્ત અગર ગમે ત્યાંથી પણ દરિયા પર જવાના મધ્યમા માર્ગો કાણુમાં આવ્યા નહિ ત્યાં સુધી ધરાની રાજ્યની મધ્યમાં કુચ કરવાનું માંડી વાળ્યું.

હેલીકરનીસમ અને ફેરીયા લીધા પછી એલેક્ઝાન્ડરે એશિયા માછનરના પશ્ચિમ ભાગમાં પોતાના લશ્કરને ફક્ત ફેરવ્યા ક્યું, અને એ રીતે એશિયા ખંડમાં પોતે કરેલો પગપેસારો મજબૂત કર્યો. નેટલીક જગ્યાએ તેને ઘણા કાળથી સ્વતંત્ર રહેલા પહાડી લોકો જોડે સામનો થતો અને તેમનાં એકાદ બે શહેરો જોડે તેને શરતો

હરવી પડી. પણ શિયાળો આવતાં સુધીમાં તો એનેટોલીયા તેના કમળનમાં આવી ગયો અને તે સેફ્રીયાની ખીણમાં આવેલા ગોર-
દીપનમાં આવી રહ્યો. આજબ્યાએથી તે હેલીસપોન્ટ જોડેનો વહેવાર
નિર્ભયપણે ચક્રાવી શકે એટલુંજ નહિ પણ એક સહેલે રસ્તેથી
એશિયામાં આગળ જવાને તૈયારી કરી શકે તેમ હતું. પૂર્વ એશિ-
યામાંનર એટલે કે કેપેડાશીયા, પોન્ટસ અને આરમીનીયાને તેણે
છેડ્યો નહિ; અને હવે પછી થનારી જે મોટી લડાઈમાં ઇરાનની
બાણુએજ તેમનું સમ્પૂર્ણ ગોઠવાશે. ઇરાનથી બહાર વખતથી ખરું
જોતા સ્વતંત્ર રહેલા એવા ખીથીનીયા અને પેરસેગોનીયા જેવા
ઉત્તરના કેટલાક પ્રાંતોને પણ તે આડ્યો નહોતો. જે મુલકો સામ્રાજ્યના
પતનની સાથેજ પડે એવા હતા અને તે દરમ્યાનમાં પશ્ચિમ એશિ-
યા માંનરમાંથી જેમના પર સારી રીતે કાબુ રહી શકતો હતો તેવા
મુલકો છૂટવાને હમણાં તેને અવકાશ નહોતો. તેનું લક્ષ્યબિંદુ તો
એશિયાના અંતર ભાગમાં હતું, અને તે જાણતો હતો કે તેને
દરિયામર્ગેજ ખીવાનું હતું. ઇશ્તખ અને લેવાન્ટના કીનારા પરનાં
મુખ્ય સહેરો જે ગ્રીક ઠાકરાઓ જોડે મળી જાય તો તે ભયમાં
આવી પડે. આથી કરીને વસંતઋતુ ખેસતાજ તે ગીલીશીયામાં ઉતરી
પડ્યો અને સામ્રાજ્યના મધ્ય ભાગમાં કુચ કરતાં પહેલાં સીરીયા
અને ઇજરતના બંદરો પોતાના હાથમાં લઈ લીધાં.

ઇરાની રાજધિરાજ, જે ડરાયસ નામ ધારણ કરનારાઓમાં
છેલ્લો અને મોટી નબજો હતો, તેને પોતાના પર ફેટલો મોટો
ભય આવી પડ્યો હતો તેની ખબર હતી અને તેથી કરીને દક્ષિણ
મુલકોના દરવાજામાં દહલો લાવનારને કચડી નાંખવાને તે આખા
મહારાજ્યમાંથી ઉભા કરેલા એક મદાંત મૈન્ય સાથે આવ્યો. તેણે
સત્રુને લેવાન્ટ કીનારાના ખુણાનું ચક્ર લેવા દીધું અને પોતે એમે-
નમની પાછળ છુપાઈ ગેલેલો હોવાથી ફંગોમાંથી નીકળી આવીને

પર્વત અને સમુદ્ર વચ્ચે આવેલી ધ્રુમસતી ખીણમાં મેસીડોનીયન રાજાને પાછો ફરતો અટકાવવાને ઉભો. જો આ જગ્યાએ એલેક્ઝાન્ડર સિવાય ખીજે કોઈ સરદાર હોત અને તેના સીપાઈઓ ઓછા કેળવાયલા હોત તો પૂર્વના એક ધટ્ટ અને ક્વાયતી લશ્કરે ઘણું કરીને ત્યાંજ તેના હુમલાનો છેડો લાવી દીધો હોત; પણ ડરાયસનું લશ્કરે તો ધટ્ટ તેમજ કેળવાયલું પણ નહોતું જગ્યા ઘણી સાંકડી હોવાને લીધે તેનો ખીચડો થઈ ગયો અને એલેક્ઝાન્ડર અને તેના સૈન્યે ધગતીઓને પોતાની મેજેજ તેમના હાથમાં આવેલા જોયા. ગ્રેનીઝમની લડાઈ કરતા કાંઈ અહીં યુદ્ધ જાઓ વખત ચાલ્યું નહિ, અને કતલ પણ તેટલીજ ભયંકર થઈ. ડરાયસની જાવણી, તેનો મરમામાન, માદશાહી જનાનો, ઝોક ગળ્યો તરફથી આવેલા પનો અને સેનાધિપતિનું કાટણ કાઢવાને મોકલેલા ઝોક એલચીઓના માણસો, બધું એલેક્ઝાન્ડરના હાથમાં જઈ પડ્યું.

સામ્રાજ્યમાંથી આવું ખીણું લશ્કર ઉભું કરતાં ઓછામાં ઓછા બાર મહિના વીતી જશે એમ તેની ખાતરી હોવાથી એલેક્ઝાન્ડર મીરીયામાં ઉતર્યો. આ સાકડા પ્રદેશમાં, આપણે જોયું છે તેમ, તેણે કીનારાપરનાં શહેરો ઉપર જ મુખ્ય ધ્યાન આપ્યું એશીયામાં ધ્રુમતા પહેલા બધા બંદરો તેના હાથમાં હોવા જોઈએ તેમાના નબળાઓથી વિજયી સૈન્ય મામાં માયું ઉંચકાય તેમ નહોતું; પણ તે બધામાં મુખ્ય ટાયર, જે પૂર્વના વેપારની રાણી હતું, તેને પોતાના બેટ પાર આવેલા કિલ્લાના દરવાજા મંધ કયા, અને એલેક્ઝાન્ડરની સામું તેની જીંદગીનું અધરામાં અધરું લશ્કરી કામ ખડું થયું. પણ ધજીયન સમુદ્રમાં ફરતા શત્રુના કાફનાઓનું મુખ્ય મથક લીધા વગર માયે તેમ નહોતું, અને તેથી તે લેવાને તેણે દરિયાપાર પૂલ બાધ્યો. ધજીયનના રસ્તાપર આવેલું ખીણું શહેર ગાઝા, તેના સાધનો ટાયર કરતા ઓછાં હોવા છતાં પણ તે જ પ્રમાણે મામું થયું, અને એને-

અને પોતાની અંદર ઝીક લરકર જે જે ગાળડાં પાડતું તે ઝટ પૂરી શકના હતા. આવી રીતે ઘણાંક સમય લઢાઇ કેની તરફેણમાં જશે તે અનિશ્ચિત હતું. પણ તેટલામાં ડરાયસ જાતેજ મેસીડોનીયન ઘોડેસ્વારોના હુમલાથી ગભરાઇ ગયો અને પૂંઠ ફેરવીને નાઠો. ઝીકાને આ રીતે વિજય મળ્યો. આ વિજયને માટે એલેક્ઝાન્ડરના માણસો શીલીપની કવાયતે તેમનામાં જે દહતા આણી હતી તેને આભારી કના ખરા. પણ છેલ્લે શત્રુના રાજાએ જે 'હીયકારાપણ' બતાવ્યું તેના પણ આભાર માનવો તેમને ઘટે છે.

એક વર્ષ સુધી ધરાની બાદશાહે એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ નામભાગ કર્યા કરી, અને ત્યાર પછી તે મધ્ય એશિયામાં જવાના રસ્તા ઉપર મરણપધારીએ પડેલો પકડાયો; પણ ત્યાર પહેલાં તો બીજી એકે લઢાઇ લડ્યા. મવાય તેની ગાદી ક્યારનીએ એલેક્ઝાન્ડરના હાથમાં જઇ ચુકી હતી. જ મહિનામાં તો તેણે માત્રાજ્યની રાજ્યધાનીઓ-બાબીલોન, સુસા, પરસીપોલીસ અને એકમેટના-એક પછી એક લઇ લીધી, અને જો કે ત્યાર પછી તે એશિયામાં આઘે ગયાથી આ શહેરોથી જ વર્ષ સુધી દૂર રહ્યો તો પણ આ બધો વખત તેઓ તેને વશદાર રહ્યાં હતાં તેથી કરીને પ્રાચીન પૂર્વ ઉપર પશ્ચિમે મેળવેલી જીત આરબેલાના દિવસથીજ મળી ચુકેલી ઠીકી શકાય.

પ્રકરણ ૬

ઉપસંહાર

આ પછી દશથી પણ ઓછાં વર્ષમાં એલેક્ઝાન્ડર બાબીલોનમાં મૃત્યુ પામ્યો. અત્યાર સુધીમાં કોઇપણ પ્રકરણમાં આપણે જોઇ ગયા તેના કરતાં પૂર્વમાં એણે વધારે રાજ્યો જીત્યાં હતાં. એણે જેટલાં રાજ્યો લીધાં તેટલાં દુનિયામાં અસ્તિત્વમાં પણ હતાં કે કેમ એની પણ એના બાપદાદાઓને ખબર નહોતી. અફઘાનીસ્તાન, રશીઆઇ તુર્કસ્તાન, પંજાબ, સિંધ અને બહુચીસ્તાન જેવી વિશાળ જગ્યાઓ તેણે પોતાની જાતે જીતી હતી અને પોતાના લશ્કર તથા સુબેદારોના હાથ હેઠળ મુકી હતી. આ મેસીડોનીયન ગ્રીક, જે પૂર્વમાં અત્યાર લગી થઇ ગયેલા કોઇપણ બાદશાહ કરતાં મોટો હતો, તેણે પહેલાંથી જ એશિયાના મધ્યભાગમાં પોતાની રાજ્યધાની સ્થાપવાનો વિચાર રાખ્યો હતો, અને એના હાથ નીચે પૂર્વ અને પશ્ચિમ જુદા ન રહેનાં બેગા મળેલા લોકોથી વસાયેલો એક અખંડ પ્રદેશ બની રહે એમ તેનો ધરાદો હતો. પણ આ ધરાદો પાર પડતાં પહેલાં તેને ઇશ્વરના દરબારમાં પોતાનો હેવાલ આપવા ખડા થઇ જવું પડ્યું. એની ઓના પેટમાં રહેલા બાળક સિવાય કોઇ પણ હકદાર વારસ તે પોતાની પાછળ મુકી ગયો નહિ. હવે શું કરવું ? ખરી બીના શી બની તે આપણે જોઇશું.

ઘણીવાર એમ કહેવાય છે કે એલેક્ઝાન્ડરના રાજ્યનો અંત તેની જોડે જ આવ્યો. જે આપણે મહારાજ્યનો અર્થ એક જ બાદશાહના હાથ તળેનું રાજ્ય એમ કરીએ તો એ વાત ખરી છે. એની પછી મતલબ અને ડાન્યુબ નદીની વચ્ચે આવેલા વિશાળ

ક્રાન્ડરને નાઇવપર આવતા આવતાંમાં તે વધતો મોટો ભાગ વહી ગયો. ઇજીપ્તનો આનાદની ક્યા વગરજ તેને તાબે થઇ ગયા, કારણ કે તેઓ ધરિનીઓના તાબામાં કદીપણ ગજબુશીથી રજા નહોતા. અહીં પણ એવેક્રાન્ડરને કીનારાપરના પ્રદેશ હાથમાં રાખવાની ઈચ્છા હતી સૌથી પશ્ચિમમાં આવેલું સાઇરીન હજુ સ્વતંત્ર હતું અને તેથી કરીને તેનો ભય રહ્યો હતો. ખીન્ને ભય નાઇલનાં મુખે ખુલ્લા હતાં તેનો હતો. પણ જેવો તે હલ્લો કરવાને સારમેરીકામાં આવ્યો કે સાઇરીને પોતાની તાબેદારીનું કહેણ મોકલ્યું, અને આવી રીતે પહેલો ભય દૂર થયો. ખીન્ને ભય તેણે એવેક્રાન્ડ્રીયાનું બંદર સ્થાપીને દૂર કર્યો ભવિષ્યમાં આ શહેર જેટલું મોટું થયું, ગ્રીક અને યાહુદી લોકોની ખીવવણીમાં તેણે જે ભાગ ભજવ્યો અને આગલિન લગી પણ તેનામાં જે સામર્થ્ય ગહું છે તે જોતા એવેક્રાન્ડરની જાંઘળીનું તે સૌથી સંગીન કામ કહી શકાય તે વખતે પણ ગ્રીક અને ઇરાની કમળના સમુદ્રોપર તેના સ્થાપનારને કબજે આપવામાં તે સાધનરૂપ થઇ પડ્યું. થોડાક અહિનામાં જ શત્રુના કાફલાઓ લેવાન્ટમાથી અદસ્ય થઇ ગયા અને જે દરિયાના કાણુ વગર એશિયાખંડમાં હલ્લો કરવાનું થયું જ ભય કર થઇ પડત અને ઇજીપ્તને હંમેશને માટે હાથમાં રાખવાનું અશક્ય થાત તે કાણુ આખરે એવેક્રાન્ડરને મળ્યો. આવી રીતે પોતાનો પાયો મજબૂત કરીને તે એશિયામાં ધુસ્યો. ૩૩૧ ની શરૂઆતમાં અમલના ઉત્તરને રસ્તે થઇને તે ધીમે ધીમે શીલીરદીયા અને પેનેસ્ટાઇનમાં ગયો અને ત્યાંથી સીરીયામાં આવેલા હમાદનું ચક્કર લઇને યુફ્રેટીસ પર આવેલા થેપસેક્સ શહેરમાં આવ્યો રસ્તે આવતાં જે ટાયરે તેને આગવે વર્ષે આટલી બધી મહેનત આપી હતી અને તેનો આગવો બધો સમય લીધો હતો તેને તે ચૂપ રહેવાની ધમકી આપતો ગયો યુફ્રેટીસ ઓળંગવામાં કાંઈ તેની સામે થયું નહિ,

એસોપોટેમીયામાં કોઈએ તેને અટકાવ્યો નહિ, અને જો કે દીગ્રીસ
 એજાંગતાં તેના લશ્કરને પાંચ દહાડા લાગ્યા, તો પણ તે એજાંગ-
 વામાં કોઈએ તેને હરકત કરી નહિ. પણ ઈરાની બાદશાહ જાતે જ
 નીનેવેહના ખંડીયેરોથી દક્ષિણે થોડાક દહાડાના રસ્તા પર આવેલા
 ગોંગમેલાના મેદાનમાં જાવણી નાંખીને પડ્યો હતો. દક્ષિણ, પૂર્વ
 અને ઉત્તરના બધા રસ્તાઓ ત્યાં મળતા હતા અને તે વાટે તેના
 સામ્રાજ્યમાં ઉભાં કરેલા લશ્કરો તેને આવી મળ્યાં હતાં. હિંદુસ્તાનની
 સરહદો, ઓક્સસનો પ્રદેશ અને કોકસસની તળેટી જેટલા દૂરદૂરના
 પ્રદેશોની લડાયક કેમોમાંથી ઉભા કરેલા લશ્કર ઉપરાંત તેની પાસે
 એનીકસપર જેટલા ગ્રીકો કપાઈ ગયા હતા તેનાથી ત્રણ ગણા ગ્રીકોનું
 એક ભાકુતી લશ્કર હતું. આવી રીતે જાતે પસંદ કરેલા ખુદશા મેદાનમાં
 પોતાથી દશ ગણા લશ્કર સાથે શત્રુને ઉમેલો જોઈને એલેક્ઝાન્ડર
 ધણો ધીમેથી આગળ વધ્યો અને ઈરાની જાવણીની સામે પોતાના
 લશ્કરને આરામ આપવા ચોવીસ કલાક ચંબ્યો. તે પ્રચંડ સૈન્ય પર
 અંધારામાં હુમલો કરવાનું જોખમ જોરી લેવાની તેમની મરજી
 નહિ હોવાથી પોતાની જાવણીમાં સવાર પડતાં લગી તે ધસધસાટ
 હિંચ્યો અને ઓકટોબરની પહેલી તારીખે લર અજવાળામાં ઈરાનનું
 ભવિષ્ય નક્કી કરવાને પોતાના માણસો સાથે બહાર પડ્યો. સાંજ
 પડતાંમાં તો તે ભવિષ્ય નક્કી થઈ ચુક્યું, અને ઘાડા થતા જતા
 અંધારામાં જગરવગર થઈ ગયેલા પાંચ લાખ માણસો દક્ષિણ અને
 પૂર્વ તરફ નાસતા માણસ પડ્યા. પણ આ લઢાઈ, કે જે સાધારણ
 રીતે આરખેલાની લઢાઈ કહેવાય છે, અને જે રોમની સત્તા પહેલાંની
 મોટામાં મોટી લઢાઈ હતી તેમાં એલેક્ઝાન્ડરને સહેલાઈથી જય મળ્યો
 નહોતો. ભાકુતી ગ્રીક લશ્કરે ધણો ઝનુની બચાવ કર્યો હતો અને
 એશિયાટીક લશ્કરો જો કે મૂંઝે મોઢે માર સહન કર્યો કરતા હતા
 તો પણ તેમની પ્રચંડ સંખ્યાને લીધે તેઓ દરેક હુમલો ખાળતા

પ્રદેશના એક જ રાજા તરીકે કોઈપણ રાજ્ય કરવાનો નહોતો. પણ મહારાજ્યનો અર્થ જો આપણે એક જ પ્રજાનું રાજ્ય એમ કરીએ તો ધીમે ધીમે ઓછું થતાં પણ મેર્મીડોનીયન મહારાજ્ય તેના સ્થાપનાર પછી લગભગ ત્રણમો વર્ષ સુધી ટકી રહેશે, એટલું જ નહિ પણ એની જીતોને લીધે જ અસ્તિત્વમાં આવેલું અને ધણી-ખરી બાબતોમાં એની રાજ્યનીતિ પ્રમાણે જ ચાલતું એનું પશ્ચિમના લોકોનું એક બીલું મહારાજ્ય પૂર્વમાં ઘણા મૈકાઓ સુધી ટકી રહેવાનું હતું. એક રાજકીય જીત તરીકે એલેક્ઝાન્ડરની જીતની અમરો ઇતિહાસની કોઈપણ જીતની અમરો જેટલી લાંબી પહોંચવાની હતી. એક સુધારાની બીજા સુધારા પરની જીત તરીકે તેની અમરો કોઈપણ જડબૂળથી જવાની નહોતી, અને તેમાંની કેટલીક તો કાયમનું ધર ધાલીને બેસવાની હતી. આ પ્રકરણનો મૂળ હેતુ એ કાયમની અમરો શી થઈ તે દેખાડવાનો છે. પણ પાગકા પ્રદેશમાં વિજયી સુધારાની વૃદ્ધિ જન્મથી જ તે સુધારો ધરાવતા માણસોની રાજકીય શ્રેષ્ઠતા ઉપર મુખ્યત્વે કરીને આધાર ગખતી હોવાથી, જે લોકો જન્મથી જ અથવા કેળવણીથી ગ્રીક હતા તેમની સત્તા પૂર્વમાં કેટલો વખત અને કેટલા પ્રદેશ પર ખરેખરી રહી તે આપણે પ્રથમ જોવું જોઈએ.

એલેક્ઝાન્ડરના મૃત્યુ પછી ત્રીસ વર્ષની ધાલધમાલના પરિણામ રૂપે બે મેર્મીડોનીયનો પૂર્વનું રાજ્ય પોતાની વચ્ચે વહેંચી લેવાને બહાર આવ્યા. બાકી ગડબડને લીધે ગલરાઇ ગએલા અને ક્ષણભર દૃષ્ટિએ પડી અદૃશ્ય થઈ ગએલા નામના રાજાઓ, તેટલા જ ક્ષણભંગુર રાજ્યપ્રતિનિધિઓ, એકાએક ઉંચે ચઢી ગએલા સુખાઓ અને કાણીઓ એન્ડીગોનસ કે જેની સત્તા ધડીકવાર આખા પૂર્વ ઉપર ભભી હતી—આ બધાઓની દુનિયાએ ઝાઝી દરકાર કરી નહિ, અને આપણે પણ એમની આ જગ્યાએ દરકાર કરીશું નહિ. ચોથા

મૈકાના અતમા બાબીયોનીયાના મેયુકમે દક્ષિણ મીરીયા, એશિયા માઇનરના કીનારાનો પ્રદેશ, અને તેની પાસે આવેલા કેટલાક ટાપુઓ સિવાય તમામ જીવવાલાયક પશ્ચિમ એશિયા પર પોતાની મત્તા જમાવી દીધી હતી. આ ટાપુઓ જે ઇજીપ્તના ટોલેમીના કાબુમાં ન હોય તો તેઓ બંને રાજ્યોની મત્તામાંથી મુક્ત હોવા જોઈએ; અથવા મુરોપની એક થોડો વખત રાજ્ય કરી અદૃશ્ય થઈ જનારી સત્તાના તાબામાં હોવો જોઈએ. અતમા મેસીરોનીયન ગાદીને માટે હક્ક ધરાવનારાઓમાંથી સેલ્યુકમ અને ટોલેમી મેજ પ્રાચીન પૂર્વના સુધારા પણ અસર કરી શકે એવા મોટા અને લાંબા વખત ટકી રહેનારા રાજ્યો સ્થાપશે.

પહેલા અગર બીજા વર્ગમાં આવે એવા ટાંક પણ ઇતિહાસકારે લખેને. મેલ્યુકમના રાજ્યનો ઇતિહાસ હનાત નહિ હોવાથી અમનના મોટા માણસોમાં આપણને તેને વિષે બહુ જ ઓછી માહિતી છે તે કામ કરવામાં આણક અને નિડર, સાહમ ખેડનારો, લગાઇમાં મગદારી લેવાને જન્મથી જ લાયક, દીર્ઘદર્શી અને ખતીનો હતો એ મિવાય આપણે એને માટે કાંઈ પણ કહી શકીએ તેમ નથી એલેક્ઝાન્ડરને તેને માટે ધણુ માન હતુ અને તેણે એને ઘણો પ્રકાશમાં આણ્યો હતો આ ઉપરાંત એક ઉમદા ધરિની સ્ત્રી એપામા જોડે તેનુ લગ્ન કરાવીને એશિયાઈ મહાગત્ય ઉપર અધિકાર ચનાવવાને બાબીયોનીયા જ એકલી લાયક જગ્યા છે એવો પોતાનો મન એનેક્ઝાન્ડરે તેના મગજમાં રસાવ્યો હતો. મગનાના મુનખની પહેલી વહેચણી વખતે મેલ્યુકસ કાંઈ પણ જોયો નહિ, પણ ત્યારે ટોલેમીએ પોતાનો અધીકાર નિર્ભયપણે ઇજીપ્તમાં ચનાવવા માડ્યો અને શરૂઆતની ધાનધમાન પૂરી થઈ ત્યારે તેણે પોતાને સાર મુનકની માગણી કરી આ મુદ્દક તે બાબીયોનીયા હતો એન્ગીગોનમની દુષ્ટ શુદ્ધિને લીધે આ પ્રદેશ પહેલા તો નેના

હાથમાં ગજો નહિ, તો પણ ૩૧૨ માં ટોલેમીની મહેરબાનીથી તેણે તે પાછો મેળવ્યો. આ પછીનાં ૭ વર્ષો તેણે હિંદુસ્તાન સિવાયના પોતાની પૂર્વે આવેલા બધા સુખાઓ ઉપર શ્રેષ્ઠતા સ્થાપવામાં ગાળ્યાં. અને ત્યાર પછી ૩૦૫ માં પશ્ચિમમાં આવીને મધ્ય એશિયા માછનરમાં છપસમ આગળ એન્ટીગોનસને હરાવીને મારી નાંખ્યો. ૨૮૧ માં તેણે એક ગ્રેમના રાજા લીસીમેકસનું કાસળ કાઢ્યું, અને ત્યાર પછી પોતાના વારસોને માટે બોતેર પ્રતિભુનું બનેલું એશિયાઈ મહારાજ્ય મુકીને સેલ્યુકસ થોડા મહિનામાં મરણ પામ્યો. આ રાજ્ય, એશિયા માછનરમાંની કેટલીક અગત્યની જગ્યાઓ બાદ કરીએ તો, એલેક્ઝાન્ડરના રાજ્ય જેટલું મોટું હતું.

પૂર્વ અને પશ્ચિમ વચ્ચે વહેવાર જાળવવાનાં મુખ્ય મથકો અને ઇજ્જત વગીના જે પ્રદેશમાં તે મથકો આવેલાં તે પ્રદેશો મિત્રાપ એશિયા માછનરમાં સેલ્યુકસ અગર તેના વારસોના કબજામાં બીજું કંઈ પણ નહોતું. ઉત્તરે અને ઉત્તર-પશ્ચિમે આવેલા ઘણાં ખર્ગ ગ્રીક બંદરોએ વધતાઓછા પ્રમાણમાં પોતાની સ્વતંત્રતા જાળવી રાખી હતી અને દેશની અંદરના ભાગમાં પગે-મમના એક ગ્રીક રાજ્યે પોતાની મતા મધ્યમાં આવેલા રેતાળ પ્રદેશ સુધી વધારી હતી. સેલ્યુકમના મરણ પછી પાંચ વર્ષમાં ગોક્ષ લોકો જેમને બીધીનીઆના રાજ્યે એશિયા માછનરમાં બોલાવ્યા હતા તેમના ગ્રેકાલ્થી સેલ્યુસીડ રાજ્યના વિસ્તારમાં ઉત્તરે એક મોટી અડચણ થઈ. ચોમેર લૂંટકાટ કર્યા પછી સેલ્યુસીડ અને પરગેમીની રાજ્યો મહા મહેનતે આ હડીલા શત્રુઓને સેકેરીયા નદીના ઉપલા પ્રદેશમાં ગોધી દેવાને શક્તિમાન થયા. આ ભાગ ત્યારથી ગેયેશીયાને નામે ઓળખાવા માંડ્યો અને તેની પછવાડે રહીને બીધનીયા અને પેકેસેગોનીયાનાં રાજ્યોએ પોતાની સ્વતંત્રતા જાળવી રાખી. ઉત્તર-પૂર્વે પણ સ્વતંત્ર રાજ્યો હતાં કેપેડોશીયા, પોન્ટસ અને આરમી-

નીચા જેઓ ધરિની જાતના રાજાઓના તાબામાં હતાં તેઓ જે કે
 હમેશાં સેંયુસીડ રાજાઓ તરફ મિત્રાચારી ધરાવતાં હતાં તો પણ
 તેમના તાબામાં કદી પણ આવ્યાં નહોતાં. છેવટે કીનારાઓના
 પ્રદેશોની માફક મધ્યભાગના પહાડી મુલકોમાં પણ સેંયુસીડ રાજા-
 ઓના અધિકાર કદી પણ જામ્યા નહોતા. સેંયુકસના મૃત્યુ પછીના
 મેઘમાં (એલેક્ઝાન્ડરના મરણ પછી ત્રેંતાલીસ વર્ષે) સેંયુસીડ
 રાજ્યને બાબુલર મુકીને આખા પૂર્વ પ્રદેશ ઉપર પણ જે આપણે
 નજર નાંખીશું તો આપણને જણાશે કે (પુરાતન પૂર્વના) તેના
 નવ દશાંશ ભાગ ગ્રીકોના હાથ તળે હતા. ગ્રીક શહેરો અગર પરગ-
 મમના હાથ હેઠળ જે ભાગો હતા તે વિષે અહીં કાંઈ વધારે
 કહેવાની જરૂર નથી. સેંયુકસ અને તેના વારસો જેઓ એન્ટીઓકમ
 સોટરથી માંડીને ધરાની લોહીના હતા તેઓએ પોતે ખરેખરા ગ્રીક
 હતા એમ પુરવાર કરી બતાવ્યું જે આપણે તેમનાં ચિત્રો તરફ
 નજર કરીશું તો તેઓની મુખાકૃતિ યુરોપીઅન લોકોના જેવી માલમ
 પડશે. ટોલેમીલેગમ અને તેના કુળના મર્વ રાજાઓ અંત સુધી
 મેસીડોનીયન ગ્રીકો તરીકે કાયમ રહ્યા; અને દુનિયાનું મૌઘી મોટું
 ગ્રીક શહેર તેમની રાજ્યધાની હતું. આકી રહેલો દશમો ભાગ ગ્રીક
 લોકો તરફ આજના ધરાવનારા રાજાઓના તાબામાં હતો, અને આ પ્રેમ
 તેમણે સેંયુસીડ રાજાઓ અને પશ્ચિમના ગ્રીકો જોડે મિત્રાચારી રાખીને
 અને ગ્રીક ગૃહવાશીઓ અને રીતરિવાજને ઉત્તેજન આપીને પુરવાર
 કર્યો હતો એલેક્ઝાન્ડરની જીતથી માંડીને તે રોમના પૂર્વમાં આવતાં
 સુધી મોટા મોટા સત્તાધીશોના આશ્રય નીચે ગ્રીક વર્મને વૃદ્ધિ પામવાની
 ઘણી સારી તક હતી. પણ અંતે ગ્રીક અને મેસીડોનીયન રાજાઓ
 તેમજ તેમના પક્ષના ધરાની રાજાઓ પશ્ચિમ એશિયાને કયા સુધી
 ગ્રીક અસર તળે લાવવામાં ફતેહમંદ થયા ? જે તેઓ પૂર્વ અને
 પશ્ચિમ વચ્ચેથી જુદાઈ કાઢી નાંખવા જેટલા નહિ. તો પણ થોડા-

ધણા પણ ફતેહમંદ થયા હોય તો તેઓની દરેક અસર કેટલા કેટલા પ્રમાણમાં થઈ ? અને તે શા માટે થઈ તે આપણે જોઈશું.

જે જાતનો ગ્રીક ધર્મ એલેક્ઝાન્ડર એશિયામાં લાવેલો હતો અને જે તેના વારસો પાળતા હતા તેનો ચોક્કસ અર્થ શો હતો તે આપણે પ્રથમ જોઈશું. રાજકીય દૃષ્ટિએ જોતાં એનો અર્થ એમ થતો કે દરેક માણસ જે સમાજનો અવયવ હોય તે સમાજનો તેના નિષ્કામ કર્મ અને પરાપકારશુદ્ધિ ઉપર સંપૂર્ણ અધિકાર છે. આ વાત પ્રત્યેક મનુષ્યે કબુલ કરવી જોઈએ, જે સમાજનો અધિકાર આમ સ્વીકારવામાં આવતો હતો તે એક કુદુંબ અગર કોમ નહોતી પણ એક શહેર અને તેની આગળ પાછળનો મુલક હતો. આ શહેર અને તેનો મુલક બીજા બધાં શહેરો અને તેમના મુલકોથી જુદો રાખવાનો હતો. સમુદ્ર અને કુંગરાથી ઘેરાયેલાં નાનાં નાનાં મેદાનો અને ટાપુઓથી બનેલા ગ્રીસ દેશની બાબાકૃતિ તેમજ ઇતિહાસે પણ રાજકીય કામકાજને માટે આમ નાની નાની ટોળીઓ બાંધી દીધી અને ગ્રીકોને પોતપોતાના શહેર તરફનો ભક્તિભાવ એજ ખરું સ્વદેશાભિમાન છે એમ શીખવ્યું. આ હદની બહાર એવીજ જાતની ફરજ બતાવવાને કોઈ પણ ગ્રાંથ શક્તિમાન નહોતો એટલુંજ નહિ પણ એવી ફરજ દર્શાવવાને બંધાયેલો છે એમ પણ તેના લક્ષમાં આવતું નહોતું. પોતાના શહેરની જોડે આઘેતું સગપણ ધરાવતા બીજાં શહેરોના હક્ક જે તે કબૂલ રાખતો તો તે માત્ર ઉપરચોટિ-યોગ હતો, ત્યારે સમસ્ત ગ્રીકોને કોઈ સામાન્ય શત્રુનો બચ લાગવાનો વખત આવતો ત્યારેજ પોતે બધા ગ્રીકોની જાતનો છે એમ તેને લાગ થતું. દુકામાં સ્વદેશાભિમાનનાં બીજાં તેના મગજમાં નહોતાં એમ નહોતું, પણ તે સ્વદેશાભિમાન એક નાનકડો સમાજ કે જેના દરેક માણસને તે ઓળખતો હતો અને જેમાં તે પોતાનું વજન પાડી શકતો હતો તેની બહાર બાકીના અમલમાં મુકાતું હતું.

પોતાની જાગીરને બદલે લશ્કરમાં કામ પડે નોકરી કરવા જવાનો તેમનામાં શિવાજ નહોતો; તેમજ દરેક કામના માણસોએ પોતાના એક વડીલ (patriarch) અગર પ્રતિનિધિના હાથ તળે રહેવું જોઈએ એવું તે સ્વાભાવિક રીતે માનતો નહોતો.

* ગ્રીક ધર્મની બીજી બાજુએ તપાસતાં પહેલાં આપણે તેની રાજકીય બાજુ પ્રથમ તપાસીશું. શુદ્ધ રાજકીય ગ્રીક ધર્મનો રાજ્ય-મત્તા તળે આવેલા મેસીડોનીયા જોડે મેળ ન મળે એ સ્પષ્ટ છે; કારણ કે મેસીડોનીયન રાજ્ય, સરકારે આપેલી જાગીરોના બદલામાં પ્રજાની ઉપર એક વકીલ અથવા પ્રતિનિધિ નરી કે પ્રજાની સત્તા હોવી જોઈએ, એ માન્યતા ઉપર રચાયેલું હતું. આથી કરીને મેસીડોનીયનો જાતે તો એશિયામાં પોતાના સ્વદેશાભિમાન (જે કેટલાક કાળે યયાં ગ્રીક શહેરી રાજ્યો જોડે સંસર્ગમાં આવવાથી ધટ્ટ થયું હતું તે) ઉપરાંત ગ્રીક લોકોને પોતાનાં શહેરોને માટે જે અભિમાન હતું તેનું ફક્ત ઉપરચોટિયું જ્ઞાન જ લાવી શક્યા. પણ તેમની પાછળ ધણી ગ્રીકો આવવાથી, અને પોતાના રાજ્ય, વેપાર અને સુધારાને ખાતર તેમને એશિયામાં જગ્યા કરી આપ્યા વગર ચાલે તેમ ન હોવાથી, ગ્રીક લોકોનું તેમના શહેરને માટેનું અભિમાન થોડું ધણું પણ ટકા રહે એવી યુક્તિઓ યોજવાની તેમને ફરજ પડી. આથી કરીને સ્વાભાવિક રીતે તેઓએ જ્યાં જ્યાં ગ્રીકોને રાખવાનો તેમનો વિચાર હતો ત્યાં ત્યાં તેમને શહેરો સ્થાપી આપ્યાં. આ શહેરો જે જે રસ્તે ચાલે રાજ્યનો વહેવાર ચાલતો હતો તે રસ્તાઓ પર આવેલાં હતાં; કારણ કે આમ કરવાથી તેઓ વેપારની વૃદ્ધિ કરી શકે એટલું જ નહિ પણ તે તે રસ્તાઓ પર ચોક્કી રોખવામાં પણ કામ લાગે. વળી આમ કરવાથી તેઓ એકબીજા જોડે હંમેશાં સંસર્ગમાં આવે, એટલું જ નહિ પણ બહારથી આવતા દેશીઓ જોડે પણ તેઓ સંબંધમાં આવવાથી અને (રાજ્યના)

કેંદ્રસ્થાન ઉપર આધાર રાખવાની તેમને કરજ પડવાથી તેઓ ગ્રીસ અગર એનેટોલીયન દીનારાની ખીણોની માફક એશિયામાં પણ એકબીજાથી અતડા રહેતા અટકે. સેલ્યુસીડ રાજાઓએ સ્થાપેલાં ધણાખરાં શહેરો સપાટ પ્રદેશમાં આવેલાં હતાં; પણ આમ જાણી-જોઈને કરવામાં આવ્યું હતું કે કેમ એ આપણે કદી સદીએ તેમ નથી. એકલા સેલ્યુકસેજ પંચોત્તર શહેરો સ્થાપેલાં કહેવાય છે. તેમાંના મોટા ભાગ ઉત્તર સીરીયા કે જ્યાં ધણાખરા ધોરી રસ્તાઓ આવી મળે છે ત્યાં અને ઉત્તર એશિયા માખનરમાં થઈને ઇરીસસ જવાના રસ્તા ઉપર આવેલાં હતાં. આ શહેરમાં (ઇરીસસમાં) સેલ્યુકસે જાતે પોતાનાં ધણાખરાં છેલ્લાં વર્ષો કલાક્યાં હતાં. જ્યારે એલેક્ઝાન્ડરે પોતાનાં ધણાખરાં નવાં શહેરો અફઘાનિસ્તાન, ટ્રકસ્તાન, અને હિંદુસ્થાનમાં સ્થાપ્યાં હતાં ત્યારે તેણે અગર તેના વંશજોએ પ્રાચીન પૂર્વની અસલ હદની બહાર લગભગ એકે ગ્રીક શહેર વસાવેલું આપણાં જાણવામાં નથી. ધણું કરીને સેલ્યુકસને આટલાથી જ સંતોષ હતો; કારણ કે આટલા મોટા અને અજબપ્રયા પ્રદેશમાં ગ્રીક શહેરો સ્થાપવામાં તેણે કશો કાંઈ જોયો નહિ; અને તેમ કરવામાં તેને કતેહ મંજૂરી એમ પણ તેને લાગ્યું નહિ. તેણે જો મીડીયાની પૂર્વ સંસ્થાનો સ્થાપ્યાં હોત તો પણ તેનામાં અગર તેના વંશજોમાં તેમને ટકાવી રાખવાની કદી પણ સત્તા નહોતી; ફક્ત એલેક્ઝાન્ડરજ, જે તે વધારે જીવ્યો હોત તો, તેમ કરી શકત; અને તેમ કરવાનો તેનો ઇરાદો પણ હતો. પણ પશ્ચિમ એશિયામાં પાંચ લાખની વસ્તી ધરાવતા દીગ્રીસ પરના સેલ્યુશીયાથી તે લાખોનાં કસ પર આવેલા લીઓડીશીયા સુધી સેલ્યુકસે અને તેના વંશજોએ નવાં શહેરો સ્થાપ્યાં. આ શહેરોઓની જાંદગી ગ્રીક નમુના ઉપર રચાયેલી હતી. તે ધણા વખત સુધી એની એજ રહેવાની હતી; અને લવિષ્યમાં ખ્રિસ્તી ધર્મના શરૂઆતના ઇતિહાસ પર તેની ધણી (મોટી) અસર થવાની હતી.

ગ્રીક નમુના ઉપર આટલાં બધાં શહેરા મ્હાપીને પશ્ચિમ એશિયાના મેસીડોનીયન રાજ્યોએ રાજકીય સુધારાના માધન તરીકે ગ્રીક ધર્મને પ્રાચીન પૂર્વના ધર્માખરા ભાગમાં દાખલ કર્યો એ વાત ખરી. આ સુધારો પૂર્વે જોઈતો હતો અને તેનાથી તેને ફાયદો થયો એ વાત પણ ખરી. પણ આ ધર્મની અસર ફક્ત આ નવાં સ્થપાયલાં શહેરો અને તેમની પડોશમાંજ થઈ અને ત્યાંજ ટકી રહી. ઓરેન્ટીસ નદીના નીચલા ભાગ પર અગર સીરીયાના દરિયા કીનારાના ભાગ પર ન્યાં તેઓ મોટા જગ્યામાં આવેલાં હતાં ત્યાં અગર ઉત્તર સીરીયાના વચલા ભાગમાં ન્યાં ગ્રીક ઝેકુતો વસ્યા હતા ત્યાં ગ્રીક ધર્મની અમર આખા પ્રદેશમાં દરેક શહેરીને પોતપોતાના શહેરને માટે અભિમાન ઉત્પન્ન કરવા પુરતી થઈ. આનાથી જો કે એટલી અગર લોકોનીયાના શહેરીઓ જેટલી સ્વતંત્રતા તેમજ જવાબદારીની લાગણી તેમનામાં આવી નહોતી તો પણ એક એથેનીયન અગર સ્પાર્ટન તેમાં પોતાના સ્વદેશાભિમાનનો અંશ જોઈ શકે તેમ હતું. એશિયા માધનગના મધ્યભાગમાં અગર મેસોપોટેમિયામાં પણ ન્યા વહેવાર જાગવવાનો ફક્ત એકજ રસ્તો જતો હતો, અને તેના ઉપરનાં શહેરો ઘણે છોટે છોટે આવેલાં હતાં, ત્યાં તેમની રાજકીય અસર તેમની દિવાલોની બહાર થઈ શકતી નહિ; કારણકે ન્યાં લગી એક કેમ એટલી નાની હોય કે તેની રાજકીય અગર સામાજિક બાબતોમાં દરેક માણુમ પોતપોતાની અસર કરી શકે ત્યાં સુધીજ ગ્રીક ધર્મની અસર થઈ શકે તેમ હતું; અને તે ઠેક સુધી એટલા નાના વિસ્તારમાંજ પોતાની જાપ પાડવાને શક્તિમાન થયો જો એક કેમ એટલી મોટી થઈ જતી અગર એટલી બધી પ્રસસ્તી કે તેનો રાજ્યકારભાર કરવાને એક, મધ્યસ્થ અગર પ્રતિનિધિઓ નીમવાની જરૂર પડતી તો તરતજ ગ્રીક નમુનાનું સ્વદેશાભિમાન પલાયન કરી જતું. પૂર્વમાં અગર બીજે પણ આખી પ્રજાઓને અસર

કરવામાં અગર એક પ્રજા બનાવવામાં તે તદ્દન નાલાયક હતા. પણ પૂર્વમાં તો ગમે તેણે શહેરો સ્થાપ્યાં હોય અને ગમે તે તેમને નીલાવતો હોય તો પણ તેમના કરતાં પ્રજાઓની અગત્ય વધારે છે.

ગ્રીક ધર્મને રાજકીય બાબત મિવાય નૈતિક તેમજ બુદ્ધિવિષયક બાબતો પણ હતી. આ બંને બાબતો તેના રાજકીય બર્ણનું કંઈક અંશે કારણ તેમજ કંઈક અંશે પરિણામ પણ હતું. એલ્યુસીડ વંશના એક આધુનિક ઇતિહાસકારે કહ્યું છે કે ગ્રીક ધર્મ એ સામાજિક અને રાજકીય ધર્મ હતો, એટલું જ નહિ પણ તે એક જનનું માનસિક વલણ હતું; અને તે વાજબી છે. આ વલણનું મુખ્ય લક્ષણ આપણે મનુષ્યધર્મ (Humanism) કહીશું. આનો અર્થ એવો થાય છે કે જે બાબતો મનુષ્યને લગતી હોય તેમાં જ મન પરોવવું; પછી તે બાબત ગમે તે હોય. ખરેખર બધા ગ્રીકો કંઈ આવી રીતે મનુષ્યધર્મી નહોતા. બધી પ્રજાઓની માફક એમનામાં પણ અનુભવાતીત તર્ક (Transcendental Speculation) તરફ વલણ બતાવનારા હતા; અને જેમ જેમ, શહેરી રાજ્યોની સ્વતંત્રતા ઓછી થવાથી તેઓએ જગતમાં મનુષ્યના સુખરૂપી ધર્મ તજવા માંડ્યો, તેમ તેમ તેઓની સખ્યા વધતી ગઈ, અને તેઓએ ગ્રીસમાં આર્ફિઝમ (Orphism) અને એવા બીજા ગૂઢ ધર્મો ફેલાવવા માંડ્યા. પણ જે વખતે એલેક્ઝાન્ડર ગ્રીક ધર્મ એશિયામાં લાવ્યો તે વખતે તો ધણાખરા સુધરેલા ગ્રીકો, જે કોઈ ચીજ ઇન્દ્રિયોની મદદથી બુદ્ધિ સમજી શકે તેમ નહોતું તે તેમના લક્ષની બહાર રાખવા લાયક હતી, એમ ધારતા; એટલું જ નહિ પણ તેનું અસ્તિત્વ પણ તેઓ ઠપ્પૂલ કરતા નહિ. બીજું, ગમે તેવો પવિત્ર વિષય હોય તો પણ તેમાં ઠેક ઉંડા ઉતરવાને તેઓ ખીતા નહિ. પણ તે ઉપરાંત જે જે ચીજો અનુભવસિદ્ધ હોય તેને આધારે જ તેઓ આવા વિષયોમાં નિર્ણય ઉપર આવતા, કોઈપણ

દલીલ ઉપર છેવટ મુધી વાદવિવાદ ચાલતો-પછી તેનું ગમે તે પરિણામ આવે-અને તે બીલકુલ આનાકાની કર્યા વગર સ્વીકારાવું જ નોંધએ એમ તેઓ માનતા. મનુષ્યમાત્રને લગતી સઘળી ચીજોમાં પૂર્ણ સ્વતંત્રપણે વિચાર તેમજ વાદવિવાદ કરવો; તેમાંથી ચતા નિર્ણયને લીધે લેવા ઘટતાં સઘળાં પગલાં લેવાં કે જેથી કરીને કામમાં બિગાડ પેસતો અટકે-આવી રીતની દરેક ચુસ્ત ગ્રીકની મનોભાવના હતી. જીંદગીમાં પોતાનો આ મનોભાવ સફળ કરવાને તે નૈસર્ગિક રીતે જ પ્રયત્ન કરતો. રોમન કવિ લખે તે પહેલાં જ તેનો પોતાનો મુદ્દાલેખ તો “ હું મનુષ્ય છું, અને મનુષ્યને લગતી સઘળી ચીજો ઉપર હું ધ્યાન આપીશ ” એજ હતો.

પશ્ચિમના લોકોએ એશિયાની જીત પૂરી કરી તેટલા વખતમાં તો આ માન્યતા, જેણે ચોથી અને પાંચમી સદીમાં ગ્રીક સ્થાનોમાં પ્રધારે ને વધારે જડ ધાલી હતી, તેણે ગ્રીકોના મગજમાંથી ધર્મની ભાવના ઠાઠી નાંખી. ગ્રીકોને કંઈ ધર્મ બીલકુલ નહોતો એમ નહોતું, પણ તેની તેઓ બહુ દરકાર કરતા નહિ, અને સંસારના કામકાજમાં તેનાથી દોરાતા નહિ. આ જીંદગી પૂરી થયા પછી બીજી દુનિયામાં તેને જવાનું છે એમ તો દરેક ગ્રીક માનતો; પણ તે દુનિયા વિષે તે લાગ્યે જ વિચાર કરતો. રક્ત આ દુનિયામાં જે રીતે સુખ મળે તેજ પ્રમાણે તે વર્તતો. બીજી દુનિયામાં તેનું જે કાંઈ થવાનું હશે તેને તેના આ દુનિયામાંના વર્તન સાથે કોઈપણ સંબંધ હોય એમ તે માનતો નહિ. આ દેહ છોડ્યા પછી અનાદિકાળ સુધી પ્રભુ સાથે રહી શકે અથવા પરમાત્મામાં મળી જઈને પોને જ પ્રભુસ્વરૂપ થઈ શકે-આવા વિચારો કોઈકોઈ વિરલા પુરુષના બાજુમાં, નહોતા એમ નહોતું તેમાં તેઓ આનંદ માનતા, પણ સાધારણ ગ્રીકને સંસારની લલુતા છોડાવવાને અને તેની લગીરથ પ્રવૃત્તિ અટકાવવાને તેઓ તદ્દન અસમર્થ હતા.

આથી જળ્યાશો કે જે ગ્રીકો એલેક્ઝાન્ડરની પ્રાજ્ઞ એશિયામાં આવ્યા તેમને પૂર્વમાં કાંઈ પણ ધાર્મિક ઉપદેશ કરવાનો નહોતો અને એની પછી ગાદીએ બેઠેલા મેમીડોનીયન સરદારોને તેની જોડે કાંઈ લેવા દેવા જ નહોતી. એક અડધા જંગલી લોકને ઘટે એવા વહેમોમાં તેઓ ઉછરેલા હતા. પણ તેઓએ આ વહેમોને ક્યારનીએ તિલાંજલિ આપી હતી. તેઓમાંના કેટલાકે ગ્રીકોનો નાસ્તિકવાદ પ્રહણ કર્યો હતો; અને શમશેરિયા ધર્મની તરફથીમાં તો બધા હતા. તેમના બાદશાહના શ્રવતાં જે તેઓ કોઈપણ ધર્મ માનતા તો તે તેને તથા તેના વંશજોને વફાદારી બતાવવામાં જ આવી જતો. આ માન્યતા લશ્કરનાં માણસોમાં થોડાક વખત સુધી ટકી ગઈ એલેક્ઝાન્ડરના મૃત્યુ પછી વારસાની તકરારની શરૂઆતમાં તેના વંશજોને વફાદાર રહેવાને બુચ્ચા યુમીનીસે જે ફત્તેહ સાથે તેમને ઉરફેયા તેનાથી આ વાત પુરવાર થાય છે; અને જે નશીબયોગે એન્ડ્રીગોમસ, પછી સેલ્યુકમ અને છેલ્લે મહાન એન્ડ્રીઓકમ જેવા એશિયાના મહાન મેમીડોનીયન રાજાઓ પોતાને 'મતન પાછા ફરવાની ઉત્કંઠા ધરાવીને મેસીડોનીયા હાથ કરવાને તલસતા હતા, અને પશ્ચિમ પાછું હાથ કરવાને માટે પૂર્વ ખોઈ બેઠવાને તૈયાર હતા, તેમાં પણ આપણને એ વફાદારીનો અંશ જળ્યાશો. એશિયાટીક મહારાજાઓ ઉપર સેલ્યુસીડ રાજાઓ બરાબર કાણુ રાખી શક્યા નહિ એનું એક કારણ એ હતું કે તેઓનું મધ્યનું મન તેમાં પરોવાયું નહોતું.

જો આ ખાબતને બાબુએ મુકીએ તો તેઓ તથા ખીન્ન બધા મેસીડોનીયન સેરદારો - ચોખ્ખા અધર્મી હતા. 'તેઓનાં' દેવ તેઓ જાતેજે હતા; કોણ કરીને તેઓ આવા થયા હતા. આમાં તેમનો જાંક નહોતો; 'કારણ કે પ્રવૃત્તિમાં પડેલા દરેક માણસને' આવા જમાનાઓ એમના જેવાજ કરી મુકે છે. તેઓએ શમશેરના જોરથીજ

થોડાક વખત પર વિશાળ મુલકો જીત્યા હતા. અને તે મુલકો જે સૌથી જોરાવર હોય તેના હાથમાં રહેવાના હતા. એ વખત એવો હતો કે મનુષ્યને નરીબયોગે આવી મળેલી જોડખાંપણો-કુળનું નીચાપણું-નિર્ધનતા-અગર મદદનીશોનો અભાવ-તેને અત્યંત સમૃદ્ધિ મેળવવામાં અટકાવે તેમ નહોતું; અને તેથી કરીને તેનું મગજ દૃઢ થતું હતું. તેને હૈયે હિંમત હતી; અને હાથમાં બળ આવતું હતું. કુજોડને સમયે, મહાન વેપારી કંપનીઓ ઉભી થઈ તે વખતે, અને નેપોલીયનની જીતોને સમયે પણ આમજ બનવાનું હતું. દરેક સીપાઈ તે વખતે બળુતો હતો કે જે તેને રાજ્યગાદી મેળવીને મરવું હોય તો તેના હાથમાંજ હતું. ફક્ત તેણે લાગ જવા દેવો નહિ. પારકાએ વાવેતું તેમને લખવાનું હતું; કશું આપ્યા વગર બધું લેવાનું હતું; હુંટવાને ઉધાડે જોગે બહાર પડવાનું હતું; સૌથી વધારે પૈસો આપનારને પોતાનું શરીર તથા મન વેચવાનું હતું; અને કાયદો પણ પોતાનાજ હાથમાં લેવાનો હતો. આવા સમયમાં ધર્માધ્યક્ષો તેમજ આપણો અંતરાત્મા પણ આપણને વારી શકતો નથી; અને તે વખતે માણસ જેમ જેમ ઉંચે ચઢતો જાય છે, તેમ તેમ ધર્મશ્રદ્ધા તેની શ્રદ્ધા ઉડતી જાય છે.

પણ પૂર્વને જીત્યા પછી આ નારિતક મેસીડોનીયનોને માલમ પડ્યું કે તેમના હાથ નીચેના જુદા જુદા લોકમાં એકે ઘણું તકલ્પત હતો પણ તેઓ એક ચીજમાં લગભગ સરખા હતા. આ ચીજ-તે તેમની ધાર્મિક લાવના હતી. એશિયામાં દેવાની જોડ નહોતી. જે ચીજને મેસીડોનીયનો જાંદગીમાં વહાલી ગણતા તેની અગર જાંદગીની પણ પરવા નહિ કરતાં માણસો મેતાની અવુલ લાકિતમાં મશગુલ રહેતા હતા, અગર તેમના (દેવતા.) સ્વરૂપ ઉપર વિચાર કરવામાં જાંદગી ગાળતા હતા. એલેક્ઝાન્ડરે પોતે જે નવી દુનિયામાં આવ્યો હતો તેની ધર્મશ્રદ્ધા તરતજ જોઈ, જે તેના રાજ્યની લોકોમાં વાહવાહુ

કહેવડાવવી હોય તો તેમની ધાર્મિક ભાવનાને તેને ટેકા મળવો જોઈએ એમ તેણે જાણ્યું. તેણે ઇશ્વરમાંથી શરૂઆત કરી (એના પછી ત્યાં આગળ જે વારસ થયો તેણે પણ એજ પ્રમાણે કયું હતું), અને ધર્મશુરુઓને રાજી કરીને પોતાના પદમાં લીધા એટલુંજ નહિ, પણ પુરાતન ધર્મથી આજતા આવેલા દેશી રાજાઓના રીવાજ પ્રમાણે ત્યાંના મુખ્ય દેવતા અને પોતે એકજ છે એમ કહાવ્યું. પોતાનું આ દેવીપણું, જેને ખડું મનાવવાને વખત જતાં તેણે પોતાના અનુયાયીઓ, પ્રજા અને મિત્રોને વધારે ને વધારે દર્શાવું કરવા માંડ્યું, તે પૂર્વના લોકની ધાર્મિક ભાવનાને સંતોષવાને ખાતર તેણે જાણીજોઈને ઉભું કયું હતું એમાં શક નથી. ઇશ્વરમાં તે “ એમન ” બની ગયો, સીરીયામાં તે “ બાલ ” થઈ ગયો, અને બાબીલોનીયામાં તે “ બેલ ” થયો. તેણે પૂર્વમાં આવતી વખતે પોતાના આપદાદાના ધર્મને કારે મુકી દીધો, કારણ કે તે સારી રીતે જાણતો હતો કે એશિયામાં “ એલીઅસનાં સ્વપ્નાંઓ કરતાં મેગીઓનાં સ્વપ્નાંઓની અને હિંદુ ધર્મનાં પ્રશ્નરી રહસ્યોની કિંમત વધારે છે. ” આ છેલ્લી યીજેની અસર ખરેખર તેના ઉપર ધણી થઈ, અને પંજાબમાં પ્રાણરો તરફ તેણે કરેલું વર્તન, જે ઇતિહાસમાં નોંધાયેલું છે, તેના ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે જાહેર રીતે મંદિરમાં તેણેજ સૌથી પહેલું કબૂલ કયું હતું કે ધર્મની બાબતમાં પશ્ચિમને પૂર્વ કનેથી શીખવાનું છે.

એલેક્ઝાન્ડર, જેને માટેની દંતકથાઓ અત્યારે પણ પૂર્વમાં પ્રચલિત છે, તે જ વધારે જીવ્યો હોત તો ધણું કરીને પોતાના દેવતાથી પૂર્વની ધર્મવૃષ્ટિ તેણે પૂરી કરી હોત. તેના વારસોથી તેનું દૈવત્વ જાળવી રખાયું નહિ, એટલુંજ નહિ પણ તેમની જાતની પ્રભુતા પણ લોકોમાં કોઈએ માની નહિ. શહેનશાહતને અપ લાગે એવો એક સામાન્ય ધર્મ ફેલાવીને પૂર્વની માગણી પૂરી પાડવાને

તેઓએ ઘણી કાશેશ કીધી, અને એન્ટીઓકસ એથા જેવા કેટલાકોએ તેને માટે ઘણો પ્રયત્ન કર્યો હતો. પણ આ બાબતમાં તેઓ અને તેમની પછી રોમ નિષ્ફળ થયું એ વાત કાઇસ્ટ પહેલા પૂર્વમાં થઈ ગયેલ છે. માત્ર ધર્મના ઇતિહાસ પરથી તેમજ ખ્રિસ્તી ધર્મના જાતના ઇતિહાસ પરથી પણ સ્પષ્ટ જણાય છે.

ફક્ત એક આફ્રિકન પ્રાતમાં જ મેસીડોનીયન રાજ્યને ધાર્મિક ટેકો મળ્યો જે ચીજ એશિયામાં કરવાને એવેકઝાન્ડર જેવાને પણ ગળે પાણી આવ્યાં હોત તે ટોલેમીએ ઇજીપ્તમાં સહેલાઈથી કરી અનાદિ કાળથી જ ત્યાં આગળ ગમે તે જાતનો ગમ્મ હોય તો પણ તેને દેવ તરીકે માનવાની પ્રથા ચાલતી હતી, અને નરમ સ્વભાવના યોક ઉપર સત્તા ચલાવતા સર્વશક્તિમાન ધર્મીઓની રાજ્ય-ગાદીને સહાયતા હતી પોતાની માતૃભૂમિના દેવોનું અપમાન થતું અટકાવવાને એસીરીયન રાજાઓએ આ ચીજનો લાલ લીધો નહોતો. પણ ઇરાનીઓની માફક ટોલેમીઓ તેરી ભૂલ કરતા અટક્યા, અને પરિણામમાં તેઓએ ઇજીપ્તમાં નિર્ભયપણે ત્રણસો વર્ષ સુધી રાજ્ય ભોગવ્યું. ડાહ્યા ટોલેમીને ખબર હતી કે પૂર્વની માગણી મેસીડોનીયનોથી પણ સહેલાઈથી અને નિર્ભયપણે એકલા ઇજીપ્તમાં જ પૂરી પડે તેવી છે, અને તેથી જ કરીને સામ્રાજ્યના ભાગ પાડતી વખતે વિશાળ મુલકો છોડી દઇને તેણે ઇજીપ્ત પોતાને ભાગે લેવાનું પસંદ કર્યું હતું.

હું કાણુમાં કહીએ તો પૂર્વની ધર્મભાવનાની સામુ ધરવાને ગ્રીકોની પાસે ફક્ત તેમની શીવસુશી હતી પણ ધાર્મિક શીવસુશી તો ધર્મનું એક અંગ છે, અને તેને બદલે મનુષ્યના હૃદયમાં જડ ચાલીને બેઠેલી ઇશ્વરને માટેની નૈસર્ગિક તૃષ્ણા કાંઈ તે પૂરી પાડી શકે તેમ નથી એશિયાના મનુષ્યોમાં ત્યારે આ તૃષ્ણા હમેશને માટે જેવામાં આવતી ત્યારે ગ્રીકો, જેઓ મૂળથી જ કાંઈ આ તૃષ્ણાથી

રહિન નહોતા, તેઓને પોતાની જોડ વધારે ને વધારે જણાવા
 સાગી. અત્યાર સુધી તેમની કામોને મારે અનન્ય વફાદારી એજ
 તેમનો ધર્મ હતો. પણ ધીમે ધીમે તેમની રાજકીય સ્વતંત્રતા ક્ષીણ
 થતી જતી હોવાને લીધે તેમના આ ધર્મનું પોપણ કરવાનાં તેમનાં
 સાધનો ઓછાં થતાં જ જતાં હતાં. ઘણીખરી આખતોમાં તેઓ
 જે કે એશિયાટીક લોકો કરતાં વધારે કેળવાયલા હતા તે પણ
 તેમનામાં એક જોડ હતી; અને જે તેમનામાં ખુટતું હતું તે તેમ-
 નાથી ઓછા કેળવાયલા એશિયાટીકોમાં સંપૂર્ણપણે હતું. જેમ
 જેમ વખત જતો ગયો તેમ તેમ તેમની ધાર્મિક જિજ્ઞાસા પ્રદીપ્ત
 થતી ચાલી અને ધીમે ધીમે તેમના ઉપર તેમની આગળપાછળના
 ધર્મોની અસર થવા માંડી. આ ઉપરથી એમ સમજવાનું નથી કે
 કોઈ પણ પૂર્વના ધર્મ તેમણે પૂરેપૂરો ગ્રહણ કર્યો અગર તેમણે જે
 લીધું તેના બદલામાં કંઈ પણ આપ્યું નહિ. એમના મગજ ઉપર
 પૂર્વના ધર્મોથી જેટલી બળવાન અસર થઈ હતી તેટલી જ બળ-
 વાન અસર પૂર્વના અકકસત મનુષ્યો ઉપર કરે એવું તત્ત્વજ્ઞાન
 તેમને બદલામાં આપ્યું હતું. આ બન્નેની અમરથી જે મનુષ્યો
 થયા તેમને “ હેલેનીસ્ટીક,” (Hellenistic) કહેવામાં આવે
 છે. પૂર્વમાં જે મનુષ્યોમાં એશિયાની ધર્મભાવના અને ઓસનું તત્ત્વ-
 જ્ઞાન, જોડાયલાં જોવામાં આવતાં હતાં, તેને આ નામ સાચુ પડતું.
 માધ્યમમાં રહેતો અને સ્વેચ્છિક તત્ત્વજ્ઞાનનો બોધ કરતો શીનીશીયન
 જોના, અને ખ્રિસ્તી ધર્મનો બોધ કરનાર ટારસસનો પાલુદી સોલ,
 એઓ, આ પ્રકારના માણસો હતા. આવી જાતના મનુષ્યોના પેદા
 થવાથી પૂર્વ અને પશ્ચિમ અતિ ઘણા નજદીક આવી ગયા. ફક્ત
 ફર એટલો જ હતો કે એથેન્સમાં ધાર્મિક તત્ત્વજ્ઞાન હતું અને સીરી-
 યામાં તત્ત્વજ્ઞાની ધર્મ હતો. ;

મ. સ. પૂર્વનાં છેલ્લાં ત્રણસો વર્ષમાં ગ્રીસમાં થએલી ધાર્મિક

શત્રુતાને કાઢી નાંખવાને એશિયાના ધર્મોએ પશ્ચિમ તરફ અને પશ્ચિમ એશિયાના ધર્મોમાં પૂરવણી કરી તેને ઉચ્ચ કરવાને ગ્રીસના તત્ત્વજ્ઞાને પૂર્વ તરફ ધીમે ધીમે પ્રયાણ શરૂ કર્યું. આ તત્ત્વજ્ઞાને એશિયામાં આખરે ક્યાં લગી પગપેસારો કર્યો, અને છેક હિંદુસ્તાન અગર ચીન લગી પણ આવ્યું કે નહિ, તે વાત પર અહીં વિવેચન થાય તેમ નથી. તેમજ એશિયાના ધર્મોની અસર પશ્ચિમમાં ક્યાં સુધી થઈ તે આધુનિક યુરોપ અને અમેરિકાનો ઇતિહાસ વાંચનારાઓને જણાશે. મીથ્રેઈઝમ અને એવા બીજા પાંચ સાત એશિયાટીક અને ઈજિપ્તીયન ધર્મો ગ્રીક કાળની પહેલી સદી પૂરી થતાં પહેલાં જ ગ્રીસ અને તેની પણ આગળ પ્રસાર્યા હતા એજ બતાવી આપે છે કે પશ્ચિમમાં ત્યાર પહેલાં ધાર્મિક શત્રુતા હતી. આ શત્રુતા આગળ ચાલતાં તેમનાથી એક વધારે મહાન અને ઉચ્ચતર ધર્મ, જે ગ્રેલીસીમાં જન્મીને એન્ટીઓકમાં પોષાયો હતો, તે પુરવાનો હતો. હાલમાં તો સેમાઈટા અને ઝંકિને, એકબીજાની જોડે સંસર્ગમાં લાવી તેમનો સંબંધ દૃઢ કરવામાં એલેક્ઝાન્ડર અને તેના વારસો સાધનબૂત થયા. આ સંસર્ગને લીધે જ તત્ત્વજ્ઞાન અને નીતિથી ભરપૂર એવા ખ્રિસ્તી ધર્મ જન્મ પામ્યો અને પશ્ચિમ તરફ અનિવાર્ય રીતે ફેલાયો. તેમણે કરેલી આ ચીજની અસર ભવિષ્યમાં એટલી મહાન થઈ છે કે ત્યારે આપણે તેની મહત્તાનો વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે તેમની બધી બૂલો આપણા મગજમાંથી જતી રહે છે.

આ ઉપરથી જણાશે કે સેલ્યુસીક રાજ્યોએ પૂર્વ અને પશ્ચિમને એટલાં બધાં નજદીક-આવ્યાં કે બન્નેને એક બીજા કનેથી શીખવાનું મળ્યું. પણ આનાથી વધારે કંઈપણ કરવાનું માન તેમને અપાય તેમ નથી. તેમની વ્યક્તિતા- (Individuality) તેઓથી છેદાઈ રાખી નહિ; તેમજ તેમના હાથમાં ઠેક સુધી રહેલા પશ્ચિમ એશિયાના ભાગો પર પણ તેમનાથી ગ્રીક ધર્મ ફેલાવાયો.

નહિ. આમાં તેઓ ઉપર કહેલાં કારણોને લીધે જ નારીપાસ થયા એટલું જ નહિ, તેમની પાછળ આવેલા મેરીટનીયનો અગર ઇંકિમાં એક અગત્યનો ધર્મ ન હતો, તેમજ ઇંકિ ત્યારે સ્વતંત્ર શહેરી રાજ્યોના લોકો મટી ગયા ત્યારે તેમનામાં ઈક ધર્મની પડતી થઈ-પણ તેમનામાંના દરેકે દરેલી જૂલો તેમને નહી, તેમની ગાદી ઉપર ઉત્તરોત્તર થએલા રાજાઓ જે જૂલો કરતા ગયા તે ઉપરાંત એક વધારે ગુણ કારણ, જે હતું આપણા સમજવા આવ્યું નથી પણ જે “ પૂર્વ તે પૂર્વ અને પશ્ચિમ તે પશ્ચિમ ” એ પ્રત્યક્ષ નિયમની પાછળ છુપાઈ રહ્યું છે, તેને લીધે પણ તેઓને નિષ્ફળતા યર્ષદતી.

મેસ્યુસીઃ રાજાઓની જાતને મારે કદીએ તો તેમના આચારો અને કામો જોકે બરાબર જણાયા નથી તો પણ રોમન કાળ અને ત્યાર પછીના સમયના તેઓ નમુનેદાર ઈક હતા એમાં શક નથી. તેમના આખા વંશનો વિચાર કરતાં તેઓ સત્તા હાથમાં આવ્યા પછી તરત જ બગડી ગયેલા જણાય છે. તેઓ મહત્ત્વાકાંક્ષી હતા; પણ તેમને ઉપરઉપરની ફતેહ મળતી કે તેઓ સંતોષ પામીને એસી રહેતા હતા. રાજ્યમાં પાકી બ્યવસ્થા કરતાં તેમને આવડતી નહોતી; અને તે તરફ તેમનો ધિક્કાર પણ હતો. તેમને રાજ્યનીતિનું નહિ જેવું જ લાન હતું અને તે પ્રમાણે વર્તવામાં તેઓ બીજકુલ ખંત ધરાવતા નહોતા. જે લેખકો તેમને ધિક્કારતા તેમની પાસેથી આપણને ધણુંખડું જાણવાનું મળે છે એ વાત ખરી; પણ રોમના બાળ આગળ અત્યંત સહેલાઈથી અને ચરમબરેલી રીતે બાંગી પડેલા સોલ્યુસીઃ મહારાજ્યનો જે ઇતિહાસ આપણા જાણવામાં આવ્યો છે તે પરથી જણાય છે કે તેના રાજાઓ અકકલ વગરના અને નજરમાં આવે તેમ રાજ્ય કરનારાઓ હતા; અને તેમની ગાદી આટલી બધી લાંબી મુદત સુધી તેમના હાથપણે લીધે નહિ પણ દેવયોગેજ ટકી રહી.

તેમની સત્તા મીરીયા ઉપર મૌથી સારી રીતે જતમી હતી; અને આખરે તે એકલું જ તેમના હાથમાં રહ્યું. મીરીયાના ઉત્તર ભાગમાં ઇજિપ્ત, મેસોપોટેમીયા, અને એશિયા માધ્યમરમાં વેપાર એકત્ર કરવાને ઓરોન્ટીસ નદી ઉપર પહેલા સેલ્યુકસે સ્થાપેલા મહાન શહેર એન્ટીઓક નેડે તેમનું નામ આપણે ખાસ કરીને જોડીએ છીએ. પણ ખરી રીતે જોતાં તે શહેરની કીર્તિ તેમના પછી આવેલા તેના રામન ધણીઓને લીધે થયેલી છે; કારણકે ઈ. મ. પૂર્વે ૧૮૦ ને શુમારે સેલ્યુસીડ રાજાઓના હાથમાંથી પશ્ચિમ તેમજ પૂર્વના બધા પ્રાંતો જઈને માત્ર સીરીયા અને મેસોપોટેમીયા જ રહેલા હોવાથી તે રાજાઓએ તેને પોતાની રાજ્યધાની બનાવી. તુર્કસ્તાનમાંથી એકલા પારથીઓને જ તે વખતે કારપીયનની દક્ષિણે ઉતરી આવેલા નહોતા; પણ મીડીયાએ પણ સ્વતંત્રતા પાછી મેળવી હતી, અને ધરાન કાસમાં રાજ્ય કરતા દેશી રાજાઓના હાથ તથા ગયું હતું. ગ્રીસીસ ઉપર આવેલું સેલ્યુસીયા છેક તેમની સરહદ ઉપર આવી ગયું હતું અને તેની સામે ધરાનીઓ અને પારથીયનોનો ભય ખડો થયો હતો. આ ભયને નબળા સેલ્યુસીડ રાજાઓએ તો વધવા દીધો એટલુંજ નહિ, પણ રામ પણ તેને મમૂળગો ટાળવાને શક્તિમાન થયું નહિ. સામ્રાજ્યની બીજી સરહદ ઉપર પશ્ચિમ એશિયા માધ્યમરમાં ઈરીસમ આગળ સારડીસમાં પોતાનું મથક સ્થાપીને મેસીડોનીયા અગર ગ્રીસને પચાવી પાડવાની કોશીશ તેઓ એક મેકા થયાં કર્યા કરતા હતા. પણ તેમાં પૂર્વના ભાગે કર્તાદર્તા રામના લશ્કરી બળ તથા કરમાનને લીધે પરજેમમને વિજય મળ્યો. ૧૬૦ માં મેગનેશીયાની લડાઈમાં હાર થયા પછી તેઓને ટોરસની દક્ષિણે જવાને હુકમ થયો. ત્યાર પછી વીશ વર્ષે ત્યારે એન્ટીઓકસ એપાફ્રોડીસ પૂર્વ અને પશ્ચિમમાં ગએલી ખોટને દક્ષિણમાં મુલક મેળવી પૂરી દેવા માગતો હતો ત્યારે તેમને ઇજિપ્તમાંથી કાઢવામાં આવ્યા. આથી

નહિ. આમાં તેઓ ઉપર કહેલાં કારણોને લીધે જ નાસીપાસ થયા એટલું જ નહિ, તેમની પાછળ આવેલા મેસીડાનીયનો અગર ગ્રીકોમાં એક અગત્યનો ધર્મ ન હતો, તેમજ ગ્રીકો ત્યારે સ્વતંત્ર શહેરી રાજ્યોના લોકો મરી ગયા ત્યારે તેમનામાં ગ્રીક ધર્મની પડતી યદ-પથ તેમનામાંના ફરેકે કરેલી ભૂલો તેમને નડી, તેમની ગાદી ઉપર ઉત્તરોત્તર થએલા રાજાઓ જે ભૂલો કરતા ગયા તે ઉપરાંત એક વધારે મુશ્કેલ કારણ, જે હજી આપણા સમજવા આવ્યું નથી પણ જે “ પૂર્વ તે પૂર્વ અને પશ્ચિમ તે પશ્ચિમ ” એ પ્રત્યક્ષ નિયમની પાછળ છુપાઈ રહ્યું છે, તેને લીધે પણ તેઓને નિષ્ફળતા યઈ હતી.

સેલ્યુસીડ રાજાઓની જાતને માટે કહીએ તો તેમના આચારો અને કામો જોકે બરાબર જણાયા નથી તો પણ શેમન કાળ અને ત્યાર પછીના સમયના તેઓ નમુનેદાર ગ્રીક હતા એમાં શક નથી. તેમના આખા વંશનો વિચાર કરતાં તેઓ સત્તા હાથમાં આવ્યા પછી તરત જ બગડી ગયેલા જણાય છે. તેઓ મહત્વાકાંક્ષી હતા; પણ તેમને ઉપરઉપરની ફત્તેહ મળતી કે તેઓ સંતોષ પામીને એસી રહેતા હતા. રાજ્યમાં પાડી વ્યવસ્થા કરતાં તેમને આવડતી નહોતી; અને તે તરફ તેમનો ધિક્કાર પણ હતો. તેમને રાજ્યનીતિનું નહિ જેવું જ જ્ઞાન હતું અને તે પ્રમાણે વર્તવામાં તેઓ બીજાકુલ ખંત ધરાવતા નહોતા. જે લેખકો તેમને ધિક્કારતા તેમની પાસેથી આપણને ઘણું ખર્ચ જાણવાનું મળે છે એ વાત ખરી; પણ શેમના બળ આગળ અત્યંત સહેલાઈથી અને શરમભરેલી રીતે ભાંગી પડેલા સેલ્યુસીડ મહારાજ્યનો જે ઇતિહાસ આપણા જાણવામાં આવ્યો છે તે પરથી જણાય છે કે તેના રાજાઓ અકકલ વગરના અને નજરમાં આવે તેમ રાજ્ય કરનારાઓ હતા; અને તેમની ગાદી આટલી બધી લાંબી મુદત સુધી તેમના હાથપણને લીધે નહિ પણ દેવયોગેજ ટકી રહી.

તેમની સત્તા સીરીયા ઉપર સૌથી સારી રીતે જામી હતી; અને આખરે તે એકલું જ તેમના હાથમાં રહ્યું. સીરીયાના ઉત્તર ભાગમાં ઇજીપ્ત, મેસોપોટેમીયા, અને એશિયા માધ્યમરનો વેપાર એકત્ર કરવાને ઓરેન્ટીસ નદી ઉપર પહેલા સેલ્યુકસે સ્થાપેલા મહાન શહેર એન્ટીઓક જોડે તેમનું નામ આપણે ખાસ કરીને જોડીએ છીએ. પણ ખરી રીતે જોતાં તે શહેરની કીર્તિ તેમના પછી આવેલા તેના રામન ધણીઓને લીધે થએલી છે; કારણકે ઈ. સ. પૂર્વે ૧૮૦ ને શુમારે સેલ્યુસીડ રાજાઓના હાથમાંથી પશ્ચિમ તેમજ પૂર્વના અધા પ્રાંતો જાપને માત્ર સીરીયા અને મેસોપોટેમીયા જ રહેલા હોવાથી તે રાજાઓએ તેને પોતાની રાજધાની બનાવી. તુર્કસ્તાનમાંથી એકલા પારથીજનો જ તે વખતે દારૂધીયતની દક્ષિણે ઉતરી આવેલા નહોતા; પણ મીડીયાએ પણ સ્વતંત્રતા પાછી મેળવી હતી, અને ઇરાન કાસર્માં રાજ્ય કરતા દેશી રાજાઓના હાથ તળે ગયું હતું. ટીગ્રીસ ઉપર આવેલું સેલ્યુશીયા છેક તેમની સરહદ ઉપર આવી ગયું હતું અને તેની સામે ઇરાનીઓ અને પારથીયનોનો ભય ખડો થયો હતો. આ ભયને નબળા સેલ્યુસીડ રાજાઓએ તો વધવા દીધો એટલુંજ નહિ, પણ રોમ પણ તેને ગમજોગો ટાળવાને શક્તિમાન થયું નહિ. સામ્રાજ્યની બીજી સરહદ ઉપર પશ્ચિમ એશિયા માધ્યમરમાં ઈરીસસ આગળ સારડીસમાં પોતાનું મથક સ્થાપીને મેસીડોનીયા અગર ગ્રીસને પચાવી પાડવાની કોરીશ તેઓ એક ઝીકા થયાં કર્યા કરતા હતા. પણ તેમાં પૂર્વના ભાવિ કર્તાહર્તા રોમના લસ્કરી બળ તથા કરમાનને લીધે પરજેમમને વિજય મળ્યો. ૧૯૦ માં મેગનેશીયાની લડાઈમાં હાર થયા પછી તેઓને ટોરસની દક્ષિણે જવાનો હુકમ થયો. ત્યાર પછી વીસ વર્ષે ત્યારે એન્ટીઓકમ એપીફેનીસ પૂર્વ અને પશ્ચિમમાં ગએલી ખોટને દક્ષિણમાં મુલક મેળવી પૂરી દેવા માગતો હતો ત્યારે તેમને ઇજીપ્તમાંથી કાઢવામાં આવ્યા. આથી

કરીને સેંદ્રુસીક રાજ્યોને પોતાની મરજી મુજબની રાજ્યધાની કરવાને બીજકુલ સત્તા નહોતી. તેમને એન્ડીઓકને રાજ્યધાની બનાવ્યા વગર છુટકો જ નહોતો.

પણ એક મેસીડોનીયન રાજ્યવંશને પોતાનો ગ્રીક ધર્મ (જે કે એન્ડીઓકસ એપીફીનીસ પછી તે દહાડે દહાડે ફીણ થતો ગયો હતો) ઇ. સ. પૂર્વનાં છેલ્લાં બે વર્ષમાં ઉત્તર સીરીયામાં રાષ્ટ્રી રાખવાની ફરજ પડવાથી દુનિયાના ઇતિહાસ પર ઘણી બારે અસર થવાની હતી; કારણ કે પશ્ચિમ સેમાઇટા ઉપર ગ્રીક ધર્મની થએલી અમર જે આખરે ખ્રિસ્તી ધર્મરૂપે બહાર આવવાની હતી તેમાં વધારે થવાનાં બે કારણોમાંનું તે એક હતું. ઉત્તરે શીલોશીયામાંથી માંડીને તે દક્ષિણે શીનીશીયા અને પેલેસ્ટાઇન સુધીમાં કેળવણી પામેલા અને તત્ત્વજ્ઞાની પુરુષો હતા તેઓ ગ્રીક વિચારોની અમર તળે વધારે ને વધારે આવતા ગયા. તેમાં પણ ખાસ કરીને સ્ટોઇક તત્ત્વજ્ઞાનની અસર તેઓ ઉપર વધારે પ્રમાણમાં થઈ; અને એ તત્ત્વજ્ઞાનનો મુખ્ય ઉપદેશક નેઝરથના જીસસની પહેલાં ત્રણસો વર્ષ પર જન્મેલો એક સેમાઇટ હતો એ વાત આપણે કદી પણ ભૂલવી જોઈએ નહિ. ગ્રીક અમરે તળે સ્થપાયેલું ટારસસનું વિશ્વવિદ્યાલય, જેણે સોલને કેળવણી આપી હતી તે, અને પેલેસ્ટાઇનમાંની " હેલેનીસ્ટીક " મંડળી કે જેની જેરુસલેમને દક્ષિણનું એન્ડીઓક બનાવવાની ઇચ્છાને લીધે મેકેબીયન વિગ્રહ ઉભો થયો તે, અને પોતાના અસ્તિત્વ તેમજ લાંબા વખત સુધી ટકી રહેલા ચિંતનને માટે ઓરેન્ડીસ ઉપરના એન્ડીઓકને આભારી હતાં.

પણ શીનીશીયા અને પેલેસ્ટાઇન પોતાના ગ્રીક ધર્મને માટે એક બીજા ગ્રીક શહેરને તેમજ એક બીજા મેસીડોનીયન વંશને તેદલાંજ અગર કદાચ વધારે આભારી હતાં. આ શહેર તે એલેક્ઝાન્ડ્રીયા, અને આ વંશ તે ટોલેમીક વંશ હતો. પેલેસ્ટાઇનના ઇતિ-

હાસમનિ મેક્ષીયન કાળ (જે વખતે સેન્ટ્યુસીડોના હાથમાં આપું સીરીયા હતું) એટલો બધો પ્રખ્યાતિને પામેલો છે કે ગ્રીક કાળને બીજો બધે સમયે દક્ષિણ સીરીયા એટલે શીનીશીયા અને પેલેસ્ટાઇન તેમજ સાઇપ્રસ અને પેમ્પ્રીલીયા સુધીનો લેવાન્ટ કીનારા પરનો પ્રદેશ ઇજીપ્તની રાજકીય સત્તા તળે હતો એ વાત જૂલી જવાબ એવી છે. ઇજીપ્તની રાજ્યસત્તા પોતાના હાથમાં લીધા પછી તરતજ પહેલા ટોલેમીએ આમાંના કેટલાક એશિયાટીક પ્રદેશો તેમજ શહેરોને અને ખાસ કરીને પેલેસ્ટાઇન અને સીલ-સીરીયાને પોતાના રાજ્યમાં ઉમેર્યાં. આ મુલકોને પોતાના હાથમાં જાવુંને માટે રાખવાનો વિચાર તેણે ખુલ્લી રીતે બહાર પાડ્યો અને તે કામને માટે એક કાફલો તૈયાર કર્યો. તે સારી રીતે જાણતો હતો કે આફ્રિકાની બહાર જે ઇજીપ્તનો કાષ્ઠ પશુ પ્રદેશ હાથમાં રાખવો હોય તો તેણે દરિયા પર શ્રેષ્ઠ ચવું જોઇએ. એન્ટી-ગોનસના દીકરાએ તેના હાથમાંથી આ પ્રદેશો થોડીક વારને માટે પાછા લીધા. પણ એન્ટીગોનસના મરણ પછી તે તેણે પાછા છતી લીધા. ૨૯૪ માં સાઇપ્રસ પણ એકકસપણે તેના કબજામાં આવ્યું. નવ વર્ષ પછી જે વારસની તરફેણમાં તેણે ઇજીપ્તની ગાદી પરથી પોતાનો હાથ ઉઠાવ્યો તેણે સેન્ટ્યુકસના વારસ પાસેથી લેવાન્ટ કીનારાનો બધો પ્રદેશ સંપૂર્ણપણે છતી લીધો. ૧૯૯ થી ૧૪૫ સુધીનો આશરે પચાસ વર્ષનો સમય બાદ કરીએ તો ટોલેમીઓએ તેમના વંશના આ પહેલા બે રાજાઓએ જે જે છતી લીધું હતું તે બધું રોમ તેમની જગ્યા લે ત્યાં સુધી પોતાના હાથમાં રાખ્યું, અને આ મેંચાંસ વર્ષના સમયના પાછલા ભાગમાં પણ દક્ષિણ સીરીયા ઉપર-ઉપરથી જે કે ડચમગી ગએલા સેન્ટ્યુસીડ રાજ્યનો ભાગ ગણાતો તે પણ ખરી રીતે જેતો તેના ઉપર ઇજીપ્તન સત્તા હતી.

આફ્રિકાની બહાર દરિયા કિનારા પરનો એક સાંકડો પ્રદેશ અને

સાધપ્રસ અને સાધકલેડીસની વચ્ચે કેટલાક ટાપુઓ ધરાવવામાં ઇજ્જતના મેમીડાનીયન રાજ્યોનો ઉદ્દેશ સ્પષ્ટ રીતે વેપારને લગતો હતો. આ બધું તેઓએ લેવાનું વેપાર હાથ કરવાને અને પોતાના એલેક્ઝાન્ડ્રીયા બંદરને વાસ્તે કેટલીક ખાસ ચીજો (મુખ્યત્વે કરીને વહાણોને માટે સાગનાં લાકડાં) મેળવવાને માટે ક્યુ હવું. ટાપુને ધુળધાણી કર્યા પછી તેના ધણીએ આ શહેર થા માટે સ્થાપ્યું હવું, તેમજ બ્રૂમધ્ય સમુદ્રના કીનારાપરના તેના પ્રદેશો જાળવવામાં તેણે આટલી બધી તકલીફ થા માટે લીધી હતી તે પહેલેા ટોલેમી સારી રીતે જાણતો હતો. ટોલેમીઓ પોતાનો ઉદ્દેશ પાર પાડવામાં સફળ થયા ખરા; પણ રોડસના પ્રજા-સત્તાકે રાજ્યની હરીફાઈ કાઢી નાંખવામાં તેઓ કદી ક્ષેત્રમંદ થયા નહિ; અને ૨૪૬ માં કાસની લડાઈ પછી તેઓને ઇજ્જતનો કાણુ તેના હાથમાં સોંપવો પડ્યો. પણ એલેક્ઝાન્ડ્રીયા ક્યારનુંએ એક મહાન સેમેટીક તેમજ ગ્રીક શહેર થઈ ચુક્યું હવું; અને આ સ્થિતિમાં તે સૈન્યો સુધી રહ્યું. પહેલા ટોલેમીએ ઇજ્જતમાં હજારો યાહુદીઓને લાવી વસાવેલા કહેવાય છે; અને તેઓએ પણ થોડા વખતમાં પોતાના આ નવા દેશમાં રહેવાને ખુશી બતાવી લાગે છે. બીજા ટોલેમીના વખતે તેમાં કેટલા બધા યાહુદીઓ આવી રહ્યા હતા અને તેઓ ગ્રીક અસર નીચે કેટલા બધા આવેલા હતા, તે બતાવવાને માટે એટલું જ કહેવું બસ થશે કે તે રાજ્યમાં જ એલેક્ઝાન્ડ્રીયા ખાતે સેમેટીક પંડિતોએ યાહુદી ધર્મગ્રંથોનો સેપટ્યુએજન્ટને નામે જોળખાતો ગ્રીક તરજુમો તૈયાર કર્યો હતો. જો કે પરધર્મીઓને ગ્રીક ધર્મમાં જવા દેવાની રાજ્યનીતિ ટોલેમીઓએ કદી ; પણ મહણુ કરી નહોતી તોપણ એન્ડીઓક્સ એપીફીનીસ અગર બીજા કોઈ સેલ્યુસીક રાજાએ દક્ષિણ સીરીયા પર જે અસર જાણીએષને કરી હતી તેના કરતાં એલેક્ઝાન્ડ્રીયાની અનિવાર્ય અમર તેના ઉપર વધારે થઈ. આ

બાબતમા તેમજ ત્રીજી સદાના મધ્ય સુધામા તો શ્રીનીશાપન શહેરો
ગ્રીક વિદ્યા અને ગ્રીક તત્ત્વજ્ઞાનના નિવાસસ્થાન થઇ પડ્યા તેને માટે
એન્ટીઓક કરતા એનેકઝાન્ડ્રીયાને વધારે માન-અગર વધારે દોર-વટે છે

પરંતુ આ ગ્રીક તત્ત્વજ્ઞાન અને સેમીટીક ધાર્મિકવૃત્તિનું મિશ્રણ
ખ્રિસ્તી ધર્મરૂપે બહાર આવે તે પહેલાં તો એનેકઝાન્ડ્રીયા છુટા
જવાયા વારસો માથે અડધું પૂર્વ એમની સામાન્ય અને બગવાન
સંતા તજે આવી ગયું હતું ટોનેમીઝ એવેકઝાન્ડ્રીયા અને એ યુમીટ
એન્ટીઓકે નવા ધર્મને માટે સેમીટીક નોકોને તૈયાર કર્યા હતા એ
વાત ખરી પણ રોમન રાજ્યની સુનેહસાતિ તજે તે ધર્મનો જન્મ
થયો અને તેને આગળ વધવાની જગ્યા મળી તે, સમસ્ત
દુનિયા બાણે છે તેમ, પૂર્વ તરફ નહિ પણ પશ્ચિમ તરફ વધવાનો
હતો અને તેની શરૂઆતની રીતે તથા નિષ્ફળતાથી તેના
બધારપુમા ગ્રીક ધર્મનો કેટલો બધો ભાગ હતો તે ગ્રંથ થાય છે
ખ્રિસ્તી ધર્મ અસ્તિત્વમા આન્યા પછા ચારમો વર્ષે તે એશિયાના
ધ્યા ધ્યા પ્રદેશોમા પ્રમથો હતો તેને માટે નક્કશા તરફ નજર ફરીયું તો
જાણીશો કે સે-યુમીટ મહારાજ્યના મમયમા જે જે પ્રદેશોમા ગ્રીકો મોગ
જગ્યામા ગયા હતા ત્યા ત્યા બધે તે ફેલાયો હતો, એટલું જ નહિ પણ
રોમનો કે જેઓનું રાજ્ય તેમના પાંચે થઇ ગયેના મેમીગનીયનો
કરતાં બધા બહોળા વિસ્તારને પામેલું હતું-લાખના તરીકે તેઓ
મધ્ય અને પૂર્વ એશિયા માઇનગના બધા ખરા ભાગ ઉપર અને
આખા આરમીનીયા ઉપર રાજ્ય કરતા હતા-તેઓએ પોતાની ગ્રીક
અને રોમન પ્રજાને તેથી પણ આગળ ત્યા ત્યા પસાવી દીધી ત્યા
પણ તે પહોંચ્યો હતો.

આગલા વિસ્તારની બહાર તે ૧૭મા ગ્રીક અગર ખ્રિસ્તા
ધર્મને માટે હંડા મૂળ ધાનવાનું અગર જાથુને માટે રહેવાનું મર-
નાયતું નહોતું આધેના પૂર્વ પ્રદેશો-એવેલે કે યુક્રેટીમની પેરી પારના

દેશો-ઉપર તેમની કંઈ અમર થઈ નહિ, અને તેઓ તે અમર સાખી શકે તેમ પણ નહોતું. આપણે જોઈએ છે કે કાર્ષ્ટના જન્મ પહેલાં તેમના ધણેખાને ભાગ સે યુગીડોના હાથમાંથી જતો ગયો હતો, અને ત્યાગપત્રી મીડીયન, પાગથોયન, ઇરાની અને નેબેથીયન ઉપરાજ્યોએ પૂર્વના મધ્ય ભાગને પશ્ચિમની ગુનામગીરીમાંથી મુક્ત કર્યો હતો, અને જો કે રોમે અને ત્યાગપત્રી બીએનીયન મહારાજ્યે આમાંથી કેટલાક પ્રદેશને ફરીથી યુરોપની અસર તળે આણ્યો તોપણ જે દેશોમાં ગ્રીક ધર્મ ફેલાવવાને સેલ્યુસીડો નિષ્ફળ થયા હતા તે ભાગોને તેઓ કદીપણ તેની અમર નીચે લાવી શક્યા નહિ. આનો અર્થ એટલો જ કે મેસોપોટેમીયાની પૂર્વે ગ્રીક ધર્મ કદીપણ ફેલાયો નહિ, તેમજ ત્યા આગળ તેણે જાથુની અમર કરી નહિ જે લોકો એમ કહે છે કે રોમન મહારાજ્યની બહાર ગ્રીક અસર સમૂગગી થઈ નહિ તે લોકોએ પાગથીયન અને સેસેનીયન કારીગરી તરફ અને તેથી પણ પહેલાની ઉત્તર-પશ્ચિમ હિંદુસ્તાનની તેમજ ચીનાઈ તુર્કસ્તાનની શુદ્ધ કારીગરી તરફ નજર નાખવી જોઈએ આથી પણ આગળ વધીને શરૂઆતની મુસલમાની કારીગરી અને તેમની શરૂઆતની રાજ્યનીતિ ઉપર પણ ગ્રીક અસર ફેલાઈ હતી. પણ તે અસર નજીવી હતી કે સમયને માટે પરદેશી ચીજો બોળ દેશમાં જા્ય અગર પરદેશી મોજરોખો ત્યા વખણાય તેથી કરીને આપણે ઉતરાવાનું નથી ચીનાઈ કારીગરીની ચીજો અગર જાપાની નાટકોને માટે પશ્ચિમના લોકોને શોખ છે, પણ તેથી કેઈ એમ નહિ કહી શકે કે તેઓ પૂર્વની અસર તળે છે તેવીજ રીતે જે નિર્બાંગી, કેસસનું માથું ટેસીફાન લાવ્યા તે વખતે પારથીયનો યુરીપીડીસનો લખેલો “ બેટ્રી ” નાટક જોતા હતા તેથી કરીને એમ કહેવાય નહિ કે પશ્ચિમની અમરોએ તેમનામાં ધર ધ ધ્ય હતું. હુકામાં પૂર્વ તે પૂર્વ જ રહ્યું આટલી બધી ધાલધમાલ

પછી પણ પશ્ચિમની અસર તેના પર એટલી બધી નહીં થઈ હતી કે તેની ધર્મતૃષ્ણા ત્યારપછી થોડાક વખતમાં જ ગ્રીક ધર્મથી વિરુદ્ધતા ધરાવનારા એક બીજા ધર્મથી છીપવાની હતી; અને તેનામાં હજી એટલું બધું બગ રહ્યું હતું કે ખ્રીસ્તી બધી ચીજો પાછી મેળવીને અત્યાર સુધી તે પશ્ચિમ એશિયાને રાજકીય તેમજ કેળવણીની બાબતોમાં પશ્ચિમથી સ્વતંત્ર રાખવાનું હતું. જો કે મેસીડોનીયન અગર રોમન દોષપણ રાખ્યોથી નહીં છતાંપણ એવા કેટલાક પૂર્વના દેશોપર આધુનિક યુરોપની સત્તા છે તો પણ આપણી મગફળીમાં આપણે ભૂલવું ન જોઈએ કે મેસીડોનીયનો અને રોમનોના હાથમાં એશિયાનો થોડો ભાગ હતો તે બધો પશ્ચિમના હાથમાંથી જતો રહ્યો છે. કદાચ યુરોપ ફરીથી ત્યાં પહોંચે, પણ તેમ કરવાનું સાધન તે તેનો સુધારો છે; પણ એશિયામાંથીજ જન્મેલા એક ધર્મ સિવાય આ સુધારાને અસ્તિત્વમાં આણવાનું કદી પણ બની શક્યું હોત નહિ. તેથી કરીને ગમે તેમ પણ પશ્ચિમને માથે તો પૂર્વનું દેવું ઉભુંજ રહેવાનું.

શ્રી સયાજી સાહિત્યમાલામાં પ્રકટ થયેલાં રાજનીતિ તથા ઇતિહાસ સંબંધી

પુસ્તકો.

રાજનીતિ

૧. (૧૯) બ્રિટિશ રાષ્ટ્રીય સંસ્થાઓ. પ્રો. હરિલાલ માધવજી બદ, એમ. એ. Buckland કૃત 'Our National Institutions' નો ગુજરાતી અનુવાદ. (૧૯૧૯) ૦-૧૩-૦
૨. (૨૧) ડિસ્ત કર્નલ નાનાસાહેબ જી. શિંદે અને મેજર કે. એન. સાવંત મરાઠી (૧૯૧૮) ૧-૦-૦
૩. (૩૧) પાર્લામેંટ. રા. રા. હરિરાય ભગવંતરાય જી. Ilbert કૃત "Parliament" નો ગુજરાતી અનુવાદ. (૧૯૧૯) ૧-૪-૦
૪. (૪૬) રાજનીતિનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ. કેશવપ્રસાદ છોટાલાલ દેમાઈ, બી. એ. એલએલ. બી. જે'કસ કૃત "History of Politics" નો ગુજરાતી અનુવાદ (૧૯૨૦) ૧-૪-૦
૫. (૧૧) પ્રાચીન હિંદુસ્તાનમાં સ્થાનિક સ્વરાજ્ય. ચંપકલાલ લાલભાઈ મહેતા, બી. એ., એલએલ. બી. Dr. Mukerjee. કૃત "Local Self-Government in Ancient India" નો ગુજરાતી અનુવાદ. (૧૯૨૪) ૧-૧-૦
૬. (૭૩) જ્ઞાપદાર રાજ્યપદ્ધતિ. (કે.) પ્રો. મહાદેવ રામચંદ્ર બીડે, એમ. એ. મરાઠી (૧૯૨૧) ૦-૧૩-૬
૭. (૮૩) પાર્લામેંટ. ઘણ નાગેશ આપટે, બી. એ., એલએલ. બી. Sir Courtney P. Ilbert કૃત "Parliament" નો મરાઠી અનુવાદ. ૧-૮-૦
૮. (૧૦૮) સ્થાનિક સ્વરાજ્યની સંસ્થાઓ. રામચંદ્રરાવ રાવજી પવાર બી. એ. એલએલ. બી, એમ. એ, એ. એમ. (૧૯૨૬-૧૯૨૭) ૦-૬-૦.

૧. (૧૩૦) આપણું પ્રાચીન રાજ્યતંત્ર. (અથવા રાજપ્રજ્ઞના ધર્મો)
મૂળશંકર માણેકલાલ યાસિક, બી. એ., લક્ષ્મીનાથ બક્ષી-
નાથ શાસ્ત્રી, બી. એ. અને થીધર લક્ષ્મણ પટેશાસ્ત્રી.
(૧૯૨૮) ૧-૪-૦
 ૦. (૧૭૬) રાજનીતિશાસ્ત્રાંશી મૂલતર્યે બારકર ત્રંબક કાળે. બી.
એ.; એફ. આર. ઇ. એસ. મરાઠી (૧૯૨૯) ૨-૧-૦
 ૧. (૧૮૭) કૌટિલીય અર્થશાસ્ત્ર. જયસુખરામ પુ. નેશીપુરા એમ.
એ. (૧૯૩૦) ૩-૮-૦
 ૨. (૧૯૮) જગતની રાજનીતિ અને હિંદ. વિદ્યુલક્ષ્મીકાનજી બૂતા,
તારકનાથ દાસના " India in World Politics " નો
અનુવાદ. (૧૯૩૨) ૦-૬-૦
 ૩. (૨૨૦) કેનેડાનું જવાબદાર રાજ્યતંત્ર. પ્રો. ચિમનલાલ મગનલાલ
ડાક્ટર એમ. એ.; એલ એલ. બી. (૧૯૩૩) ૧-૮-૦
 ૪. (૨૩૫) સરલ રાજ્યશાસ્ત્ર ડૉ. ન્યોતીન્દ્ર માકડ મહેતા
એમ. એ.; પીએચ. ડી; બાર-એટ-સો. (૧૯૩૫) ૧-૦-૦
- ધતિહાસ.**
- ૧ (૩૯) હિંદુસ્તાનના લોકરો ઇતિહાસ વ દોસ્તરાષ્ટ્રાચવા
ફૌજા કર્નલ નાનાસાહેબ સિંદે સ્વતંત્રમરાઠી લેખ. (૧૯૨૧) ૨-૮-૦
 ૨. (૬૫) હિંદુસ્તાનના અર્ધાંશીન ઇતિહાસ: મરાઠી રિસાયત
(મધ્યવિભાગ) (૧૭૦૭-૧૭૪૦) ગોવિંદ સખારામ સર-
દેસાઈ બી. એ. મરાઠી (૧૯૨૦) ૨-૧૨-૦
 ૩. (૬૬) સદર (મધ્યવિભાગ ભાગ ૨) (૧૭૪૦-૧૭૬૧) ગોવિંદ
સખારામ સરદેસાઈ બી. એ. મરાઠી (૧૯૨૧) ૩-૦-૦
 ૪. (૬૮) હિંદુસ્તાનના અર્ધાંશીન ઇતિહાસ—મરાઠી ગિમ્માયત
(મધ્યવિભાગ) (૧૭૬૧) પાનિપત પ્રકરણ ગોવિંદ
સખારામ સરદેસાઈ, બી. એ., મરાઠી (૧૯૨૨) ૨-૪-૦
 ૫. (૮૨) રોમનો ઇતિહાસ. બરતરામ બાનુસુખરામ મહેતા, એલ. ટી.
સી. ઇ. Mendel Creighton ફ્રા " History of Rome "
નો ગુજરાતી અનુવાદ. (૧૯૨૩) ૧-૦-૦

- ૬ (૯૦) મરાઠાવા પ્રમિદ્ધ જ્ઞાપા કર્નૈય નાનામાહે મ ગણપતગવ
શિ દે. મરાઠી (૧૯૨૨) ૩-૨-૦
- ૭ (૯૮) અવસિદ્ધ પતિદાસિક ચરિત્રે. વિનાયક મદાશિવ વાકસ
મરાઠી (૧૯૨૫) ૧-૦-૦
- ૮ (૧૦૧) અશોના શિલાલેખો ભગતરામ ભાનુસુખરામ મહેતા
ઓ ટી સી ધ (૧૯૨૬) ૧-૬-૦
- ૯ (૧૦૬) વડોદરા રાજ્યનો ઇતિહાસ (ઇતિહાસ-ગુજ) યુનીનાન
મગનલાલ દેસાઈ બી, એ રા બ ગોવિંદભાઈ અને (સ્વ) એ બી
કલાર્ક એમણે ગ્રંથેલા "Baroda Gazetteer" ના ઇતિહાસ મ-
બ ધી પ્રકરણનો આ ગુજરાતી અનુવાદ છે (૧૯૨૭)
- ૧૦ (૧૧૫) ઇંગ્લેન્ડ અને હિન્દુસ્તાન (સ્વ) સત્યેન્દ્રરાવ બીમરાવ દીવેટિયા
બી એ R C Dutt કૃત "England and India"નો ગુજ-
રાતી અનુવાદ (૧૯૨૭) ૦-૧૫-૦
- ૧૧ (૧૨૩) હિન્દુસ્તાનકથા ઇતિહાસાતિલ મોટી મહાદેવ મુકુન્દ
જોશી બી એ એલએલ બી. P T Shrinivas Iyengar
કૃત " Tales from the Story of India ' મરાઠી
અનુવાદ (૧૯૨૮) ૦-૧૨-૦
- ૧૨ (૧૨૬) મરાઠી રિયાસત મધ્ય વિભાગ ભાગ પહેલો (ઇ.
સ. ૧૭૦૭-૧૭૪૦) ભગતરામ ભાનુસુખરામ મહેતા, ઓ ટી
સી ધ, મરહેસાજીકૃત મરાઠી ગ્રંથનો ગુજરાતી અનુવાદ
(૧૯૨૮) ૨-૧-૦
૧૩. (૧૩૭) જર્મન સામ્રાજ્યનો પુનઃ સ્થાપના વિનાયક ગણેશ
આપટે, બી એ Col Mallappa કૃત "Refounding of the
German Empire"નો મરાઠી અનુવાદ. (૧૯૨૮) ૨-૧૪-૦

૯. (૧૩૦) આપણું પ્રાચીન રાજ્યતંત્ર. (અથવા રાજપ્રભાતા ધર્મો)
મૂળશંકર માણેલાલ યાચિક, બી. એ., લક્ષ્મીનાથ બહરી-
નાથ શાસ્ત્રી, બી. એ. અને શ્રીધર લક્ષ્મણ પટેશાસ્ત્રી.
(૧૯૨૮) ૧-૪-૦
૧૦. (૧૭૬) રાજનીતિશાસ્ત્રાંર્ષી મૂલતર્થે આરકર ત્રંબક ડાળે. બી.
એ.; એદ. આર. ઇ. એસ. મરાઠી (૧૯૨૯) ૨-૧-૦
૧૧. (૧૮૭) દૌરિલીય અર્થશાસ્ત્ર. જયસુખરાય પુ. જોશીપુરા એમ.
એ. (૧૯૩૦) ૩-૮-૦
૧૨. (૧૯૮) જગતની રાજનીતિ અને હિંદ. વિઠ્ઠલદાસ.કાનજી ભૂતા,
તારકનાથ દાસના " India in World Politics " નો
અનુવાદ. (૧૯૩૨) ૦-૬-૦
૧૩. (૨૨૦) કેનેડાનું જવાબદાર રાજતંત્ર. પ્રો. ચિમનલાલ મગનલાલ
ડાકટર એમ. એ.; એલ એલ. બી. (૧૯૩૩) ૧-૮-૦
૧૪. (૨૩૫) સરલ રાજ્યશાસ્ત્ર ડૉ. જ્યોતીન્દ્ર માકડ મહેતા
એમ. એ.; પીએચ. ડી; આર-એટ-સો (૧૯૩૫) ૧-૦-૦

ઇતિહાસ.

૧. (૩૯) હિંદુસ્તાનના લશ્કરી ઇતિહાસ ષ દોસ્તરાષ્ટ્રાચ્યા
ફૌજા કર્નલ નાનાસાહેબ ડિ દે. સ્વતંત્રમરાઠી લેખ. (૧૯૨૧) ૨-૮-૦
૨. (૬૫) હિંદુસ્તાનના અર્ધાંચીન ઇતિહાસ: મરાઠી રિસાયત
(મધ્યવિભાગ) (૧૭૦૭-૧૭૪૦) ગોવિંદ મખારામ સર-
દેસાઈ બી. એ. મરાઠી (૧૯૨૦) ૨-૧૨-૦
૩. (૬૬) સદર (મધ્યવિભાગ ભાગ ૨) (૧૭૪૦-૧૭૬૧) ગોવિંદ
મખારામ સરદેસાઈ બી. એ. મરાઠી (૧૯૨૧) ૩-૦-૦
૪. (૬૮) હિંદુસ્તાનના અર્ધાંચીન ઇતિહાસ—મરાઠી રિસાયત
(મધ્યવિભાગ) (૧૭૬૧) પાનિપત પ્રકરણ ગોવિંદ
મખારામ સરદેસાઈ, બી. એ., મરાઠી (૧૯૨૨) ૨-૪-૦
૫. (૮૨) રોમનો ઇતિહાસ. અગતરામ બાનુસુખરામ મહેતા, એલ. ટી.
સી. ઇ. Mendel Creighton ફ્રા " History of Rome " નો
ગુજરાતી અનુવાદ (૧૯૨૩) ૧-૦-૦

૬. (૯૦) મરાઠ્યાંચા પ્રસિદ્ધ લઢાયા. કર્નલ નાનાસાહેબ ગણપતગવ શિંદે. મરાઠી (૧૯૨૨) ૩-૨-૦
૭. (૯૮) અપ્રસિદ્ધ ઇતિહાસિક ચરિત્રે, વિનાયક મદાશિવ વાકસક મરાઠી (૧૯૨૫) ૧-૦-૦
૮. (૧૦૧) અશોકના શિલાલેખો. ભગતરામ બાનુસુખરામ મહેતા. ઓ. ટી. સી. ઇ. (૧૯૨૬) ૧-૬-૦
૯. (૧૦૬) વડોદરા રાજ્યનો ઇતિહાસ. (ઇતિહાસ-ગુચ્છ) યુનીલાસ મગનલાલ દેસાઇ. બી. એ રા. બ ગોવિંદભાઈ અને (સ્વ.) એ બી. કલાઈ એમણે ગ્રંથેલા "Baroda Gazetteer" ના ઇતિહાસ મં-બી પ્રકરણનો આ ગુજરાતી અનુવાદ છે. (૧૯૨૭)
૧૦. (૧૧૫) ઇંગ્લંડ અને હિંદુસ્તાન (સ્વ.) સત્યેન્દ્રરાવ બીમરાવ દીવેદિયા બી. એ R C Dutt ફ્રં "England and India" નો ગુજરાતી અનુવાદ (૧૯૨૭) ૦-૧૫-૦
૧૧. (૧૨૩) હિંદુસ્તાનચ્યા ઇતિહાસાંતિક ગોષ્ઠી મહાદેવ મુકુન્દેશી બી. એ એલએલ બી. P. T. Shrinivas Iyengar ફ્રં " Tales from the Story of India " મરાઠી અનુવાદ (૧૯૨૮) ૦-૧૩-૦
૧૨. (૧૨૬) મરાઠી રિયાસત મધ્ય વિભાગ ભાગ પહેલો (ઇ. સ. ૧૭૦૭-૧૭૪૦) ભગતરામ બાનુસુખરામ મહેતા, ઓ. ટી. સી. ઇ., સરદેસાઈ ફ્રં મરાઠી ગ્રંથનો ગુજરાતી અનુવાદ (૧૯૨૮) ૨-૧-૦
૧૩. (૧૩૭) જર્મન સામ્રાજ્યની પુનઃ સ્થાપના વિનાયક ગણેશ આપટે, બી. એ. Col Mallison ફ્રં "Refounding of the German Empire" નો મરાઠી અનુવાદ (૧૯૨૮) ૨-૧૪-૦

૧૪. (૧૫૦) હિંદુસ્તાનના ઇતિહાસની વાતો. ભરતરામ બાનુમુખરામ મહેતા એ. ટી. સી. શ્રીનિવાસ આયંગરદ્વૃત " Tales from the Story of India " નો અનુવાદ. (૧૯૨૮) ૦-૧૨-૦
૧૫. (૧૮૪) મંગાપાર્કની મુસાફરીએ. મુમન નાથજી ભટ્ટ જી. એ એલએલ. જી. ' Travels of Mangro Park ' ઉપર (૧૯૩૦) ૧-૧૪-
૧૬. (૧૮૫) પ્રાચીન બાબિલોનિયા. મનમુખલાલ મોદનલાલ પોટા જી. એ. (૧૯૩૦) ૧-૧-
૧૭. (૧૯૭) માલમગોર કે પત્ર. પડિત શાન્તિપ્રિય દિંદો (૧૯૩૨) ૦-૧૦-
૧૮. (૨૦૮) અમેરિકાનાં સયુક્ત રાજ્યો. પ્રો. ચીમનલાલ મગનલાલ ડાકટર એમ. એ, એલએલ. જી. લાલા લજપતરાયના " United States of America " તથા જીમ્ પુન્તકોને આધારે ૧-૮-૦
૧૯. (૨૨૩) તંજાવરને મરાઠે રાજે. વિનાયક મદાશિવ વાકમકર (૧૯૩૩) મરાઠો ૧-૬-૦
૨૦. (૨૨૪) રાજા છમીલારામ બહાદુર. માનશંકર પીતાંજરદાસ મહેતા (૧૯૩૩) ૧-૧૪-૦
૨૧. (૨૨૮) પ્રાચીન યુદ્ધવિદ્યા (કે.) રા. બા. કૃષ્ણજી વિનાયક વઝે એલ. સી. ઇ. (૧૯૩૪) મરાઠો ૧-૦-૦
૨૨. (૨૨૯) મેઘાસ્થિનીસના સમયનું હિંદ. ત્રુનીલાય બેચરલાલ ભટ્ટ જી. એ. બી. ટી. (૧૯૪૪) ૦-૮-૦
૨૩. (૨૩૦) ઇલાહીમાં નવચેતન નરેન્દ્ર સીકંદરરાય દેસાઈ, બી. એ. (૧૯૩૪) ૧-૦-૦
૨૪. (૨૩૧) ઇત્સીંગના સમયનું હિંદ લાલચંદ મંજારામ દેસાઈ એમ. એ. (૧૯૩૪) ૧-૧૨-૦
૨૫. (૨૩૬) પ્રાચીન પૂર્વ લજપતરામ ઇ. પાઠક જી. એ. (૧૯૩૫) ૦-૧૨-૦